

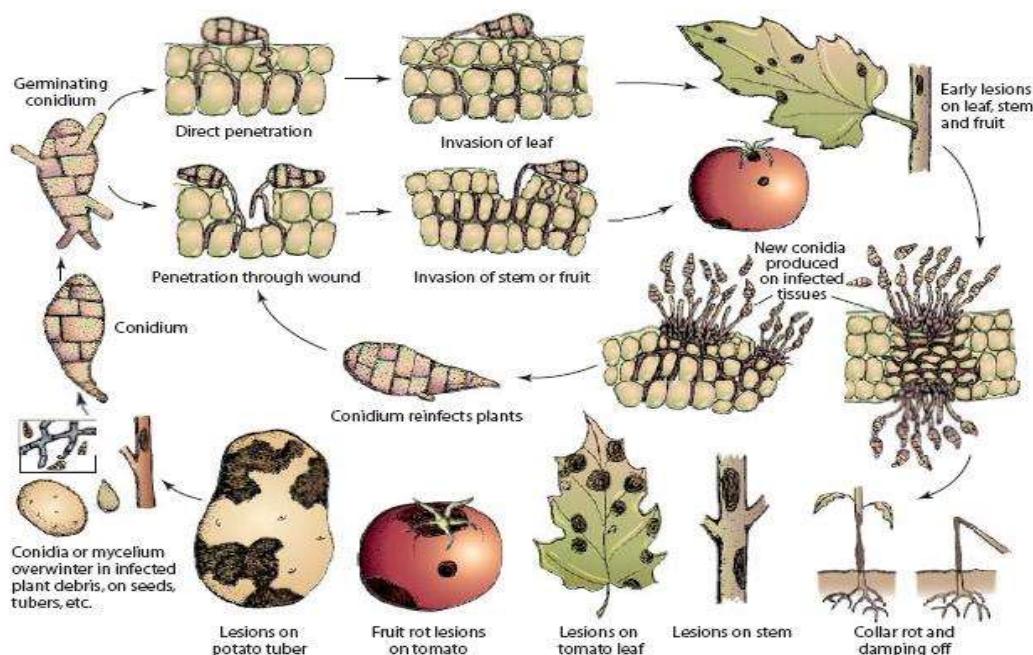
ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

بیماریهای عمومی گیاهان زیستی

لکه موجی یا لکه برگی آلتناریایی (Leaf spot)

قارچ *Alternaria* از قارچ‌های ناقص و پارازیت اختیاری گیاهان متعددی است که علاوه بر زندگی انگلی می‌تواند بصورت گندرو یا ساپروفیت نیز روی اغلب گیاهان بسر برد. این قارچ معمولاً روی برگ‌ها ایجاد لکه‌های نکروتیک سیاه رنگ و به شکل دواير متحدم‌المرکز یا موجی می‌کند.

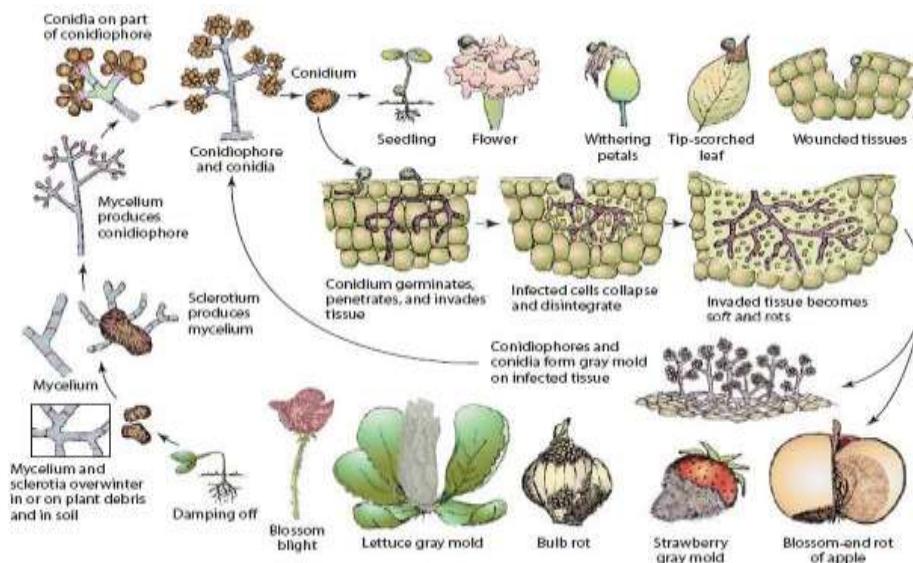
لکه برگی آلتناریایی روی ختمی (*Althea rosea*) و درخت بابل (*Parkinsonia*) در اهواز گزارش شده است. از مازندران روی گل همیشه بهار (*Calendula officinalis*) و درخت استبرق نیز گزارش شده است. علاوه گونه A. *alternate* از روی مرکبات، میموزا یا شب خسب (*Petunia hybrida*) و اطلسی (*Acacia dealbata*) نیز گزارش شده است. گونه A. *zinniae* نیز بعنوان عامل لکه برگی آهار (*Zinnia elegans*) از گرگان و مازندران گزارش شده است.

چرخه بیماری لکه موجی ناشی از گونه‌های مختلف *Alternaria*

بیماری کپک خاکستری (Gray mold)

عامل بیماری کپک خاکستری در ایران ابتدا در سال ۱۳۲۵ گزارش شده است. قارچ عامل بیماری *Botrytis cinerea* دارای دامنه میزبانی وسیعی است و در بین گیاهان زیستی به بگونیا، گلایول، شمعدانی، کاج، پامچال و رز حمله می‌کند. میسلیوم این قارچ از رشته‌های بند بند قهوه‌ای یا زیتونی رنگ تشکیل شد است که در سطح میزبان پیشروی می‌کند و پوشش سست و شکننده‌ای بوجود می‌آورند. برخی از این میسلیوم‌ها تا عمق بافت‌های میزبان نیز پیش می‌روند.

چرخه زندگی بیماری پوسیدگی خاکستری گیاهان زیستی

کنیدیوم‌ها روی کنیدیوفورهای بلند، طریف، اغلب رنگی و در انواع منشعب با سلول اخراجی گرد و بزرگ تشکیل می‌شوند. کنیدیوم‌ها بی رنگ یا خاکستری و در حالت توده ای و مجتمع خاکستری رنگ هستند. کنیدیوم‌ها تخم مرغی و تک حجره ای می‌باشند. قارچ *Botrytis cinerea* یک قارچ سaprofیت است که می‌تواند مدتی طولانی روی بقایای گیاه یا اندامهای پوسیده میزبان بصورت سaprofیت بسر برد و زندگی پارازیتی یا انگلی را مجدداً در شرایط محیطی مساعد آغاز نماید.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌هاي اسلامي شهر و روستا

بیماریهای عمومی گیاهان زیستی

پوسیدگی سفیدریشه یا پوسیدگی تار عنکبوتی

بیماری پوسیدگی سفیدریشه درختان که بر اثر قارچ عسلی آرمیلاریا (*Armillaria mellea*) ایجاد می‌شود دارای انتشار جهانی است. در ایران اولین بار در سال ۱۳۳۵ از اطراف تهران از روی ریشه سبب جمع آوری گردید. این قارچ علاوه بر درختان میوه به درختان جنگلی و برخی از درختچه‌های زیستی مانند رز نیز حمله می‌کند و در واقع قارچی چند میزبانه است. در برخی مناطق اهمیت آن از پوسیدگی ریشه با عامل *Rosellinia* بیشتر است. علاوه بر رز به گیاهان زیستی دیگر مانند توت، چنار و صنوبر نیز حمله می‌کند. عامل بیماری *Armillaria mellea* یک قارچ انگل اختیاری است که روی درختان چوبی زیستی مانند چنار، سیپارا، شمشاد نعنایی، شمشاد رسمی، اوجا، تبریزی، نارون، عرععر، کاج، سرو و رز و روی گیاهان یکساله زیستی مانند شمعدانی و اطلسی گزارش شده است. یکی از مهمترین عوامل پوسیدگی ریشه و زوال درختان پره (Populus euphratica) در بیشه زارهای حاشیه رودخانه دز در دزفول، قارچ *mellea* است که بدنبال تنش‌های کم آبی، خسارت سوسکهای طوقه خوار و ریشه خوار کاپنودیس و ضعف فیزیولوژیک درختان پره خطرساز می‌گردد.

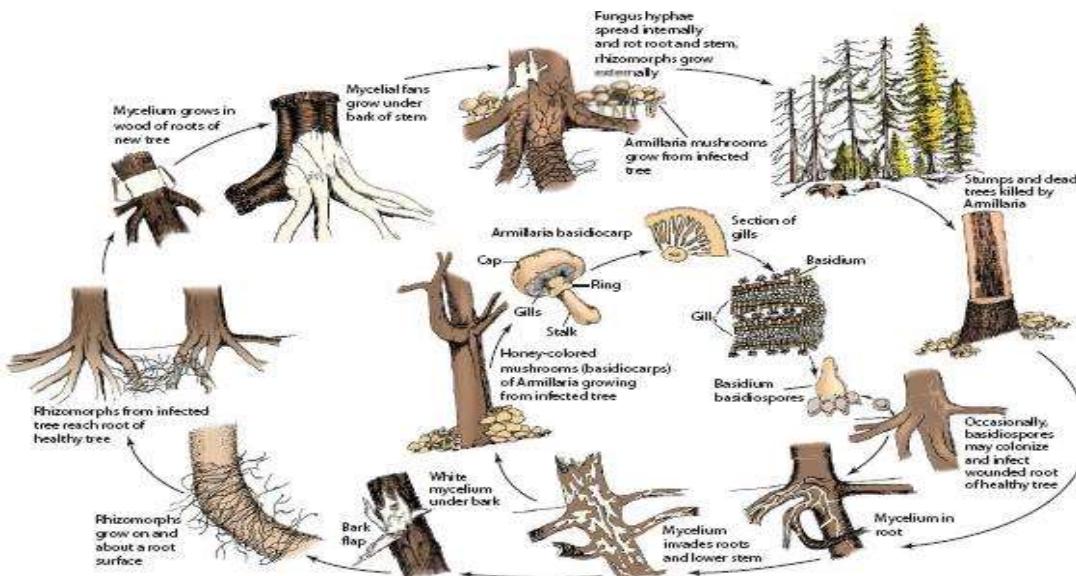

علایم بیماری پوسیدگی سفید ریشه یا تار عنکبوتی A) علایم بیماری پوسیدگی سفید شامل زردی، کاهش برگ‌ها در اثر تنش آبی و غذایی وارد شده به درختان کاج، B) اندام‌های بارده قارچ C) رشد میسلیومی قارچ زیر پوست درختان الوده، D) ریزومورف‌های سیاه رنگ، کلفت و منشعب قارچ زیر و روی پوست ریشه و ساقه الوده. E) چوب درختان الوده و تنه اسفنجی و ضعیف شده که توانایی نگهداری درخت را ندارد.

بطور کلی عامل بیماری پوسیدگی سفید ریشه در جهان تا کنون از روی ۱۷۰ گونه گیاهی شامل ۶۳ جنس از ۳۰ تیره گیاه آوندی و ۳ جلبک گزارش شده است. عالیم بیماری مانند عالیم سایر قارچ های خاکزی است که بصورت زوال عمومی و سبز خشکی درخت است که قابل تشخیص از سایر بیماری های ریشه مانند *Phytophthora* و *Armillaria* نیست. در خزانه و باگها، درختان و نهال های آلوده در اثر حمله قارچ سریعاً از بین رفته، بطوریکه برگ ها بصورت سبز خشک و میوه ها بصورت نارس روی اندام های هوایی، حتی در فصل زمستان دیده می شوند. برگ های درختان آلوده زرد شده و قبل از پاییز می ریزند، گاهی گل و میوه نیز ریزش کرده و پوست تنه به رنگ قهوه ای تیره در می آید. سرشاخه ها بتدریج خشک شده و در نهایت تمامی درخت می خشکد. عالیم بیماری ریشه های فرعی تا زمانی قابل مشاهده هستند که ریشه های فرعی توسط بیماری از بین نرفته باشند، ریشه های فرعی آلوده توسط میسلیوم های سفید پنهان ای پوشیده می شوند که پس از مدتی ریشه های فرعی کاملاً از بین می روند. این میسلیوم اپس از مدتی قهوه ای رنگ شده و سپس سیاه رنگ می شوند. وجود میسلیوم های بادیزنی مانند زیر اپیدرمی از عالیم تبییک این بیماری است. گیاهان تحت تنش آبی و یا کمبود مواد غذایی اغلب مورد حمله قرار می گیرند.

عامل بیماری توسط نهال های آلوده که در ابتدا هیچ عالیمی از بیماری ندارند پراکنده می شود. علاوه بر نهال، خاک آلوده و بقایای گیاهی آلوده نیز به کمک آب ایاری و یا عملیات زراعی می توانند در گسترش بیماری موثر باشند. عامل بیماری می تواند به مدت طولانی بصورت ساپروفتیت روی ریشه های آلوده و بقایای گیاهی موجود در خاک باقی بماند.

در اثر بیماری ریشه های گیاه میزان از بین می روند و با از بین رفن آنها، اندامهای فوقانی گیاه به تدریج یا سریعاً زرد و خشک می شوند و سرانجام شاخه ها و تمام درخت خشک می شوند. اگر خاک اطراف طوقه را کنار بزنیم، زیر پوست ریشه و طوقه و ریشه های فرعی ورقه های کرمی رنگ میسلیوم های قارچ و حتی ریزومورف های سیاه رنگ (اندامهای بند کفشه سیاه رنگ) دیده می شود که این عالیم کاملاً با عالیم مربوط به *Rosellinia* متفاوت است. در پاییز اطراف طوقه درختان آلوده، کلاهک های قارچ بصورت کپه ای ظاهر می شوند که این کلاهک ها حدود یک ماه سریعاً هستند و سپس پلاسیده می شوند. در هر کپه تا ۴۰ کلاهک نیز ممکن است تشکیل شود. برخی از کلاهک ها دارای پایه ای کلفت و برخی پایه ای باریک دارند. انتقال قارچ از ریشه ای به ریشه ای درخت دیگرگز طریق ریزومورف های بند کفشه صورت میگیرد. رشد ریزومورف ها در خاک ماهیانه تا حدود ۵۰ سانتی متر نیز گزارش شده است. کنترل بیماری فقط از طریق اقدامات زراعی مانند ایاری کمتر و جلوگیری از انتشار قارچ امکان پذیر است. کنترل بیولوژیکی با استفاده از قارچ انتاگونیست *Trichoderma* نیز موثر می باشد ولی کنترل شیمیایی چندان موثر نیست. کنترل بیماری پوسیدگی سفید ریشه به دلیل توانایی بالای پایداری قارچ عامل بیماری در خاک و مقاومت به خشکی و دامنه میزانی وسیع مشکل می باشد. از آنجایی که عامل بیماری از طریق مواد آلوده مانند نهال، خاک، ادوات کشاورزی و مواد الی منتقل می شود. استراتژی اصلی کنترل بیماری بر اساس جلوگیری از ورود عامل بیماری استوار است و در این راه استفاده از نهال های سالم اولویت دارد.

چرخه بیماری پوسیدگی سفید ریشه

علایم بیماری پوسیدگی سفید ریشه روی تنه درخت.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای های اسلامی شهر و روستا

بیماریهای عمومی گیاهان زیستی

آنتراکنوز یا خشکیدگی سر شاخه‌ها (Anthracnose)

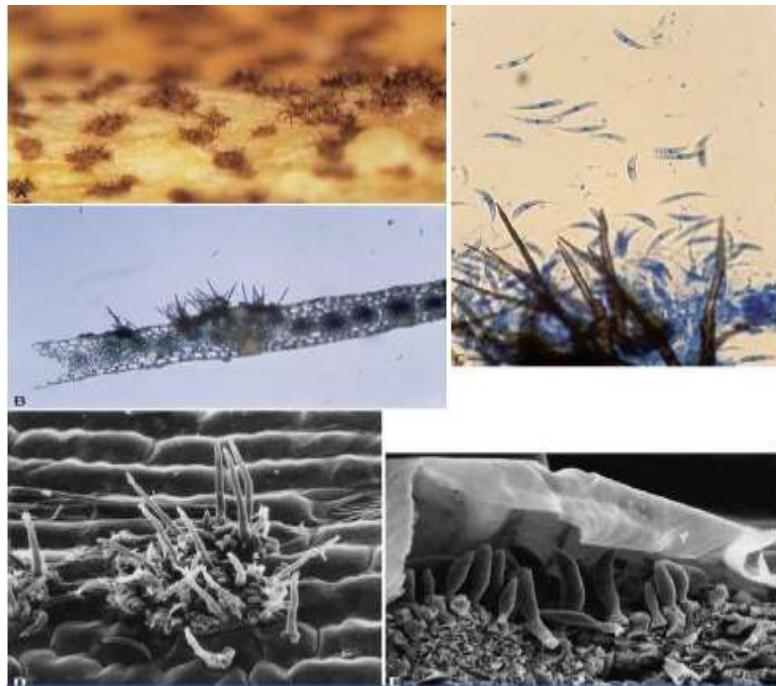
آنتراکنوز یا خشکیدگی سر شاخه‌ها یکی از بیماری‌های درختان و درختچه‌های زیستی خصوصاً در مناطق مرطوب است. روی برگ‌ها و شاخه‌های درخت بابل (*Parkinsonia aculeata*) از اهواز گزارش شده است. بیماری توسط گونه‌های مختلف قارچ تولید می‌شود که عامل بیماری علاوه بر آنتراکنوز باعث مرگ گیاهچه، سوختگی و لکه برگی می‌شود.

علایم تیپیک آنتراکنوز روی برگها

گونه‌های *Colletotrichum* به اندام‌های مختلف گیاه مانند برگ، ساقه، ریشه، میوه و غده حمله می‌کنند و علایم بیماری بصورت رخم‌های گرد تا زاویه دار و ذوزنقه‌ای است که آسرول‌های عامل بیماری بصورت پراکنده یا دواویر متعدد مرکز درون آنها تکمیل می‌شوند. زمانی که کنیدیوم‌ها بالغ می‌شوند، آسرول‌ها شکفته شده و کنیدیوم‌ها را در قطرات مخصوصی از مواد لزج (mucilage) رها می‌کنند. این مواد لزج از خشک شدن کنیدیوم‌ها و همچنین اثرات سمی ترکیبات پلی فنل که توسط میزبان به منظور مقاومت ترشح می‌شوند، محافظت می‌کنند.

گونه‌های *Colletotrichum* در طول کلینیزه کردن میزبان و ایجاد بیماری دارای دو حالت تغذیه‌ای اصلی هستند که شامل مرحله‌ی بیوتروفی (biotrophy) یا تامین مواد غذایی از سلول‌های زنده میزبان و مرحله‌ی نکروتروفی (necrotrophy) یا تامین مواد غذایی از سلول‌های کشته شده و مرده میزبان می‌باشد. اخیراً گونه‌هایی از این جنس بصورت علف کش کاربرد پیدا کرده است و در کنترل بیولوژیکی برخی علف‌های هرز موثر بوده اند. عامل بیماری در فرم جنسی قارچی بنام *Glomerella* است.

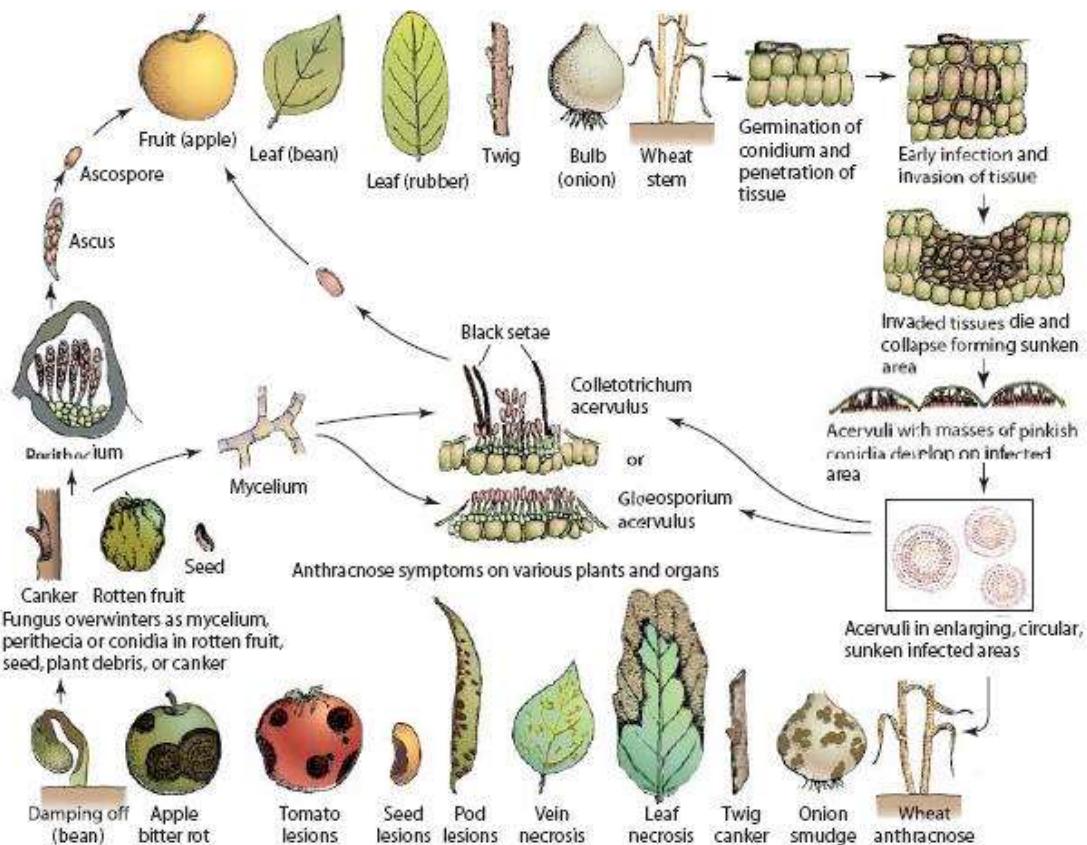

اسروول، سته یا خار و کنیدیوم های قارچ *Colletotrichum* عامل انتراکنوز، A) اسرول (D-B) مقطع عرضی اسرول روی برگ (B) نمای نزدیک سته و کنیدیوم ها، C) اسرول تشکیل شده روی سطح برگ (E) نمای میکروسکوپی الکترونیکی SEM از کنیدیوم و اسرول عامل انتراکنوز *Marssonina*

گونه *C. gloeosporioides* علاوه بر مرکبات و شمشاد رسمی، به توت، انبه و شالک حمله می کند و از مناطق رامسر، بندر عباس، آبادان، خرمشهر، میتاب و بجنورد گزارش شده است. گونه *C. lebbek* روی درخت برهان (*Albizia lebbek*) از مناطق جنوبی کشور گزارش شده است. گونه *C. populi-albae* روی نوعی صنوبر بنام سفید پلت (*Populus aspica*) از خرمشهر گزارش شده است. عامل انتراکنوز بلوط (hardwoods anthracnose) در اثر *G. quercinum* روی بلوط، راش و احتمالاً چنار گزارش شده است. عامل بیماری به برگ و سر شاخه های جوان درختان حمله می کند و آسودگی معمولاً اوایل بهار صورت می گیرد و اولین علایم مانند سرمادگی روی برگ ها است. لکه های بزرگ قهوه ای در امتداد رگبرگ های اصلی و در سطح تحتانی برگ ها بوجود می آید و لکه ها بقدرتی بزرگ می شوند که ممکن است تمامی سطح برگ را بگیرند. کنیدیوم ها و کنیدیوفورها روی قسمت های تغییر رنگ یافته بوجود می آیند. لکه ها و زخم ها روی شاخه های جوان نیز تشکیل می شوند و نهایتاً روی پوست شاخه اندام های بارده ریز و سیاه رنگ تشکیل می شوند. شاخه های جدید زیر قسمت های مبتلا مجدداً ظاهر شده و در این محل شاخه های جدید بصورت کپه ای ایجاد می شوند. بیماری روی درختان جوان و یا شاخه های پایینی درختان مسن شدیدتر ظاهر می شود و درختان آلدود ممکن است بطور کامل از بین بروند.

انتراکنوز بید در اثر *Gloesporium salicis* اولین بار از رامهرمز گزارش شد است. انتراکنوز کرب (نوعی افرا بنام *Acer*) یا بلایت افرا، نیز از ایران گزارش شده است.

G. acerinum (campestre) با استفاده از بذور سالم و بوجاری شده و ارقام مقاوم امکان پذیر است.

چرخه زندگی *Colletotrichum*

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي هاي اسلامي شهر و روستا

بیماریهای عمومی گیاهان زینتی

سفیدک‌های پودری گیاهان زینتی

سفیدک پودری شمشاد رسمی

شمشاد رسمی *Euonymus japonicus* درختچه‌ای همیشه سبز است. از جمله واریته‌های آن می‌توان به شمشاد ابلق سفید، شمشاد ابلق زرد و شمشاد نعنائی اشاره نمود. رشد آن متوسط تا آهسته بوده و ۱/۵ تا ۳ متر ارتفاع دارد. از این گیاه به عنوان نقطه تاکید، گیاه گلدانی، حاشیه کاری‌ها، کشت توده‌ای در کشت‌های رسمی و باغ‌های کوچک، همچنین دیوار سبز و پرچین استفاده می‌شود. شمشاد نعنایی برای تزئین حاشیه‌های گلکاری به کار می‌رود.

شمشاد رسمی (شمشاد ژاپنی یا شمشاد معمولی) در بیشتر نقاط ایران بعنوان یک گیاه زینتی بشکل چپر یا دیوار سبز در پارک‌ها و منازل کاشته می‌شود. شمشاد نعنایی *Buxus sempervirens* نوعی شمشاد است که کوتاه بوده و دارای برگ‌های ریزی است و در حاشیه باعچه‌ها و گلکاری‌ها کاشته می‌شود و فرم می‌دهد.

یکی از مهمترین بیماری‌های این شمشاد‌ها سفیدک پودری است که در تمامی مناطق کشور شیوع دارد. قارچ عامل بیماری معمولاً به شکل غیر جنسی و کنیدیومی یافت می‌شود و فرم جنسی آن *Microsphaera* در ایران دیده نشده است. نشانه‌های بیماری معمولاً ابتدا در اواسط اردیبهشت روی برگ‌ها و ساقه‌های جوان ظاهر می‌شود و لکه‌های سفید ستاره‌ای شکل با پوشش سفید آردی و گاهی نمای شکل ظاهر می‌شود. حاشیه لکه‌ها زرد رنگ و رنگ پریده و برگ‌ها بد شکل و منظره زینتی خود را از دست می‌دهد. رشد برگ‌ها بازمانده و در صورتیکه بیماری شدید باشد شاخه‌های جوان خشک می‌شوند. از انجاییکه شمشاد همیشه سبز است، نشانه‌های بیماری را در تمامی فصول می‌توان مشاهده کرد. شدت بیماری در نواحی سایه زیادتر است. عامل بیماری زمستان را بصورت میسلیوم در قشر نمای روی برگ‌ها یا ساقه‌های جوان در گیاه بسر می‌برد و در اوایل بهار رشد خود را شروع می‌کند. کنیدیوم‌هایی که در زمستان روی برگ احیاناً وجود دارند، قدرت جوانه زنی ندارند. کنیدیوم‌های جدید بصورت منفرد یا زنجیر کوتاه روی هم‌دیگر تشکیل می‌شوند و بی‌رنگ، استوانه‌ای و در دو انتهای کمی محدب هستند. کنیدیوم‌ها بوسیله باد منتشر شده و هوای بسیار خشک یا زیاد مرطوب بارانی برای اشاعه بیماری مناسب نیست. سفیدک پودری شمشاد در اثر *euonymi-japonica* دیده شد و *Oidium euonymi-japonici* در اصفهان همواره فرم غیرجنسی *Microsphaera* ایجاد می‌شود. در اصفهان همواره فرم غیرجنسی *euonymi-japonici* دیده شد و تاکنون فرم جنسی آن گزارش نشده است.

آب پاشی روی برگ‌ها با فشار در کنترل بیماری تاثیر دارد و در صورت لزوم می‌توان بوته‌ها را با الزال ۳ تی، ۴ در هزار همراه با یک در هزار روغن مویان به محض ظهور اولین علایم سمپاشی نمود و تکرار آن نیز ضرورت دارد.

سفیدک پودری سه رنگ

درختچه سه رنگ *Photinia serrulata* بومی چین است. این درختچه، همیشه سبز بوده و رشد سریع تا متوسط و فرم گرد دارد. ارتفاع آن ۱/۵-۵/۱ متر است. گیاهی مقاوم به خشکی است. برگ‌های آن در بهار رنگ زیبایی دارد و از آن در فضای سبز به عنوان نقطه تاکید، پس زمینه، ایجاد مسیر، پوشاندن، بادشکن در مناطق خشک، پرچین و پارک‌های جنگلی استفاده می‌شود. علائم بیماری سفیدک پودری بیشتر روی سرشاخه‌های جوان مشاهده می‌گردد و روی قسمت‌های مسن تر کمتر ظاهر می‌شود. عامل این بیماری در آمریکا قارچهای *Podosphaera leucotricha* و *Oidium Sphaerotheca pannosa* گزارش شده است. در اصفهان فقط مرحله غیرجنسی مشاهده شده و فرم جنسی این قارچ در اصفهان مشاهده نشده است.

علائم بارز سفیدک پودری روی درختچه سه رنگ

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای های اسلامی شهر و روستا

بیماریهای عمومی گیاهان زینتی

سفیدک‌های پودری گیاهان زینتی

سفیدک پودری زرشک زینتی

حدود ۵۰۰ گونه درختچه همیشه سبز یا خزان دار در جنس زرشک *Berberis* وجود دارد که اغلب آنها زینتی هستند. از جمله این گونه‌ها می‌توان به *B. thunbergii*, *B. vulgaris*, *B. densiflora*, *B. orientalis* و *B. crataegina* اشاره نمود. رشد آنها متوسط بوده و ۱/۲-۲/۴ متر بلندی دارند. به عنوان نقطه تاکید، مانع، پرچین غیر رسمی در پارک‌های جنگلی و مناطق خشک کاربرد دارند. عامل بیماری سفیدک پودری زرشک زینتی قبلاً از مازندران و دماوند تحت عنوان *Microsphaera berberidis* گزارش شده است. در اصفهان هر دو فرم جنسی و غیر جنسی عامل بیماری مشاهده شده است.

سفیدک پودری گل آهار

آهار *Zinnia* گیاهی یکساله، حساس به سرما و پررشد می‌باشد. دارای ارقام پاکوتاه با ارتفاع ۳۰ سانتی متر و ارقام پابلند با ارتفاع ۸۰ سانتی متر است. از گونه‌های این جنس می‌توان *Z. elegans* و *Z. angustifolia* را نام برد. این گیاه نسبت به خشکی مقاوم بوده و زمین‌های مرطوب و آفتتابگیر را دوست دارد. این گل از زیباترین گل‌های بهاره و تابستانه بوده و به عنوان گل بریده، نقطه تاکید، گیاه گلداری، بسترها میانی، حاشیه کاری‌ها، کشت در گوشه‌ها، کشت توده ای (*Z. angustifolia*) در ویلاها و باغ‌های طبیعی کاربرد دارد.

نشانه‌های بیماری سفیدک پودری گل آهار در تابستان ۱۳۷۲ در اصفهان گزارش شده است. پوشش میسلیومی سفید رنگ مایل به خاکستری روی هر دو سطح برگ‌ها و ساقه گل آهار ظاهر می‌شود و در مهر ماه در لایه لای این پوشش، فرم جنسی قارچ بصورت نقاط برجسته قهوه‌ای مایل به سیاه تشکیل می‌گردد. فرم غیر جنسی قارچ از نوع *Oidium* بوده و کنیدیوفورها مستقیم استوانه ای و معمولاً دارای ۱-۳ سلول کوچک هستند. روی هر شاخه کنیدیوفور ۱-۳ کنیدیوم بیضوی تا تخم مرغی قرار دارد. فرم جنسی یا کلیستوتیسیوم ها در بیشتر موارد بصورت مجتمع کنار یکدیگر روی برگ‌ها و ساقه گل آهار تشکیل می‌شوند. زاویه اطراف آسکوکارپ‌ها رشته‌ای ساده و در ابتدای رنگ و کم کم قهوه‌ای می‌شوند. در هر اسکوکارپ ۲۰-۵ اسک پایه دار تشکیل می‌شود و در هر اسک عموماً دو اسکوسپور و ندرتاً سه اسکوسپور بیضوی تا تخم مرغی شکل و بی رنگ قرار دارد. عامل بیماری سفیدک پودری گل آهار در ایران قارچ *Erysiphe cichoracearum* تشخیص داده شده است.

سفیدک پودری گل همیشه بهار

بیماری سفیدک پودری گل همیشه بهار قبل از تهران، ورامین و اهواز توسط ارشاد *Oidium sp.* گزارش شده است. عامل بیماری در اصفهان نیز قادر مرحله جنسی است. عامل سفیدک پودری همیشه بهار در اصفهان *Oidium sp.* تشخیص داده شد.

سفیدک پودری گازانيا

گازانيا *Gazania* حدود ۱۶ گونه دارد که همگی گیاهان علفی دائمی هستند. این گونه ها به صورت خمیده، شبه بوته ای، خزنده، ریزوم مانند و همیشه سبز وجود دارند. ارتفاع آنها حدود ۲۵ تا ۴۵ سانتی متر است. در مناطق معتدل همیشه توان آن را به صورت چندساله کشت کرد ولی در مناطق سرد به صورت یکساله کشت و کار می شود. از نظر مقاومت به سرما نیمه مقاوم است. جنس *Gazania* دو گونه معروف به نام های *G. rigens* و *G. hybrida* دارد. برای ایجاد نقطه تاکید، بستر های میانی، گیاه گلداری، شیب تپه ها، کشت توده ای در کشت های رسمی و سواحل کاربرد دارد.

در آمریکا قارچ *Sphaerotheca fusca* با فرم غیرجنسی *Oidium citralii* به عنوان عامل سفیدک پودری گازانيا گزارش شده است. در اصفهان فرم جنسی قارچ مشاهده نشده و فرم غیرجنسی آن *Oidium sp.* تشخیص داده شده است. تاکنون گزارشی از وجود بیماری سفیدک پودری روی گازانيا در سایر مناطق ایران وجود ندارد.

علائم سفیدک پودری روی گلبرگهای گازانيا

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي هاي اسلامي شهر و روستا

بیماریهای عمومی گیاهان زینتی

سفیدک‌های پودری گیاهان زینتی

سفیدک پودری طاووسی

طاووسی *Spartium junceum* درختچه خزان داری به ارتفاع ۲/۵ تا ۳ متر است. طاووسی به صورت ایستاده بوده و با افزایش سن، شاخه‌هایش آویزان می‌شود. در نواحی گرم و آفتابی به خوبی رشد می‌کند. درختچه ساحلی مناسبی است و برای تزئین باغ‌های کار می‌رود. سفیدک پودری طاووسی قبلًا از کرج با نام *Leveillula leguminosarum* گزارش شده است. این بیماری به میزان بسیار کم در اصفهان دیده شده. عامل بیماری در منطقه اصفهان فقط دارای فرم غیرجنسی *Oidium sp.* می‌باشد.

سفیدک پودری کوکب

کوکب کوهی *Rudbeckia* از گل‌های چندساله و در انواع پاکوتاه است. ارتفاع بوته بین ۵۰-۶۰ سانتی متر است حال آن که در انواع پابلند ارتفاع به ۲ متر می‌رسد. جنس *Rudbeckia* شامل حدود ۲۰ گونه است که دو گونه معروف آن شامل *R. fulgida* و *R. hirta* است. *R. fulgida* چند ساله ریزوم دار می‌باشد. *R. hirta* چندساله است ولی به عنوان یکساله پرورش داده می‌شود. محل آفتاب رو برای این گیاه مناسب است. کوکب کوهی به عنوان گل بریده، نقطه تاکید، پس زمینه، حاشیه کاری‌ها و کشت توده ای در ویلاها کاربرد دارد. سفیدک پودری کوکب در برخی مناطق اصفهان به وفور دیده می‌شود و خسارت وارد می‌کند. عامل بیماری قبلًا از رامین اهواز بنام *Erysiphe cichoracearum* گزارش شده است. در اصفهان فرم جنسی قارچ روی کوکب مشاهده نگردیده و فرم غیرجنسی آن *Oidium sp.* گزارش شده است.

سفیدک پودری گل بنفسه

بنفسه گیاهی علفی است که بیشتر به صورت یکساله یا دوساله کشت و کار می‌شود. سه نوع بنفسه وجود دارد که شامل *V. tricolor* (بنفسه سه رنگ)، *V. odorata* (بنفسه معطر) و هیبرید *V. x wittrockiana* است. تمام انواع بنفسه به سرما مقاوم هستند، لذا بر حسب شرایط آب و هوایی در طول پاییز یا زمستان کشت می‌شوند. بنفسه‌ها به علت رنگ‌های بسیار متنوع، منظره زیبایی داشته و از آن‌ها به عنوان زمینه در گلکاری استفاده می‌شود. علاوه بر آن به عنوان گل بریده در انواع دارای دمگل طویل کاربرد دارند. *V. x wittrockiana* و هیبرید *V. tricolor* به عنوان گیاه باغچه

ای جهت گلدهی در زمستان و بهار استفاده می‌شوند. بنفشه معطر به عنوان گیاه پوششی برای گلدهی در اوایل بهار و به صورت گیاهی دائمی کشت و کار می‌شوند. از *V. x wittrockiana* به عنوان گل بریده، گیاه گلداری، گیاه آویزی، بسترهای میانی، حاشیه کاری‌ها، کشت در گوشه‌های ویلاها، پارک‌های جنگلی، کشت‌های رسمی و مناطق سایه استفاده می‌شود.

علائم سفیدک پودری روی برگ و گلبرگ‌های گل بنفشه

سفیدک پودری گل بنفشه در اصفهان به مقدار کم ظاهر می‌شود و قبلاً از تهران به فرم غیرجنسی *Oidium violae* و از تبریز به فرم جنسی *Erysiphe cichoracearum* گزارش شده است. در اصفهان فقط غیر فرم غیرجنسی قارچ مشاهده شده است و فرم غیر جنسی قارچ نیز *Oidium violae* در اصفهان شناسائی گردید. *E. cichoracearum* روی بنفشه (*Viola tricolor*) و بنفشه آردی سفید رنگی روی برگ‌ها ایجاد می‌کند.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي هاي اسلامي شهر و روستا

بیماریهای عمومی گیاهان زینتی

سفیدک‌های پودری گیاهان زینتی

سفیدک پودری گل داودی

گل داودی *Dendranthema x grandiflorum* یک گیاه چند ساله خزان دار است که به صورت کپهای وجود داشته و بین ۳۰ تا ۱۸۰ سانتی متر ارتفاع دارد. در بین گل‌های داودی گونه‌ها و ارقام یکسانه علفی، چندساله و درختچه‌های کوچک و بوته‌ای دیده می‌شود. از ویژگی‌های کشت داودی در هوای آزاد این است که در پاییز که سایر گل‌ها کم می‌شوند شروع به گلدهی می‌کنند و تا رسیدن سرمای سخت گلدهی ادامه دارد. اغلب داودی‌ها پاییزه و زمستانه بوده و در روزهای کوتاه گل می‌دهند. برای ایجاد نقطه تاکید، پس زمینه، بسترهاي ميانی، حاشیه کاري‌ها در ويلاها و باغ‌های طبیعی، همچنانی به عنوان گل بریده کاربرد دارند.

پوشش میسلیومی نازک به رنگ سفید مایل به خاکستری روی برگ‌ها، ساقه و در آلودگی شدید روی گل آذین دیده می‌شود. برگ‌های آلوده خشک شده و ریزش می‌کنند. ریسه‌های قارچ مارپیچی بوده و دارای انسعبات تقریباً قائم در نزدیکی دیواره عرضی خود هستند. کنیدیوفورها کوتاه و دیواره دار هستند. کنیدیوم‌ها بزرگ، بیضوی شبکه‌ای با دو انتهای مدور، فاقد اجسام فیبروزین و زنجیره ای هستند. در اثر جوانه زنی کنیدیوم‌ها که به صورت انتهایی یا جانبی انجام می‌شود لوله تندشی ساده ای بوجود می‌آید. این قارچ در اصفهان روی گل داودی در اوخر شهریور ماه ۱۳۷۱ مشاهده و فرم جنسی ان تا کنون مشاهده نشده است. عامل بیماری *Oidium chrysanthemi* شناسایی شده است.

سفیدک پودری گل توری

گل توری (*Lagerstroemia indica*) درخت یا درختچه ای خزان دار بوده که بسیاری از ارقام آن رشد متوسط تا کند دارند. حدود ۶ متر ارتفاع داشته و در مناطقی با زمستان‌های خنک بهترین رشد را دارد. این گیاه به سرماهای شدید مقاوم نبوده و از طریق بذر و قلمه تکثیر می‌شود. درخت توری، درختی مناسب جهت ایجاد نقطه تاکید، پس زمینه، گیاه گل‌دانی، ایجاد مسیر در سواحل، ويلاها و باغ‌های کوچک است.

میسلیوم‌ها بصورت پوشش متراکم و سفیدرنگی روی برگ‌های گل توری دیده می‌شود. ریسه‌ها مارپیچی، منشعب و دیواره دار هستند. کنیدیوفورها مستقیم و معمولًا دارای ۲-۳ دیواره عرضی هستند. کنیدیوم‌ها تخم مرغی تا استوانه‌ای بوده و معمولًا یک کنیدیوم روی کنیدیوفور وجود دارد. در اثر جوانه زنی کنیدیوم‌ها یک لوله تندشی ساده و انتهایی تشکیل می‌گردد. این بیماری در مناطق مختلف اصفهان روی گل توری به وفور دیده می‌شود و به زیبائی آن صدمه می‌زند. عامل بیماری قبلًا از مناطق مختلف کشور بنام *Oidium sp.* گزارش شده است و در اصفهان نیز فقط فرم غیرجنSSI آن *Oidium yenii* شناسایی شده است.

سفیدک پودری درختان زینتی و جنگلی

این نوع سفیدک پودری در اثر قارچ *Phyllactinia guttata* تا کون فقط روی درختان زینتی و جنگلی گزارش شده است و در ایران اولین بار در سال ۱۳۲۵ گزارش شده است. درختان میزبان این سفیدک پودری شامل توسکا، قشلاقی، بادام، کاتالپا، گیلاس، زبان گنجشک، فندق، پسته، سرخ ولیک، درخت پر، بلوط، توت، راش، ازگیل، گلابی، زالزالک، نارون، دیوالبالو، سیاه تلو و زبان گنجشک زینتی می باشند. نشانه‌های بیماری در اواسط تابستان بصورت لکه‌های آردی سفید مایل به خاکستری در سطح زیرین برگ‌ها ظاهر می شود و سپس این لکه‌ها به هم می پیوندند و قشر سفید رنگی در سطح زیرین برگ‌ها بوجود می آورند. در سطح رویی برگ‌ها نیز لکه‌های قرمز یا قهوه‌ای رنگی ظاهر می شود. در اواخر تابستان روی قشر سفید و در سطح زیرین برگ‌ها نقاط سیاه رنگ ظاهر می شود که فرم جنسی قارچ است. عامل بیماری زمستان را بصورت فرم جنسی بسر می برد و در اوایل بهار اسکوسپورها از داخل اسکه خارج می شوند و چرخه زندگی قارچ را اغاز می کنند. برای کنترل بیماری در صورت لزوم به محض ظهور اولین عالیم از گوگرد و تابل می توان استفاده کرد.

عامل سفیدک پودری تاج الملوك، *E. ranunculi* عامل سفیدک پودری زبان در قفا *Erysiphe aquilegiae* و گل صدتومانی (*Paeonia*) و گل صدتومانی (*Delphinium sp*) *Cornus* است. سفیدک پودری گل زینتی حنا (*Leveillula taurica*) (*Impatiens balsamania*) (*sanguinea*) از *Phyllactinia* (*Catalpa speciosa*) در اثر گرگان گزارش شده است. سفیدک پودری کاتالپا یا درخت جوالدوز در اثر *L. taurica* و *guttata*

سفیدک پودری قلمفر در اثر *L. taurica* از تهران، سفیدک پودری گل تاج خروس (*Celosia cristata*) در اثر *L. taurica* از گرگان و تهران، سفیدک پودری مریم گلی یا سلوی (*Salvia limbata*) در اثر *L. taurica* از کرج، سفیدک *L. taurica* پودری خنمی (*Althaea rosea*) در اثر *L. taurica* از تهران و اهواز، سفیدک پودری شقاچیق زینتی در اثر *L. taurica* از اهواز، سفیدک پودری تانچ (*Leveillula saxaouli*) (*Haloxylon ammodendron*) در اثر *L. taurica* از رفسنجان، سبزوار و شاهروod، سفیدک پودری شاه پسند (*Verbena sp*) در اثر *L. taurica* (*Robina hispida*) در اثر *L. taurica* و گل طاووسی و اقاقیا (*laburnum*) در اثر *L. taurica* نیز گزارش شد است.

سفیدک پودری بلوط در اثر *Microsphaera alphito ides* در مناطق شمالی کشور، سفیدک پودری درخت اقاقیا (*Oidium orbiculare*) در اثر *Robinia hispida* از تهران گزارش شده است.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای های اسلامی شهر و روستا

بیماریهای عمومی گیاهان زینتی

سفیدک‌های پودری گیاهان زینتی

سفیدک کرکی یا داخلی شب بو

سه جنس گیاهی (شب بوی خیری، شب بوی معمولی و شب بوی ویرجینیا) *Matthiola incana* وجود دارد که در ایران به شب بو معروف است و هر سه به خانواده Brassicaceae تعلق دارند. شب بوی معمولی به شب بوی استاکس یا ماتیولا معروف است و دارای انواع یکساله و دوساله است که به عنوان یکساله مقاوم کشت می‌شود. دارای انواع پاکوتاه با ارتفاع ۱۵ تا ۲۰ سانتی متر، متوسط و پابلند با ارتفاع ۶۰ تا ۷۰ سانتی متر است. این گیاه در مناطقی با تابستان‌های خنک رشد مناسبی دارد و باید در محل آفتاب گیر کشت شود. به عنوان گل بریده، پس زمینه، بسترها میانی، حاشیه کاری‌ها، گیاه گل‌دانی در ویلاها و باغ‌های سایه دار کاربرد دارد.

سفیدک کرکی شب بو در ایران اولین بار از ساری در سال ۱۳۴۹ گزارش شده است. عالیم بیماری در ابتدا در سطح بالای برگ‌ها بصورت لکه‌های کلروتیک یا زرد رنگ ظاهر می‌شود و سپس در پشت همین لکه‌ها در سطح زیرین برگ‌ها پوشش خاکستری متمایل به سفید رنگ قارچ شامل مجموعه‌ای از اسپورانژنیورها و اسپورانژیوم‌ها بوجود می‌آید. ساقه و گل‌ها نیز مورد حمله قرار می‌گیرند. ساقه‌های الوده اغلب شدیداً کج و معوج می‌شوند و گل‌ها به خوبی رشد و تکامل پیدا نمی‌کنند. لکه‌های زرد روی برگ‌ها سرانجام قهقهه ای می‌شوند. عامل بیماری *Peronospora parasitica* است. برای کنترل بیماری می‌توان بوته‌ها را با قارچکش زینب در چند نوبت سمپاشی نمود

زنگ‌های گیاهان زینتی

زنگ گل میمون

زنگ گل میمون در نواحی شمال کشور از آستارا تا گرگان، کرج، تهران، اصفهان، شیراز و احتمالاً سایر نقاط کشور انتشار دارد و اولین بار در سال ۱۳۲۵ از ایران گزارش شده است. زنگ گل میمون فقط دارای دو مرحله اردیوم و تلیوم است. مرحله اردیوم طولانی و مرحله تلیومی بندرت ظاهر می‌شود. اردوسورها در ابتدای بهار ظاهر می‌شوند و به سرعت همه اندام‌های هوایی گیاه را فرا می‌گیرند و بتدريج باعث مرگ گیاه می‌شوند. در ابتدا و قبل از تشکیل اردوسورها، لکه‌های مدور یا بیضوی سفید یا زرد رنگی روی برگ‌ها ظاهر می‌شوند، وسط این لکه‌ها در سطح زیرین برگ‌ها سورها بصورت حلقه منظمی تشکیل می‌شوند. پس از پاره شدن اپیدرم، اردوسپورها آزاد می‌شوند. علاوه بر برگ، ساقه‌های جوان هم از سورها یا جوش‌های عدسی شکل که اغلب به هم متصل می‌شوند پوشیده می‌گردد. کاسبرگ‌ها و گاهی هم کپسول دارای اردوسپورها که دوام بیشتری دارند حتی در زمستان هم تشکیل می‌شوند و این اسپورها می‌توانند در بهار پایه‌های دیگر را آلود کنند. اردوسپورها در برابر سرما مقاوم هستند و تا -۱۸ درجه سلسیوس را نیز تحمل می‌کنند. اردوسپورها از ۴ درجه سلسیوس شروع به تندش می‌کنند و بهینه رشد آنها ۱۰ درجه سلسیوس است. عامل زنگ گل میمون قارچ *Puccinia antirrhini* است. گل میمون پاکوتاه و انواع با گل رنگ یکنواخت سریع تر آلوده به زنگ

می‌شوند. انواعی که گل صورتی یا گل قرمز و یا مختلط رنگی هستند بیشتر از گل‌های زرد خالص مورد حمله زنگ قرار می‌گیرند. برای کنترل بیماری به محض ظهور اولین علایم، می‌توان بوته‌ها را با قارچکش پلانت واکس به میزان یک در هزار و یا با زینب دو در هزار سمپاشی نمود.

زنگ گل داوید

زنگ داوید اولین بار در سال ۱۳۳۵ از ایران گزارش شده است و در دوره زندگی قارچ مرحله تلیوم بذرست تولید می‌شود و اغلب اردویوم دیده می‌شود. اردوسپورها در سورهای کوچک قهوه‌ای خرمایی روشن در سطح زیرین برگ و ندرتاً روی ساقه خصوصاً در گلخانه‌ها تشکیل می‌شوند. تعداد این جوش‌ها کم ولی گاهی هم بسیار زیاد می‌شوند. ممکن است به سرعت برگ‌ها را بخشکانند. عامل زنگ گل داوید *Puccinia chrysanthemum* است. برای کنترل بیماری باید اولاً از آبیاری زیاد و فراهم نمودن شرایط مرطوب در گلخانه خودداری نمود و در صورت لزوم از قارچکش زینب برای سمپاشی استفاده کرد.

زنگ گل ختمی

زنگ ختمی اولین بار در سال ۱۳۳۱ از گرگان گزارش شده است و گیاهان میزبان آن شامل ختمی (*Althaea rosea*) و پنیرک (*Malva nicaeensis*) می‌باشند. این زنگ در نواحی شیروان، گرگان، مرند و اردبیل شیوع دارد و تا کنون در دوره زندگی قارچ عامل بیماری فقط مرحله تلیوم مشاهده شده است. تلیوم‌ها در سطح زیرین برگ‌ها و روی ساقه و پوشش‌های گل و حتی در سطح دانه‌ها تشکیل می‌شوند. تلیوم‌ها در ابتدا بصورت جوش‌های زرد نارنجی با حاشیه بخش ظاهر می‌شوند و کم کم بصورت جوش‌های چنبره‌ای شکل بر جسته گرد یا بیضوی و قهوه‌ای بلوطی تیره می‌شوند. تلیوم‌ها گاهی به هم چسبیده و یا بدون نظم خاصی و با پوسته ضخیم تشکیل می‌شوند. تلیوسپورها در شرایط مرطوب جوانه می‌زنند و در برگ‌ها نفوذ می‌کنند و در هر دو سطح برگ گسترش می‌یابند. عامل زنگ ختمی قارچ *Puccinia malvacearum* است. این قارچ در تمامی فصول ممکن است روی ختمی یا پنیرک دیده شود و برای کنترل آن بهتر است اقدام به کشت بذوری نمود که از بوته‌های سالم بدست آمده‌اند. ضد عفونی بذور با غوطه ور کردن آنها در محلول دو در هزار سولفات مس به مدت یک و نیم ساعت نیز توصیه شده است.

بیماریهای عمومی گیاهان زینتی زنگ‌های گیاهان زینتی

زنگ پروانش

زنگ پروانش ابتدا در سال ۱۳۴۹ از مازندران گزارش شده است و روی پروانش (*Vinca major*) وجود دارد. میسلیوم قارچ عامل بیماری در گیاه پایدار است و باعث تولید جوانه‌های بد شکل پروانش می‌گردد. بین گره‌ها دراز شده و برگ‌ها کوتاه و ضخیم و شکننده می‌گردند و به رنگ زرد مایل به سیز در می‌آیند. در سطح زیرین برگ‌ها، اسپوموگوتیوم‌ها ظاهر می‌شوند و سپس اردیوم‌ها و تلیوم‌های قهوه‌ای گرد آلوده مشاهده می‌گردند. وجود زنگ در میزان باعث ریزش گل و ضعف پایه می‌گردد عامل زنگ پروانش قارچ *Puccinia vincae* است. برای کنترل بیماری معمولاً کندن و سوزاندن بوته‌های آلوده توصیه می‌شود و سمپاشی با پلانت و اکس و یا زینب نیز موثر است.

زنگ میخک

زنگ میخک از بروجرد، اهواز، آذربایجان، اصفهان و اطراف تهران گزارش شده است. این بیماری هم در گلخانه و هم در هوای آزاد انتشار دارد و در همه فصول پیش از پیدایش گل ظاهر می‌شود. در اثر بیماری همه اندام‌های گیاه صدمه نمی‌بینند بلکه معمولاً چند برگ زرد و مبتلا می‌گردد. اردیوم‌ها در تمام سطح بالایی و زیرین برگ‌ها و روی ساقه و روی جام گل تشکیل می‌شوند که سرانجام ترکیده و اپیدرم را پاره می‌کنند. مرحله ایسیدیوم این زنگ روی نوعی فرقیون (*Euphorbia gerardiana*) تشکیل می‌گردد. عامل زنگ میخک قارچ *Uromyces dianthi* است. خسارت ناشی از این بیماری نه تنها در اثر پیدایش اردوسورهای قهوه‌ای رنگ و بد شکل گیاه است بلکه به واسطه ضعف گیاه خسارت بیشتری وارد می‌شود. برگ‌ها، ساقه و غنچه‌ها از رشد طبیعی باز می‌مانند و گل‌ها نیز کوچک. غیر قابل عرضه به بازار می‌شوند. اقدامات زراعی مانند کم کردن آبیاری و تهویه مناسب شاسی یا گلخانه باعث کنترل بیماری به میزان زیاد می‌شود. جمع آوری بقایای گیاهان آلوده و سوزاندن آنها نیز موثر است. قلمه‌های میخک را می‌توان قبل از کاشت به مدت ۱۰ دقیقه در محلول $\frac{2}{5}$ در هزار فریام یا زینب ضد عفونی کرد. استفاده از مانکوزب به میزان $\frac{3}{5}$ در هزار پلانت واکس به میزان $\frac{1}{5}$ در هزار نیز موثر است و محلول $\frac{5}{5}$ در هزار آن را نیز می‌توان پای گلدان ریخت تا از طریق ریشه جذب شود.

زنگ گل بنفسه

زنگ گل بنفسه ابتدا در سال ۱۳۲۰ گزارش شده است. زنگ بنفسه به گونه‌های مختلف بنفسه حمله می‌کند و تا کنون از نواحی دماوند، شمیران، رودهن و لاریجان گزارش شده است. در بهار با تشکیل اپیدیوم‌های قارچ، برگ‌های بنفسه کلفت شده و دمبرگ و پایه گل بد شکل می‌گردد. سپس اردیوم‌های قهوه‌ای روشن قارچ، بصورت نقطه‌ای و بدون نظم خاصی در سطح زیرین برگ‌ها ظاهر می‌شوند و نهایتاً تلیوم‌ها در این جوش‌ها تشکیل می‌شوند. تلیوم‌ها معمولاً دیر تشکیل شده و قهوه‌ای تیره تا سیاه رنگ هستند. عامل زنگ گل بنفسه قارچ *Puccinia violae* است. برای کنترل بیماری باید بوته‌های آلوده را کند و سوزانید و سمپاشی با پلانت و آلس و یا زینب در بهار و در چندین نوبت موثر واقع شده است.

زنگ کنار

گونه‌های متعدد از جنس *Zizyphus* در مناطق مختلف دنیا خصوصاً نواحی گرمسیری و همچنین نواحی مدیترانه‌ای رشد می‌کنند. کنار به صورت طبیعی درختچه و یا درختی خاردار می‌باشد و ارتفاع آن از ۲/۵ تا ۱۵ متر متغیر است. دو گونه کنار با نام علمی *Z. spinosa-christi* و *Z. oxyphylla* در ایران وجود دارد که بومی جنوب کشور می‌باشند. درخت کنار با شرایط خشکی سازگاری داشته و نسبت به آن مقاوم است. کنار به عنوان درخت تک نما و یا در پارک‌های جنگلی استفاده می‌شود.

عامل بیماری زنگ کنار بصورت تشکیل جوش‌های نارنجی تا قهوه‌ای رنگ روی برگ‌ها در تک درخت‌های کنار در دزفول و منطقه صفائی اباد استان خوزستان مشاهده شده است. عامل بیماری تولید تلیوم و ارديوم می‌کند. قارچ *Phakospora zizyphi-vulgaris* بعنوان عامل بیماری زنگ کنار شناسایی شده است و قبل از بندر عباس و میناب نیز گزارش شده است.

زنگ بید و صنوبر

زنگ بید (Willow rust) روی بید، بید مجعون و بید سرخ (*Salix purpurea*) از اردبیل، سقز، قم، همدان، خوی، شهرکرد، شیراز، تبریز، کرج و اصفهان انتشار دارد. عامل بیماری *M. allii-salicis* یک زنگ ناجورسرايه (هتروبیک) است که میزبان واسط ان *Allium* است که مراحل اسپرمونیوم و اسیدیوم روی آن تشکیل می‌شود. عالیم بیماری روی بید شامل تشکیل ارديوم‌های زرد رنگ روی برگ‌ها و سر شاخه‌ها است و قارچ عامل بیماری زمستان را بصورت تلیوسپور و یا ریسه در پوست درخت می‌گذارد.

زنگ صنوبر (Popular rust) در ایران اولین بار از روی شالک (*Populus nigra*) گزارش شده است. درختان میزبان این زنگ در ایران بعضی از انواع صنوبر مانند کبوده یا سپیدار (*P. alba*) پره و شالک است. زنگ کبوده در آذربایجان، اصفهان، مهاباد، مهران، تهران، همدان، کرج، لرستان، سقز و مشهد انتشار دارد. این زنگ باعث ریزش برگ‌ها می‌شود، سر شاخه‌ها خشکیده و رشد بافت چوبی نیز کاهش می‌یابد. این زنگ ناجور سرايه(هتروبیک) است و از خداداد ماه ارديوم ها یا جوش‌های لیمویی رنگی در پشت برگ‌ها و روی سر شاخه‌ها و مخصوصاً پا بوش‌ها و درختان کوتاه و برگ‌های مس کبوده تشکیل می‌شوند. تلیوم ها یا جوش‌های سیاه رنگ نیز در همین جا در پاییز و زمستان پشت برگ‌های نیفتاده و یا افتاده بوجود می‌آیند. در تابستان ارديوم ها پاره شده و اوردوسپورها پراکنده شده و اورديوم های جدید نیز تشکیل می‌گردد. میزبان واسط آن در ایران شناخته نشده است. این بیماری در زمین‌های ضعیف با شدت بیشتری روی درختان انتشاردارد و تقویت درختان در کنترل بیماری موثر است. عامل بیماری قارچ *Melampsora allii-populina* است.

زنگ زبان در قفا در اثر *Puccinia gladioli* ، زنگ گلایول در اثر *Puccinia delphiniicola* ، زنگ شب بو در اثر *Puccinia gladioli* از نواحی مختلف کشور نیز گزارش شده است.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

بیماریهای عمومی گیاهان زینتی زنگ‌های گیاهان زینتی

بیماری فتیله نارنجی یا شانکر سیتوسپورایی

بیماری فتیله نارنجی یا شانکر سیتوسپورایی اولین بار در سال ۱۳۲۰ از روی صنوبر گزارش شده است. عامل بیماری در فرم غیر جنسی و در فرم جنسی قارچ *Valsa* می‌باشد. بیماری فتیله نارنجی صنوبر روی شالک و سپیدار در نواحی اردبیل، همدان، تبریز، قشم، اطراف تهران، زنجان، دره گز و اصفهان وجود دارد. نشانه‌های بارز بیماری شامل رشته‌های میسلیومی قارچ است که در فاصله بین پوست و استوانه مرکزی رشد می‌کنند و لکه‌های بزرگ قهوه‌ای چروکیده و مرده در سطح پوست ساقه و تنہ ظاهر می‌شود. روی شاخه‌ها بدون آن که از این لکه‌ها ظاهر شود علایم سرخ‌شکیدگی بوجود می‌آید و شاخه‌های جدیدی زیر شاخه‌های مرده رشد می‌کنند.

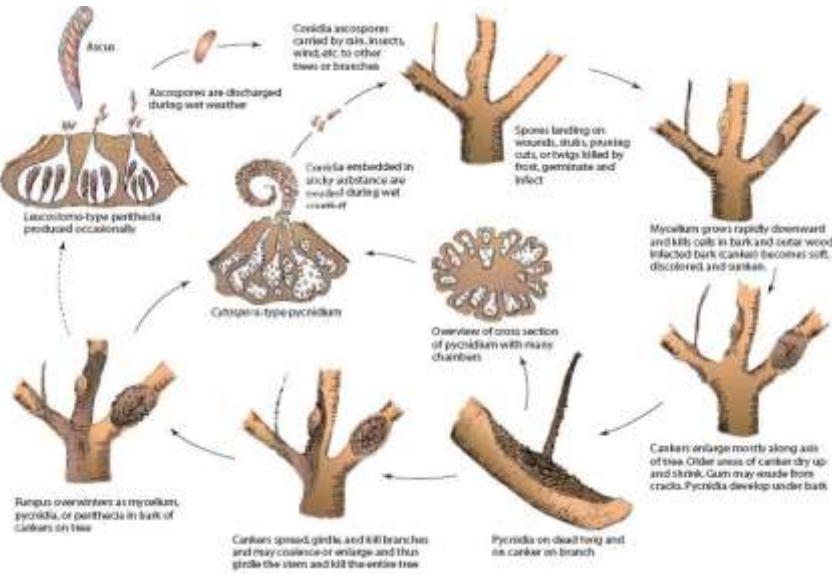
علایم بیماری شانکر سیتوسپورایی A) شانکر سیتوسپورایی جدید روی سر شاخه به همراه ترشح صمغ، B) شانکر سیتوسپورایی مسن روی سر شاخه C) مرگ سر شاخه‌ها و زوال درخت در اثر شانکر روی سر شاخه‌ها و تنہ

در فرم غیر جنسی قارچ خصوصاً در شرایط نسبتاً مرطوب بهار روی پوست ساقه و بخصوص در محل‌های آلوده نقاط سیاه رنگ و بر جسته‌ای به اندازه ته سنجاق تشکیل می‌گردد که از داخل این اندام‌ها (پیکنیدیوم‌ها) توده‌ای اسپور قارچ بصورت فتیله ای ژلاتینی نارنجی

روشن یا زردی خارج می شود و به همین دلیل در اصطلاح فارسی به این بیماری فتیله نارنجی اطلاق می گردد. بطور کلی تشخیص بیماری تا زمانی که فتیله های نارنجی تشکیل نشده باشند نسبتاً مشکل است.

اسپورهای قارچ بوسیله باد، حشرات و پرندهای منتشر می شوند و بیماری را انتشار می دهند. اسپورها استوانه های خمیده یا قوس دار، ساده و شفاف می باشند. فرم جنسی قارچ ندرتاً بصورت پریستیوم تشکیل می شود و پریستوم ها بصورت دانه های ریزی اطراف یک قسمت گرد زیر پوست تشکیل می شوند و شکل آنها بطری مانند و دارای دهانه هایی نیز هستند. این قارچ اصولاً یک قارچ سaprofیت است ولی روی درختان میزبان خود بصورت یک انگل زخمی (wound parasite) یعنی انگلی که می تواند از طریق زخم وارد گیاه و ایجاد آلودگی کند عمل می نماید.

شکل ۱۳-۳ - چرخه زندگی بیماری فتیله نارنجی.

چرخه زندگی بیماری فتیله نارنجی

بیماری فتیله نارنجی اغلب روی درختان جوان و یا آنها یکی که جدیداً جا به جا شده اند انتشار دارد و باعث ضعف و مرگ آنها می گردد. بطور کلی درختانی که به نحوی مخصوصاً بر اثر کم آبی ضعیف شدند بیشتر مورد حمله این قارچ قرار می گیرند و به همین جهت در رابطه با پیشگیری و مبارزه با آن تقویت و آبیاری به موقع درختان توصیه شده است. خسارت بیماری در قلمستانها زیاد است، قلمه هایی که برای تکثیر تهییه می شوند باید قطر آنها بیشتر از یک سانتی متر باشد و قبل از کاشت لازم است در دمای خنک (حدود ۲ درجه سلسیوس) نگهداری شوند. گونه C. aurora روی درخت بید، C. celtidis روی درخت داغداغان، C. chrysosperma روی شالک، سپیدار و کبوده، C. teheranica روی درختچه برگ نو (مندارچه) و C. therryana روی درخت چنار از ایران گزارش شده اند.

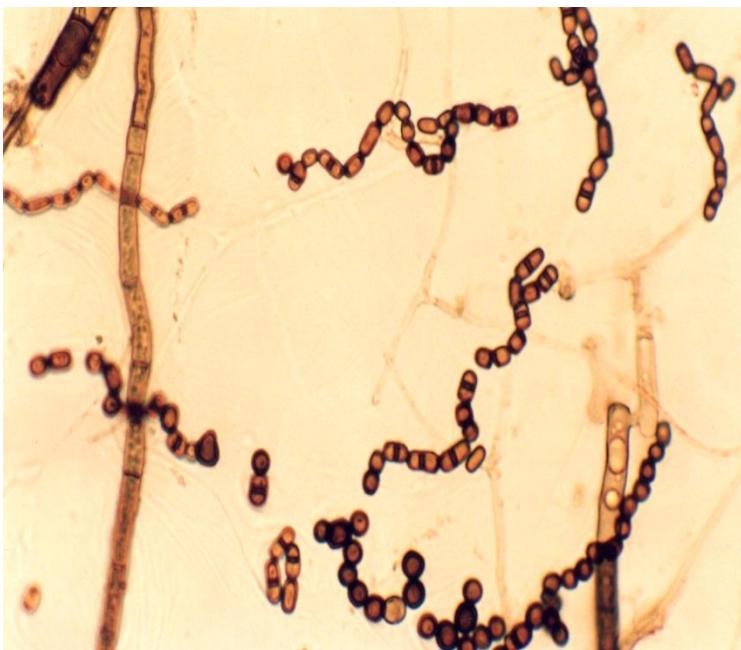
ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

بیماریهای عمومی گیاهان زینتی زنگ‌های گیاهان زینتی

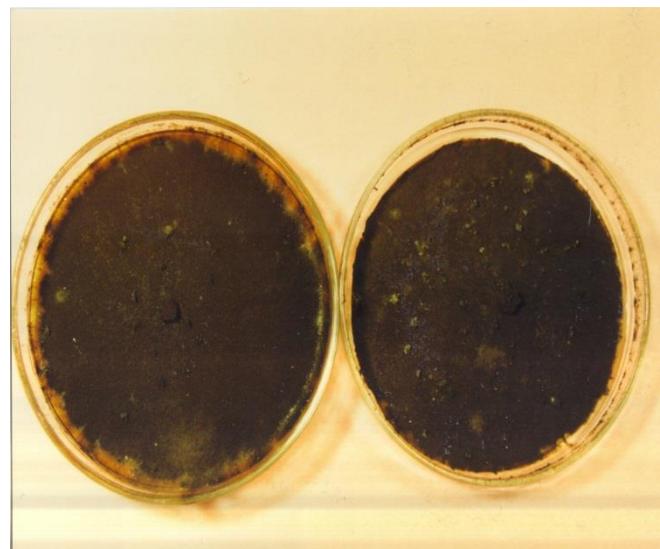
بیماری پژمردگی شاخه، زوال و مرگ درختان

زوال درخت چنار سال‌ها است که به طور گسترده در شیراز و دیگر نقاط کشور وجود دارد. از درخت‌های آلوده چنار با علایم زوال و خشکیدگی قارچ‌های *Nattrassia mangiferae*, *Cytospora theryanna*، *Nattrassia mangiferae* از ۱۶ گونه گیاهی مانند چنار، مانگولیا، ازگیل ژاپنی، توت، نارون، سرو ناز شیراز، افاقیا، اکالیپتوس، نارنج، گردو، سیب، تاج خروس، گندم، شبیه چناری و انگور جدا سازی شده است. علایم روی میزان‌ها به سه صورت متفاوت شانکر، تشکیل پودر متراکمی از آرتروکنیدیوم و تشکیل پودر آرتروکنیدیومی با تراکم کمتر ظاهر می‌شود. شاخه‌هایی که دارای آب بیشتری هستند، در صورت مساعد بودن شرایط، اگر چه بیماربر قادر به ایجاد شانکر باشد، پیشرفت بیماری آهسته تر و حالت پودری کمتر مشاهده می‌شود.

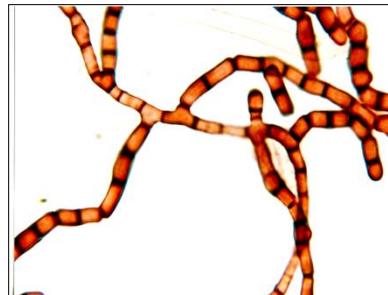
قارچ عامل این بیماری در اصفهان از میزان‌های توت مثمر، سجد، سدروس، پیروکانتا، سپیدار و توت زینتی جداسازی شد که حائز اهمیت می‌باشد و به نام شانکر سیاه یا شانکر دوده ای نامیده می‌شود.

Nattrassia mangiferae قارچ مرحله آرتروکنیدیوم

Nattrassia mangiferae پرگنه قارچ در محیط کشت PDA مورفولوژی

مرحله آرتروکنیدیوم قارچ *Nattrassia mangiferae*

لایه دوده ای آرتروکنیدیوم ها بین اپیدرم و پوست توت زیستی

بیماری زوال و خشکیدگی سرشاخه مهمترین بیماری درختان اکالیپتوس در استان خوزستان است. در میان ارقام مختلف اکالیپتوس گونه *Eucalyptus sargentii* مقاوم ترین گونه به بیماری زوال و خشکیدگی سرشاخه ناشی از قارچ *E. camaldulensis* و گونه ترین گونه گزارش شده است.

پوسیدگی ریشه‌های فوزاریومی *Fusarium root rot*

پوسیدگی فوزاریومی ریشه از مناطق مختلف کشور و روی انواع گیاهان زیستی گزارش شده است. در خوزستان بوته درختچه مورد (*Dodonea viscosa*) یکی از بیماری‌های شایع مورد است. *Fusarium coccophilium* از روی درخت لیلکی (*Gleditschia caspica*) از تنکابن گزارش شده است. *F. eumartii* از روی اطلسی در تهران، *F. equiseti* از روی افرا در نوشهر، *F. lateritium* از روی درخت (Washingtonia filifera) از روی نخل واشنگتنی (*F. moniliforme*) انجیر در قصر شیرین و از توت در لنگرود، گزارش شده است.

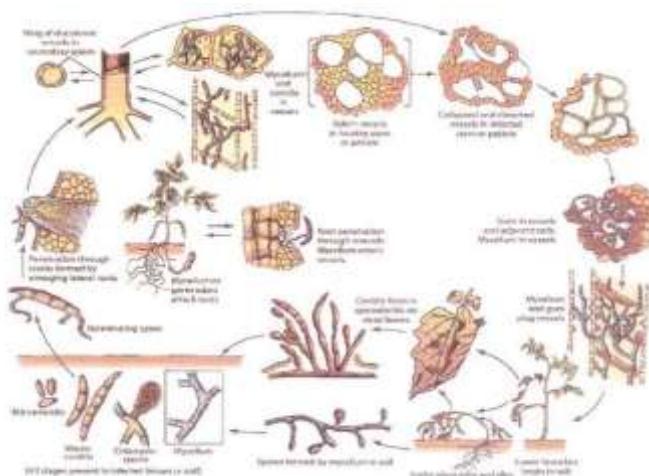
ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌هاي اسلامي شهر و روستا

بیماری‌های عمومی گیاهان زینتی

پژمردگی‌های آوندی فوزاریومی Fusarium wilt

پژمردگی آوندی فوزاریومی در گیاهان زینتی روی درخت شب خسب یا درخت گل ابریشم (*mimosa*) با نام علمی *Albizia julibrissin* از بیماری‌های مهم این درخت در نواحی شمال کشور و اصفهان می‌باشد (panama disease). عالیم بیماری بصورت پژمردگی روی یک یا دو شاخه از درخت ظاهر می‌شود و برگ‌ها پلاسیده می‌شوند. برگ‌های پژمرده زرد و نهایتاً مرده و ریزش پیدا می‌کنند. پژمردگی بتدریج از یک شاخه تجاوز کرده و تمام درخت را فرا می‌گیرد و این حالت بیشتر در اوخر فصل ظاهر می‌شود. در مقطع عرضی شاخه‌های آلوده، بافت چوبی بصورت حلقه‌ای تغییر رنگ داده و قهوه‌ای می‌شوند. درختان آلوده در مراحل آخری ترشحاتی از تنها خارج می‌شود که روی پوست جریان پیدا می‌کند.

عامل بیماری پژمردگی شب خسب *Fusarium oxysporum* f.sp. *perniciosum* است. عامل بیماری زمستان را روی درخت میزبان و یا در خاک بصورت ساپروفیت بسر می‌برد و از طریق زخم‌هایی که روی ریشه ایجاد می‌شود، وارد درخت می‌گردد و سپس از طریق آوندها مانند قارچ آوندی *Verticillium* به قسمت‌های هوایی درخت منتقل می‌شود. قارچ عامل بیماری می‌تواند تا چندین سال روی بقایای مرده درخت بسر برد و مجدداً زندگی انگلی خود را آغاز کند و واریته‌های شب خسب Tryon, Charlotte نسبت به این بیماری مقاوم گزارش شده‌اند. قطعات ریشه‌های آلوده و مرده درختان را بازار زمین خارج نمود و خاک ضد عفونی گردد. بیماری در خاک‌های قلیابی انتشار بیشتری دارد و هوای گرم و مرطوب نیز باعث تسريع در رشد و نمو قارچ می‌گردد.

چرخه بیماری پژمردگی آوندی فوزاریومی در گیاهان

علایم پژمردگی اوندی فوزاریومی در گیاهان،

(A) شاخه‌های کاج الوده به *Fusarium subglutinans*

(B) ساقه کاج صمع زده در اثر شانکر، (C) شانکر وسیع روی درختان.

علایم تغییر رنگ دستجات اوندی در اثر پژمردگی اوندی فوزاریومی در گیاهان

بیماری پژمردگی فوزاریومی میخک که در اثر قارچ *Fusarium oxysporum* f.sp. *dianthi* ایجاد می‌شود، در

گلخانه‌های محلات و سایر مناطق کشور شیوع دارد. استفاده از کنترل تلفیقی آفتابدهی خاک (Soil solarization) با کود دامی

با توجه به تاثیر مطلوب روی برخی خصوصیات کیفی و کاهش بوته‌های آلوده می‌تواند موثر باشد.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي هاي اسلامي شهر و روستا

بیماریهای عمومی گیاهان زینتی

پوسیدگی‌های ریشه و طوقه فیتوفتورایی

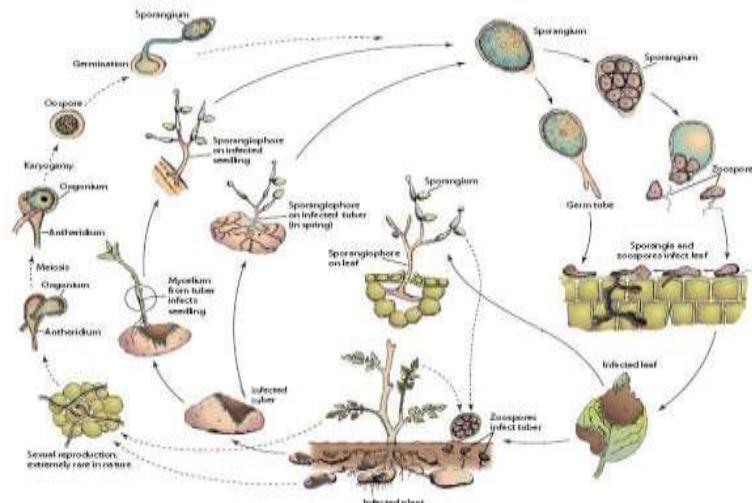
شبه قارچ *Phytophthora* روی تعداد زیادی از گیاهان زینتی یکساله و درختان چند ساله وجود دارد و باعث پوسیدگی ریشه و مرگ گیاه می‌گردد. این قارچ در ایران گسترش زیادی دارد و گونه‌های مختلف آن روی طوقه گل میمون و ریشه رز و نخل و اشنگتنی از مناطق جنوبی کشور گزارش شده است.

گونه *P. nicotianae* باعث پوسیدگی جوانه انتهایی نخل زینتی (*Chamaenops humilis*) می‌شود و از اهواز گزارش شده است. ضمناً این گونه از روی عرعر در کرج و از روی گل میمون، گل استکانی، میخک و نخل و اشنگتنی نیز گزارش شده است. گونه *P. palmivora* از روی شمعدانی و اطلسی از تهران و اصفهان گزارش شده است و باعث مرگ گیاه می‌شود.

پوسیدگی ریشه و ساقه همراه با تغییر رنگ بافت آلوده به سیاه، پژمردگی و مرگ کامل گیاه ظاهر می‌شود. پوسیدگی ریشه لانوندولا *Lavendula angustifolia* در مزارع پرورش این گیاه در تهران، کرج، گرمسار و سمنان مشاهده شده است و عامل بیماری *Phytophthora nicotianae* تشخیص داده شده است.

رزماری (Rozmarinus officinalis) گیاهی است که به دلیل مصرف در صنایع دارویی و بهداشتی و کاربرد در فضای سبز، در قسمت‌های مختلف کشور به صورت گلخانه و مزرعه‌ای کشت می‌شود. خشکیدگی بوته‌های رزماری در اثر قارچهای *Phytophthora citrophthora*, *Fusarium oxysporum*, *Rhizoctonia solani* در مشهد گزارش شده است.

گل کاغذی یک ساله *Helichrysum staechus* دچار بوته میری می‌شود و ریشه آن پوسیده و بوته پلاسیده و از بین می‌رود. عامل بیماری *Pythium* sp. است. این بیماری روی گل کاغذی از اهواز گزارش شده است. درختچه مورد یا ناترک *Dodonaea viscosa* که بعنوان یک درختچه حصاری کاشته می‌شود در اثر *Pythium aphanidermatum* از بین می‌رود و بیماری از دزفول و اهواز گزارش شده است.

چرخه زندگی عمومی *Phytophthora*

مرگ سریع درختان در اثر *Phytophthora ramorum* (A) پژمردگی و ریزش جوانه‌های جدید (B) تغییر رنگ برگ‌ها در درختان آلوده (C) بروز شانکر روی تنه درختان آلوده (D) شانکر و نکروز درختان آلوده (E) بروز شانکر روی تنه درختان آلوده

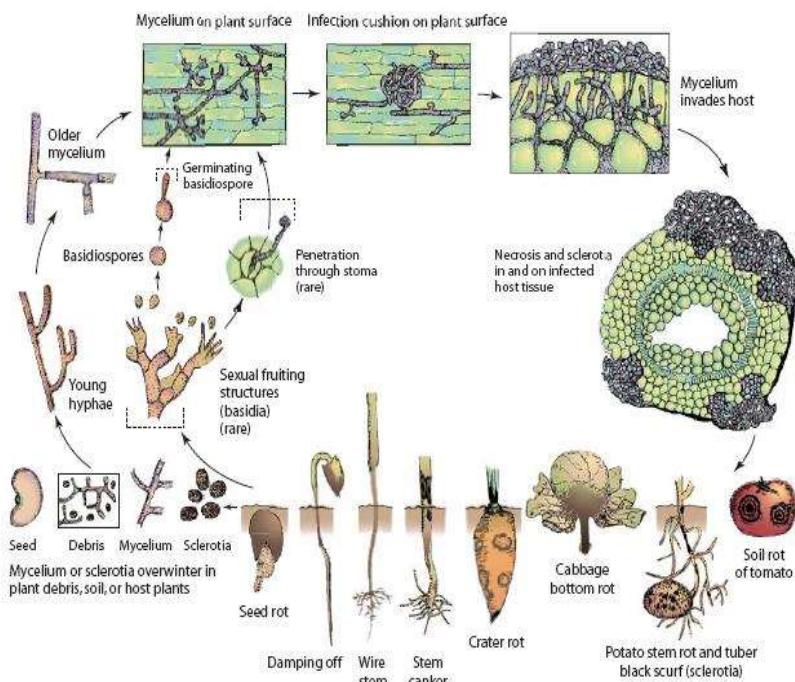
ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

بیماریهای عمومی گیاهان زینتی

پوسیدگی‌های ریشه و طوقه ریزوکتونیایی

این بیماری به طوقه و ریشه گیاهچه‌های گیاهان زینتی مختلف حمله می‌کند و باعث مرگ آنها می‌شود. قارچ عامل بیماری *Rhizoctonia solani* علاوه بر برخی از گیاهان زراعی باعث مرگ گیاهچه کاج ایرانی، گل میمون، بنت المنسول (*pulcherrima*), رز، گل مینا، بید، بنفشه و احتمالاً عده‌ای دیگر از گیاهان زینتی می‌گردد.

این قارچ به طوقه و ریشه گیاهچه‌ها نیز حمله کرده و باعث مرگ گیاهچه نیز می‌شود. بر اثر حمله قارچ معمولاً طوقه گیاهچه باریک و سیاه می‌شود و در نواحی شمال کشور در خزانه سوزنی برگان و در تهران، اهواز و اصفهان انتشار دارد. این قارچ دارای میسلیوم های کلفت، قهقهه ای رنگ و بند بند است و انشعابات میسلیوم معمولاً بطور عمودی نسبت به میسلیوم اصلی قرار گرفته‌اند. تکثیر آن فقط با قطعه قطعه شدن میسلیوم صورت می‌گیرد و قارچ بصورت اسکلروت های سیاه رنگ در خاک زمستانگذرانی می‌کند.

علایم مختلف ایجاد شده در اثر *Rhizoctonia* و چرخه زندگی آن

پوسیدگی اسکلروتینایی

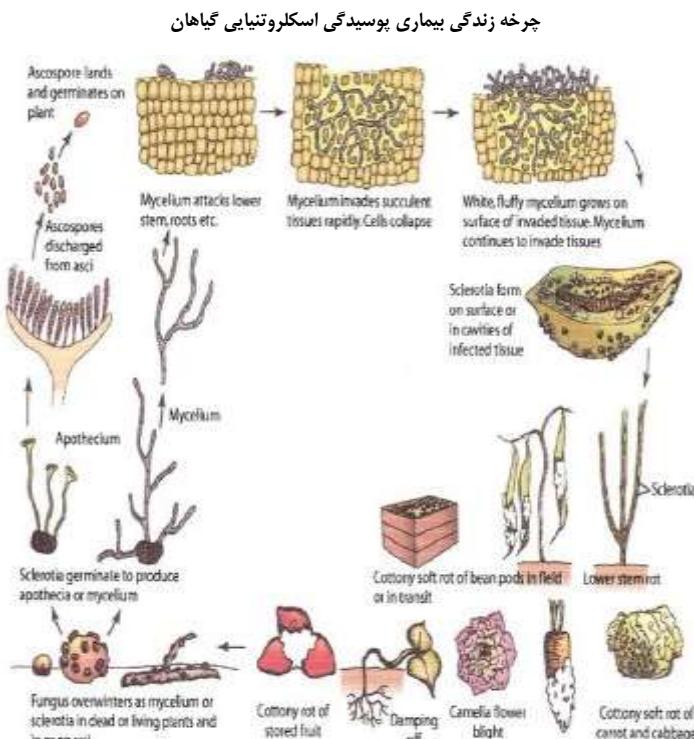
زربرا (*Gerbera* spp.) معمولاً در گلخانه کاشته می‌شود و به عنوان گل شاخه بریده از آن استفاده می‌شود. علایم بیماری بصورت ظهور توده

ای پنهانه ای روی گلبرگ‌ها می‌باشد. این گلبرگ‌ها پس از مدت کوتاهی تغییر رنگ می‌دهند و کاملاً نکروز و خشک می‌شوند. عامل خشکیدگی

گلبرگ زربرا *Sclerotinia sclerotiorum* شناسایی شده است.

علایم بیماری پوسیدگی اسکلروتینیایی گیاهان
(پوسیدگی ساقه و کپک سفید روی گیاه)
(اسکلروت های قارچ در داخل ساقه گیاه و
اسکلروت های جوانه زده و تشکیل آپوتسیوم از آنها)

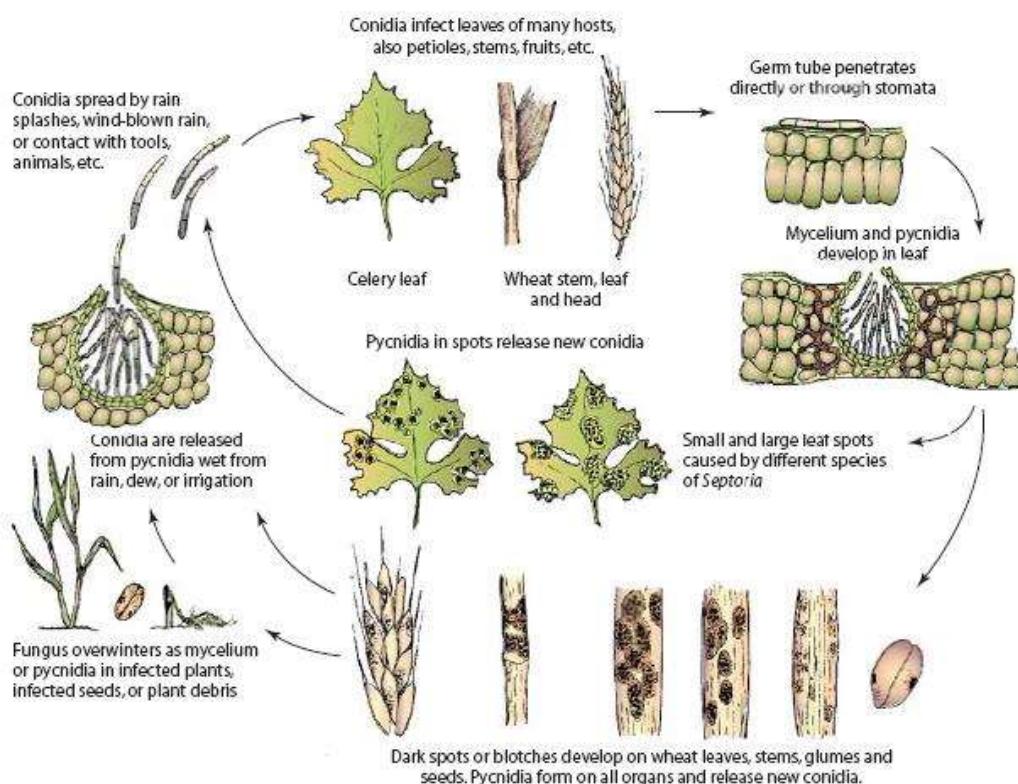

لکه برگی های سپتoria بی

در اثر حمله گونه های مختلف قارچ *Septoria* به انواع گیاهان زیستی لکه های قهوه ای روی برگ ها تشکیل می شود که معمولا در ابتدا این لکه ها ارغوانی بوده و سپس سیاه رنگ می شوند. برگ های خشک شده و می ریزند. پیکنیدیوم های قارچ عامل بیماری روی این لکه ها در اواسط بهار تشکیل می شوند و عامل انتشار بیماری هستند.

لکه برگی خرزه هر *Septoria* sp. از بهبهان، لکه برگی گل میمون *Septoria antirrhini*، لکه برگی سپیدار *Septoria cercidis* از دامغان، لکه برگی ارغوان *Septoria chrysanthemella* از بهشهر، لکه قهوه ای برگ داودی *andida* قاییم شهر، لکه برگی صنوبر سفید پلت *Septoria didyma* از چالوس، لکه برگی بید *daratchii* از سواحل دریای خزر، قوچان، اردبیل و اطراف تهران، لکه برگی زبان گنجشک *gladioli*, لکه برگی گلایول *fraxini* از لاهیجان،

لکه برگی یا سفید نوشهر Septoria populi از نوشهر و تنکابن و لکه برگی صنوبر Septoria jasmine روی سپیدار و شالک از خوزستان، مهران، سواحل دریای خزر، آذربایجان، سنگسر و قوچان نیز گزارش شده است.

چرخه زندگی بیماری لکه برگی سپتoria

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي هاي اسلامي شهر و روستا

بیماریهای عمومی گیاهان زینتی

لکه برگی زبان گنجشک

زبان گنجشک *Fraxinus excelsior* درختی خزان کننده و دارای ۶۵ گونه می‌باشد. (ون) مهمترین گونه این جنس است. درختان زبان گنجشک، درختانی سریع الرشد و با فرم گستردگی بوده و حدود ۷/۵ تا ۲۴ متر ارتفاع دارند. زبان گنجشک گیاهی مقاوم به خشکی است و در فضای سبز جهت پوشاندن در مناطق خشک، سایه دهی، پارک‌های جنگلی و به عنوان درخت خیابانی مورد استفاده قرار می‌گیرد.

علایم بیماری بصورت لکه‌های قهوه ای رنگ زاویه دار و محدود به رگبرگ‌ها است که روی قسمت قهوه ای پیکنیدیوم-های سیاه رنگ ظاهر می‌شود. در حالت دیگر علایم بصورت تشکیل پیکنیدیوم‌های ریز سیاه رنگ است که با گسترش و افزایش تعداد پیکنیدیوم‌ها، قسمت زیرین آنها، کاملاً نکروز می‌شود. در این حالت روی رگبرگ‌ها نیز لکه‌های نارنجی و کشیده ای مشاهده می‌شود که به سرعت به لکه‌های قهوه ای رنگ با خال‌های سیاه تبدیل می‌شوند. پیکنیدیوم‌ها بصورت فرورفته در بافت، بشکل کروی و سیاه رنگ هستند. عامل بیماری قارچ *Passalora fraxini* شناسایی شده است.

لکه چشم طاووسی برگ زیتون

بیماری لکه چشم طاووسی برگ زیتون اولین بار در سال ۱۳۴۳ از مناطق شمال کشور خصوصاً رودبار گزارش شده است. این بیماری به برگ، دمگل و بندرت به میوه زیتون حمله می‌کند و در سطح فوقانی برگ‌ها، لکه‌های منظم به قطر ۶-۱۰ میلی متر ایجاد می‌کند. حاشیه این لکه‌ها سیاه و مرکز آنها قهوه ای خاکستری و مانند چشم طاووس است. لکه‌ها بیشتر در اواخر تابستان و اوایل پاییز تشکیل می‌شوند. عامل بیماری قارچ *Cycloeonium oleagineum*. می‌باشد. این بیماری چندان مهم نیست و معمولاً نیازی به سمپاشی برای کنترل آن نیست.

لکه برگی هتروسپوریومی میخک

در گلخانه‌های پرورش میخک در محلات استان مرکزی، بوته‌هایی با علایم لکه‌های حلقوی تا بیضوی به رنگ قهوه ای مایل به قرمز دیده می‌شود. علایم در قلمه‌های ریشه دار شده روی برگ‌ها نیز مشاهده شده است، اما در بوته‌های کامل علایم روی برگ، ساقه، کاسبرگ و گلبرگ مشاهده می‌شود. عامل بیماری قارچ *Heterosporium echinulatum* تشخیص داده شده است.

قارچ سم اسبی (tap rot, mottled rot)

قارچ *Fomes fomentarius* که کلاهک ان بشکل سم اسب است، اولین بار در سال ۱۳۵۱ در ایران گزارش شده است و از روی درختان افرا، توسکا، بادام، ممرز، راش، بید و نارون جمع آوری شده است و در نواحی شمال کشور، کاشان و کرج و عجب شیر گسترش دارد. این قارچ معمولاً سaprofیت است ولی گاهی بصورت انگل نیز از طریق زخم و بریدگی چوب وارد درخت شده و در سطح وسیعی از تنه پخش می شود و باعث نابودی درخت می شود. محل پوسیدگی سفید مایل به زرد همراه با نواحی تیره رنگی می شود. میسلیوم های قارچ ممکن است ترک های حاصل از پوسیدگی را پر کنند. کلاهک (sporophore) قارچ بادوام، سم اسبی شکل و عرض آن تا ۴۰ سانتی متر می رسد. سطح کلاهک صاف، سخت و رنگ آن خاکستری یا قهوه ای مایل به خاکستری تا سیاه می باشد. سطح زیرین کلاهک خاکستری، لوله ها طویل، همراه با سوراخ های بسیار کوچک است.

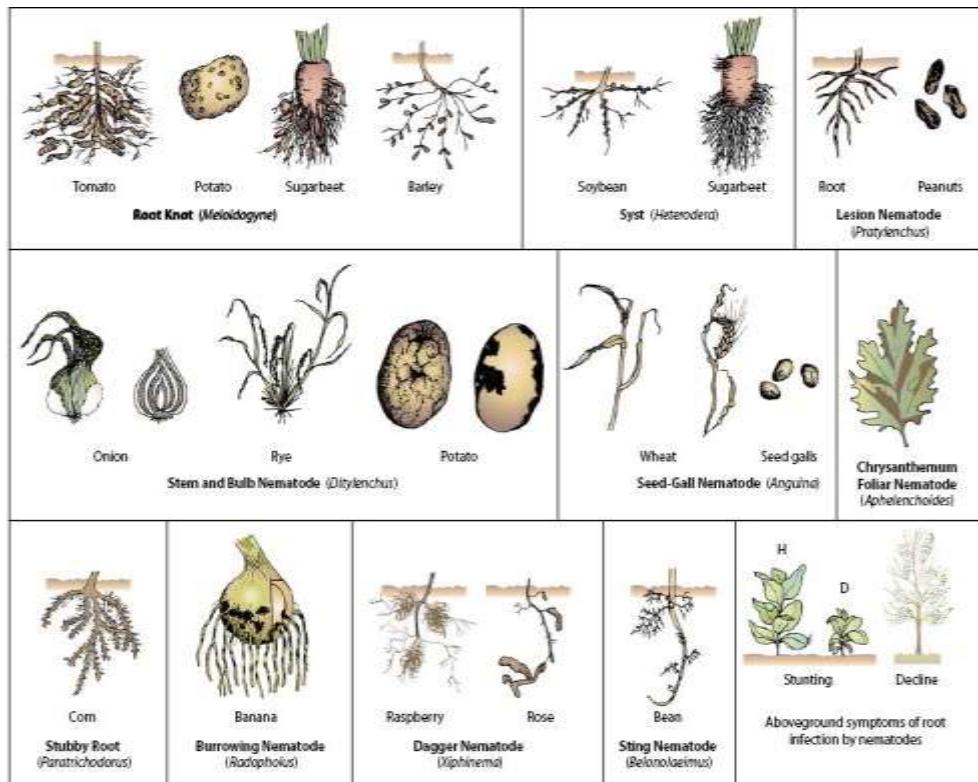
گونه *F. marginata* روی توسکا و کاج در شمال کشور باعث پوسیدگی چوب می شود.

گونه *F. robustus* در جنگل های اسلام گیلان روی درختان راش و بلوط انتشار دارد و باعث پوسیدگی چوب می شود.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای های اسلامی شهر و روستا

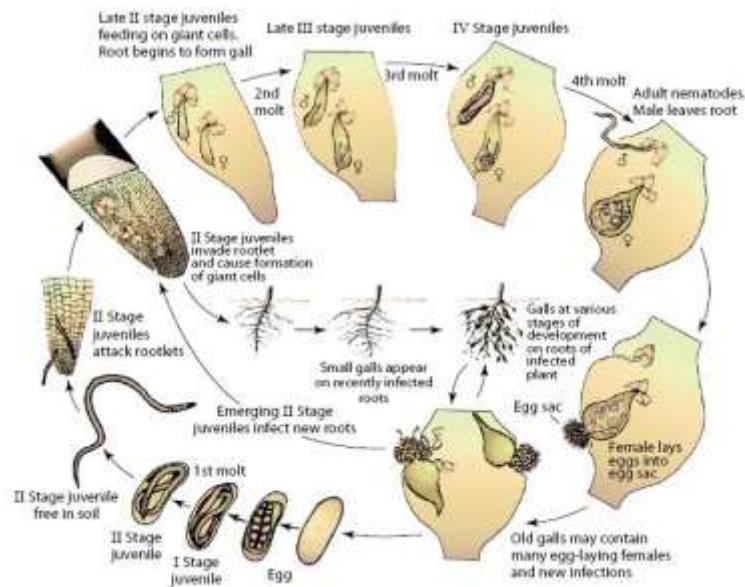
نماتود های انگل گیاهان زینتی

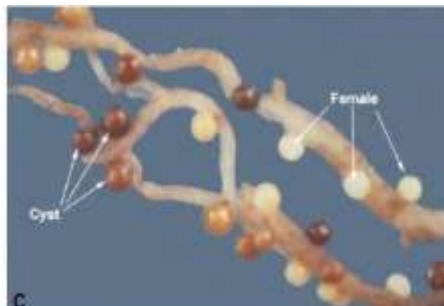
علایم ناشی از نماتود های انگل گیاهی

نماتود مولد گره یا غده ریشه

اولین گزارش در مورد نماتود مولد گره ریشه به سال ۱۳۳۵ در ایران بر می گردد. این نماتود دارای میزانهای متعددی است و به انواع گیاهان زینتی مانند زبان گنجشک، انار، انجیر، توت، پریولا، برگ بید، پیچ امین الدوله، ماگنولیا، گل کاغذی، گل تکمهای، میخک، شمعدانی، یاس، سلوی، داودی، مینا، شاه پسند، بنت القنسول، منیوس، پره، افرا و اکالیپتوس حمله می کند. در اثر حمله نماتود مولد گره ریشه به ریشه گیاهان میزان، برجستگی های ریز و درشتی به قطر حدود ۲ سانتی متر روی آنها ظاهر می شود و گیاهان آلوده زرد شده و رشدشان متوقف می شود. نماتود ماده گلابی شکل و حداقل به طول $\frac{1}{3}$ میلی متر و نماتود نر کرمی شکل و طول آن تا حدود $\frac{1}{5}$ میلی متر میرسد.

چرخه زندگی نماتود مولد گره ریشه *Meloidogyne*

علایم ناشی از نماتود مولد سیست (C) و نماتود مولد گره ریشه (E)

نماتود ماده تخم های خود را در یک ماده ژلاتینی که از فرج آن ترشح می شود و یا در داخل بافت گیاه قرار می دهد. هر نماتود ماده ۳۰۰ تا ۶۰۰ تخم می گذارد و در شرایط مناسب از هر تخم یک لارو سن اول بوجود می آید و بعد از اولین پوست اندازی در داخل خاک شروع به حرکت کرده و خود را به یک ریشه حساس می رساند و وارد آن می گردد. در داخل ریشه با تحریک سلول های گیاه و با مکیدن شیره گیاهی باعث خسارت نیز می شود. عامل بیماری نماتود مولد گره ریشه *Meloidogyne javanica* گزارش شده است. گونه *M. incognita* در مناطق مختلف به تنها یی و یا همراه گونه انتشار دارد.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای های اسلامی شهر و روستا

بیماریهای عمومی گیاهان زینتی

بیماریهای باکتریایی گیاهان زینتی

Agrobacterium	Crown gall	Twig gall	Cane gall	Hairy root
Clavibacter	Potato ring rot	Tomato canker and wilt	Fruit spot	Fasciation
Erwinia	Blight	Wilt	Soft rot	Carrot soft rot
Pseudomonas	Leaf spots	Galls (olive)	Banana wilt	Blight (lilac)
Xanthomonas	Leaf spots	Cutting rot	Black venation	Bulb rot
Streptomyces	Potato scab	Soil rot of sweet potato		Rhizobium Root nodules of legumes

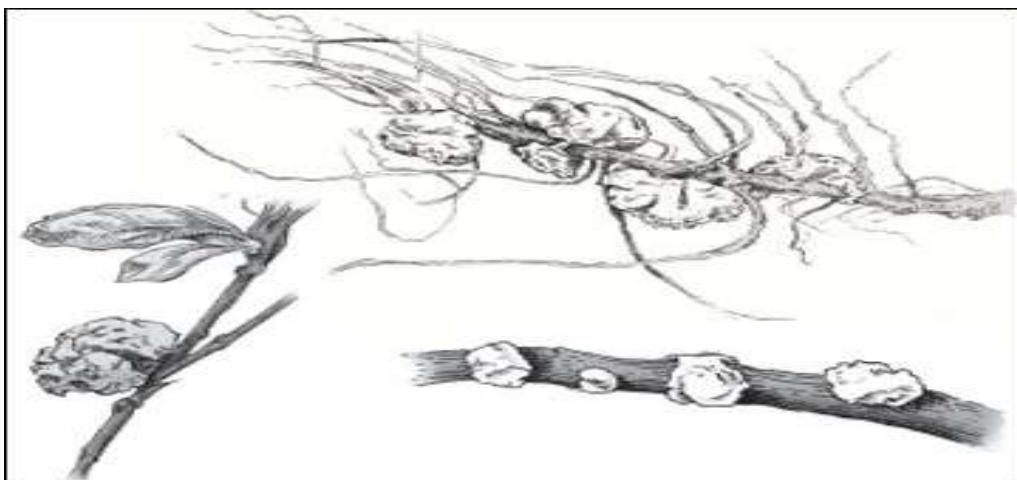
علایم ناشی از باکتری‌های بیماریزای گیاهی

گال طوفه

بیماری باکتریایی گال طوفه یا سرطان ریشه و طوفه *crown gall* در ایران اولین بار در سال ۱۳۳۷ روی مو در ناحیه ارومیه جمع آوری گردیده است. باکتری عامل بیماری در دنیا به بیش از ۱۴۰ گونه گیاه از ۶۰ تیره گیاهی حمله می‌کند. در ایران گال طوفه علاوه بر مو روی سایر میزبان‌های گیاهی مانند چمندر قند، رز، انار و احتمالاً زبان گنجشک، نارون و بید وجود دارد. بیماری سرطان طوفه درختان سرو در باغ فین کاشان شیوع دارد. عالیم بیماری بشکل غده‌ای اسفنجی تشکیل شده دورتا دور ناحیه طوفه می‌باشد.

باکتری عامل بیماری *Agrobacterium tumefaciens* یک باکتری میله‌ای، کپسول دار به طول حدود ۱-۳ میکرومتر و به قطر ۸-۱۰/۴ میکرومتر می‌باشد. باکتری عامل بیماری بصورت انفرادی یا زنجیره‌ای کوتاه دیده می‌شود و در یک طرف باکتری ۲-۴ تازک وجود دارد. پرکنه باکتری روی محیط کشت ستاره‌ای شکل است و باکتری نسبت به نور و خشکی حساس است ولی در خاک که رطوبت کافی داشته باشد سال‌ها زنده و بیماری زا باقی می‌ماند. عامل بیماری اخیراً به باکتری *Rhizobium tumefaciens* تغییر نام یافته است.

عالیم بیماری در ابتدا بصورت برجستگی‌هایی روی شاخه و ریشه بخصوص نزدیک خاک ظاهر می‌شود. گاهی روی ساقه درختان تا ارتفاع ۱۵۰ سانتی متر نیز غده‌های مزبور تشکیل می‌گردد. غده‌ها ابتدا کم و بیش کروی، سفید یا گوشتی و نرم به نظر می‌رسد. سطح غده‌ها ناصاف و فروفتگی‌هایی دارد و نهایتاً قهقهه‌ای تیره می‌شوند. برخی غده‌ها چوبی و سخت و قطرشان تا حدود ۳۰ سانتی متر میرسد. گیاهان آلوده کاهش رشد داشته و برگ‌ها کوچک و بیرنگ می‌مانند و در برابر سرما حساسیت کمتری نشان می‌دهند.

عالیم بیماری گال باکتریایی طوفه

بیماریهای عمومی گیاهان زینتی

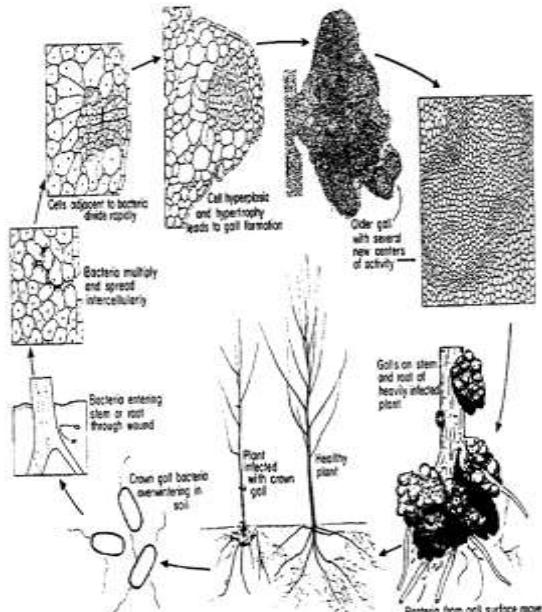
بیماریهای باکتریایی گیاهان زینتی

گال طوقه (۲)

باکتری عامل بیماری زمستان را در خاک می‌گذراند و در خاک چندین سال و بدون وجود میزبان بیش از دو سال نمی‌تواند باقی بماند. باکتری ممکن است با آب آبیاری تا چندین کیلومتر منتقل شود و خاک‌های سالم را نیز آلوده نماید. باکتری از طریق زخم‌هایی که توسط عملیات زراعی یا حشرات و غیره روی ریشه و یا ساقه ایجاد می‌گردد وارد می‌شود و پس از ورود به بافت گیاه در بین سلول‌ها به فعالیت می‌پردازد و سلول‌های مجاور را نیز تحریک می‌کند و موجب تقسیم سریع سلول‌ها و ایجاد غده می‌گردد. سلول‌ها مرتبًا تقسیم و کشیده شد و دور دو هفته پس از تلقیح برجستگی کوچکی قابل مشاهده تشکیل می‌شود. با تخریب آوندهای چوبی گیاه بوسیله باکتری گاهی میزان آبی که به قسمت‌های بالایی گیاه می‌رسد به صورت طبیعی حدود ۲۰ برا برکاهش می‌یابد.

علایم گال باکتریایی روی ساقه و طوقه

چرخه زندگی بیماری باکتریایی گال طوقه

علایم ناشی از بیماری گال طوفه

کنترل بیماری: کنترل بیماری گال طوفه عمدها بر پایه عملیات بهداشتی و زراعی استوار است. نهال‌ها باید از پایه‌ها و خانه‌های سالم تهییه شوند و از کشت قلمه‌ها و نهال‌های حساس در خاک‌های آلوده باید خودداری نمود و با حشراتی که در خاک باعث زخم می‌شوند باید مبارزه کرد. در هنگام هرس ضد عفونی قیچی، چاقو یا اره در محلول پرمگنات پتاسیم به میزان حدود ۳۰-۳۰ گرم در ۸ لیتر آب موثر است. فرو بردن قلمه‌ها یا نهال‌ها در محلول سوبالیمه یک در هزار نیز تاثیر دارد. فرو بردن ریشه نهال‌ها در محلول ۲۰۰-۵۰۰ گرم سولفات مس در ۱۰۰ لیتر آب بمدت یک ساعت موثر است.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

بیماریهای عمومی گیاهان زینتی

بیماریهای باکتریایی گیاهان زینتی

بیماری باکتریایی توت

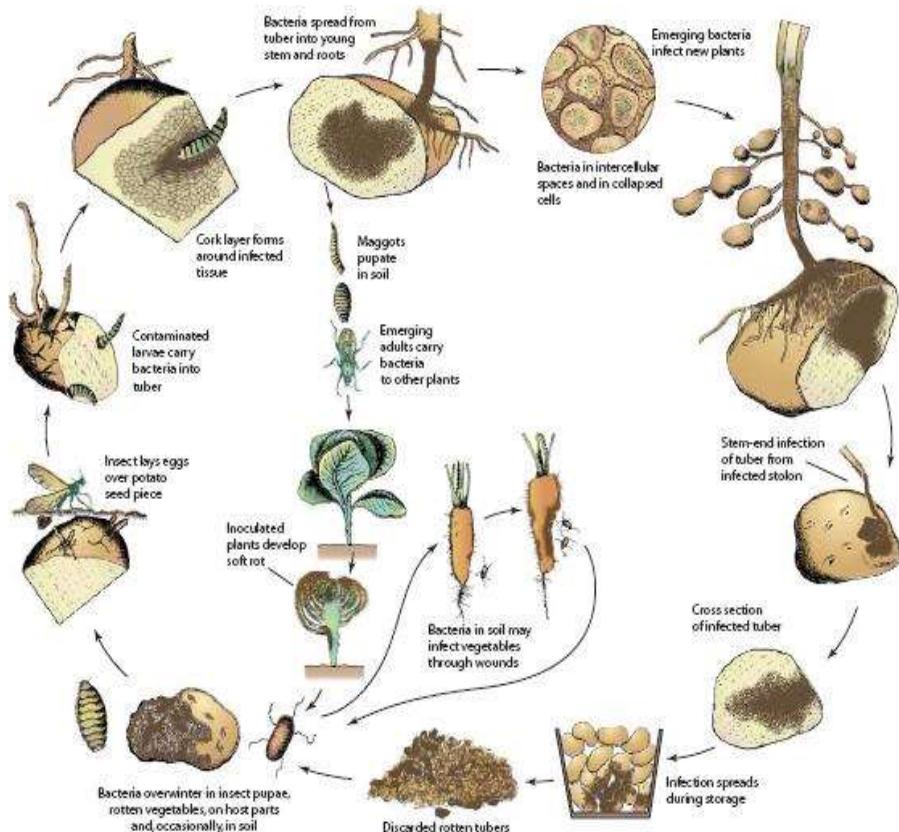
این بیماری روی توت هایی که از طریق قلمه یا نهال از ژاپن وارد شده اند مشاهده شده است و روی توت های محلی مشاهده نشده است. در استان گیلان گسترش دارد و از سایر نقاط کشور گزارش نشده است. نشانه های بیماری در شرایط گیلان معمولاً در اوخر بهار ظاهر می شود و روی برگ های جوان و انتهایی سر شاخه ها، ابتدا لکه های زاویه ای تشکیل می شود که شفاف و هاله روشی اطراف آنها را فرا گرفته است. بتدریج این لکه ها قهوه ای تیره شده و بیشتر در قاعده برگ و اطراف رگبرگ اصلی تشکیل می شوند. برگ قرینه خود را از دست می دهد و در حالت پیشرفتی بیماری، جوانه انتهایی سیاه شده، ضمناً رگبرگ ها و دمبرگ ها نیز سیاه می شوند. سرشاخه نازک و جوان نیز سیاه شده و فرورفتگی نوار شکلی در یک طرف سر شاخه ایجاد می شود. با گرم شدن هوا و خشکی محیط، پوست سرشاخه در محل آلودگی ترک می خورد و در نتیجه شیاری روی پوست شاخه و در محل تشکیل نوار ایجاد می گردد. گاهی اوقات پوسیدگی انتهایی سرشاخه ها توانم با ترشح ماده شیری رنگ که محتوی باکتری است دیده می شود. ریزش باران باعث انتقال بیماری روی تمام شاخه ها و برگ های درخت شده و باد توانم با باران و حشرات نیز باعث انتشار بیماری به درختان دیگر می گردد. عامل بیماری باکتری *Pseudomonas* می باشد.

بیماری باکتریایی زگیل شاخه زیتون

بیماری باکتریایی زگیل شاخه زیتون در ایران اولین بار در سال ۱۳۳۲ گزارش شده است. درختان میزبان این باکتری شامل زیتون، زبان گنجشک، سنجد و خرزهره می باشد. در ایران روی زیتون در نواحی غربی کشور شیوع دارد و در مناطق شمالی مانند رودبار دیده نشده است. باکتری عامل بیماری *Pseudomonas savastanoi* یک انگل زخمی است و روی ریشه، ساقه، برگ و میوه درختان زیتون ایجاد زگیل و برجستگی های نا منظم، ناصاف و سختی می نماید. قطر زگیل ها معمولاً ۳ تا ۱۵ سانتی متر می باشد. روی میوه علامت بصورت نقاطی ظاهر می شود. این گال ها روی تنه و یا شاخه زبان گنجشک بزرگ تر هستند. در شرایط مرطوب اگر بافت آلوده فشار داده شود تراوشتات باکتریایی اوژ(ooze) خارج می گردد و بر اثر باران بسهولت می توانند جا به جا شوند. مگس زیتون و حشرات دیگر نیز می توانند ناقل باکتری باشند. باکتری در دمای ۲۵-۳۰ رشد و شیوع دارد. آلودگی بیشتر از طریق هرس کردن و استفاده از وسایل هرس صورت می گیرد که لازم است وسایل هرس ضدغونی شوند. در فصل بارندگی می توان درختان را با محلول بردو سمپاشی نمود. زخم های آلوده را می توان با محلول های آنتی بیوتیک مانند استرتپومایسینی(۲۰۰ ppm) یا ترامایسینی(۲۰۰ ppm) تیمار کرد.

بیماری لکه برگی باکتریایی سینگونیوم و فیلودندرون

بیماری لکه برگی باکتریایی روی سینگونیوم (*Syngonium podophyllum*) و فیلودندرون (*Philodendron*) در گلخانه های رشت و تنکابن مشاهده شده است. در برگ های سینگونیوم لکه های آبسخته، نیمه شفاف و در ابتدا زرد رنگ و تقریباً لهیده ظاهر می شود و سرانجام لکه ها بشکل قهوه ای با حاشیه قهوه ای تیره و هاله زرد رنگ در می آیند. لکه ها بیشتر در حاشیه برگ ها وجود دارند، هرچند که در وسط نیز بصورت لکه های درشت (به قطر ۲-۳ میلی متر) مدور تا نامنظم نیز دیده می شود. برخی از لکه ها نیز حالت موجی دارند. در فیلودندرون لکه ها نکروزه و قهوه ای تیره، همراه با هاله کلروز، پشت به نور نیمه شفاف و به قطر ۳-۴ میلی متر تشکیل می شود. سوختگی وسیع برگ نیز در اثر انتقال لکه ها به هم دیده می شود. عامل بیماری باکتری *Pectobacterium carotovorum* subsp. *carotovorum* شناسایی شده است.

چرخه زندگی باکتری *Pectobacterium*

علایم پوسیدگی در پیاز های تازه جوانه زده و نیز لهیدگی ساقه در گیاه گالایول در گلخانه های محلات مشاهده شده است. گیاهچه های دارای پیاز لهید کمی دارند و به سرعت می خشکند. عامل بیماری باکتری *Pectobacterium carotovorum* شناسایی شده است.

علایم شانکر و سوختگی وسیع برگ و سرشاخه در بوته های شب بو در گرگان در سال ۱۳۸۴ مشاهده شد است. لکه های کشیده قهوه ای روشن روی ساقه، دمگل و غلاف بذور بوته های آلوده وجود دارد. گیاهان شدیداً آلوده حالت پلاسیدگی و پژمردگی نشان می دهند. این بیماری در اثر باکتری *Xanthomonas campestris* ایجاد میشود. به دلیل بذرزad بودن باکتری موثرترین روش پیشگیری از بذر سالم برای کاشت است.

آگلونما (*Aglaonema commatatum*) در گلخانه های تنکابن و نوشهر علایم لکه برگی نشان می دهند. لکه های مدور و آبسوتکه که با گذشت زمان به صورت کاهی تا زرد رنگ و کاغذی با قطر چند میلیمتر تا دو ساتیمتر در می آیند. عامل بیماری لکه برگی آگلونما باکتری *Dickeya zaeae* شناسایی شده است.

باکتری *Rhodococcus fascians* قادر به ایجاد بیماری کتابی شدن و گال برگی روی طوقه گیاهان زیستی مانند میخک، اطلسی، داودی و شمعدانی است که باعث کاهش شدید تولید گل در شمعدانی، اطلسی و داودی می گردد. این بیماری در گلخانه های تولید گیاهان زیستی شیراز مشاهده شده است.

شانکر باکتریایی صنوبر در اثر *Xanthomonas populi* ایجاد می گردد. بیماری بیشتر روی شاخه های یک تا دو ساله و تنه بصورت شانکر ظاهر می شود. بیماری در کلون های صنوبر استان مرکزی و زنجان مشاهده گردید. بیماری پوسیدگی سیاه ساقه شمعدانی در اثر باکتری *Erwinia rhamontici* گزارش شده است.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

بیماریهای عمومی گیاهان زینتی

بیماریهای ویروسی گیاهان زینتی

موزاییک انجیر *Fig mosaic virus*

بیماری موزاییک انجیر در ایران در سال ۱۳۳۸ گزارش شده است و در نواحی ورامین، گرگان، مازندران، گیلان و برخی از مناطق دیگر کشور انتشار دارد. نشانه‌های بیماری بصورت لکه‌های کوچک سبز تیره و سبز روشن و سبز رنگ پریده که به رگبرگ‌ها محدود می‌شود، ظاهر می‌شود. گاهی این لکه‌ها دارای حاشیه محو هستند. برگ‌ها غالباً تغییر شکل داده و مخصوصاً باریک می‌شوند. عامل بیماری از طریق بذر و عصاره گیاه آلوده قابل انتقال نیست و ناقل آن یک نوع کنه بنام *Aceria ficus* است. بهتر است از گرفتن قلمه و پیوندک از درختان آلوده اجتناب شود.

Mosaic of stok plant

یکی از بیماری‌های شایع گل شب بو (*Cheiranthus cheiri*) بیماری ویروسی موزاییک است که در ایران اولین بار در سال ۱۳۴۸ مورد مطالعه قرار گرفته است. علایم بارز آن ایجاد شکستگی رنگ گلبرگ‌ها همراه با پیچیدگی و ناصافی برگ‌ها می‌باشد. خمنا روی برگ‌ها لکه‌های سبز تیره و درشت نیز تشکیل می‌شود. ویروس عامل این بیماری، ویروس موزاییک شلغم (*Turnip mosaic virus*) است. این بیماری در اغلب گلخانه‌ها، منازل و باغچه‌های عمومی در فارس و اصفهان وجود دارد. بیماری از مرحله انتقال بوته‌ها به زمین اصلی و یا گلخانه تا آخرین مرحله گل دهی مشاهده می‌گردد. گاهی بوته‌های آلوده رشدشان متوقف شده و گل آذین انها کوچک و کم پشت می‌شود. ظاهراً شدت بیماری بستگی به زمان آلودگی و رقم شب بو دارد. شته سبز هلو (*Myzus persicae*) می‌تواند ناقل این ویروس باشد و توصیه می‌شود برای مهار کردن بیماری نسبت به ریشه کنی بوته‌های مسن آلوده که معمولاً از سال قبل باقی می‌مانند و یا حذف بوته‌های جوان بیمار که می‌توانند سرچشممه بیماری باشند اقدام گردد. در صورت طغیان شته‌ها کنترل شیمیایی ناقلین ضروری است.

پیچیدگی برگ شمعدانی Pelargonium leaf curl

علایم بیماری ویروسی کوتولگی کپه ای گوجه فرنگی *Tomato bushy stunt virus* در بوته های شمعدانی منطقه ورامین بصورت ظهور لکه های کلروتیک، بدشکل و پیچیدگی برگ در گلخانه های گیاهان زینتی مشاهده شده است. علایم بیماری با گرم شدن هوا به تدریج کاهش می یابد و در نهایت از بین میروند و با خنک شدن هوا مجددا علایم ظاهر می شود. بوته های آلوده شمعدانی از رشد کمتری برخوردار هستند و گل های کم و ضعیفی تولید می کنند. عامل بیماری نژاد پیچیدگی برگ شمعدانی (*pelargonium leaf curl*) ویروس *Tomato bushy stunt virus* شناسایی شده است.

شمعدانی با قلمه تکثیر می یابد در صورت آلودگی به ویروس به سرعت می تواند آلودگی ویروسی را منتقل کند. بوته های شمعدانی علایم موزاییک، لکه های حلقوی کلروتیک و روشن شدن رگبرگ ها در منطقه به شهر مازندران مشاهده شده است. علایم بیماری در ماه های خنک سال با وضوح بیشتری به چشم می خورد. این بوته ها آلوده به ویروس موزاییک خیار (CMV) بوده اند.

میخک توسط ویروس های متعددی که برخی اختصاصی گل میخک هستند، آلوده میشود. علایم بیماری های ویروسی در گلخانه های تولید گل میخک شامل نقاط و لکه های قرمز مایل به ارغوانی، نکروز برگ های پایینی، پیسک (ماتل) خفیف روی برگ های بالایی و خراشک و نقوش حلقوی و خطی روی برگ های بالایی است. از میخک های دارای علایم، ویروس های پیسک رگبرگ میخک (CVMV)، ویروس خراشک حلقوی میخک (CERV) و ویروس نقطه نکروتیک میخک (CNFV) جدا سازی شده است.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاهای اسلامی شهر و روستا

بیماریهای عمومی گیاهان زینتی

بیماریهای ویروسی گیاهان زینتی

گیاه انگل گلدار سس (Dodder)

سس گیاه انگل گلدار است که در دنیا حدود ۱۲۰ گونه و در ایران حدود ۱۷ گونه آن گزارش شده است. گونه *Cuscuta approximatta* یکی از خطرناک ترین و مهمترین گونه سس در ایران است که به انواع گیاهان زینتی و زراعی حمله میکند و در اکثر نقاط ایران انتشار دارد.

سس گیاهی است یکساله، بدون برگ و ریشه و فاقد کلروفیل می باشد و دارای ساقه ای باریک، زردرنگ، بسیار منشعب خنده و بالارونده می باشد. بذر این گونه سس می تواند تا ۵ سال نیز قوه نامیه خود را حفظ نماید و زمستان را بصورت بذر در حال خواب در خاک سپری می کند. بذر سس از اواسط تابستان بتدریج جوانه می زند. وجود میزبان و گیاه دیگری برای جوانه زدن و رویش بذر سس الزامی نیست، در صورتیکه در مورد گیاه انگل گل جالیز بذر فقط در حضور میزبان جوانه می زند.

سس به اغلب گیاهان زینتی حمله می کند و در اصفهان روی آهار و اطلسی انتشار زیادی دارد. هر چند که از روی گل مینا، پروانش و همیشه بهار نیز گزارش شده است. برای کنترل سس اقدامات زراعی مانند جمع آوری و جلوگیری از پیشرفت آن در مراحل اولیه رشد موثر است و عموماً نیازی به کنترل شیمیایی نیست.

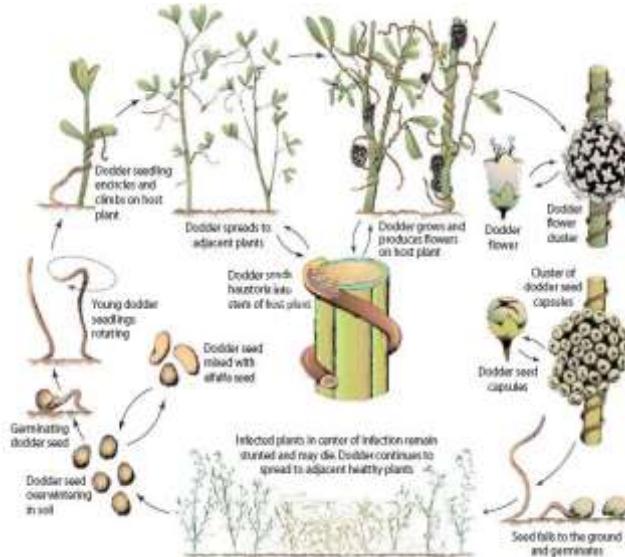
گونه C. chinesis روی شمعدانی (Pelargonium) انتشار دارد.

سس به قسمت های هوایی اغلب گیاهان اعم از علفی و خشی حمله می کنند. این گیاه انگل می تواند بعنوان پل بیولوژیکی عمل کرده و برخی بیماری های ویروسی را از گیاهان آلوده به گیاهان سالم منتقل نماید. اغلب گونه های سس یکساله بوده ولی در برخی از گونه ها قطعاتی از ساقه پیچنده میتواند زمستانگذرانی نماید و یا حتی ممکن است که مکینه یا هستوریوم (haustorium) انگل داخل گیاه باقی بماند و از سالی به سال دیگر ساقه جدید ایجاد دامنه الودگی را روی همان میزبان گسترش دهد. بذر سس پس از جوانه زنی ساقه ای پیچنده مسلح به مکینه تولید می کند که این مکینه ها بصورت برجستگی هایی روی ساقه دیده می شوند.

اگر این مکینه ها با بافت میزبان تماس پیدا نکنند بصورت آزاد باقی می مانند ولی اگر میزبان وجود داشته باشد، با ترشح آنزیمه های کوتیکول و اپیدرم میزبان را از بین می برند و به داخل آن نفوذ می کنند که در این حالت انها را مارپیچ مکینه (haustorial coil) می گویند. سس شمعدانی با تولید ریشه هایی بنام ریسه از مکینه منشعب و بطور دسته جمعی به داخل میزبان نفوذ می کنند. این ریسه ها از میان یا داخل سلولهای پارانشیمی عبور و پس از انشعاب در مجاورت لایه زاینده کامبیوم با آوندهای آبکش جوان تماش حاصل می کنند. در مجاورت آبکش ها انتهای ریسه پهن شده و بصورت پا و یا زواید انگشتی در می آیند. سس مواد غذایی را بوسیله پاها و زواید انگشتی از آوندهای آبکش جذب و به مصرف اعمال حیاتی خود از قبیل ایجاد ساقه های پیچنده و گل و بذر می رساند. انگل سس اصولاً میزبان خود را نمی کشد و مانند انگل های احیاری با جذب مواد غذایی از میزبان باعث زردی و کم رشدی میزبان می شود. بعلت حفظ قوه نامیه به مدت زیاد و محدود بودن بذور جوان زده در سال و زمستان گذرانی ساقه روی میزبان و همچنین به علت اینکه مکینه بعضی از گونه ها در میزبان های درختی باقی می مانند و بصورت دائمی در می ایند، گونه *C. monogyna* دارای ساقه ای نسبتاً کلفت بوده و به دور درختان و درختچه هایی مانند مو، زردا لو و رز می پیچد.

مبازه با سس مشکل می باشد و عمدتاً کنترل مکانیکی و رعایت بهداشت موثر است.

علایم ناشی از گیاه انگل سس روی گیاهان مختلف

چرخه زندگی گیاه انگل گلدار سس

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای های اسلامی شهر و روستا

اصول برنامه ریزی فضای سبز شهری

بنا بر پیش‌بینی مرکز اسکان بشر سازمان ملل متحد تا سال ۲۰۳۰ میلادی، بیش از ۶۰٪ جمعیت جهان در شهرها زندگی خواهند کرد. این رقم بیانگر رشد روزافزون شهرنشینی در سراسر جهان می‌باشد. این امر در کشورهای در حال توسعه، روند سریع‌تری دارد. به همین جهت توجه بیشتری به شرایط زیستی شهرها در این کشورها لازم می‌باشد. در روند برنامه‌ریزی و طراحی محیط‌های شهری، جهت‌گیری به سوی پایداری شهری، افزایش کیفیت زندگی شهری و زیست‌پذیری شهرها، بیش از پیش مورد توجه کارشناسان قرار گرفته است. نخ رو به رشد شهرنشینی و به وجود آمدن کلان‌شهرها در جهان به طور عام و به تبع آن در کشورهای در حال توسعه از جمله ایران و اهمیت جوانب اکولوژیک، اقتصادی و اجتماعی پایداری در شهرها، امروزه مورد مطالعه دانشمندان و محققان بسیاری قرار دارد.

سیستم‌های فیزیکی، زیستی و انسانی، در عرصه‌های شهری و انسان‌ساخت همانند عرصه‌های طبیعی پیچیده می‌باشند و برنامه‌ریزان و طراحان، برای نیل به پایداری در طول زمان باید بررسی‌ها، مدل‌ها، پیشنهادات، برنامه‌ریزی‌ها و طرح‌های خود را در تمامی مقیاس‌ها و سطوح با توجه به این نظام‌ها و توان‌های موجود محیطی و به شکلی جامع پایه‌گذاری نمایند. برنامه‌ریزی راهبردی فضای سبز شهری، با هدف نیل به پایداری و پویایی فضاهای سبز و در نهایت، پایداری محیط شهرها از جمله مواردی است که می‌تواند به جوانب مختلف پایداری شهرها کمک شایان توجیهی نماید.

فضاهای باز شهری

فضاهای باز شهری از جمله بخش‌های مهم اثرگذار بر جوانب مختلف پایداری شهری محسوب می‌شود که در ادامه پس از ذکر تعریف، این نوع از فضاهای مورد بررسی بیشتر قرار خواهد گرفت.

تعریف فضای باز شهری

فضای باز شهری به فضایی گفته می‌شود که داخل محدوده اراضی شهری واقع و دارای کاربری تعریف شده باشد. این فضا باید قابل دسترسی بوده و توسط یک نهاد مسئول اداره شود و یا تحت نظارت باشد.

اهمیت فضای باز شهری

فضاهای باز شهری دارای عملکردهای چندگانه و مهمی در محیط شهرها می‌باشد. از جمله جنبه‌های عملکردی این قسم فضاها می‌توان به تضمین زمین برای توسعه آتی شهر، تأمین فضاهای لازم برای امدادرسانی در سوانح و به عنوان فضاهای حریم حفاظتی در جوار نواحی سانحه‌پذیر اشاره کرد.

فضاهای باز شهری به عنوان فضاهای دارای ارزش اکولوژیک و فضای جریان هوا و شبکه جریان تهویه آلودگی‌های شهری از لحاظ تنوع زیستی و فضاهای لازم برای آرامش بصری و روانی انسان و فضاهای گردشگری و فضاهای ارائه‌دهنده خدمات و ارزش‌های محیط‌زیستی مانند تعادل اکولوژیک و تضمین زنجیره غذایی بیوتای شهری، شبکه فضای باز در برگیرنده لکه‌ها و نواحی وسیع و مرکزی و دالان‌های ارتباط دهنده است. بخش زنده و فعالیت‌های حیاتی در محیط‌زیست شهری همانند هر اکوسیستم دیگری بخش مهمی از اکولوژی و تعیین‌کننده روند تحولات و پایداری زیست‌بوم شهری است. بخش اصلی این فضاهای شامل گیاهان و جانوران زنده در فضاهایی که به عنوان فضاهای سبز تعریف می‌شود، زندگی می‌کنند، ولی بخش مهم‌تر از نظر تنوع زیستی در فضاهای خالی و خصوصاً نواحی دست نخورده قرار دارند. اهمیت بیوتوب شهری در پایداری زیست‌بوم شهری و حتی مبارزه با جانوران موذی و بسیاری از مسائل دیگر مرتبط با محیط‌زیست شهری امروزه برای برنامه‌ریزان و طراحان محیط شهری مشخص شده است.

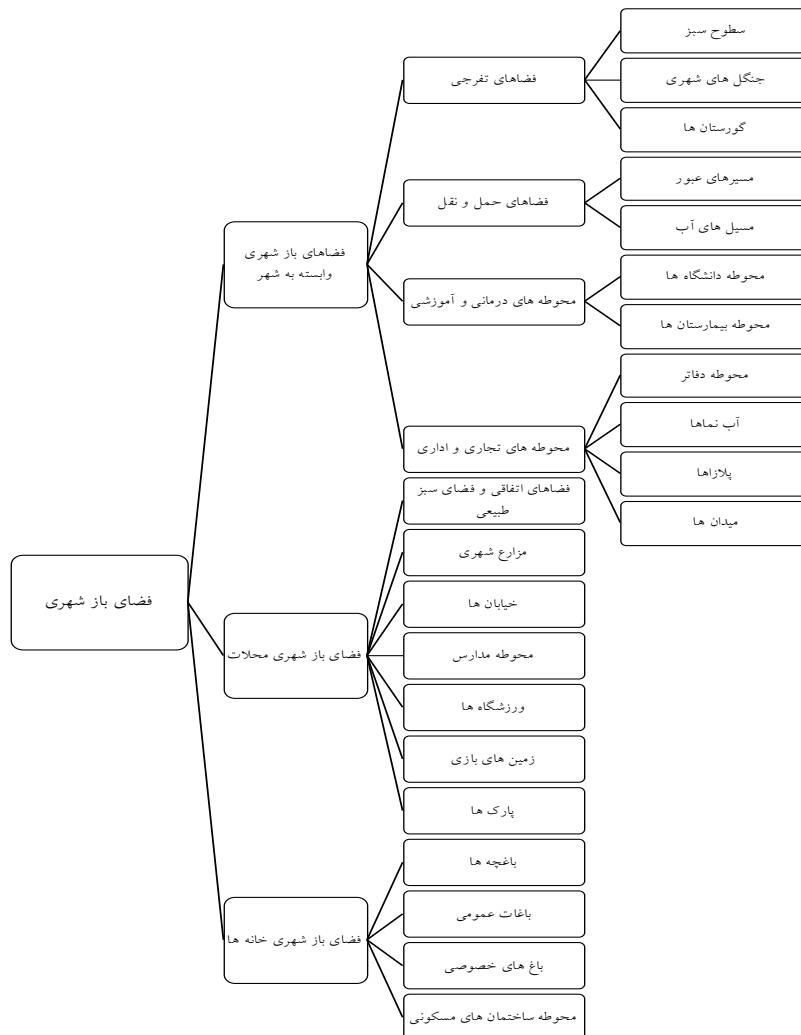

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

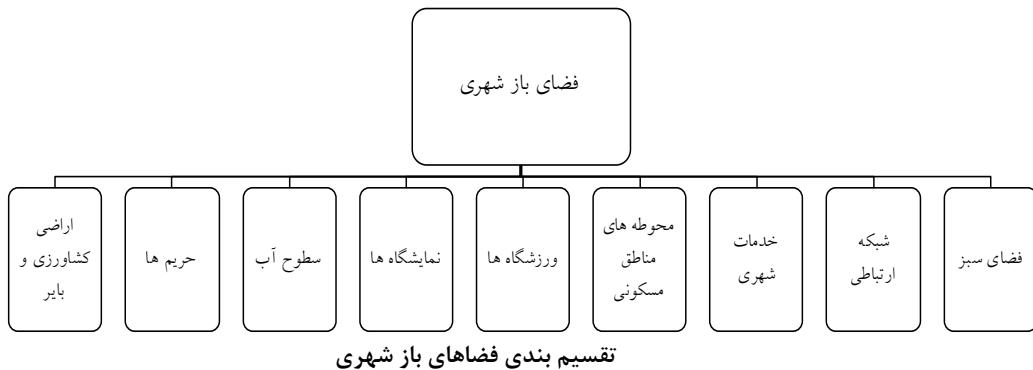
أصول برنامه‌ریزی فضای سبز شهری

تقسیم‌بندی‌های فضای باز شهری

در زمینه گونه‌شناسی و انواع فضاهای باز شهری تقسیم‌بندی‌های متفاوتی از این فضاهای وجود دارند، که بر پایه نوع مالکیت، استفاده‌کنندگان از آنها، نوع کاربرد و یا شیوه عملکرد ارائه شده‌اند. چند تقسیم‌بندی محدود از این فضاهای در قالب نمودارهای زیر ذکر می‌گردد.

تقسیم‌بندی فضاهای باز شهری

فضاهای سبز شهری

فضاهای سبز شهری، به عنوان بخشی از فضاهای باز شهری، شامل تمام عرصه‌های طبیعی و مصنوعی پوشیده از گیاهان که بهره‌وری از موهبت‌های طبیعی آنها مورد توجه و مد نظر انسان است. در رابطه با فضاهای سبز شهری تعریف زیر ارائه شده است.

تعریف فضای سبز شهری

فضای سبز شهری بخشی از فضاهای باز شهری است که عرصه‌های طبیعی یا اغلب مصنوعی آن زیر پوشش درختان، درختچه‌ها، بوته‌ها، گل‌ها، چمن‌ها و سایر گیاهانی است که براساس نظارت و مدیریت انسان، با در نظر گرفتن ضوابط، قوانین و تخصص‌های مرتبط با آن برای بهبود شرایط زیستی، زیستگاهی و رفاهی شهروندان، حفظ و نگهداری یا احداث می‌شود.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

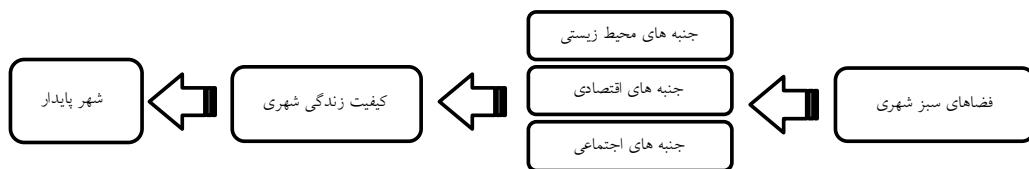
اصول برنامه ریزی فضای سبز شهری

اهمیت فضای سبز شهری

افزون بر نقش فضاهای سبز در بهبود شرایط زیست‌اقلیمی شهر، این فضاهای بخش جاندار ساختار کالبدی شهر نقش مؤثری در کاهش تراکم شهری، ایجاد مسیرهای هدایتی، تکمیل و بهبود کارکرد تأسیسات آموزشی، فرهنگی، مسکونی و ذخیره زمین برای گسترش آینده شهر دارد. این بخش به عنوان جزء جاندار ساختار موکولوژیک شهر، در هماهنگی با بخش بی‌جان کالبد شهر ساخت یا بافت و سیمای شهر را تشکیل می‌دهد، که بر جنبه‌های زیبایی‌شناختی و اجتماعی شهر اثرگذار است. به علاوه فضاهای سبز نقش مهمی در تعریف لبه‌های شهری، تفکیک فضاهای شهری و آرایش شبکه راه‌ها بر عهده دارد. در حقیقت فضای سبز، سیستم زندگی و پویایی است که به جهت نقش مؤثر در کاهش تراکم شهری، ایجاد مسیرهای هدایتی، تکمیل و بهبود کارکرد کاربری‌های آموزشی، فرهنگی، مسکونی و ذخیره زمین برای گسترش آتی شهر اهمیت دارد.

اثرات اکولوژیکی فضای سبز ناشی از فعالیت داخلی اکوسیستم می‌باشد و نتیجه آن بهبود شرایط اکولوژیک در شهر است و در واقع آنچه که انسان شهرنشین از آن بهره‌مند می‌شود، نتیجه و اثر فرآیندهای درونی و طبیعی فضای سبز می‌باشد. از سوی دیگر، فضاهای سبز دارای اثرات اجتماعی و روانی، با بوجود آوردن اکوسیستم‌های شبکه‌طبیعی در داخل شهر برای انسان می‌باشد. فضاهای سبز خیابانی بخشی از شبکه دسترسی با عملکرد اکولوژیک، اجتماعی، اینسان‌سازی ترافیک و زیباسازی فضاهای شهری و تنوع بخشیدن به ساخت کالبدی شبکه‌های دسترسی شهری می‌باشد. همچنین پارک‌ها و سایر فضاهای سبز شهری با اثر بر جنبه‌های مختلف محیطی، اقتصادی و اجتماعی که پایه‌های پایداری شهری می‌باشند، کیفیت زندگی و زیست پذیری شهرها را ارتقاء داده و با کارکردهای زیبایی‌شناختی خود در رسیدن به وضعیت مطلوب‌تر محیطی شهرها مؤثر هستند.

ارتباط فضاهای سبز شهری و شهر پایدار

عملکردهای محیط‌زیستی عمده‌ای به بهبود شرایط اکولوژیکی و کاهش میزان آلودگی اعم از گازی، ذره‌ای، صوتی، تشعشعی، بوهای نامطبوع و دیگر آلاینده‌های هوا، خاک و آب بر می‌گردد و همچنین فضای سبز شهری باید ارائه کننده بازدهی‌های اکولوژیک از جمله بهبود شرایط بیوکلیماتیک در شهر، کاهش آلودگی هوا، افزایش رطوبت نسبتی و تأثیر مثبت در چرخه آب و افزایش کیفیت آب‌های زیرزمینی، افزایش نفوذپذیری خاک و کاهش آلودگی صوتی و بهترین شیوه برخورد با جزایر حرارتی شهری نقش دارد. البته کارکردهای محیط‌زیستی این قسم فضاهای با جذب آلاینده‌ها، ایجاد خرداقلیم، کنترل شرایط اقلیمی، مدیریت رواناب‌های شهری و ایجاد زیستگاه در محیط‌های شهری را نیز نباید از نظر دور داشت.

افزون بر این، نقش تفرجی و ایجاد محیط‌های مطبوع، نقش در ساختار بصری و شهری جهت ایجاد یک تصویر ذهنی و ادراک محیط شهری و نقش اکولوژیک و اهمیت فضاهای سبز در شهر را نباید از نظر دور داشت. فضاهای سبز دارای کارکردهای روان‌شناختی و اجتماعی- فرهنگی، از طریق ایجاد ارتباط متقابل و پیوند اجتماعی و فراهم نمودن تسهیلات و امکانات گردشگری می‌باشند.

کارکرد دیگر این قسم فضاهای جنبه اقتصادی آنها در جذب گردشگران و رونق تجارت، افزایش قیمت زمین و املاک و مستغلات و در نتیجه افزایش میزان مالیات دریافتی توسط شهیداری‌ها می‌باشد. همچنین تفکیک مناطق شهری، تفکیک کاربری‌های شهری، به خصوص اگر در تعارض باشند، جلوگیری از تراکم ساختمانی، بر جسته سازی خطوط اصلی شهر و تنوع در خطوط خشک معماری از سایر عملکردهای فضاهای سیز شهری به شمار می‌روند.

شهرها به عنوان کانون‌های تمرکز، فعالیت و زندگی انسان‌ها برای اینکه بتوانند پایداری خود را تضمین کنند، چاره‌ای جز پذیرش ساختار و کارکردهای متأثر از سیستم‌های طبیعی ندارند. فضای سیز به عنوان جزء ضروری پیکره شهر نقش مهمی در متابولیسم آن ایفا می‌کند. البته منظور از بازدهی محیط‌زیستی و اثر بر متابولیسم شهر، اثرات اکولوژیک و اجتماعی یک فضای سیز فعال است. فضای سیز فعال، فضای سیز طراحی شده متناسب با شرایط اکولوژیک شهرهاست، بطوریکه بتواند ضمن حفظ پایداری خود بطور مستمر در پیوند با ساختار بی‌جان شهر خدمات کیفی خود را ارائه کند. فضاهای سیز فعال با ایجاد اکوسیستم‌های فعال طبیعی در فضاهای سیز شهری، زیباسازی سیمای شهرها و رفع نیازهای روانی و جسمانی مردم به بهبود شرایط زیست‌اقليمی شهر و پایداری محیط‌های شهری کمک شایان توجیه می‌نماید. این امر از طریق ارتباط صحیح بین شهر و بستر طبیعی آن به صورت بخشی اورگانیک از سرزمنی طبیعی و حفظ حضور طبیعت در محیط زیست شهری به عنوان یک خرورت انکارناپذیر مطرح می‌شود.

آنچه تاکنون پیرامون فضاهای باز سیز شهری بیشتر مطرح بوده شامل زیباسازی محیط، کنترل آلودگی‌ها، مبارزه با بیابان‌زدایی و ایجاد بستر گذراندن فراغت در محیط‌های شهری را به طور عمده مورد توجه قرار داده است و نقش بسیار مهم فضاهای سیز شهری در ساختار اکولوژیک و استخوان‌بندی شهر و جهت دادن به توسعه شهری و ساخت و سازها در غالب طرحی جامع با توجه به ارتباطات اکولوژیک بین فضاهای سیز و فضاهای سیز و بافت شهری کمتر مورد توجه قرار گرفته است. فضاهای سیز می‌توانند به عنوان یک محور وحدت بخش برای طرح محیطی عمل کنند و تمامی زمین‌های ساخته‌نشده داخل محدوده شهر را شامل شوند، حتی در صورتی که مالکیت خصوصی داشته باشند. برای تغییر سیمای فضای سیز، چگونگی استفاده از آن و نقش آن در حمایت از تنوع زیستی نیازمند سیاست‌گذاری خاص است.

با توجه به عملکردهای متفاوت و چندبعدی فضاهای سیز از جمله آثار اکولوژیک، محیط‌زیستی و اجتماعی و روانی می‌توان نتیجه گرفت که در زمینه برنامه‌ریزی و طراحی باید به محیط به عنوان یک کلیت و جزئی از سیستم محیط نگاه شود و نمی‌توان با دید یک بعدی با آن برخورد کرد و مسائل و مشکلات را با این دید تحلیل نمود و در این روند چگونگی ارتباط بین عوامل بی‌جان سازنده محیط از جمله ساختار محیط طبیعی، سیمای محیط طبیعی، ساختار اکولوژیکی محیط طبیعی و تاریخ و توان محیط طبیعی را باید مورد نظر قرار داد. مهمترین مرحله در برنامه‌ریزی و طراحی فضاهای سیز تعیین الگو و میزان مناسب برای فضای سیز یک شهر است که بر اساس نگرشی صحیح و نیازهای محیط‌زیستی و اجتماعی شهر و نیز امکانات و قابلیت‌های محیطی صورت می‌پذیرد. درباره دو مقوله توسعه پایدار و ارتقاء بهره‌وری منابع باید سرلوحه سیاست‌گذاری‌های توسعه فضای سیز قرار گیرد. نکته مهم دیگر شناخت ساختار اکولوژیک و وضعیت کیفی محیط است.

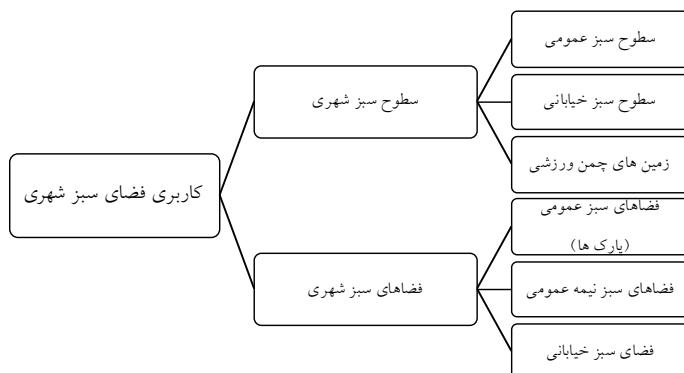
ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

اصول برنامه‌ریزی فضای سبز شهری

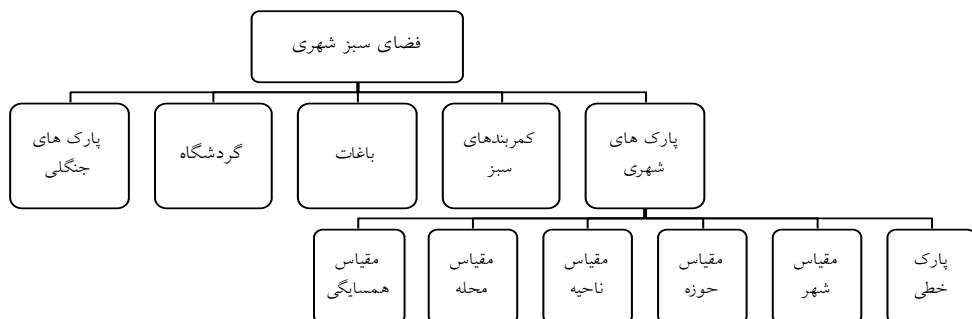
تقسیم‌بندی‌های فضای سبز شهری

فضاهای سبز شهری به عنوان بخش جاندار ساخت کالبد شهر، به دو نوع بالفحل و بالقوه جهت توسعه فضاهای شهر در آینده تقسیم‌بندی شده است و کاربری زمین با پوشش گیاهی به دو نوع سطوح سبز و فضاهای سبز با زیرمجموعه‌های متفاوتی به شرح شکل ۱ تقسیم‌بندی شده است. افزون بر این، با توجه به معیارهای مکان‌یابی فضاهای سبز مبتنی بر مرکزیت، سلسه مراتب و دسترسی که خود حاصل از سلسه مراتب شبکه دسترسی شهری می‌باشد، تقسیم‌بندی آنها نیز در مواردی از همین معیارها تعیت می‌کند. در تقسیم‌بندی دیگری که در شکل ۲ آورده شده است، انواع فضاهای سبز شهری، از جمله پارک‌ها در مقیاس‌های مختلف شهری نشان داده شده اند.

شکل ۱- تقسیم‌بندی کاربری سبز شهری

شکل ۲- تقسیم‌بندی فضاهای سبز شهری

می‌توان در یک تقسیم‌بندی کلی فضاهای سبز را در دو گروه شهری و حومه‌شهری نیز طبقه‌بندی و بررسی نمود.

فضاهای سبز حومه شهری

فضای سبز حاشیه یا حومه شهری در سه گروه به شرح زیر قابل ارائه هستند.

- **کمربندهای سبز احاطه کننده:** برای تعیین حدود شهر، کنترل گسترش شهر، جلوگیری از رشد بی‌رویه و بهم‌خوردن تناسب ساخت مورفولوژیک شهر ممکن است ایجاد شوند. نقش بالقوه در تعادل‌بخشی و استفاده به عنوان تفرجگاه شهری دارد.
- **کمان‌های سبز:** کمربندهای سبز عریضی هستند که برای مهار رشد بی‌رویه شهرها و هدایت آنها در جهت دلخواه و همچنین برقراری پیوند میان هسته اصلی شهر و شهرک‌های اقماری و جدا کردن فضای اصلی شهر از فضای حومه به کار می‌روند.
- **محورهای سبز:** محورهای سبز درون شهری به فضاهای سبز امتداد خیابان‌های شهر و محورهای سبز برون شهری به فضاهای سبز حاشیه جاده‌هایی که به طور مستقیم یا از طریق کمربندی به درون شهر راه می‌یابند، گفته می‌شود.

فضاهای سبز درون شهری

فضاهای سبز عمومی درون شهری مشتمل بر فضاهای سبز خیابانی و حاشیه دسترسی‌های شهری و پارک‌ها فضای سبز گردشگاهی هستند.

- **فضاهای سبز خیابانی:** بخشی از شبکه دسترسی با عملکرد اکولوژیکی، اجتماعی، ایمن‌سازی ترافیک و زیباسازی فضاهای شهری، تنوع بخشیدن به ساخت کالبدی شبکه‌های دسترسی محسوب می‌شوند. که خود به زیربخش‌هایی تقسیم می‌شوند: کمربندهای سبز و فضاهای سبز حفاظت‌کننده

- فضای سبز معابر

- فضای سبز دسترسی‌های کندر و
- فضای سبز دسترسی‌های تندرو
- فضای سبز دسترسی‌های خیلی تندرو
- فضای سبز میدان‌ها
- فضای سبز رفیوژها

- **پارک‌های شهری:** پارک شهری، پارکی است که دارای جنبه‌های تفریحی، تفرجی، فرهنگی و بالاخره زیست‌محیطی و سالم‌سازی محیط است و جنبه سرویس‌دهی به مناطق مختلف شهر را دارد. به چهار گروه به شرح زیر تقسیم‌بندی می‌شود .

- **پارک شهری در مقیاس همسایگی:** به پارکی گفته می‌شود که به طور معمول، چند واحد مسکونی در مقیاس همسایگی از آن استفاده می‌کنند و مساحت آن کمتر از نیم هکتار است. یک کودک ۹ ساله می‌تواند از فاصله دورترین واحد همسایگی تا پارک را با چند گام بپیماید، به طوری که در مسیر طی شده، از خیابان تندرو عبور نکند.

- **پارک شهری در مقیاس محله:** به پارکی گفته می‌شود که در یک واحد محله قرار دارد و مساحت آن حدود دو برابر پارک در مقیاس همسایگی یعنی در حدود یک هکتار است. برای عبور یک کودک ۹ ساله، از دورترین نقطه در محله تا پارک نیز مسافت حدود دو برابر پارک در مقیاس همسایگی است. در مسیر طی شده، کودک می‌تواند از خیابان تندرو عبور نماید ولی نباید از مسیرهای خیلی تندرو عبور کند.

- پارک شهری در مقیاس ناحیه: به پارکی گفته می‌شود که در یک ناحیه قرار دارد و مساحت آن دو تا چهار برابر در مقیاس محله است. پیاده پیمودن مسافت برای ساکنان ناحیه، از دورترین واحد مسکونی تا پارک، چند دقیقه زمان می‌برد. در مسیر طی شده، می‌تواند دسترسی‌های خیلی تندره هم وجود داشته باشد.

- پارک شهری در مقیاس منطقه: به پارکی گفته می‌شود که بیشترین ساکنان یک منطقه از آن استفاده می‌کنند. مساحت آن، حداقل دو برابر پارک در مقیاس ناحیه است و به طور معمول، از دورترین نقطه منطقه تا پارک با وسیله نقلیه موتوری بیش از ۱۵ دقیقه زمان می‌برد.

البته باید توجه داشت که تقسیم‌بندی‌هایی که از فضاهای باز و سبز شهری ذکر گردید، تنها بر اساس مالکیت و ابعاد و اندازه‌ها و تا حدودی کاربرد فضاهای می‌باشد. این تقسیم‌بندی‌ها در مواجهه با کلیت شهر و مطالعه آن از نقطه نظر اکولوژیک کارایی زیادی ندارند، به همین دلیل می‌توان تقسیم‌بندی دیگری را بر اساس نقش فضاهای در ساختار و عملکرد اکولوژیک شهر با رویکرد اکولوژی منظر شهری و توجه به لکه‌ها، دالان‌ها و بستر به عنوان عناصر اصلی سازنده منظر نیز ارائه نمود.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای های اسلامی شهر و روستا

اصول برنامه ریزی فضای سبز شهری نقش‌ها و کاربردهای فضای سبز شهری

گیاهان نقش‌ها و کاربردهای فراوانی را می‌توانند در محیط شهرها ایفا نمایند. از جمله کاربردهای گیاهان در فضای سبز می‌توان به تاثیر گیاهان در زیباسازی محیط، مبارزه با آلودگی‌های هوای آب، خاک و تصفیه و تلطیف آن، جذب ذرات آلاینده هوا تلطیف هوا، پاکسازی آب‌های آلوده، جلوگیری از آلودگی‌های صوتی و بهبود اثرات آن، جلوگیری از سرعت زیاد باد و استفاده از گیاهان به عنوان سایه‌بان اشاره کرد. در مورد نقش‌ها و کاربردهای فضای سبز شهری یا به عبارت دیگر استفاده از گیاهان در محیط شهری می‌توان مطالبی بسیاری را عنوان کرد ولی با توجه به موضوع بحث در این بخش تنها در یک دسته‌بندی کلی به شرح زیر به این امر پرداخته خواهد شد.

۱. ایجاد چهارچوب معماری توسط گیاهان
۲. ایجاد تاثیرات زیبایی‌شناسی در محیط
۳. تغییر و کنترل خرداقلیم توسط گیاهان
۴. ارائه راه حل‌هایی برای رفع مشکلات مهندسی

کاربردهای گیاهان در محیط شهری

گیاهان به صورت عام در محیط‌هایی که استقرار می‌یابند و به شکل خاص در شرایط محیطی شهرها حائز کاربردهایی در بهبود و کنترل شرایط محیطی هستند. بخش‌های زیر چهار گروه کاربرد عمده گیاهان را شرح داده و آنها را در رابطه با کاربرد عناصر گیاهی در شهرها توصیف می‌کنند.

► ایجاد چارچوب معماری توسط گیاهان

گیاهان چارچوب معماری را در فضاهای سبز ایجاد می‌کنند. از این نظر، هنر معماری فضای سبز شبیه به معماری ساختمان می‌باشد. همانند معماری که با استفاده از آجر، سنگ یا چوب، خانه‌ای را بنا می‌کند، گیاهان عناصر اصلی سازنده فضای سبز را شکل می‌دهند. البته از آنجایی که گیاهان زنده و پویا هستند، سقف، دیوارها و پیاده‌روهای موجود در فضاهای سبز همواره در حال رشد، گلدهی، میوه‌دهی، همیشه سبز و گاهی خزان‌دار و در حال تغییر می‌باشند و ممکن است گیاهان، به گونه‌ای که طراح در نظر دارد در هنگام بلوغ خود فضا را تعریف نکنند. این مسئله از جمله مشکلات کارکردن با گیاهان به عنوان عناصر زنده طراحی می‌باشد و اختلاف معماری فضای سبز با معماری ساختمان نیز در این مورد است. گیاهان می‌توانند در ایجاد سطح کف، سقف، دیوارهای گشودگی‌ها و راهروهای در فضاهای سبز شهری مؤثر واقع شوند. در حقیقت می‌توان کاربرد گیاهان به عنوان عناصر معماری فضاء، عناصر تقسیم فضاهای و کنترل و ایجاد محوطه‌های عمومی و خصوصی را در بخش ایجاد چارچوب معماری توسط گیاهان ذکر نمود.

► تأثیرات زیبایی‌شناسخی گیاهان

فضاهای سبز، مانند آثار هنری دیگر قابلیت بسیاری در برانگیختن احساسات مردم به روش‌های مختلفی از جمله التیام دادن، سرگرم کردن، ایجاد آرامش، روایت داستانی در مورد یک واقعه، توصیف فرهنگ یا نمایش اهداف اجتماعی و فلسفی دارند. در این صورت،

کار طراح فضای سبز شبیه به هنرمند می‌باشد. نقاط بسیاری وجود دارد که طراح، کارفرما یا مجری در هنگام احداث فضای سبز از آنها استفاده می‌کنند. تاثیر زیبایی‌شناسی به اندازه تأثیرات جوی، مهندسی و معماری مهم می‌باشد.

امکانات زیبایی‌شناختی فضای سبز بی‌شمار است، زیرا شکل ظاهری گیاهان سبب لذت بردن، شگفتی، تحریک کردن یا متغير ساختن بینندگان با بوهای مرموز، رنگ‌های زیبا و بافت‌های متنوع می‌شود. طراحی فضای سبز اصولاً هنری بصری می‌باشد، اما حواس بوبای، شنوایی و لامسه را نیز تحریک می‌کند. در نتیجه گیاهان می‌توانند افراد را تحریک کرده و بر رفتارهای آنها به طرق مختلف تاثیرگذار باشند.

گیاه تک کاشت، درختچه یا درختی منفرد که فرم، رنگ یا اندازه آن به عنوان ابزاری در طراحی محسوب می‌گردد. این ویژگی برای تاکید بر نقطه‌گذار به عنوان نقطه‌ای کانونی به کار می‌رود. گیاه تک کاشت، دارای ویژگی‌های جذابی می‌باشد که باعث جلب توجه می‌گردد. توپیاری یا هنر هرس تربیتی، آراستن و تربیت درختان یا درختچه‌ها به اشكال خاص، به لحاظ معماری، پرچین‌های هرس شده را شکل داده و سبب ایجاد مرز یا مجسمه‌های زنده سبز برای زیباسازی فضای سبز است. توپیاری می‌تواند فرم‌های ساخته‌شده و منظر طبیعی را به یکدیگر متصل سازد.

► کنترل شرایط اقلیمی و ایجاد خرداقلیم توسط گیاهان

گیاهان به صورت مناسبی می‌توانند برای تغییر شرایط اقلیمی مانند کنترل اشعه خورشید، کنترل باد، کنترل باران و کنترل درجه حرارت عمل کنند. طراحان فضاهای سبز، باید بر مهارت‌های محیطی جهت ارزیابی نیازمندی‌های بشر به آسایش، تشخیص شرایط جوی موجود و انتخاب گیاهان مناسب برای تغییر شرایط اقلیمی یا جوی، تکیه کنند. همان‌گونه که از نامش بر می‌آید، خرداقلیم، شرایط محیطی اختصاصی محدوده بسیار کوچکی می‌باشد که متفاوت از شرایط جوی منطقه بزرگ‌تری است که در آن قرار دارد. این واژه به حوزه محدوده بررسی شده و نه لزوماً به میزان تفاوت‌های جوی مربوط می‌گردد. تجزیه و تحلیل کافی از محیط، اساسی را برای تشخیص ابتدایی خرداقلیم‌های موجود ایجاد می‌کند. پیش از تلاش برای تغییر سایت یا خرداقلیم‌ها، باید دانش کاملی از ترتیب و پیامدهای قرارگیری گیاهان در محیط ایجاد شود. گیاهان به سه روش کنترل باد، تغییر نور خورشید و تغییر در رطوبت، شرایط محیطی را تغییر می‌دهند که در ادامه هر یک مورد بررسی قرار می‌گیرد.

► کنترل باد

باد سبب کنترل دمای هوای موجود یا محسوس می‌گردد. باد ممکن است قطع شده، منحرف گردد یا به وسیله موانعی مانند ساختمان‌ها، دیوارها، حصارها، فرم‌های طبیعی زمین و گیاهان از سرعت آن کاسته گردد. گیاهان با ایجاد موانع، هدایت، شکست و تصفیه هوا در کنترل باد نقش دارند. این عمل از طریق فرم، بافت و ارتفاع گیاهان یا نحوه استقرار آنها صورت می‌گیرد. گیاهانی که همراه با فرم طبیعی زمین و سازه‌های معماري مورد استفاده قرار می‌گیرند، سبب هدایت جریان هوا بر روی فضاهای سبز و درمیان ساختمان‌ها می‌گردد.

گیاهانی با ارتفاع و عرض متنوع از گونه‌های مختلف و ترکیب‌هایی که به تنها یا به ردیف کاشته شده‌اند، بر شکست باد تاثیر می‌گذارند. سوزنی برگان همیشه سبز که شاخه‌های آنها به زمین می‌رسد، از مؤثرترین گیاهان در طول چهار فصل سال در کنترل باد می‌باشند. درختان خزان دار و درختچه‌ها، هنگامی که برگ دار باشند، در تابستان بسیار مؤثرتر عمل می‌کنند.

▶ تغییر نور خورشید

درختان، درختچه‌ها، گیاهان پوششی و پیچ‌ها از جمله ابزارهای مهم در کنترل نور خورشید به شمار می‌آیند. گیاهان باعث جذب گرما، ایجاد سایه و عایق‌سازی می‌شوند. آنها گرمای خورشید را در طول روز جذب کرده و آن را در شب رها می‌سازند. بدین ترتیب سبب پایین آمدن دما در طول روز و بالا رفتن دما در عصر می‌گردند. هر یک از گیاهان دارای بافت خاص خود می‌باشند، که تراکم سایه‌شان را مشخص می‌سازند. هر فرم گیاهی، با شاخ و برگ‌های باز یا انبوه، همیشه سبز یا خزان‌دار، به عنوان یک متغیر دارای مزایایی برای تغییر نور خورشید می‌باشد.

درختان خزان‌داری که مجاور یک ساختمان کاشته شده است، سایه خنکی در تابستان ایجاد می‌کند و سبب نفوذ نور خورشید در زمستان نیز می‌گردد. پیاده‌روهای مسقف با گیاهان در شهرها، موجب رهایی از گرمای تابستان شده و سریناگی در برابر بادهای سرد زمستانی می‌باشند. درختان همیشه سبز، سبب ایجاد سایه در طول چهار فصل می‌گردد که در مناطق گرمسیری نسبت به مناطق معتمله مطلوب‌تر است.

▶ تغییر رطوبت محیط

رطوبت باران، مه، شبنم، برف و باران یا تگرگ تا حدودی به وسیله گیاهان گرفته شده یا دوباره در جهت یا مسیر دیگری هدایت می‌گردد. میزان بارانی که به زمین می‌رسد، بر اساس گونه‌های گیاهی احاطه کننده، شدت و مدت بارندگی و ساختار تاج درخت متفاوت می‌باشد. مطالعات نشان می‌دهد که در بارندگی‌های ملایم، سوزنی‌برگان، پنج برابر بیش از درختان پهن‌برگ رطوبت را حفظ می‌کنند. رطوبتی که به زمین می‌رسد و به وسیله گیاهان گرفته می‌شود، بهتر از رطوبتی که بر خاک رویا و بدون پوشش فرو می‌ریزد، جذب می‌گردد. گیاهان میزان آبی که به صورت بارندگی در تماس با زمین قرار می‌گیرد را نیز کاهش می‌دهند و از میزان روان آب سطحی و فرسایش خاک نیز می‌کاهند. مه، بر سوزن‌های سوزنی‌برگان و در سطوح بالایی و پایینی برگ‌های آنها متراکم می‌گردد. این آب، به صورت قطره از قسمت‌های مختلف گیاه به زمین می‌رسد. برف نیز به عنوان عایقی برای گیاهان عمل می‌کند و از آنها در برابر بادها، ذوب شدن سریع برف یا یخ و آفتاب سوختگی حفاظت می‌کند. گیاهان نیز با گرفتن دانه‌های برف، هدایت باد یا کنترل توده‌های برف، سبب هدایت دوباره باد و برف می‌گرددند. ردیف‌های پرچینی، نوارهای محافظ و بادشکن‌ها، گروههای گیاهی می‌باشند که از فضاهای باز در برابر باد، برف، باران و فرسایش حفاظت می‌کنند.

ردیف پرچینی اغلب از ترکیبی از درختان و درختچه‌های متعدد هرس شده یا هرس نشده ساخته شده است. برای مثال ایوان سرپوشیده در تابستان سبب ایجاد سایه و وزش نسیم‌های خنک و مرطوب درون خود می‌گردد. همچنین ایوان سرپوشیده برای جذب پرتوهای خورشید در زمستان نیز طراحی می‌شود. بنابراین، سبب گرم شدن فضا در اقلیم‌های گرمتر، برای استفاده در طول چهار فصل سال می‌گرددند. پرچین درختی، علاوه بر اینکه یک عنصر معماری به شمار می‌آید، سبب ایجاد پناهگاهی در برابر بادهای سرد در طول ماه‌های زمستان و محیطی سایه‌دار و خنک در برابر گرمای تابستان می‌شود. همچنین پیاده‌روهای مسقف، مکان خنکی را برای قدمزنی در تابستان و پناهگاهی را در برابر بادهای شدید زمستانی ایجاد می‌کنند.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي هاي اسلامي شهر و روستا

اصول برنامه ریزی فضای سبز شهری معیارهای انتخاب گیاهان در فضاهای سبز شهری

همان گونه که اشاره شد، در انتخاب و بکارگیری گیاهان در فضاهای سبز شهری شناسایی منابع محیط‌زیستی مشتمل بر منابع اکولوژیکی شامل منابع فیزیکی و بیولوژیکی لازم و ضروری است و علاوه بر آن توجه به منابع اقتصادی-اجتماعی شامل جمعیت، اقتصاد، آموزش، درآمد، توسعه شهری مهندسی و گردشگری نیز در انتخاب زمین مناسب برای فضای سبز و انتخاب گونه مناسب آن محیط ضروری است. منابع و شرایط فیزیکی مانند درصد شیب صفر تا ۵۵ درصد زمین فضای سبز، بافت و نوع خاک، شرایط زهکشی خاک، عمق خاک، ساختمان خاک، درجه حاصلخیزی خاک و درصد تراکم پوشش گیاهی و نوع و عمق سنگ بستر در این انتخاب اثرگذار هستند. همچنین ارزیابی ویژگی‌های فیزیکی عرصه از دیدگاه طراحی، معماری و مکان‌شناسی فضای سبز نیز در این روند می‌توانند بسیار مؤثر واقع شوند. به عنوان مثال شیب، سمت و زاویه شیب با توجه به اثرگذاری شیب بر روی مواردی مانند ویژگی دید و منظر، اثر بر روی آب و هوای محلی، در مقدار رطوبت و شدت تبخیر، در بافت و دوام خاک و فرسایش خاک، چگونگی وزش باد و تغییر مسیر جریان هوا و نیز در ساختار مسیل‌ها و رودخانه‌های دائمی و فصلی و شرایط مکانی از نظر آب و هوای اقلیم، خاک، باد، دید و منظر از جمله این موارد می‌باشد.

انتخاب گونه مناسب گیاهان در فضاهای سبز شهری به نیازمندی‌های کاربردی، ویژگی‌های زیبایی‌شناختی شرایط باگبانی و نگهداری گیاهان مختلف بستگی دارد. انتخاب گیاهان مناسب در فضاهای سبز در رابطه مستقیم با تجزیه و تحلیل محیطی و بررسی‌های مربوط به رنگ و فرم و بافت گیاهان نیز قرار دارد. کلیه این عوامل به معیارهایی در انتخاب انواع گیاهان مناسب برای کاشت تبدیل می‌گردند. معیارهای اصلی انتخاب گیاهان شامل موارد زیر می‌باشد که مورد بررسی قرار می‌گیرند.

۱. مقتضیات کاربردی
۲. نیازمندی‌های باگبانی
۳. شرایط نگهداری

به ندرت گیاهی می‌تواند کلیه ویژگی‌های خواسته شده را عملی سازد، در حالی که وحدت و انسجام کل ترکیب را نیز حفظ نماید. طراحی فضای سبز یک دستورالعمل همیشگی ندارد، بلکه مفهومی است که براساس ترکیبات گیاهی و همراه با تغییر زمان و مکان جذابیت در فرم، خط، توده و رنگ ترکیبات مختلف و متعدد گیاهی شکل می‌گیرد. هیچ کدام از فضاهای سبز پس از گذشت زمان، به همان صورت اولیه باقی نمی‌مانند. فرم‌ها، بافت‌ها و رنگ‌ها پیوسته در حال تغییرند، همان‌گونه که گیاهان در فصول مختلف تغییر می‌یابند. در بعضی از مواقع، طراحی کاشت نیازمند تفکر در مورد توالی و همزمانی و مسائل متعددی از ادراک محیطی توسط مردم نیز می‌باشد. فرآیند تفکر در طراحی کاشت، شامل طبقه‌بندی اطلاعات مرتبط می‌باشد. میزان دانش گیاه‌شناسی طراح، از طریق تمرکز دقیق بر اسامی گونه‌ها و جذابیت طرح افزایش می‌یابد.

۱- مقتضیات کاربردی

گیاهان در درجه اول اهمیت در طراحی فضای سبز قرار دارند. شرایط گیاه را در گروههای درختان، درختچه‌ها، گیاهان پوششی و پیچ‌ها باید طبقبندی نمود و طرح را برای هر یک از گیاهان بررسی کرد. شناخت درست از گیاهان امکان بر طرف نمودن نیاز و انجام کاربرد خاصی را توسط هر یک از گروههای گیاهان فراهم می‌آورد. پس از شناخت گیاهان بهتر است، ویژگی‌های فصلی آنها را نیز مد نظر قرار داد. همیشه سبز یا خزان دار بودن، رنگ سبز کمرنگ یا براق، رنگ گل و میوه و زمان گل‌دهی و میوه‌دهی از جمله این ویژگی‌های گیاهان هستند که باید مورد بررسی دقیق قرار بگیرند. مطالعه اجمالی رنگ جهت تشخیص تاثیر گیاهانی که گل‌دهی آنها همزمان آغاز می‌گردد، بسیار مفید می‌باشد. بهتر است رنگ فصلی و جذابیت و کارایی را در چهار فصل سال به عنوان یک هدف مطالعه قرار داد.

۲- نیازمندی‌های باغبانی

شرایط باغبانی گیاهان، بخشی از مراحل انتخاب و استفاده از گیاهان در فضای سبز می‌باشد. با توجه به تجزیه و تحلیل محیطی و نیازهای باغبانی متفاوت مانند نور، نوع خاک، رطوبت و تحمل، گیاه مناسب انتخاب می‌شود. با توجه به این نکته که کاشت گیاهان در شهر، در امتداد خیابان، در پارکی عمومی، باگی خصوصی، یک مرکز خرید، اداره مرکزی یک شرکت یا هر محل دیگری، انجام می‌گیرد، لیست گیاهی بر اساس شرایط محوطه تعییر می‌نماید. ممکن است گیاه انتخابی دارای ارتفاع، رنگ گل و تحمل مناسبی برای موقعیت خاصی باشد، اما به رطوبت مداوم و آفتاب کامل نیاز داشته باشد، در حالی که محوطه مورد نظر، دارای شرایط خشک و نورآفتاب گذرکرده از میان درختان است. شرایط خرداقلیم و میزان آفتاب و سایه را نیز باید بررسی کرد و یقین حاصل نمود که گیاهان انتخابی با شرایط خاک سازگار می‌باشند. نیاز گیاهان به خاک و رطوبت و نیازهای نوری گیاهان از جمله نیازمندی‌های باغبانی هستند که باید بررسی شوند.

۱-۲- نیازهای نوری گیاهان

نور بر ظاهر و سلامتی گیاهان فضای سبز و همچنین بر خاک و آب تأثیر می‌گذارد. هر یک از گیاهان انتخابی، دارای نیازهای خاصی به نور برای داشتن بهترین حالت رشد می‌باشد و شدت نور در اقلیم محلی نیز بر آن بسیار تأثیرگذار است. تشخیص نیازهای گیاه به نور برای بقای گیاه ضروری می‌باشد. یک روش در ارزیابی نیازهای گیاه به نور، بررسی عادت‌های رشدی آن می‌باشد. گیاهانی که به آفتاب کامل نیاز دارند، اغلب دارای برگ‌های کوچک و باریک هستند، بدین طریق از سطح برگ که در معرض آفتاب قرار دارد کاسته می‌شود. بسیاری از گیاهان سایه‌پسند دارای برگ‌های خشن و بزرگ می‌باشند. بسیاری از گیاهانی که دارای برگ‌های خاکستری بوده یا گیاهان گوشتی با نور خورشید از طریق رنگ و پوشش براق در زمان بلوغ سازگاری حاصل کرده‌اند. بسیاری از گیاهان در برابر تنوعی از شرایط نوری از سایه تا آفتاب کامل مقاومت می‌کنند.

۲- نیاز گیاهان به خاک و رطوبت

هر یک از گیاهان مورد نظر در طراحی فضای سبز شهری را برای تشخیص نیازهای آنها به خاک و رطوبت خاص خود باید بررسی کرد. شرایط خاک به صورت مستقیم با شرایط آب نیز مرتبط می‌باشد. خاک به صورت خشک و نچسبیده، لومی، شنی، اسیدی،

آهکی، حاصلخیز و سست قابل طبقه‌بندی است. نیازهای گیاه به رطوبت شامل نیاز به خشکی، زهکشی خوب، تهویه خوب، رطوبت تا حد زمین غیر خیس می‌باشد. ممکن است گیاهان به آبیاری دائمی یا منظم نیاز داشته باشند، در این صورت اجازه دهید، خاک در فاصله بین آبیاری‌ها خشک شود، یا ممکن است گیاه مقاوم به خشکی باشد. در مورد نیازهای گیاه به آب و شرایط خاک، بررسی‌ها باید به صورت همزمان صورت پذیرد. بقای گیاهی که به آب زیادی نیاز دارد ولی در خاک شنی کاشته می‌شود، بسیار سخت می‌باشد. در مقابل آن، گیاهی که به خاکی با زهکشی خوب نیاز دارد، در خاک رسی، برای بقا مبارزه می‌کند. گیاهانی که تحت شرایط خشک، خوب رشد کرده و به آب کمتری برای بقا نیاز دارند، مانند بسیاری گونه‌های بیابانی، گیاهانی می‌باشند که به خاک آنها باید در میان آبیاری‌ها جهت اطمینان از رشد ریشه به طور کامل خشک شود. سایر گیاهان مقاوم به خشکی نیز در این شرایط بقا می‌یابند، زیرا سازگاری با محیط به آنها اجازه می‌دهد تا آب را حفظ کنند. سیستم ریشه‌ای وسیع، خفتگی در دوره‌های خشک، اندازه کوچک برگ یا رنگ خاکستری برگ به گیاهان اجازه می‌دهد تا از آب کمتری استفاده کنند. این گیاهان به آب کمتری نیاز دارند و اگر بیش از حد آبیاری شوند از بین می‌روند.

۳- شرایط نگهداری گیاهان

نیازهای خاص گیاه به نگهداری به عنوان بخش دیگری از معیارهای انتخاب گیاهان در فضای سبز قابل ذکر می‌باشد. این نیازها باید در طول هر سه مرحله از فرآیند توسعه و احداث فضای سبز شامل مرحله طراحی، مرحله اولیه کاشت و برنامه طولانی مدت نگهداری فضای سبز ارزیابی شوند. بررسی مسائل مربوط به نگهداری در مرحله طراحی شامل ارزیابی هزینه طراحی، توانایی‌های کارفرما و اجرایی بودن امور نگهداری می‌باشد. در این باره طرح باید در ۱۰ سال، ۵۰ سال و حتی ۱۰۰ سال آینده در نظر گرفته شود.

نسبت به آشغال ریزی و خاشک حاصل از گیاهان و حشرات یا مشکلات ناشی از بیماری‌زایی گیاهان فضای سبز نیز باید بررسی‌های لازم به عمل آید. زیرا جمع آوری برگ‌ها یا میوه‌های افتاده می‌تواند موجب مزاحمت شود یا به طور بالقوه خطرناک باشد. گیاهان انتخابی برای فضاهای سبز شهری، باید سبب ایجاد مشکلات ناشی از خاشک به واسطه موقعیت آنها در پیاده‌رو یا پارکینگ‌ها، یا برگ‌های خزان دار در طول چهار فصل شوند.

اصول برنامه‌ریزی فضای سبز شهری

قوانين، ضوابط و استانداردهای فضای سبز شهری در کشور

قانون به عنوان بخش نرم افزاری در تحقق یافتن و ابزاری جدایی‌نپذیر برای نیل به اهداف اجرایی طرح‌ها و برنامه‌ها مطرح است. فقدان یا عدم تناسب قوانین با شرایط هر محیط، عدم آشنایی و دانش ناکافی از سلسله‌مراتب قوانین و یا برادردشای متفاوت از آن سبب ناکامی و خلل در انجام برنامه‌ریزی‌ها و طرح‌ها می‌گردد. در مقوله فضای سبز شهری و فراشهری نیز توجه به موارد مرتبط با قانون و آگاهی از جوانب مختلف آن، دست‌اندرکاران را قادر می‌سازد به شکلی روشن‌مند به برنامه‌ریزی و طراحی، احداث و مدیریت این قسم فضاها پردازند. در کشور ما نیز با توجه به اهمیت و ارزش‌های کاربردی فراوان فضاها سبز، به این امر در سطوح قانون اساسی و قوانین عادی جاری کشور توجه زیادی مبذول شده است. چنان‌که در اصل ۵۰ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، توجه به محیط‌زیست و حفاظت از توان‌های سرمیانی مورد تأکید قرار گرفته است. در متن قانون اساسی کشور آمده است: «در جمهوری اسلامی، حفاظت محیط‌زیست که نسل امروز و نسل‌های بعد باید در آن حیات اجتماعی رو به رشدی داشته باشند، وظیفه عمومی تلقی می‌گردد. از این رو فعالیت‌های اقتصادی و غیر آن که با آلودگی محیط‌زیست یا تخریب غیر قابل جبران آن ملازمه پیدا کند، ممنوع است.»

پیش از هر نوع برنامه‌ریزی برای فضای سبز شهری، باید قوانین، معیارها و استانداردهای توسعه فضای سبز معین و مشخص شود. به همین منظور، در این فصل به شناخت و تحلیل وضعیت فعلی برخی مسائل قانونی و حقوقی فضای سبز شهری در کشور به عنوان زیرساخت فکری برنامه‌ریزی اصولی فضای سبز پراخته می‌شود.

وضعیت فضای سبز در شهرهای کشور

برای پی‌بردن به وضعیت فضای سبز شهری به طور عام و فضاها سبز در محدوده شهرهای کشور به صورت خاص، نباید حتّماً متخصص و کارشناس بود، تا با مراجعته به عکس‌های هوایی و تصاویر ماهواره‌ای و یا بررسی‌های آماری و اعداد و ارقام سرانه‌ها به این استنتاج رسید که وضعیت محیط‌زیستی شهرهای ما بحرانی است. نباید لزوماً متخصص فضای سبز یا برنامه‌ریزی و طراحی شهری و یا برنامه‌ریز و طراح محیط‌زیست بود و نسبت‌های سطوح ساخته شده با توجه به تعدد طبقات را محاسبه و بالکه‌های سبز در شهر مقایسه کرد، تا به تخریب پتانسیل‌های محیطی و فضاها سبز شهرها آگاه شد.

عدم بهره‌گیری از علم و تخصص و عدم کلنگری و بخشی عمل کردن، در برنامه‌ریزی و مدیریت شهری، به فضای سبز در روند شهرسازی کشور، ضربات جدی زده است. این امر، در سطوح مختلف سیاست‌گذاری، برنامه‌ریزی، مدیریت، طراحی، اجرا و نگهداری فضای سبز، با شدت و ضعف مختلف دیده می‌شود. در بسیاری از موارد ابتدایی و پایه، مانند سرانه فضای سبز شهری بین نهادهای مختلف اختلاف نظر جدی وجود دارد. آمار و ارقام بالای هزینه‌های اجرا و نگهداری فضای سبز شهری هم تناسب منطقی با وضع کیفی فضای سبز شهرها ندارد و فاصله وضع موجود و وضعیت مطلوب بسیار زیاد می‌باشد. در نظام شهرسازی مدرن و شهرسازی معاصر ایران در موارد بسیار زیادی نگاه صرفاً سرانه‌ای به فضای سبز شهری وجود داشته است و این نقد به شهرهای جدید بیشتر وارد است، زیرا در آنها کمتر به سلسله‌مراتبی بودن و گونه‌های مختلف فضاها سبز شهری توجه شده است. از سوی دیگر، در روند

اختصاص سرانه‌های فضای سبز نیز ارقام و اعداد متفاوتی از سوی نهادهای مختلف اعلام شده است که در جدول زیر مدون شده است. البته به نظر می‌رسد، به مسئله توان‌های محیطی محلی در شهرهای مختلف کشور، در اعلام این سطوح سرانه پیشنهادی نیز بی‌توجهی شده است.

سطوح سرانه پیشنهادی فضای سبز شهری

سرانه پیشنهادی به متر مربع	نام نهاد
۱۲ تا ۷	وزارت مسکن و شهرسازی
۵۰ تا ۳۰	سازمان محیط‌زیست
۳۵ تا ۱۰	مهندسان مشاور آتک
۵۰ تا ۲۵	سازمان پارک‌ها و فضای سبز شهر تهران

با بررسی توان‌ها و استعدادهای بستر طبیعی و مصنوع شهرهای کشور و با در نظر گرفتن رویکرد بومی و محیطی به فضای سبز در برنامه‌ریزی و طراحی شهری، لزوم توجه و به کار بستن مواردی درباره فضاهای باز و سبز شهری قابل طرح می‌باشد. توجه به میزان نیاز به فضاهای سبز و الگوی توزیع آن جهت برقراری توازن اکولوژیک، شناخت امکانات توسعه فضای سبز از جمله منابع آب، توان خاک و میزان آلودگی‌های محیطی را افزون بر شناخت نیازهای استفاده‌کنندگان از این فضاهای، ضروری می‌نماید. در سال‌های اخیر، برای حل مسئله مرتبط با بهسازی محیط‌زیست شهری در شهرهای کشور، اقداماتی برای حفظ و ایجاد فضای سبز انجام شده، که غالباً در زمینه‌های ایجاد پارک‌های جدید در مقیاس‌های مختلف، احداث فضای سبز در کمرنگ سبز شهری و گسترش فضای سبز مراکز عمومی و صنعتی مرکز بوده است و در آن کمتر نگاه جامع و راهبردی به فضاهای سبز شهری حاکم بوده است.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي هاي اسلامي شهر و روستا

أصول برنامه‌ریزی فضای سبز شهری

هر سازمان یا نهادی در هر سطح از حیطه عمل و گستره فعالیت‌ها نیازمند مدیریت کارآمد به منظور موفقیت در انجام امور محوله می‌باشد. این امر وظایفی را برای مدیر آن سازمان ایجاد می‌کند. مهم‌ترین و اساسی‌ترین وظایف مدیر به شرح زیر است.

۱. برنامه‌ریزی (Planning)

برنامه‌ریزی، اصلی‌ترین وظیفه مدیر محسوب می‌شود. برنامه‌ریزی، یک جریان نظاممند برای تصمیم‌گیری و رسیدن به اهداف گرینش شده مدیریتی است. انجام این فرآیند، توسط مدیر نیازمند دانش و تجربه در عرصه مورد نظر می‌باشد و شامل درک مشکلات، بررسی راه حل‌ها، تصمیم‌به اقدام، اجرای تصمیمات و ارزیابی اقدامات انجام‌پذیرفته می‌شود.

۲. سازماندهی (Organizing)

وظیفه سازماندهی برای مدیر، به معنی بنا نهادن یک ساختار رسمی برای نیل به اهداف تعریف شده و هماهنگ است. پس از برنامه‌ریزی، سازماندهی امور لازم است که در آن الگوی سازمانی مدیریت شکل می‌گیرد و این الگو ممکن است بسته به اهداف و امال، به صورت ساختاری پویا ایجاد شود که با توسعه سازمان، روابط پیچیده‌ای بر آن حاکم گردد.

۳. عضوگیری یا نیروی انسانی (Staffing)

استخدام، آموزش، ایجاد محیط مناسب برای کارکنان و رسیدگی به امور مربوط به آنها از جمله وظایف مدیریت است که در تحقق اهداف یک سازمان نقش حیاتی ایفا می‌نماید. صداقت، شفافسازی و توجه به اهداف و خطمشی سازمان تحت مدیریت، در موفقیت انجام این وظیفه بسیار مهم می‌باشد.

۴. اداره و هدایت کردن (Directing)

وظیفه اداره و هدایت کردن، در مرحله آغاز عمل و اجرایی شدن تصمیمات مطرح می‌گردد. اداره، هدایت و نظارت کردن، اموری ادامه‌دار و مهم در حفظ نظام مدیریتی و حیاتی در موفقیت سازمان به شمار می‌روند و معمولاً از بزرگ‌ترین چالش‌های هر مدیری به حساب می‌آید.

۵. هماهنگی (Coordinating)

هماهنگی به مرتبطسازی و مرتب نمودن اجزای یک سازمان برای نیل به اهداف، انجام تصمیم‌گیری‌ها و موفقیت در اقدامات اخلاقی می‌گردد، به صورتی که فرآیندها، اقدامات و فعالیت‌ها به صورت یک کل متشکل از اجزایی مرتبط و هدفمند درک شود.

۶. گزارش‌دهی (Reporting)

گزارش‌دهی، مطلع نگهداشت مسئولین از وظایف و آگاه بودن مدیران سطوح پایین‌تر و افراد سازمان از طریق بررسی سوابق، تحقیقات و بازرسی را شامل می‌شود و بعد دیگر آن گزارش‌دهی به جامعه و سایر سازمان‌ها است که تحت عنوان روابط عمومی نیز شناخته می‌گردد.

۷. بودجه‌بندی (Budgeting)

بودجه‌بندی یک وظیفه و ابزار مدیریتی مؤثر در برآوردن نیازهای متغیر و متعدد یک سازمان و استفاده بهینه از منابع بالفعل و بالقوه است. برنامه‌ریزی دقیق، حسابرسی و نظارت در بودجه‌بندی، همراه با سازوکارهای آنها از جمله موارد مهم و حیاتی به شمار می‌روند.

در بسیاری از متون تخصصی مدیریتی، از وظایف یک مدیر در مجموع با بکارگیری واژه POSDCORB یاد می‌شود که در حقیقت از حروف ابتدایی وظایف و عناصر هفت گانه مدیریتی مذکور حاصل شده است. در این قسمت، با توجه به اهمیت موضوع برنامه‌ریزی در موفقیت یک مدیر، به صورت خاص به این مسئله به عنوان اولین و مهم‌ترین وظیفه در مدیریت پرداخته می‌شود.

مدیریت و وظایف یک مدیر

مدیریت عبارت است از علم و هنر فرآیند استفاده کارآمد و اثربخشی منابع انسانی و مادی، از طریق برنامه‌ریزی، سازماندهی، هدایت و کنترل در یک محیط پویا در جهت تحقق اهداف سازمانی. بر اساس این تعریف مدیریت، علم و هنر است، علم دانستن و هنر توانستن. آن بخشی از مدیریت که از طریق آموزش فرا گرفته می‌شود، علم مدیریت است و به بخش دیگری که از طریق کسب مهارت، تجربه و اندوخته به کار گرفته می‌شود، هنر مدیریت گفته می‌شود.

مدیریت دارای وظایفی است. این وظایف شامل برنامه‌ریزی، سازماندهی، هدایت و کنترل است. از آنجایی که مدیریت با محیط متغیر و پویا روبروست، مدیر ناگزیر است همواره تغییرات محیطی را پیش‌بینی و راه‌های استفاده از فرصت‌ها و تهدیدها را شناسایی نماید و این روند چند گروه از وظایف به شرح زیر باید توسط یک مدیر انجام بپذیرد.

۱. برنامه‌ریزی

برنامه‌ریزی، اساسی‌ترین وظایف مدیر است. زیرا زمینه و پایه تمامی دیگر وظایف و اولین گام انجام آنهاست. در برنامه‌ریزی، مدیر اهداف و راه‌کارها را تعیین کرده و سپس راه‌های رسیدن به آن را مشخص می‌نماید. در هر حال، مدیران برای تحقق اهداف و انجام کارها نیاز به برنامه‌ریزی دارند. برنامه‌ریزی عبارت است از تعیین فعالیت‌هایی که واحدها و افراد سازمان متعهد می‌شوند، انجام دهند. برنامه‌ریزی در عمل یک فرآیند تصمیم‌گیری است که مسیر اقدامات سازمان را تعیین می‌کند.

۲. سازماندهی

در سازماندهی، وظایف و اختیارات و مسئولیت‌های واحدها و پست‌ها مشخص شده و نحوه هماهنگی و ارتباط بین آنها معین می‌شود. سازماندهی فعالیت مستمر و مداومی است که مدیر همواره با آن روبرست و منحصر به طراحی ابتدایی سازمان نمی‌باشد. وظیفه سازماندهی به ایجاد طرح یا الگویی مرتبط می‌گردد که در چارچوب آن بتوان مجموعه امور را به اجزای قابل اجرا، به گونه‌ای تقسیم کرد که رسیدن به اهداف به بهترین وجه تسهیل شود. ساختار سازمانی و تقسیم کار منطقی، شرح وظایف و مسئولیت‌ها، اختیارات و روابط بخش‌ها و افراد و هماهنگی‌های لازم بین آنها در این بخش قابل ذکر هستند.

۳. هدایت

مهارت انسانی و کار با افراد و هدایت آنان در جهت انجام اهداف سازمانی از جمله مهارت‌های لازم در کلیه سطوح مدیریتی است و هدایت افراد و سازمان‌ها، مستلزم توانایی انجام این وظیفه است. اصول مدیریتی ارتباطات، رهبری و انگیزش بر مبنای هدایت است. فرهنگ‌سازی، شناسایی قابلیت‌ها و شایستگی‌ها و ارزیابی درست از وضعیت موجود، درک نیاز به تغییر، خلاقیت و تیزبینی و ایجاد و حفظ رضایت کارکنان و کارفرمایان در انجام وظیفه هدایت توسط مدیر حیاتی است.

۴. نظارت و کنترل

به کمک نظارت و کنترل مدیر نسبت به نحوه تحقق هدف‌ها و انجام عملیات آگاهی می‌یابد و قدرت پیگیری و سنجش و اصلاح برای وی فراهم می‌شود. این امر برای رفع خطاهای و اصلاح عملیات، حیاتی است و تنها با کنترل است که یک برنامه‌ریز به صحت پیش‌بینی خود پی خواهد برد. در حقیقت، کنترل عبارت است از فعالیت منظم، که ضمن آن نتایج مورد انتظار در قالب استانداردهای انجام عملیات معین می‌شوند، سیستم دریافت اطلاعات طراحی می‌گردد، عملیات پیش‌بینی شده و انجام شده با هم مقایسه می‌گردد، اختلافات و انحرافات مشاهده شده و میزان اهمیت آنها مشخص می‌شوند و سرانجام اصلاحات لازم برای تحقق هدف‌ها و مأموریت‌های سازمان انجام می‌گیرند. هیچ برنامه‌ای بدون کنترل به درستی اجرا نمی‌شود و کنترل نیز بدون وجود برنامه مفهوم و معنی پیدا نمی‌کند.

همان گونه که ذکر شد، برنامه‌ریزی اساسی‌ترین وظیفه در میان وظایف مدیریتی یعنی سازماندهی، رهبری و کنترل است و هدف‌هایی را پی می‌گیرند که در فرآیند برنامه‌ریزی تهییه شده است. برنامه‌ریزی جایگاهی را که در آینده باید در سازمان قرار بگیرد، تعیین می‌کند و سپس مجموعه‌ای از اعمال کارساز را که برای رسیدن به این وضعیت در آینده ضروری است، انتخاب و اجرا می‌کند. همه افراد، گروه‌ها و سازمان‌ها باید برای فعالیت‌های خود برنامه‌ریزی کنند تا بتوانند به خواسته‌های خود جامه عمل بپوشانند.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

اصول برنامه‌ریزی فضای سبز شهری

تعريف برنامه‌ریزی

برنامه‌ریزی (Planning)، دانشی است که از علومی مانند اقتصاد، ریاضیات، آمار، جامعه‌شناسی، تعلیم و تربیت، جمعیت‌شناسی و ... بهره می‌گیرد و در اصطلاح دانش میان‌رشته‌ای به شمار می‌رود. برنامه‌ریزی به درجات متفاوت از دانش‌هایی که در آن سهم دارند، تاثیر می‌پذیرد و به همین دلیل تعاریف مختلفی از آن ارائه شده است. از جمله تعاریف ارائه شده درباره برنامه‌ریزی می‌توان به موارد زیر اشاره کرد.

- برنامه‌ریزی یعنی کشیدن نقشه برای دستیابی به خواسته‌ها و پیش‌بینی راه دستیابی به آن
- برنامه‌ریزی راهی برای هدایت حساب‌شده فعالیت‌های انسان به سوی منظور معین است
- برنامه‌ریزی جریانی است برای جهت دادن منطقی به فعالیت‌ها

در حقیقت، برنامه‌ریزی موجب می‌شود، فعالیت‌های تکراری، بی‌ثمر و بیراهه‌روی کاهش یابد. به طور کلی، برنامه‌ریزی در معنای وسیع خود شامل تعیین هدف، خط‌مشی، پیش‌بینی و تدارک وسایل و امکانات است. به زبان دیگر می‌توان گفت، برنامه‌ریزی، سیاست هماهنگ، سازگار و منطقی است. برنامه‌ریزی، کوشش آگاهانه و منظم برای گزینش بهترین راه‌ها برای رسیدن به هدف‌های مشخص است. برنامه‌ریزی، تنظیم منطقی رابطه‌ها و هدایت فرآیندها به منظور تحقق هدف‌ها از طریق عقلانی کردن مجموعه فعالیت‌هاست. به منظور جمع‌بندی و ارائه یک تعریف جامع و مانع می‌توان تعریف زیر را بیان کرد.

برنامه‌ریزی، فرآیندی آگاهانه است که در راستای حل مسائل موجود و دست‌یابی به هدف‌های معین، برای ایجاد دگرگونی یا بهسازی در نظام یک سازمان، یک سلسله عملیات اجرایی منظم و پایش‌شده را با توجه به اولویت‌ها در آینده پیش‌بینی می‌کند.

برنامه‌ریزی در حقیقت پاسخ به پرسش‌های زیر است:

- چه میزان از چه چیز؟ (بعد کیفی و کمی برنامه‌ریزی)
- چه وقت و چه قدر؟ (بعد آینده‌نگری و زمانی برنامه‌ریزی)
- در مقابل چه هزینه‌ای؟ (بعد عقلایی برنامه‌ریزی)
- چه باید کرد؟ (بعد علمی برنامه‌ریزی)

- چه کسی، با چه کسی و برای چه کسی؟ (بعد سازمان‌یافته برنامه‌ریزی)
- برنامه در کجا اجرا می‌شود؟ (بعد مکانی برنامه‌ریزی)

برنامه‌ریزی شامل تعریف اهداف کمی و کیفی سازمان‌ها، ایجاد یک استراتژی کلی برای دستیابی به این اهداف و سرانجام تدوین سلسله‌مراتبی جامع از برنامه‌ها برای تلفیق و هماهنگی فعالیت‌ها. پس برنامه‌ریزی به اهداف (آنچه که باید انجام بگیرد) و نیز ابزار

چگونه باید به هدف رسید) مربوط می‌شود.

اگر مدیران در سازمان‌هایی کار کنند که هرگز با تغییرات محیط روبرو نیستند، در این صورت نیاز به برنامه‌ریزی کم خواهد بود. در این صورت، نیازی به فکر کردن به آنچه که باید انجام شود، نیست. در چنین دنیایی، تلاش برای برنامه‌ریزی غیرضروری خواهد بود. ولی امروزه چنین دنیایی وجود ندارد. تغییرات تکنولوژیکی، اجتماعی، سیاسی، اقتصادی و قانونی و حقوقی همیشه وجود دارد. محیطی که مدیران با آن روبرو هستند، تأثیری بر بقای سازمان دارد و پویاتر از آن است که به دست وقایع اتفاقی سپرده شود. بنابراین مدیران معاصر باید به طور موثر برنامه‌ریزی کنند. مدیران به چندین دلیل باید به برنامه‌ریزی پردازنند. از میان این دلایل، چهار دلیل عمدۀ عبارتند از تعیین مسیر، کاهش تغییرات، به حداقل رساندن ضایعات و اضافات و ایجاد استانداردهایی برای تسهیل کنترل. برنامه‌ریزی، یک تلاش هماهنگ شده را به وجود می‌آورد و مسیر را به مدیران و غیرمدیران نشان می‌دهد. برنامه‌ریزی، می‌تواند با وادار کردن مدیران به دوراندیشی، پیش‌بینی تغییر و در نظر گرفتن تاثیر تغییر و ایجاد واکنش‌های مناسب، میزان تزلزل در برنامه را کاهش دهد. همچنین برنامه‌ریزی، عواقب اقداماتی را که ممکن است مدیران در واکنش به تغییرات نشان دهند، روشن می‌سازد. پس می‌توان در ادامه تعریف برنامه‌ریزی ذکر کرد که برنامه‌ریزی، نقطه شروع در فرآیند مدیریت به شمار می‌رود و سازمان‌ها برای رسیدن به موفقیت به برنامه‌ریزی دقیق نیاز دارند. بنابراین، برنامه‌ریزی یعنی اتخاذ هدف‌ها و تعیین راه‌ها و روش‌هایی که باعث تحقق اهداف خواهد شد. در ادامه روند تبیین جایگاه برنامه‌ریزی در نظام مدیریتی به اهداف، موانع، محسن و معایب برنامه‌ریزی پرداخته می‌شود.

اهداف برنامه‌ریزی

اهداف برنامه‌ریزی را می‌توان به دو دسته اهداف کیفی و اهداف کمی تقسیم کرد که این تقسیم‌بندی در مورد برنامه‌ها نیز مصدق دارد. اهداف کیفی آرمانی و کلی هستند و بر سیاست‌ها و خطمشی‌های کلان برنامه‌ریزی دلالت دارند. اهداف کمی به هدف‌های ریز و جزئی برنامه‌ها و فعالیت‌های برنامه‌ریزی و به عبارت دیگر اهداف عملیاتی آنها اشاره دارد. اما در مجموع اهداف کلان و خرد می‌توان گفت در روند برنامه‌ریزی هدف‌هایی به شرح زیر دنبال می‌شود:

۱. افزایش احتمال رسیدن به هدف از طریق تنظیم فعالیت‌ها
۲. تقویت جنبه اقتصادی عملیات (مقرنون به صرفه بودن)
۳. تمرکز بر روی ماموریت‌ها و هدف‌ها و احتراز از تغییر مسیر
۴. تهییه ابزاری برای کنترل و نظارت

موانع، محسن و معایب برنامه‌ریزی

در برنامه‌ریزی، مدیران تمایل دارند که برنامه آنها با حداقل منابع، تأثیر و کارایی حداکثری داشته باشد، لذا آنان باید از موافع بالقوه، اجتناب و برای بر طرف کردن آنها جهت موفقیت برنامه‌هایشان، آگاهی لازم را داشته باشند. در انجام برنامه‌ریزی، عواملی به شرح زیر ممکن است در روند ایجاد برنامه تأثیر منفی داشته باشند.

- عدم توانایی در برنامه‌ریزی: مدت زیادی طول می‌کشد تا کارکنان بتوانند از طریق آموزش و انجام عملیات، تجربه لازم را کسب نمایند.

- عدم توافق در فرآیند برنامه‌ریزی: برخی مدیران به جای پیش‌بینی کردن رویدادها از طریق برنامه‌ریزی ترجیح می‌دهند که خود با موقعیت‌ها مقابله کنند، که فقدان توانایی در آنها در جهت مشارکت کارکنان باعث شکست در برنامه‌ریزی می‌شود.

- اطلاعات نادرست: به روز نبودن اطلاعات و به موقع نبودن آن باعث شکست در برنامه‌ریزی می‌شود.

- اعتقاد زیاد بر واحد برنامه‌ریزی: احتمال دارد بسیاری از موارد و عوامل در برنامه‌ریزی توسط واحد برنامه‌ریزی شناخته نشوند. درباره محسن برنامه‌ریزی هم می‌توان بیان نمود که از یک سو، با وجود برنامه، مدیران و کارکنان در راستای تحقق اهداف با هم همکاری می‌کنند و از دیگر سوی برنامه‌ریزی منجر به پشتکار، پافشاری و تشویق افراد می‌شود. همچنین برنامه‌ریزی موجب هدایت کارکنان و مدیران می‌شود و آنان را به سمت فعالیت و تحقق اهداف سازمانی سوق می‌دهد. در انجام برنامه‌ریزی به هر دو طرف یعنی کارکنان و کارفرمایان توجه می‌شود.

در باب معایب برنامه‌ریزی نیز در مواردی برنامه‌ریزی احساس اطمینان نادرست و کاذب برای مدیران ایجاد می‌کند. همچنین ممکن است بسته به شرایط خاصی، برنامه‌ریزی موجب صرف وقت و هزینه زیادی شود و باعث کندشدن روند حرکت در کوتاه مدت در سطح سازمان گردد.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای های اسلامی شهر و روستا

اصول برنامه ریزی فضای سبز شهری

برنامه‌ریزی فضای سبز شهری، به عنوان بخش مهمی از برنامه‌ریزی فضاهای شهری، نقش حیاتی در پایداری محیط‌زیست شهری ایفا می‌نماید و مطالعه جوانب مختلف اثرگذار در آن از لوازم اصلی حرکت به سوی شکل پایدار توسعه شهری می‌باشد. در روند برنامه‌ریزی فضای سبز شهری نیز شناخت عوامل کمی، کیفی، زمانی و مکانی مرتبط ضروری است و معیارها و اصول مربوط به آن، باید بیش از گذشته مد نظر برنامه‌ریزان شهری و منطقه‌ای قرار بگیرد و در تصمیم‌گیری‌های مدیریتی لحاظ گردد و از اولویت درجه چندم به یک اولویت اصلی بدل گردد. در ادامه، ابتدا برنامه‌ریزی محیط‌زیست شهری بررسی شده و معیارهای ساختاری و عملکردی مؤثر در برنامه‌ریزی فضاهای سبز شهری تحلیل می‌گردد.

برنامه‌ریزی محیط‌زیست شهری

برنامه‌ریزی فضای سبز شهری، در حقیقت بخشی از برنامه‌ریزی محیط‌زیست شهری است، که با توجه به پویایی و زندگانی عناصر ایجاد‌کننده آن، دارای حساسیت‌ها و پیچیدگی‌های فراوانی می‌باشد. البته به طور کلی، در برنامه‌ریزی محیط‌زیست در کشور نه تنها به شدت انفعالی برخورد شده، بلکه خصلت بین‌بخشی و همه‌سونگری آن نیز در نتیجه بی‌توجهی مستمر، تقریباً از میان رفته است. به منظور تبیین بهتر جایگاه برنامه‌ریزی محیط‌زیست، می‌توان محیط‌زیست، یعنی آنچه که فرآیندهای زیستی را احاطه کرده و بر آنها مؤثر واقع شده و از آنها تأثیر می‌پذیرد، در سه بخش کلی زیر تقسیم‌بندی نمود:

۱. محیط طبیعی

۲. محیط اقتصادی- اجتماعی

۳. محیط انسان‌ساخت

بخش‌های مذکور در رابطه عمیق و برهمنکش فراوان با یکدیگر قرار دارند و اگر قرار باشد حفاظت محیط‌زیست، به عنوان ابزاری علمی برای مدیریت محیط‌های طبیعی، اجتماعی و انسان‌ساخت، در فرآیند برنامه‌ریزی نقش مهم و درخور برنامه توسعه پایدار را ایفا نماید، نخست باید شرط‌های زیر برآورده شود:

۱. سیستم برنامه‌ریزی ملی باید به سمت برنامه‌ریزی یکپارچه و هماهنگ حرکت کند.

۲. برنامه‌ریزی فیزیکی، باید از وضعیت انفعالی، که ناگزیر به اهداف کوتاه‌مدت و بازدهی سریع نظر دارد به برنامه‌ریزی فعل و آینده‌نگر روی آورد.

۳. حفاظت محیط‌زیست، باید در کنار و هم‌تراز با بخش‌های اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، جایگاه مناسب خود را در سیستم برنامه‌ریزی به دست آورده و از این طریق از حالت انفعالی خارج شده و به جریانی فعل در طول فرآیند برنامه‌ریزی تبدیل شود. یکی

ربيع‌الثانی شنبه‌های تحقیق این مهم، استفاده از روش‌های ارزیابی استراتژیک محیط‌زیست در همان مرحله تعیین اهداف و تنظیم برنامه‌ها در سطح ملی است.

۴. خصلت همه‌سونگری و بین‌بخشی عمل کردن محیط‌زیست باید به شدت تقویت شود و از آن حداکثر استفاده به عمل آید تا از این طریق، عنوان حفاظت محیط‌زیست از محتوای واقعی و اصیل خود سرشار شده و از عهده نیازها و انتظارات برنامه‌ریزی برآید.
در صورت تحقق پیش‌شرط‌های بالا می‌توان از حفاظت محیط‌زیست به عنوان مهم‌ترین ابزار علمی-کاربردی در برنامه‌ریزی استفاده کرد. زیرا در میان نگرش‌های علمی-کاربردی موجود، تنها حفاظت محیط‌زیست است که البته در شرایط مطلوب، با نگرش همه‌سونگر، بر کل فرآیندهای اجرایی در محیط مسلط شده و به تحلیل روابط متقابل اجزای برنامه پرداخته و ناهمخوانی‌های احتمالی آن را کشف می‌کند. مهم‌تر از

همه اینکه، قادر است در برنامه‌ریزی و ساماندهی فیزیکی سرزمین، نسبت به کاربری‌های طبیعی و فضاهای طبیعی حفاظت‌شده با حساسیت اعمال نظر نماید.

می‌توان برنامه‌ریزی سرزمین را برنامه‌ریزی در مقیاس ملی، آینده‌نگر و مشرف بر سایر برنامه‌ها تعبیر نمود که به منظور تعیین اهداف و مسیر اصلی حرکت به سمت توسعه‌یافتنگی با توجه به امکانات طبیعی، اجتماعی و اقتصادی و از طریق استفاده مطلوب از فضای ملی، تدوین و در مراحل بعدی، طراحی می‌شود. مهمنترین وظایف این شیوه برنامه‌ریزی را می‌توان در بخش‌های زیر خلاصه کرد:

- شناخت اکولوژیک محیط طبیعی سرزمین
- منطقه‌بندی محیط طبیعی بر اساس استعدادها و قابلیت‌های اکولوژیک، اجتماعی، فرهنگی و اقتصادی
- تعیین وظیفه فضایی و چگونگی کارکرد مناطق در چارچوب اهداف توسعه ملی
- توزیع عوامل فیزیکی توسعه در سطح مناطق با توجه به ظرفیت قابل تحمل هر منطقه

در ایران توسعه شهری همواره در مفهوم گسترش شهر ادراک شده است، حال آنکه برداشت محیط‌زیستی از مفهوم توسعه شهری، افزایش کیفیت زیستی شهر است و نه گسترش شهر. همچنین همان‌گونه که اشاره شد، در مطالعات کاربردی، محیط‌زیست در سه بخش محیط طبیعی، محیط اجتماعی و محیط انسان‌ساخت تفکیک می‌شود. البته این تقسیم‌بندی تنها جنبه کاربردی داشته و واقع چنین جداسازی وجود خارجی ندارد. در برنامه‌ریزی منطقه‌ای هدف از شناخت محیط طبیعی و برنامه‌ریزی محیط‌زیست شهری در سرفصل‌های زیر قابل ارائه است:

۱. شناخت منابع اکولوژیک موجود در منطقه
۲. شناخت توان بالفعل محیط طبیعی
۳. شناخت توان بالقوه محیط طبیعی

۴. شناخت روش های مناسب جهت توان بالقوه به بالفعل

۵. تعیین ظرفیت قابل تحمل محیط طبیعی

۶. برنامه ریزی و طراحی به منظور ترمیم آسیب های موجود، بهسازی، تقویت و افزایش بازدهی اکولوژیک محیط طبیعی

۷. تدوین برنامه های اجرایی به منظور پیشگیری از تخریب مجدد محیط طبیعی در آینده

۸. برنامه ریزی جهت بهره برداری از منابع اکولوژیک با توجه به ظرفیت قابل تحمل محیط طبیعی

در حقیقت در یک بیان دیگر می توان گفت، برنامه ریزی منطقه ای باید از دو بخش اساسی تشکیل شود:

۱. مرمت و بهسازی وضعیت موجود محیط زیستی

۲. برنامه ریزی زیست محیطی به منظور رسیدن به اهداف توسعه منطقه ای

به دیگر سخن، کلیه توقعات و انتظارات نسبت به فضا طوری نسبت به یکدیگر تنظیم شوند که شرایط زیر برقرار باشد:

۱. مسائل و اختلالات زیست محیطی موجود در منطقه ترمیم و برطرف شوند (مرمت و بهسازی)

۲. از بروز مسائل محیط زیستی در آینده که ممکن است در نتیجه استقرار کاربری های جدید به وجود آید، جلوگیری به عمل آید و یا دست کم این قبیل مسائل تا سطحی کاهش داده شوند. از نظر مسائل آلودگی ها و ایجاد فضاهای موازن اکولوژیکی، برنامه ریزی و طراحی فضای سبز شبکه طبیعی به ویژه جنگلی که از بازدهی اکولوژیکی مناسب برخوردار باشد، می تواند به بار زیست محیطی وارد بر محیط پاسخ دهد.

در برنامه ریزی محیط زیست به طور عام و همچنین برنامه ریزی محیط زیست شهری به صورت خاص چگونگی ارتباط بین عوامل بی جان و جان دار سازنده، حساسیت ها و توانایی هایشان را باید مورد تحلیل قرار داد. در این زمینه شناخت، مطالعه و تحلیل ساختار محیط طبیعی، سیمای محیط طبیعی، ساختار اکولوژیکی محیط طبیعی و عملکردهای مرتبط با آن و همچنین تاریخ و توان محیط طبیعی و رابطه آن با محیط اقتصادی - اجتماعی و محیط انسان ساخت شهری لازم و حیاتی است و برنامه ریزی فضای سبز شهری به عنوان جزء زنده ساختار شهر از جمله موارد مهم در این برنامه ریزی به شمار می آید.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌هاي اسلامي شهر و روستا

اصول برنامه ریزی فضای سبز شهری

اهداف برنامه ریزی فضای سبز شهری

فضاهای سبز با بهبود شرایط بیوکلیماتیک شهر، با ایجاد خنکی و سایه و افزایش رطوبت محیط، کاهش آلودگی هوا، ایجاد فضای آرام و مفرح در فضای پرازدحام شهری، ایجاد زیبایی در سیمای عمومی شهری، ایجاد محیط مطلوب برای تجمع، گذران اوقات فراغت و ارتباط افراد، ایجاد محیط بازی و سرگرمی برای افراد سنین مختلف و ایجاد محیط فرهنگی و آموزشی برای افراد سنین مختلف در محیط شهر دارای اهمیت هستند.

از همین رو، به برنامه ریزی فضای سبز شهری، می‌توان به شکل برنامه ریزی برای احداث پارک‌ها و سایر اقسام متنوع فضای سبز شهری با اهداف ایجاد اکوسیستم‌های فعال طبیعی در فضاهای شهری (جنبه زیست‌محیطی)، زیباسازی سیمای شهرها (جنبه شهرسازی) و رفع نیازهای روانی و جسمانی مردم (جنبه اجتماعی) نگاه کرد.

از سوی دیگر، با توجه به اهمیت فضاهای سبز شهری در عرصه‌های مختلف زندگی شهری، می‌توان به برنامه ریزی فضای سبز شهری به عنوان عامل فراهم شدن شرایط برای امور زیر نیز توجه نمود:

۱. نقش انسان در سازماندهی و مدیریت فضای سبز

۲. اعمال خلاقیت‌های مهندسی معماری در طراحی فضاهای سبز

۳. مبانی مهندسی محیط‌زیست در محیط طبیعی و مصنوع

با توجه به تعریف مهندسین مشاور عمران سرزمین از فضای سبز شهری، مبنی بر اینکه فضای سبز شهری بخشی از فضاهای باز شهری است، که عرصه‌های طبیعی یا مصنوعی آن تحت استقرار درختان، درختچه‌ها، گل‌ها و چمن‌ها و سایر گیاهانی است که بر اساس نظارت و مدیریت انسان با در نظر گرفتن ضوابط، قوانین و تخصص‌های مرتبط به آن برای بهبود شرایط زیستی، زیستگاهی و رفاهی شهروندان و مراکز جمعیتی غیرروستایی، حفظ، نگهداری و یا بنا می‌شوند، لزوم ارائه ضوابط و مقررات و تعیین محاسبات دقیق کارشناسی برای مشخص کردن سرانه فضای سبز، تفکیک اراضی و رعایت مبانی علمی-تخصصی در زمینه‌های مختلف شامل مکان‌یابی، شناسایی و تحلیل منابع طبیعی لازم مانند آب، خاک و گیاه، تأسیسات زیست‌محیطی، بهداشت، اقتصاد و جامعه‌شناسی برای دستیابی به توصیفی که حتی المقدور در برگیرنده مفاهیم بالا باشد، اهداف برنامه ریزی فضای سبز شهری را شکل می‌دهد.

همچنین می‌توان اهداف طرح‌های فضای سبز شهری را به صورت زیر برشمود:

۱. ایجاد محیط‌زیست مطلوب در حوزه نفوذی شهر

۲. اولویت دادن به فضای سبز شهری به عنوان عامل اصلی ایجاد تعادل مطلوب در محیط‌زیست شهری و تلفیق فضای سبز در بافت شهری

۳. حفظ و تثبیت و توسعه فضای سبز شهری

۴. کنترل توسعه شهر و جلوگیری از رشد بی‌رویه آن

۵. کاهش آلودگی‌های محیطی

۶. تعیین مناسب‌ترین و ماندگارترین پوشش گیاهی

۷. شناخت و بررسی مشکلات فضای سبز شهری

با توجه به اهمیت تلفیق شهر و طبیعت در برنامه‌ریزی فضاهای شهری، مطالعه الگوهای مناسب فضاهای سبز و جوانب ساختاری و عملکردی این فضاهای در بستر محیط‌زیست شهری، بیانگر اهمیت و لزوم برنامه‌ریزی فضای سبز شهری می‌باشد.

روش‌های برنامه‌ریزی فضای سبز شهری

امروزه در کشور روش معمول برنامه‌ریزی فضای سبز در طرح‌های شهری، دادن عنوان فضای سبز در نقشه‌های کاربری زمین به قطعه زمین‌هایی است که در طول فرآیند برنامه‌ریزی کاربری زمین می‌استفاده می‌مانند. این نوع برخورد با مقوله فضای سبز، فاقد هر گونه پشتونه علمی و منطق برنامه‌ریزی است زیرا برنامه‌ریزی فضای سبز یک ابزار مهم دخالت در زندگی و سازمان شهری است که بر اساس شناخت و تجزیه و تحلیل نیازهای جامعه شهری از یک طرف و امکانات و محدودیت‌ها و نیازهای محیطی از طرف دیگر سازمان داده می‌شود. استانداردهای فضای سبز نیز دارای بعد اجتماعی، رفاهی و تکنیکی است که با توجه به مکان و موقعیت اقلیمی و فرهنگی محل مورد نظر و همچنین نیازها و ارزش‌های ساکنان آن فراهم می‌شود. به همین علت نگاه موجود صرفاً ضابطه‌ای و جبری به برنامه‌ریزی فضای سبز شهری باید با در نظر گرفتن رویکردهای نوین برنامه‌ریزی محیطی تغییر بنیادین پیدا کند.

مهم‌ترین مرحله در برنامه‌ریزی فضای سبز تعیین الگوی فضای سبز مناسب یک شهر است. توسعه فضای سبز، می‌بایست بر اساس نگرشی صحیح به نیازهای زیست‌محیطی و اجتماعی شهر و قابلیت‌های آن صورت گیرد و دو مقوله توسعه پایدار و ارتقای بهره‌وری منابع باید سرلوحه سیاست‌گذاری‌های فضای سبز قرار گیرد. نکته مهم در اینجا، شناخت دقیق و روشناند ساختار اکولوژیکی و نیز وضعیت کیفی محیط با توجه به موارد زیر است:

۱. تعیین میزان نیاز اکولوژیکی محیط به فضای سبز، به منظور برقراری موازنۀ اکولوژیکی میان شهر و بستر طبیعی آن

۲. شناخت امکانات منابع آب و تعیین مقدار آبی که می‌تواند در اختیار فضای سبز و توسعه آن قرار بگیرد.

۳. شناخت کیفیت خاک

۴. شناخت گونه‌های گیاهی که می‌تواند در طراحی فضای سبز به کار بیایند.

۵. بار آلودگی محیط در شمار عوامل محدود‌کننده توسعه فضای سبز محسوب می‌شود.

۶. ایجاد فضای سبز در مکان‌هایی که از نظر زیست‌محیطی حداکثر تأثیر را محیط شهر ایجاد می‌کنند.

علاوه بر موارد فوق، جواب شهرسازی، اجتماعی و زیست‌محیطی فراوانی در روند برنامه‌ریزی فضای سبز شهری مؤثر می‌باشند که باید در روش‌های مورد استفاده مدنظر برنامه‌ریزان قرار بگیرند. رویکرد اکولوژیک به فضای سبز شهری و کاربردهای آن در عرصه برنامه‌ریزی محیطی، از جمله دیدگاه‌های کارگشای نوین در این عرصه است که در بخش دیگری از همین فصل بررسی خواهد شد.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاهای اسلامی شهر و روستا

اصول برنامه ریزی فضای سبز شهری

معیارهای مکانی برنامه ریزی فضای سبز

همان‌گونه که ذکر شد، مهم‌ترین مرحله در برنامه‌ریزی فضای سبز شهری، تعیین الگوی فضای سبز مناسب یک شهر است. معیارهای مکانی، درحقیقت بیانگر نحوه توزیع مناسب فضاهای سبز در محیط شهر و عاملی در جهت برآورده شدن اهداف مفروض برای برنامه‌ریزی فضای سبز است. معیارهای مکان‌یابی فضای سبز شهری به شرح زیر قابل ارائه و بررسی می‌باشند:

۱. مرکزیت: کاربری فضای سبز عمومی حتی المقدور باید در مراکز شهری اعم از مراکز محلات، مراکز ناحیه و مناطق شهری مکان‌یابی شود تا حداکثر بهره‌وری از آن حاصل گردد.

۲. سلسله‌مراتب: انتطبق سلسله‌مراتب ساختار کارکردی فضای سبز عمومی با ساختار فضایی شهر لازم است و فضاهای سبز عمومی باید متناسب با موقعیت کارکردی خود بر حسب واحد همسایگی، محله، ناحیه و منطقه مکان‌یابی شوند. به عنوان مثال، از جانمایی پارک‌هایی با مقیاس فرامحله‌ای در داخل محلات باید در حد امکان جلوگیری شود.

۳. دسترسی: هر یک از پارک‌های شهری، به عنوان نوعی مهم از اقسام فضای سبز شهری، باید از چهار سو به شبکه ارتباطی دسترسی داشته باشد تا بدین طریق هم امکان جذب جمعیت بیشتر فراهم گردد و هم امکان نظارت اجتماعی و امنیت پارک افزایش یابد. در عین حال، امکان بهره‌برداری دیداری زیبایی پارک برای رهگذران از چهار سو فراهم باشد. البته دسترسی تابع بسیاری دیگر از عوامل فراتر از طرح‌های فضای سبز هم می‌باشد و تأمین آن در حیطه امکانات محیطی انجام می‌پذیرد.

افزون بر این، جانمایی و مکان‌یابی فضاهای سبز عمومی با توجه به معیارهای مکانی مذکور، باید متناسب با بررسی مطلوبیت زمین از نظر خاک و آب و سایر عوامل طبیعی و مصنوع قرار گیرد و این امر خود نیازمند مطالعات گستره و دقیق و تحلیل‌های جامع و همه‌سونگر از جوانب مختلف اثرگذار در ایجاد و پایداری فضای سبز شهری است که یک برنامه‌ریز فضای سبز نباید هرگز از نظر دور بدارد.

معیارهای عملکردی برنامه‌ریزی فضای سبز

فضاهای سبز، واجد ارزش‌ها و عملکردی‌های فراوان در عرصه محیط شهری می‌باشند، البته در عرصه برنامه‌ریزی فضای سبز، علاوه بر مسائل مربوط به مکان قرارگیری این فضاهای در بافت شهر، معیارهای عملکردی نیز در برنامه‌ها و طرح‌ها وجود دارد که به شرح زیر قابل معرفی می‌باشد:

- ۱. انسجام فضایی:** ساماندهی موزون محیط از راه زمین‌آرایی با پوشش گیاهی از شیوه‌های مناسب ایجاد انسجام فضایی است. البته خود فضاهای سبز نیز می‌تواند موجب انسجام فضایی شهر گردد.
- ۲. فضاسازی:** فضاهای سبز با محصور کردن فضاهای و مکان‌ها و تأثیر بر ویژگی‌ها و حالت‌ها می‌تواند فضاهای مطلوب انسانی را به وجود آورند.
- ۳. نظم و تنوع:** شbahت‌ها و بی‌شباهت‌ها هر دو در کنار هم معرف یک تعادل ظرفی و ترکیب متناسب در طرح است که باید در فضاهای سبز شهری مدنظر قرار گیرد.
- ۴. تکرار:** ایجاد وحدت بین عناصر و فضاهای مختلف از طریق تکرار عناصر در فضاهای سبز شهری امکان‌پذیر است.
- ۵. سازگاری:** سازگاری با شرایط اقلیمی و جغرافیایی محل و همچنین هم‌خوانی با کاربری‌های مجاور از خصوصیات مثبت فضاهای سبز شهری است.
- ۶. مردم‌داری:** پاسخ‌گویی به نیازهای انسانی برای گروه‌های مختلف استفاده‌کننده و پرهیز از منظرسازی‌های وسیع صرفاً تزیینی در این زمینه اهمیت دارد.
- ۷. حداقل دخالت و تجاوز به شرایط طبیعی:** طرح فضای سبز باید با شرایط توپوگرافی، هیدروگرافی، پوشش گیاهی و اقلیم محل در تطابق کامل یا هماهنگ باشد.
- ۸. راحتی دسترسی و حرکت:** سهولت دسترسی و استفاده از محوطه فضای سبز و حرکت در داخل آن و پیروی از خطوط زمین و جریان طبیعی آب برای ایجاد حس آزادی در طرح ریزی مهم هستند.
- ۹. اصول زیبایی‌شناسی:** بهره‌گیری مناسب از خط، فرم، بافت و رنگ به ویژه در مورد عناصر گیاهی سازنده فضاهای سبز و به کار بستن صحیح و دقیق اصول طراحی شامل تعادل، تأکید، تناسب، تکرار، ریتم، مقیاس، توالی، سادگی، تقارن و تنوع از جمله معیارهای عملکردی و اموری در جهت موفقیت طرح‌های فضای سبز شهری به شمار می‌روند.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

اصول برنامه ریزی فضای سبز شهری

میزان و کمیت فضاهای سبز شهری

به طور کلی میزان و کمیت فضاهای سبز شهری، از جمله مسائلی است که بیشتر حس می‌شود و عموماً نیز بسیار مورد علاقه و توجه مدیران و تصمیم‌گیران شهری قرار می‌گیرد. تا جایی که در مواردی برنامه‌ریزی فضای سبز، در همین مسائل صرفاً کمی خلاصه می‌شود. در همین راستا، مهم‌ترین شاخص کمی فضای سبز در شهرها نیز در قالب سرانه فضای سبز شهری ارائه می‌گردد.

در زمینه سرانه فضای سبز شهری، با توجه به حساسیت‌های بسیار موضوع، پیشنهادهای زیر به عنوان رؤوس مطالب تصمیم‌گیری پیشنهاد شده است:

سرانه فضای سبز شهری باید به صورت درصدی از حجم شهر (سه بعد) تعیین شود و برای ایجاد فضای سبز منظور گردد و همچنین جمعیت و سطح شهر، به عنوان دو پارامتر مهم برای تعیین ضابطه سرانه فضای سبز هر شهر در نظر گرفته شوند. از طرف دیگر، در تعیین سرانه فضای سبز برای هر شهر، باید دوره‌های مشخص زمانی (مقطعی) در نظر گرفته شود تا حاصل برنامه‌ریزی و اجرای برنامه‌ها مشخص گردد و قابل مقایسه نیز باشد. کمیت آب هر شهر، به صورت یک پارامتر مهم دیگر در تعیین سرانه فضای سبز در کشور عمل می‌کند و باید در برنامه‌ریزی‌های فضای سبز به صورت جدی مورد توجه قرار گیرد.

توزیع فضای سبز در مرکز شهر و مناطق جمعیتی آن باید در نظر گرفته شود و ارائه اعداد و ارقام کلی برای یک شهر و به ویژه کلان‌شهرها برای قضاؤت در مورد وضعیت کمی فضای سبز شهری قابل استناد نمی‌باشد. یکی از پارامترهای دیگر تعیین سرانه فضای سبز در شهرهایی که دارای آلودگی هوا هستند، مقدار سوخت اختصاصی آن شهر است. ولی به طور کلی مجموع آثار آلاینده‌های منابع آب، خاک و هوا را در تعیین سرانه فضای سبز باید در نظر گرفت. شدت و جهت وزش باد در شدت آلودگی هر شهر مؤثر است، و طبیعی است که باید به صورت غیرمستقیم در تعیین سرانه فضای سبز از آن استفاده کرد.

یک مدل ریاضی با متغیرهای مشخص که برای هر شهر جداگانه عمل می‌کند، در زمینه تعیین سرانه فضای سبز شهری مورد نیاز است. در مدل ریاضی مفروض پیشنهادی برای تعیین سرانه فضای سبز هر شهر، همه موضوع‌ها نباید ثابت در نظر گرفته شود. باید در یک شرایط مطلوب، مقدار فضای سبز سرانه مورد لزوم، مشخص گردد و شرایط دیگر با آن سنجیده شود. وضعیت موجود زمین‌های سطح شهرها هم باید در محاسبه تعیین سرانه فضای سبز مورد توجه قرار گیرد.

طبق نتایج استخراج شده از برخی پرسشنامه‌ها، مشخص شده است که شهروندان در موارد نیاز به زیبایی، نیاز به اکسیژن، نیاز به کم کردن صدا و گردوغبار، نیاز به بالابردن رطوبت، تفریح و گذران اوقات فراغت از فضای سبز انتظار دارند و اعدادی نیز برای سرانه فضای سبز شهری به تفکیک منبع و هدف مذکور ارائه شده است که با توجه به شرایط محیط طبیعی، محیط مصنوع و خصوصیات اقتصادی-اجتماعی کشور نیازمند مطالعه بیشتر می‌باشد. نقش مطالعات ژئوپتانیک و اکولوژیک در تعیین سرانه فضای سبز نیز از جمله مواردی است که کمتر به آن توجه شده و باید در قالب تحقیقات آتی در کشور مشخص گردد.

شنبه‌های آموزشی

۱۴۰۱ آبان ۲۸

۱۹ November ۲۰۲۲

۱۴۴۴ ربیع‌الثانی ۲۴

به علاوه با توجه به شرایط اقلیمی هر یک از مناطق ژئوبوتانیک ایران و تفاوت‌های دیگر، به ویژه از نظر امکانات و هزینه‌های آبرسانی، سطح زندگی مردم بومی و مسایل بی‌شمار دیگری که در این رابطه مطرح می‌باشد، لازم است حد و مرز سرانه پیشنهاد شود. به همین منظور، حد سرانه فضای سبز شهری و مراکز جمعیتی غیرروستایی، حداقل ۱۲ مترمربع و حد مطلوب آن، ۴۰ مترمربع برای هر نفر پیشنهاد شده است. البته در هر زمین پیش‌بینی شده برای ایجاد فضای سبز و تأسیسات آن، باید حداکثر ۳۰ درصد آن زیر پوشش اینیه و آسفالت قرار گیرد و ۷۰ درصد بقیه زیر پوشش گیاهان درآید و این مطلبی است که در محاسبه دقیق سطوح سبز واقعی مؤثر در فضای سبز باید لحاظ گردد.

در رویکردهای برنامه‌ریزی اکولوژیکی به محیط شهر، میزان عملکرد زیستی فضاهای باز و سبز شهری به صورت نسبت کارایی اکولوژیکی (BAF - Biotope Area Factor) یک سطح به کل آن سطح، با توجه به نوع فضاهای باز طبیعی یا مصنوع و همچین خصوصیات آن سطح مطرح می‌گردد. در بررسی نسبت کارایی اکولوژیکی، ضریب وزن‌دهی به سطوح به ازای هر متر مربع و همچین ویژگی‌های نوع هر سطح، برای تعیین کارایی زیستی آن سطح مورد استفاده قرار می‌گیرد. این نسبت که به صورت یک ضریب ارائه می‌شود، می‌تواند در تعیین سرانه واقعی فضای سبز شهری هم مفید واقع گردد.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای های اسلامی شهر و روستا

اصول برنامه ریزی فضای سبز شهری میزان و کمیت فضاهای سبز شهری

با توجه به اهداف برنامه ریزی فضای سبز شهری و همچنین معیارهای مکانی و عملکردی بررسی شده پیرامون آن، می‌توان نتایج زیر را به عنوان یک جمع‌بندی ارائه نمود:

۱. در طرز تفکر اکولوژیکی-زیستی، به محیط هر پروژه باید به صورت یک اکوسیستم نگریسته شود.
۲. برنامه ریزی محیطی، زمانی می‌تواند موفق باشد که موضوع برنامه ریزی به صورت جزیی از سیستم محیط عمل کند.
۳. به دلیل چندبعدی بودن مقوله برنامه ریزی محیطی، نمی‌توان با دید یک‌بعدی با آن برخورد کرد و مسائل و مشکلاتش را با این دید تحلیل کرد.
۴. در کنار شناخت ارزش‌های اقتصادی-تجاری محیط، باید ارزش‌های اجتماعی، فرهنگی و اکولوژیکی آن نیز شناخته شود تا بر اساس نتایج کسب شده از این شناسایی، با محیط رفتار شود.

با این دیدگاه، موقیت مدیریت و برنامه ریزی فضای سبز شهری، مستلزم مواردی از جمله ارتقای بهره‌وری اکولوژیکی فضای سبز شهری، ارتقای بهره‌وری اجتماعی فضای سبز شهری و همچنین ارتقای نقش مردم توجه به آن در عرصه تصمیم‌گیری در مورد فضاهای سبز در عرصه شهرها می‌باشد.

نسبت کارایی اکولوژیکی سطوح فضای باز شهری (BAF - Biotope Area Factor)

توضیح نوع سطح	ضریب وزن‌دهی به سطوح به ازای متر مربع و ویژگی‌های نوع هر سطح
سطوح غیرقابل نفوذ نسبت به هوا و آب و فاقد پوشش گیاهی (مانند بتنه، آسفالت و سنتگفرش با زیرسازی سخت)	سطوح غیرقابل نفوذ ۰/۰
محل نفوذ آب باران برای تغذیه آب زیرزمینی و محل نفوذ آب وارد پوشش گیاهی	حوضچه یا محل نفوذ آب باران به ازای هر متر مربع مساحت سقف ساختمان ۰/۲

شنبه‌های آموزشی

۱۴۰۱ آذر ۵

۲۶ November ۲۰۲۲

توضیح نوع سطح	صریب وزن دهنده به سطوح به ازای متر مرتع و ویژگی‌های نوع هر سطح	جمادی الایی ۶۵۰۱
سطوح قابل نفوذ نسبت به هوای آب و فاقد پوشش گیاهی (مانند آجر یا پوکه، سنگفرش موزاییکی و سنگفرش با زیرسازی شن یا ماسه)	سطوح نیمه غیرقابل نفوذ ۰/۳	
سطوح قابل نفوذ نسبت به هوای آب و دارای پوشش گیاهی (مانند شن درشت و پوشش چمن، کفپوش چوبی، آجرفرش لانه‌زینوری با چمن)	سطوح نیمه باز ۰/۵	
سطوح دارای پوشش گیاهی بر روی سطوح فضاهای زیرزمینی یا پارکینگ‌های زیرزمینی با کمتر از ۸۰ سانتی‌متر خاکپوش	سطوح دارای پوشش گیاهی غیرمتصل به سطح زیرین خاک ۰/۵	
پوشش سبز عمودی دیوارهای خارجی فاقد پنجه‌ره با محاسبه ارتفاع واقعی تا حد ۱۰ متر	سطوح سبز عمودی تا حداقل ۱۰ متر ارتفاع ۰/۵	
سطوح دارای پوشش گیاهی فاقد ارتباط با سطح زیرین خاک با بیش از ۸۰ سانتی‌متر خاکپوش	سطوح دارای پوشش گیاهی غیرمتصل به سطح زیرین خاک ۰/۷	
پوشش سبز گستردۀ یا متمرکز روی پشت‌بام	سطوح سبز بر روی پشت‌بام ۰/۷	
پوشش گیاهی متصل به سطح زیرین خاک در دسترس برای توسعه گیاهان و جانوران	سطوح دارای پوشش گیاهی متصل به سطح زیرین خاک ۱/۰	

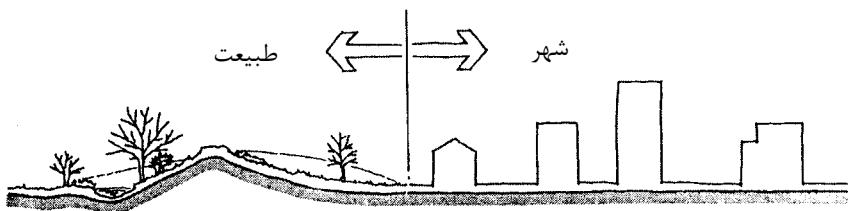

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای های اسلامی شهر و روستا

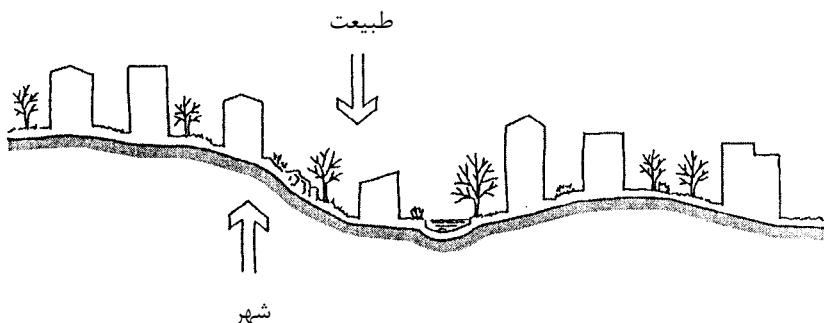
اصول برنامه ریزی فضای سبز شهری کیفیت و الگوهای توزیع فضاهای سبز شهری

تعاریف متفاوتی از الگو(pattern) ارائه شده است. از جمله الگو به معنی مسیر معمول حرکت یا فعالیت، مدلی برای تقلید، ترتیب قرارگیری بخش‌های مشابه و تکراری و نقشه یا نمونه‌ای، به عنوان راهنمای ساختن آورده شده است. در بررسی الگوهای توزیع فضاهای سبز شهری، بکارگیری واژه الگو در معنی پایانی ذکر شده آن، به منظور ارائه نمونه‌ای مناسب جهت مواجهه با ساختارهای اکولوژیک فضاهای سبز شهری در زمان و مکان مشخص می‌باشد. شناخت و بررسی الگوهای توزیع فضاهای سبز در شهرها می‌تواند در مکان‌یابی و چگونگی ارتباط و اتصال فضاهای سبز در بستر و محیط شهری کمک شایانی نماید.

حضور طبیعت در شهر یک کیفیت حیاتی برای محیط‌های شهری محسوب می‌شود. همچنین فضاهای سبز می‌توانند نقش مهم در شکل شهر ایفا نمایند. بهره‌گیری از شکل زمین، اکوسیستم‌ها و شبکه‌های فضای باز که بر محیط طبیعی اثر می‌گذارند، در بقای فضاهای سبز بسیار مهم می‌باشند. شکل(۱) ایده اشتباہ جدایی شهر و طبیعت و شکل(۲) تلفیق محیط طبیعی و محیط شهری را با بهره‌گیری از شکل زمین و پتانسیل‌های طبیعی محیط نشان می‌دهد. همچنین برای دستیابی به الگوی مناسب برای ساختار فضای سبز شهری، تعیین میزان نیاز اکولوژیکی محیط به فضای سبز به منظور برقراری موازنۀ اکولوژیکی میان شهر و بستر طبیعی آن، با شناخت امکانات منابع آب و تعیین مقدار آب در دسترس برای فضای سبز، کیفیت خاک، اقلیم و سایر متغیرهای فیزیکی، زیستی و فرهنگی ضروری است.

شکل شماره ۱: جدایی شهر و طبیعت

شکل شماره ۲: تلفیق شهر و طبیعت

با ایجاد رابطه معقول و پایدار میان انسان، شهر و طبیعت که تعبیر دیگری از مفهوم جهانی توسعه پایدار است، می‌توان رابطه گستته میان انسان و طبیعت را در محیط‌های شهری بازسازی کرد و در حفظ پتانسیل‌های محیطی ایجاد این رابطه کوشید. با همین دیدگاه باید از فضاهای سبز موجود در بافت‌های فشرده شهری محافظت نمود و در افزایش سطوح و فضاهای سبز شهرها کوشید.

در زمینه لزوم حضور فضاهای باز و سبز در شهرها با توجه به اثرات و عملکردهای حیاتی آنها شکی وجود ندارد و بحث اصلی چگونگی این حضور است. دو دیدگاه کلی پیرامون چگونگی توزیع فضاهای باز و سبز در شهرها وجود دارد. طبق نظریه اول فضاهای باز باید مرکز و ممتد باشند تا این طریق به بقیه شهر شکل دهند. به این ترتیب، این فضاهای باز باید پیوند خورده و با توجه به اندازه آنها راه حلی برای کاهش تراکم شهرهای شلوغ امروزی ایجاد نمایند. نظریه دیگر، بر این باور است که فضاهای باز باید کوچک بوده و در سراسر بافت شهری پراکنده شوند تا این طریق دسترسی مردم به آنها تا حد ممکن افزایش یابد. تفاوت بین این دو نظریه تا حدود زیادی به دلیل تصورات متفاوتی است که از عملکرد فضاهای باز و سبز شهری وجود دارد. از سوی دیگر، فضاهای باز و سبز پیوسته جز در مواردی که محیط طبیعی خود دارای عوارض طبیعی و چشم‌اندازهای قوی نظیر سلسله جبال و یا یک رودخانه بزرگ است، نمی‌تواند تعریف مؤثر و مشخص برای شکل شهر به وجود آورد. البته با دید کلی‌تر این دو نظریه به جای اینکه دو راه حل متفاوت باشند، در حقیقت می‌توانند مکمل یکدیگر بوده و عملکرد مجموع آنها باعث ارتقاء وضعیت محیط‌زیست شهری و زیست‌پذیری محیط شهری گردد.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

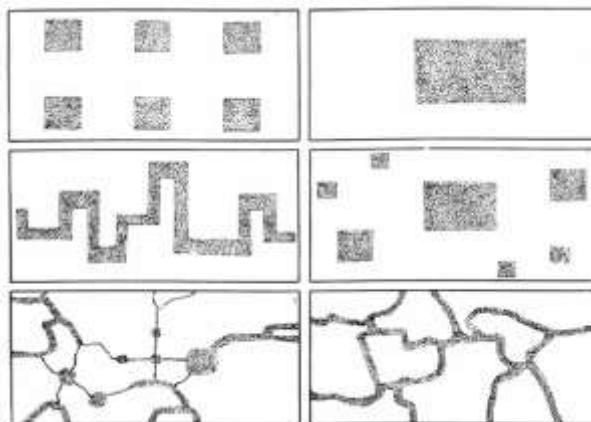
اصول برنامه ریزی فضای سبز شهری کیفیت و الگوهای توزیع فضاهای سبز شهری

نگاه سیستمی به فضاهای سبز شهری

افزون بر اهمیت و عملکردهای فضاهای باز و سبز شهری که به آنها اشاره شد، این فضاهای در مجموعه سامانه‌ها و شبکه‌های شهری نیز دارای اهمیت زیادی هستند. در دیدگاه اکلولوژیک به شهر و مطالعه کلیت شهر باید به این قسم فضاهای توجه زیادی داشت، زیرا از توان بسیار بالایی در بهبود شرایط زیستی محیط‌های شهری برخودار می‌باشند. در زمینه آرایش فضاهای باز و سبز شهری، به عنوان بخش مهمی از سامانه‌های شهری، یا به عبارت دیگر سامانه فضای باز شهری (Urban open space system)، شش الگو به شرح زیر ارائه گردیده و در شکل زیر نیز نمایش داده شده‌اند.

۱. یک پارک مرکزی چند عملکردی
۲. توزیع یکنواخت فضای باز در سراسر شهر
۳. سلسله مراتبی از پارک‌هایی با اندازه‌های مختلف
۴. یک مسیر ارتباط‌دهنده اصلی در مناطق مسکونی
۵. سیستمی از پارک‌های متصل شده توسط پارک‌وی‌ها در طول جاده‌ها به منظور ارتباط بین فضاهای باز
۶. شبکه‌ای از مسیرهای پیاده، دوچرخه، دالان‌های اکلولوژیک که بر یکدیگر منطبق شده و در کل شهر گسترش یافته‌اند و فضاهای سبز و سایر فضاهای شهر را به یکدیگر متصل می‌کنند.

الگوهای مرتبط با آرایش فضاهای باز و سبز شهری

همچنین در نیمه دوم قرن بیستم میلادی، تحرکات اجتماعی زیادی جهت بهبود شرایط محیطی شهرها عمده‌تاً در آمریکای شمالی صورت پذیرفت. در این زمان بود که سیستم یا سامانه از فضاهای باز شهری در شبکه شهری مطرح شد. در دهه ۱۹۷۰، با توجه بیشتر به محیط‌زیست، این نظریه توسط برنامه‌ریزان، طراحان و متخصصین علوم محیط‌زیست نیز حمایت شد و مجموعه‌ای از فضاهای باز کوچک و بزرگ شهری را در برگرفت. این سامانه، با توجه به نیازهای ساکنان شهرها، فضاهایی فراتر از پارک‌های خوبه‌شهری و پارک‌وی‌ها که آلمستد (Olmsted) در اواخر قرن نوزدهم، پیشنهاد کرد را شامل می‌شود. برای مثال، می‌توان به پارک‌های شهری و خوبه‌شهری در ابعاد و اندازه‌های مختلف، فضای بازی کودکان و نوجوانان و همچنین سایر امکانات تفریحی

مانند استخرهای شنا، فضاهای باز تفرجی و دریاچه‌ها با توجه به امکانات محیطی و توان‌های محلی اشاره کرد. در واقع سامانه فضای باز شهری می‌تواند، سامانه‌های دیگری از جمله سامانه پارک‌ها و فضاهای سبز شهری را در زیرمجموعه خود داشته باشد که در ادامه بحث به آن پرداخته خواهد شد.

سامانه پارک‌ها و فضاهای سبز شهری (Urban parks system)، به عنوان بخشی مهم از سامانه فضای باز شهری، مجموعه‌ای از فضاهای سبز مرتبط به لحاظ عملکردی و اغلب متصل از نظر فیزیکی است، که به طور معمول در محیط‌های شهری مطرح می‌شود و هدف آن فراهم کردن موقعیت و فرصت ارتقای کیفیت محیطی شهرها است. همان‌گونه که از معنی لغوی سامانه یا سیستم برmi آید، گروهی از عناصر که دارای ارتباط متقابل در قالب یک کلیت متحد هستند، سامانه پارکی یک شهر را می‌سازند و ترتیب و الگویی موزون و هماهنگ، متصل و مرتبط و مکمل از نظر ساختاری و عملکردی را برای شهر با توجه به شرایط محلی ایجاد می‌نمایند.

در اواخر قرن ۱۹ میلادی، ایده حفاظت از زمین‌های محدوده شهری با استفاده از سامانه پارک‌های شهری توسط آلمستد و الیوت (Eliot) مطرح شد. با این سامانه، علاوه بر حفاظت و کنترل توسعه بی‌رویه شهر از عناصر طبیعی موجود در زمین، مانند رودخانه، مسیلهای آب و خاکریزهای طبیعی استفاده شد. اتصال و ارتباط بین پارک‌ها از طریق سبزراه‌ها و پارک‌وی‌ها ایجاد می‌شد. این ایده، محیط شهرها را با پارک درآمیخت، به گونه‌ای که محوطه پارک دیگر به لحاظ فیزیکی محدود نبود و فضای سبز به بیرون از محوطه پارک نفوذ می‌کرد. این امر باعث تفاوت در شکل شهرهای جدید نسبت به شهرهای قدیمی نیز گردید. ایده آلمستد در شهر بوستون که به عنوان امرالد نکلس (Emerald Necklace) شناخته می‌شود، از اولین نمونه‌های برنامه‌ریزی و طراحی سامانه پارک‌های شهری محسوب می‌شود (شکل ۴-۵). آلمستد، به عنوان اولین فرد در زمینه ایده سبزراه‌ها، خود از نظرات بارون هوسمان (Baron Haussmann) در بلوارهای پاریس استفاده نمود. وی با ایجاد پارک‌وی در نیویورک و بوستون و در ساخت پارک‌هایی مانند پراسپکت پارک (Prospect Parka) عامل اتصال بین پارک‌ها را معرفی کرد، پس از آن این مسیرها با نام سبزراه در دهه ۱۹۷۰ و ۱۹۸۰ میلادی، هم‌زمان با جنبش محیط‌زیستی مورد توجه بسیار قرار گرفت.

ایده آلمستد درباره سامانه پارک‌ها در شهر بوستون

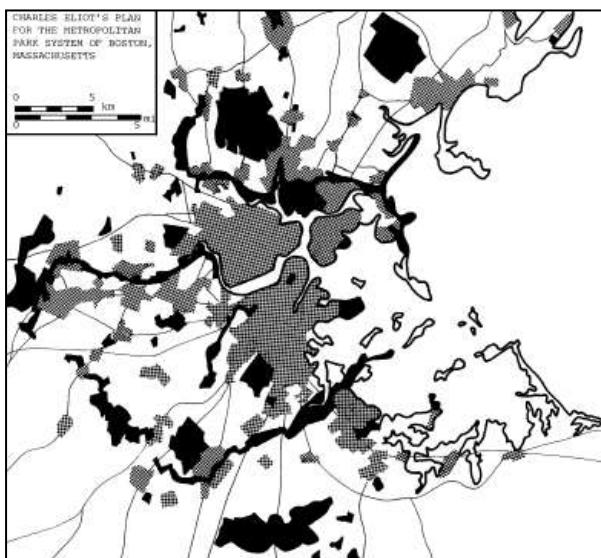
ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

اصول برنامه ریزی فضای سبز شهری کیفیت و الگوهای توزیع فضاهای سبز شهری

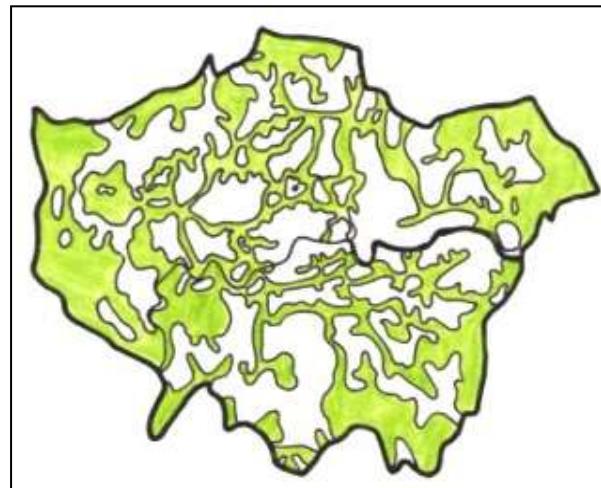
نگاه سیستمی به فضاهای سبز شهری (بخش دوم)

الیوت به عنوان یک معمار و طراح منظر، در کمیسیون پارک‌های شهری ایالات متحده، از ایده ایجاد یک سیستم از پارک‌های شهری برای شهر بوستون حمایت نمود و نقش مهمی در قانون نمودن این کمیسیون در ایجاد سامانه‌ای از پارک‌های شهری به جای مجموعه‌ای پراکنده از یک سری پارک‌های شهری مجزا ایفا کرد. ایده چارلز الیوت درباره پارک‌های شهری شهر بوستون (Boston) با نام سامانه پارک‌های منطقه شهری (Metropolitan Park System) را نشان می‌دهد البته در این سامانه، پارک‌وی‌ها و بلوارها نقش مهمی را ایفا می‌کردند.

نمونه جدیدتر سامانه‌های پارکی، طرح آبرکرومبی (AberCrombie) در سال‌های ۱۹۴۳-۴۴ برای شهر لندن، جهت ایجاد یک سیستم از فضاهای باز و سبز متصل از طریق مسیرهای سبز می‌باشد. در این سامانه، سلسله‌مراتبی از باغات و پارک‌ها و سایر فضاهای سبز، در اندازه‌های مختلف با کاربردها و نقش‌های مکمل، با توجه به نیازهای متفاوت استفاده کنندگان و عملکردهای محیطی وجود دارند، که علاوه بر نقشی که به صورت منفرد ایفا می‌نمایند، در چهارچوب یک شبکه گستردگر عملکرد دارند. بیان صریح هدف، برنامه‌ریزی بر اساس نیازها و مشارکت اجتماعی، بهره‌گیری از دارایی‌های محیط شهری جهت دستیابی به اهداف، دسترسی مناسب جهت استفاده، خشنودی استفاده کنندگان، اینمی از جرم و خطرات فیزیکی و سودمندی به شهر فراتر از حد و مرز خود پارک به عنوان معیارهایی برای برنامه‌ریزی و طراحی سامانه مطلوب پارک‌های شهری ارائه شده‌اند.

ایده چارلز الیوت درباره سامانه پارک‌های شهری بوستون

طرح آبرکرومی برای سامانه پارکی شهر لندن

در زمان آغازین جنبش‌های محیط‌زیستی، از جمله اثرگذارترین ایده‌ها در زمینه مطالعه، برنامه‌ریزی و طراحی سامانه سبزراه‌ها و فضاهای سبز توسط مک هارگ (McHarg)، در فصل مربوط به دره‌ها در کتاب برجسته‌ی با عنوان طراحی با طبیعت مطرح شد. وی به منظور حفظ یک دره از توسعه، حدود نیمی از مساحت طرح را به شبکه یا سامانه سبزراه- فضای سبز (Greenway- Greenspace System) اختصاص داد. در این طرح، که در شکل نمایش داده شده است، از دالان‌های سبزراه، به منظور هدایت توسعه و محافظت از اراضی پایین‌دست استفاده شده است.

طرح مک هارگ برای حفاظت از دره در برابر توسعه با بهره‌گیری از سامانه سبزراه- فضای سبز

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

اصول برنامه ریزی فضای سبز شهری کیفیت و الگوهای توزیع فضاهای سبز شهری

برنامه‌ریزی اکولوژیکی فضای سبز شهری (بخش اول)

اکوسیستم شهری (Urban ecosystem)، یک اکوسیستم پیچیده طبیعی، اقتصادی و اجتماعی است. شهر به عنوان یک اکوسیستم مصنوعی توسط فعالیت‌های انسان ساخته شده و توسط سیستم‌های طبیعی حمایت‌کننده پایدار می‌ماند و به حیات خود به وسیله فرآیندهای اکولوژیک ادامه می‌دهد. رویکرد اکولوژی منظر شهری (Urban landscape ecology)، به عنوان یک شاخه جوان علمی، رویکردی تلفیقی، بین رشته‌ای و فرا رشته‌ای می‌باشد که به شهر به عنوان مجموعه‌ای از اکوسیستم‌های مرتبط می‌نگردد، که خود حاصل فرآیندهای فیزیکی، زیستی و انسانی است و انسان یک جزء جدایی‌ناپذیر آن به شمار می‌رود. در این رویکرد، منظر (Landscape) به معنی کلیه پدیده‌های فیزیکی، زیستی و انسانی، نحوه شکل‌گیری و ارتباطات آنها در ابعاد سه‌بعدی و با لحاظ نمودن ارتباط بین گونه‌ها و جمعیت‌ها و همچنین ارتباطات بین اکوسیستم‌ها و در نهایت ارتباطات جهانی بین بیوم‌ها به کار می‌رود.

اکولوژی منظر، به جای بررسی محیط‌زیست‌ها به طور مجزا، بر ساختارها، عملکردها و تغییرات آنها در طول زمان و شناخت الگوهای موجود در منظر و ارتباطات درون و بین اکوسیستم‌ها می‌پردازد. با توجه به اینکه شهر از طریق مداخله در محیط‌های طبیعی و فرآیندها و شبکه‌های اکولوژیکی توسعه پیدا می‌کند، اکولوژی منظر شهری نیز در واقع علم و هنر مطالعه و بهبود ارتباط بین الگوهای فضایی و فرآیندهای اکولوژیک است. در این دیدگاه، شهر در حقیقت نوعی از محیط‌زیست است که نمی‌تواند مربوط یک اکوسیستم واحد باشد و حاصل از مجموعه‌ای از اکوسیستم‌ها است.

۱. ویژگی‌های بنیادین منظر در بررسی‌های اکولوژیک

سه ویژگی که در تمامی انواع منظر، در مقیاس‌های مختلف زمانی و مکانی مشاهده می‌شود و جزو ویژگی‌های بنیادین در بررسی‌های اکولوژیک منظر محسوب می‌شود، به شرح زیر قابل طرح می‌باشد:

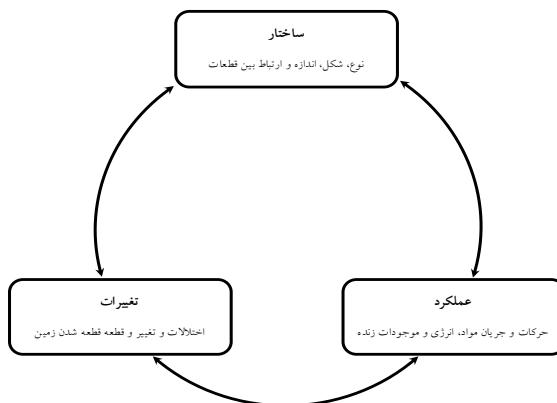
۱. ساختار (Structure): ارتباط و تعامل فضایی، در میان اکوسیستم‌ها و عناصر موجود در منظر، به ویژه توزیع جریان‌های انرژی، مواد و گونه‌ها می‌باشد. این اطلاعات در رابطه با اندازه، شکل، تعداد، نوع و چیدمان عناصر اکوسیستم تعریف و تعیین می‌شوند.

۲. عملکرد (Function): تعامل بین عناصر و جریانات و ارتباط با سایر اکوسیستم‌ها می‌باشد که در نتیجه آن، عملکرد کلی منظر شکل می‌گیرد. البته عملکرد به میزان زیادی تابع ساختار است.

۳. تغییر و تحولات در طول زمان (Transformation): تکامل و جایگزینی در ساختارها و عملکردهای اکولوژیک منظر را شامل می‌شود.

این سه مورد ذکر شده در روند بررسی‌های اکولوژیک منظر، با یکدیگر تعامل دوسویه دارند. این تعاملات در شکل زیر نشان داده شده است.

ارتباط ساختار، عملکرد و تغییر در اکولوژی منظر

۲. عناصر سازنده منظر

منظر شامل عناصر اصلی بستر (Matrix)، لکه (Patch) و دالان (Corridor) می‌باشد. با شناخت این عناصر و ساختار، ارتباطات و اتصالات و تغییرات آنها در طی زمان، به چگونگی عملکرد منظر پی برد می‌شود و می‌توان طرح‌های مرتبط را بر اساس آن تنظیم نمود.

۱. بستر: وسیع‌ترین و پیوسته‌ترین ناحیه در هر منظر، بستر محسوب می‌شود و نقش غالب در عملکرد منظر را ایفا می‌کند. افزون بر این، بستر متصل‌ترین بخش با سرزمین بوده و عامل ایجاد پیوستگی به شمار می‌آید. انواع بستر عبارتند از:

- بستر پیوسته (Continuous): که در آن تنها یک نوع عنصر غالب قابل مشاهده است.

- بستر ناپیوسته (Discontinuous): که در آن چند نوع عنصر غالب و مشهود هستند.

- بستر شبکه‌ای (Web shaped): که در آن دالان‌هایی با عملکرد خاص غالب هستند.

۲. لکه: لکه‌ها بخش‌های غیرخطی از محیط می‌باشند، که به تابعیت از یک ویژگی خاص از محیط اطرافشان برجسته می‌شوند. در واقع لکه‌ها واحدهای منظر هستند که در یک بستر ناهمگن دیده می‌شوند. اساس طبقه‌بندی لکه‌ها، ماهیت آنها و فرآیندهای ایجاد‌کننده آنها می‌باشند که به شرح زیر قابل توضیح هستند:

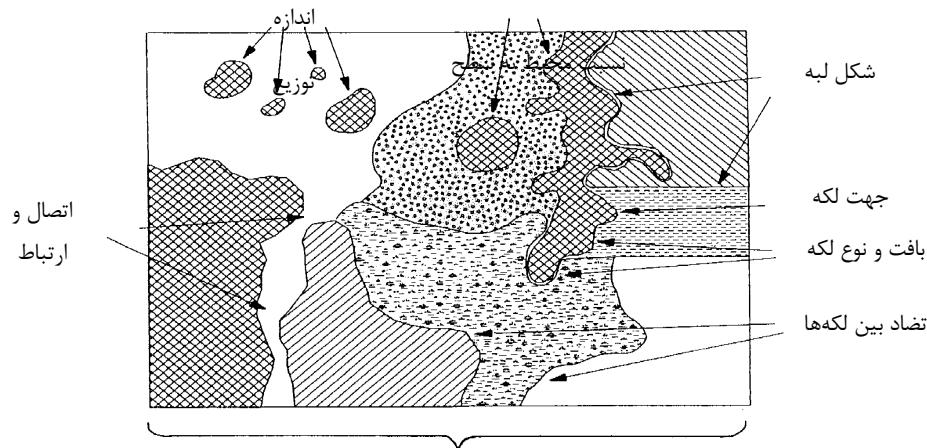
- لکه‌های اختلالی (Disturbance): این لکه‌ها حاصل از نوعی تغییر و یا تخریب در منظر، عمدهاً توسط انسان و یا گاهی توسط فرآیندهای طبیعی مانند لغزش زمین و طوفان در محیط‌های طبیعی ایجاد می‌شوند.

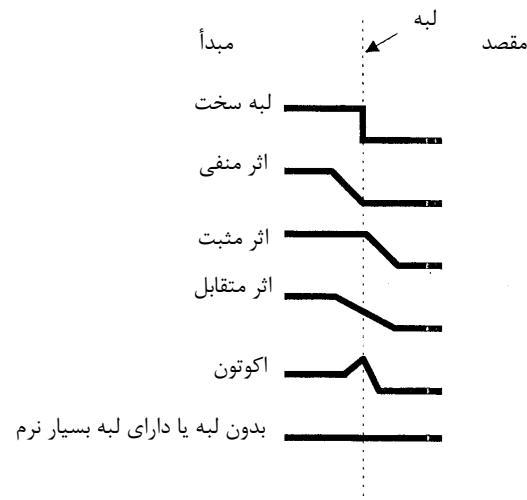
- لکه‌های باقی‌مانده(Remnant): این لکه‌ها حاصل تخریب وسیع اطراف یک ناحیه کوچک می‌باشند. در واقع فرآیند به وجود آورنده این لکه‌ها، متفاوت از نوع لکه‌های اختلالی است.

- لکه‌های با منشا طبیعی(Environmental resource): این گونه لکه‌ها، بر عکس لکه‌های اختلالی و باقی‌مانده ناشی از تخریب نیستند، بلکه خود حاصل از فرآیندهای طبیعی می‌باشند. برای مثال، می‌توان به دره‌ها در محیط‌های کوهستانی خشک و یا واحدها در محیط‌های کویری اشاره کرد.

البته بسته به پوشش و فعالیتی که هر سطح از منظر به خود اختصاص می‌دهد، می‌توان تقسیم‌بندی‌های متفاوتی از لکه‌ها ارائه نمود. برای مثال، می‌توان به لکه‌های فضاهای باز و سبز در بستر شهر و لکه‌های محیط‌های طبیعی باقی‌مانده در شهر اشاره نمود. اندازه، شکل، توزیع، ترکیب و شکل لبه لکه‌ها در عملکرد آنها بسیار مؤثر است. به طور کلی، لکه‌های بزرگ‌تر در منظر پایدارتر هستند و با تکه‌تکه‌شدن(Fragmentation) منظر، عملکرد اکولوژیک لکه‌ها کاهش می‌یابد و در مقابل آن، با تلفیق(Unification) لکه‌های کوچک‌تر در لکه‌های بزرگ‌تر، به پایداری آنها می‌افزاید. شکل(۱) ایجاد لکه‌ها در یک بستر، که در نهایت منجر به ایجاد موزاییک منظر شده است را نشان می‌دهد و متغیرهای اثرگذار در عملکرد لکه مانند اندازه، نسبت محیط به سطح، شکل لبه، جهت، بافت و نوع لکه را به نمایش می‌گذارد.

شکل لبه، بر عملکرد و کنش مقابله‌کننده نسبت به فرآیندهای طبیعی حساس می‌باشد. لبه‌های صاف عمدتاً انسان‌ساز، نسبت به فرآیندهای طبیعی حساس‌تر هستند. شکل(۲)، انواع مختلفی از زوایای لبه‌های لکه‌ها را نشان می‌دهد. لکه‌های مختلف با لبه‌های طبیعی و یا لبه‌های صاف و مستقیم عمدتاً حاصل از فعالیت‌های انسانی در منظر هستند.

شکل شماره ۲: انواع لبه‌ها در منظر

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

اصول برنامه ریزی فضای سبز شهری کیفیت و الگوهای توزیع فضاهای سبز شهری

برنامه‌ریزی اکولوژیکی فضای سبز شهری (بخش دوم)

۲. عناصر سازنده منظر

۳. دالان‌ها: دالان‌ها در واقع نوعی لکه می‌باشند، با این تفاوت که شکل خطی دارند و به طور عمده برای ارتباط و اتصال و یا جدایی و تفکیک دیده می‌شوند. با این تعریف، بسیاری از خطوط خدماتی و حمل و نقل در این بخش قرار می‌گیرند. دالان‌ها به طور کلی، به صورت خطی از محیط اطراف و یا به عبارت بهتر از بستر تمایز می‌شوند. درست همانند لکه‌ها، دالان‌ها را می‌توان به انواع زیر طبقه‌بندی کرد.

- دالان‌های اختلالی: این دالان‌ها حاصل از نوعی تغییر و تخریب به صورت خطی در منظر می‌باشند. برای مثال، می‌توان به خطوط راه‌آهن در بستری طبیعی و یا شبکه راه‌ها و دسترسی‌ها در بافت شهری اشاره کرد.

- دالان‌های باقی‌مانده: این دالان‌ها، حاصل از تخریب وسیع اطراف یک محوطه خطی می‌باشند.

- دالان‌های با منشأ طبیعی: این گونه دالان‌ها خود حاصل فرآیندهای طبیعی هستند و عموماً ساختار طبیعی نیز دارند. برای مثال، می‌توان به دالان رودخانه‌ها و یا دره‌ها اشاره کرد.

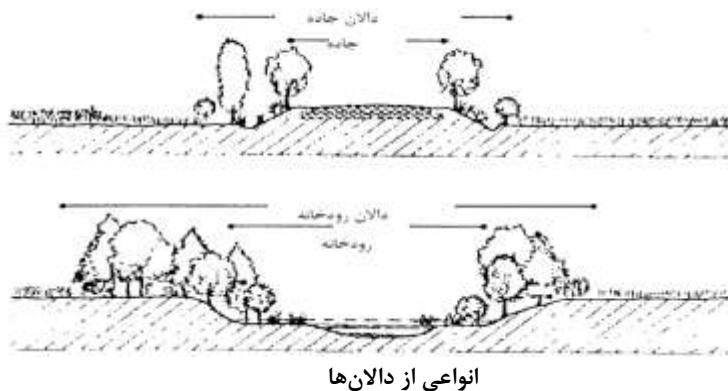
بسته به نوع ساخت، دالان‌ها می‌توانند طبیعی و یا انسان‌ساخت باشند. در محیط‌های شهری دالان‌های زیر در گروه فضاهای باز و سبز شهری قابل تشخیص هستند:

- دالان رودخانه‌ها (Stream corridor) و مسیلهای آب و کانال‌های احداث شده؛

- دالان‌های خطی (Line corridor)، مانند مرز بین کاربری‌ها، خیابان‌ها و پرچین‌ها و ردیف درختان کاشته شده در حاشیه خیابان‌ها؛

- دالان‌های نواری (Strip corridor)، این گونه دالان‌ها عمدتاً پهنه‌ای بیشتری دارند. برای مثال، می‌توان به کمرندهای سبز شهری در این گروه اشاره کرد.

انواعی از دالان‌ها در شکل زیربه نمایش گذاشته شده‌اند. همان‌گونه که در این شکل نشان داده شده است، محدوده دالان مصنوعی یک جاده و یا دالان طبیعی یک رودخانه، شامل حریم اطراف آن نیز می‌باشد، زیرا این حریم در عملکرد اکولوژیکی دالان نقش دارد.

انواعی از دالان‌ها

در بررسی دالان‌ها توجه به موارد زیر ضروری است:

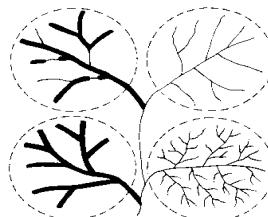
- ارتباطات(Linkages): عرض و خمس ارتباطات بر عملکرد شبکه دالان‌ها مؤثر می‌باشد و این امر بر عملکرد کل شبکه اثر می‌گذارد.
- توزیع فضایی(Spatial distribution): عرض، جهت و نوع پیچش‌ها و زوایای برخورد دالان‌ها نیز در ساختار و عملکرد منظر اثرگذار است.

- گره‌ها(Nodes): گره، در واقع منطقه اتصال و تداخل دالان‌هاست. در صورتی که عرض این گره‌ها بیش از دالان‌ها باشد، خود لکه محسوب می‌شوند. اندازه، توزیع و آرایش گره‌ها در شبکه و الگوی منظر هم مؤثر است.

- تقاطع‌ها(Intersections): تراکم اتصالات به معنی تعداد دالان‌های هر گره، بیانگر اهمیت یک تقاطع خاص می‌باشد. همچنین زاویه تقاطع، بیانگر حرکت و نوع جهت‌گیری در شبکه می‌باشد.

- ترتیب سلسله‌مراتبی(Hierarchical order): این ویژگی بیانگر اتصالات و ارتباطات اجزاء شبکه از کوچک به بزرگ و ارتباط بین گره‌های اصلی و فرعی و کل شبکه می‌باشد. شکل زیر، سلسله‌مراتب یک شبکه را نشان می‌دهد.

- بستر: شکل بستر و تقسیم‌بندی آن به بخش‌های مختلف، اندازه و شکل شبکه و به تبع آن دالان‌های ایجاد شده را تحت تأثیر قرار می‌دهند.

سلسله‌مراتب و ارتباطات و اتصالات بین دالان‌ها

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

اصول برنامه ریزی فضای سبز شهری کیفیت و الگوهای توزیع فضاهای سبز شهری

اصول عمومی اکولوژی منظر و برنامه‌ریزی فضاهای سبز شهری (بخش اول)

در ادامه، اصول عمومی اکولوژی منظر به تفکیک ساختار، عملکرد و تغییرات و تحولات منظر در طول زمان ارائه می‌شود و شرح و بررسی آنها در رابطه با برنامه‌ریزی و طراحی اکولوژیکی فضاهای سبز شهری، با در نظر گرفتن نگرش کل‌گرایانه و همه‌سونگر بررسی می‌شود.

۱. اصول مربوط به ساختار منظر

۱-۱. اصل ساختار و عملکرد منظر: توجه به شکل، تعداد، نوع و توزیع و نحوه پراکنش فضایی لکه‌های فضای سبز و همچنین ارتباطات و توزیع فضایی گره‌ها، تقاطع‌ها و سلسله‌مراتب دالان‌های اکولوژیکی در فضاهای سبز یک شهر اهمیت دارد. از دیگر سوی، این اجزا در ساخت یک کلیت مشارکت می‌نمایند و ساختار کل فضاهای سبز شهری که از آن به عنوان زیرساخت سبز (Green Infrastructure) شهری نام برده می‌شود، تحت تأثیر مجموعه ویژگی‌های ساختاری اجزای آن می‌باشد. با این دیدگاه، می‌توان فضاهای سبز شهری را با توجه به نقش ساختاری این قسم فضاهای سبز شهری که از آن به عنوان زیرساخت سبز طبیعی و یا انسان‌ساخت طبقه‌بندی نمود. فضاهای سبز با وسعت زیاد، کارایی اکولوژیک بالاتری نسبت به فضاهای سبز کوچک‌تر دارند. به همین جهت باید از لکه‌های سبز وسیع طبیعی باقی‌مانده و لکه‌های طبیعی تغییریافته و مصنوعی شهری حفاظت کرد و در سازماندهی فضایی و طراحی الگوی توزیع و ارتباطات فضاهای سبز در محیط شهری از آن بهره گرفت.

۱-۲. اصل تنوع موجودات زنده: میزان بالای ناهمگنی، کاهش لکه‌های بزرگ و قطعه‌قطعه‌شدن آنها و کاهش تنوع موجودات در شهرها مشاهده می‌شود. در مورد فضاهای سبز شهری، تنوع شکل، نوع و حضور لکه‌های بزرگ و دالان‌های ارتباط‌دهنده لکه‌ها بر تنوع گونه‌ای موجودات زنده در کل محیط شهری می‌افزاید. به عبارت دیگر، فضاهای سبز یکپارچه و تکه‌تکه‌نشده نسبت به فضاهای خردشده ترجیح دارند. در مواردی که لکه‌های فضاهای سبز کم‌وسعت در بستر شهری مشاهده شود، تلفیق لکه‌های کوچک فضاهای سبز و ایجاد لکه‌های وسیع‌تر بر پایداری و عملکرد آنها به لحاظ اکولوژیک می‌افزاید. استفاده از توان‌های بستر طبیعی شهر، مانند دالان‌های طبیعی رودخانه‌ها و همچنین توان بستر انسان‌ساخت شهر مانند دالان‌های مصنوعی سلسله‌مراتب دسترسی‌ها می‌تواند در این روند مؤثر باشد.

۲. اصول مربوط به عملکرد منظر

۲-۱. اصل جریان گونه‌ها: پراکنش گونه‌ها و ساختار منظر با یکدیگر ارتباط متقابل دارند. بسته به فاصله لکه‌ها و دالان‌ها از یکدیگر و همچنین نوع و میزان رابطه‌ای که در میان آنها برقرار است، جریان و تبادل گونه‌ای در میان آنها و طبیعت خارج از شهر شکل می‌گیرد، تقویت می‌گردد و یا مختلط می‌شود. نزدیک بودن فیزیکی فضاهای سبز، امکان برقراری ارتباطات فیزیکی و زیستی و

همچنین تبادلات گونه‌ای و جریان‌های اکولوژیک بین آنها را فراهم می‌آورد. البته میزان فاصله سلسله‌مراتبی فضاهای سبز در شهر، تا حد زیادی تحت تأثیر امکانات و محدودیت‌های محیطی طرح، از جمله تراکم ساخت‌وساز می‌باشد. در زمینه میزان فاصله بین فضاهای سبز شهری، در مواردی که امکان گسترش گونه‌های مهاجم گیاهی و همچنین بیماری‌های گیاهی و یا سایر مخاطرات محیطی از جمله آتش‌سوزی و فراهم شدن زمینه تخریب فضاهای سبز وجود دارد، حفظ فاصله بیشتر در بین این قسم فضاها ضروری می‌باشد.

۲-۲. اصل توزیع مجدد مواد غذایی: جریان‌هایی از خارج یا در داخل منظر توسط آب، هوا و موجودات زنده، توزیع مجدد مواد را انجام می‌دهند. لکه‌ها و دلان‌های سبز شهری می‌توانند در تقویت و تسهیل ورود جریان‌های اکولوژیک مواد به درون شهر و امتداد آن در شهر نقش مهمی ایفا نمایند. ایجاد ارتباط و اتصال بین فضاهای سبز در نقاط مختلف شهر، از طریق دلان‌های طبیعی و مصنوعی با بهره‌گیری از پتانسیل‌های محیطی ضروری می‌باشد. این دلان‌ها می‌توانند در ارتقای عملکرد اکولوژیک کل فضاهای سبز شهری نقش ایفا نمایند. به علاوه، این دلان‌های شهری ارتباط‌دهنده، خود می‌توانند، نقش‌های متعددی در ایجاد فضای برقراری تعاملات اجتماعی و ارتقای زیست‌پذیری شهر داشته باشند.

۲-۳. اصل جریان انرژی: جریان انرژی همانند جریان‌های مواد در منظر وجود دارد. این جریان‌ها در امتداد مرزها و لبه‌های یک منظر مهم‌تر و ملموس‌تر هستند. با لحاظ نمودن نوع و همچنین ارتباطات و اتصالات لکه‌ها و دلان‌های اکولوژیکی شهر، از جمله شبکه فضاهای سبز شهری، جریان انرژی در شهر و همچنین بین بستر شهری و بستر طبیعی خارج شهر تسهیل می‌گردد. در این زمینه می‌توان به نقش فضاهای سبز شهری در تعديل پدیده جزایر حرارتی شهری و ایجاد جزایری با درجه حرارت پایین در محل لکه‌های سبز وسیع در شهرها اشاره کرد. با تقویت ارتباطات و اتصالات بین لکه‌ها و دلان‌های سبز طبیعی و انسان‌ساخت شهری می‌توان اثر مثبت این فضاهای مجزا و جزیره‌ای را در سطح کل شهر گسترش داد.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

اصول برنامه ریزی فضای سبز شهری کیفیت و الگوهای توزیع فضاهای سبز شهری

اصول عمومی اکولوژی منظر و برنامه ریزی فضاهای سبز شهری (بخش دوم)

۳. اصول مربوط به تغییر و تحولات منظر در طول زمان

۳-۱. اصل پویایی منظر: چیدمان عناصر سرزمین از نظر کیفیت، اندازه، شکل و جنس لکه‌ها تغییر می‌کند و منظر به سوی ناهمگنی بیشتر نیل می‌نماید. در مورد محیط‌های شهری، پویایی منظر به دلیل وجود متغیرهای متعدد فیزیکی، زیستی و انسانی زیاد و شتابان می‌باشد. شکل، کیفیت و اثرگذاری لکه‌های فضای سبز نیز در شهر با توجه توسعه شهری در معرض تغییر و تحول در طول زمان می‌باشد و به همین دلیل برنامه ریزی و طراحی آن باید در مقیاس‌های مختلف زمانی صورت بپذیرد. طرح‌های جامع فضای سبز شهری، باید به شکل یک سیستم از اجزای دارای تعامل پویا و همچنین کارکردهای مکمل اکولوژیک در شهر مطرح شود. با این دیدگاه، فضای سبز دیگر تنها یک کاربری شهری اختصاص یافته به سطوح خاصی از شهر نیست و به عنوان سیستمی در تعامل با بستر اکولوژیک شهر و توان‌های محیطی شهر تعریف می‌شود.

۳-۲. اصل پایداری یا پایداری منظر: مقاومت منظر نسبت به اختلال وارد شده در آن همواره وجود دارد و این مقاومت در روند احیای مجدد منظر نیز به چشم می‌خورد. لکه‌ها و دالان‌های طبیعی باقی‌مانده و تغییریافته در فرآیندهای توسعه شهری نسبت به تغییرات وارد شده، از خود مقاومت نشان می‌دهند و می‌توان از این ویژگی آنها در تقویت زیرساخت‌های سبز شهری و امتداد و تقویت توان‌های طبیعی حومه و بستر طبیعی درون شهر استفاده نمود. وجود سلسله‌مراتبی از فضاهای سبز شهری با افزایش پیچیدگی اکولوژیکی شهر و ارتقای عملکردهای آن در مقیاس‌های مختلف به پایداری محیط‌های شهری کمک شایان توجهی می‌نماید و سطوح مختلف در شهر از جمله محلات، بین محلات و در نهایت کل شهر را متأثر می‌سازد. با توجه به اثر شکل و میزان لبه‌ها در عملکرد و پایداری لکه‌ها در منظر، فضاهای سبز شهری با شکل خطی و نسبت سطح به محیط پایین، نسبت به تخریب در اثر فرآیندهای زیستی مستعدتر می‌باشند. به منظور تعدیل اثر لبه می‌توان از لکه‌های فضای سبز و یا سایر لکه‌ها توسط یک منطقه سپر یا ضربه‌گیر در مقابل عوامل خارجی محافظت کرد، این منطقه خود به جریانات اکولوژیک کمک می‌کند و بر پایداری کل فضاهای سبز می‌افزاید.

۶. اصول برنامه‌ریزی فضای سبز شهری با رویکرد اکولوژی منظر

با توجه به ویژگی‌های بنیادین، عناصر سازنده و اصول عمومی اکولوژی منظر، می‌توان اصولی برای برنامه‌ریزی فضای سبز شهری با رویکرد اکولوژی منظر شهری به شرح زیر مطرح نمود:

۱. دیدگاه فراشهری: توجه به شبکه‌های اکولوژیک شهری، فراتر از حدود شهر تا جایی که جریان‌های اکولوژیک ادامه می‌یابند و یا از آن سرچشم می‌گیرند. به عنوان مثال، توجه و مطالعه جریان‌های هیدرولوژیک از مبدأ شکل‌گیری آنها، طی مسیر آنها در شهر و سپس مقصد نهایی آنها در این رویکرد به فضاهای سبز شهری ضروری است.

۲. سلسله‌مراتب: بهبود عملکردهای شبکه‌های اکولوژیک شهری، توسط عناصر ساختاری به صورت سلسله‌مراتبی امکان‌پذیر می‌شود. شبکه‌های هیدرولوژیک و شبکه دسترسی‌ها، نقش اساسی در جریان‌های اکولوژیک درون شهر و بین لکه‌ها و درون آنها دارند و سلسله‌مراتب آنها در بررسی فضاهای سبز شهری باید مورد توجه قرار گیرد.

۳. ترکیب، توزیع، اندازه و شکل لبه لکه‌های دارای عملکرد اکولوژیک، در بررسی ساختار منظر و الگوهای توزیع آنها در شهر دارای اهمیت زیادی است و موارد زیر پیرامون آن در شکل‌دهی فضاهای سبز شهری قابل طرح هستند.

۱-۳. لکه‌های بزرگ‌تر: نگه‌داشتن لکه‌های بزرگ با ارزش‌های بالای اکولوژیک، در میان محیط مصنوع شهر که اغلب توسط سایر کاربری‌های متعارض احاطه شده‌اند، در ارتقای کیفیت اکولوژیک منظر حیاتی است و در مواردی که به اجراء توسعه شهری باعث خرد شدن این لکه‌های بزرگ به لکه‌های کوچک‌تر می‌گردد، باید دقت فراوان داشت، تا امکان برقراری ارتباط آنها از طریق دلان‌هایی فراهم شود.

۲-۳. لکه‌های کوچک‌تر: تلفیق لکه‌های کوچک، برای عملکرد بهتر شبکه‌های اکولوژیک در مناطق متراکم شهری ضروری است، که البته باید با توجه وضعیت لکه‌های هم‌جوار آن و با ملاحظه طرح‌های توسعه شهری صورت پذیرد.

۳-۳. لکه‌های بیشتر: ایجاد لکه‌های بیشتر برای تسهیل رسوخ شبکه‌های اکولوژیک به درون بافت شهری، در بالا بردن عملکرد اکولوژیک شهر، کمک شایان توجیه می‌نماید و تنوع منظر و عناصر ساختار منظر شهر را ارتقاء می‌دهد.

۴-۳. نزدیکی لکه‌ها: ایجاد لکه‌های نزدیک به یکدیگر برای افزایش عملکردهای اکولوژیک و ایجاد جریان‌های آسان‌تر و انقطاعات کمتر، در بین لکه‌ها لازم است و این مورد در بافت‌های متراکم شهری اهمیت فراوان‌تری دارد.

۵-۳. توجه به نسبت سطح به محیط: عملکرد و پایداری لکه‌ها، به نسبت سطح به محیط بستگی دارد، این امر به ویژه در لکه‌های باقی‌مانده طبیعی، درون محیط شهری بسیار مهم است، زیرا این لکه‌ها به صورت فراوان در معرض فشار توسعه شهری و تغییرات یا فشارهایی از طرف محیط مصنوع شهر قرار دارند. لکه‌هایی با نسبت سطح به محیط پایین‌تر، تأثیرپذیری زیادتری از محیط پیرامون و در واقع بستر مصنوع خود دارند.

۶. در بررسی ساختار منظر و الگوهای توزیع آنها در شهر، پیرامون دلان‌های دارای ارزش اکولوژیک در منظر شهری برای ایجاد زیرساخت سبز و برنامه جامعی برای فضاهای سبز شهری، مواردی بدین شرح اهمیت دارند.

۴-۱. پیوستگی و اتصال دالان‌ها: پیوستگی دالان‌ها از جمله دالان‌های هیدرولوژیک، به منظور ارتقاء عملکرد اکولوژیک آنها و تداوم جریان‌های زیستی در آنها ضروری است و عملکرد کل منظر شهر را نیز از طریق برقراری اتصالات و ارتباطات ساختاری ارتقاء می‌دهد.

۲-۴. الگوهای انشعاب دالان‌ها: ساختار درهم تنیده دالان‌های طبیعی و دالان‌های مصنوع راههای دسترسی، در بستر شهری و ترتیب سلسله‌مراتبی و تعاملات بین آنها به طور مستقیم بر عملکردهای اکولوژیک آنها اثرگذار است. در صورتی که الگوهای انشعاب دالان‌های طبیعی و مصنوع، کمترین اختلال را در ساختار و به تبع آن عملکردهای مفروض برای هر کدام دارا باشند، عملکرد و کارایی اکولوژیک مجموعه آنها ارتقای فراوانی می‌یابد.

۵. یکپارچگی: اتصالات متقابل بین لکه‌ها و دالان‌های سبز، در ساختار منظر و الگوی توزیع آن در مناطق مختلف شهر به منظور تقویت و حفاظت از کلیت و یکپارچگی شهر و جریان‌های مرتبط با فرآیندهای اکولوژیک طبیعی شهر و محیط پیرامون آن اهمیت حیاتی دارد و باید در هر نوع طرح توسعه شهری در مقیاس‌های مختلف، از جمله مقیاس اکولوژی منظر شهری و نقش آن در حرکت ماده و انرژی در چرخه‌های طبیعی محیط‌زیست مورد توجه قرار گیرد.

۶. توجه به شرایط محلی و تنوع زیستگاهی: در نظر گرفتن شرایط ژئومورفولوژی، اقلیمی و خرداقلیم محلی در روند مطالعه برنامه‌ریزی و طراحی فضاهای سبز شهری، به عنوان بخشی از سامانه زیستی شهر و بررسی و الگوهای فضاهای سبز با رویکرد اکولوژی منظر ضروری است و این شرایط به صورت چشمگیری بر ساختار و عملکرد منظر شهری و جوانب کارایی اکولوژیک آن مؤثر هستند. از سوی دیگر، کارایی اکولوژیک لکه‌های سبز در بستر شهر نیز متأثر از این شرایط محلی می‌باشد، که ممکن است در نقاط مختلف کلان‌شهرها، بسیار متفاوت باشد.

۷. استفاده توسط انسان: راه‌کارهای تعامل و تلافی مناسب بین عناصر و فعالیتهای انسانی و توان‌های طبیعی سرزمین در بستر شهر یا به عبارت دیگر نحوه استفاده انسان از توان‌های طبیعی بستر شهر، در جوانب انسانی اکولوژی منظر شهری بسیار مهم هستند. در صورتی که بین توان‌های محیطی و استفاده انسان توازن اکولوژیک برقرار گردد، کیفیت زیستن در محیط شهری نیز از طریق شبکه‌های اکولوژیک طبیعی و مصنوع شهری، در قالب زیرساخت سبز شهری قابل ارتقاء می‌باشد.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

اصول برنامه ریزی فضای سبز شهری کیفیت و الگوهای توزیع فضاهای سبز شهری

اصول عمومی اکولوژی منظر و برنامه ریزی فضاهای سبز شهری (بخش سوم)

۵- بررسی الگوهای توزیع فضای سبز با رویکرد اکولوژی منظر

علی‌رغم الگوها و تقسیم‌بندی‌های شناخته‌شده و سلسله‌مراتب مدون در زمینه برنامه‌ریزی و طراحی فضاهای باز و سبز شهری توسط افراد و سازمان‌های مختلف در ایران؛ عوامل اقتصادی و سایر ملاحظات برنامه‌ریزی و طراحی شهری سبب می‌شود تا فضاهای سبز اتفاقی و فاقد توزیع فضایی مناسب و ارتباط با یکدیگر و تهای پاسخ‌گویی به مقررات جاری در جهت رسیدن به سرانه مشخص در برنامه‌ریزی کاربری زمین به وجود آیند و غالباً تحت فشار توسعه قرار گیرند. این معضل، نیاز به درک کامل توان‌های محیطی و برقراری ارتباطات و اتصالات ساختاری و عملکردی فضاهای باز و سبز شهری را ضروری می‌نماید. در این راستا، توجه به نحوه توزیع فضاهای باز و سبز شهری که در آن اجزای سامانه شامل لکه‌ها و دالان‌های سبز طبیعی و مصنوعی با یکدیگر و بستر سازنده آنها تعامل پویای اکولوژیک داشته باشند، اهمیت می‌یابد.

در زمینه توزیع بهینه شبکه و سیستم فضاهای سبز نظرات و الگوهای متفاوتی ارائه شده است که از آن جمله می‌توان به مدل‌های سه گانه کمربرندی، V شکل و شبکه‌ای شطرنجی، توسط لینچ (Lynch) اشاره کرد. مرکز مطالعات و برنامه‌ریزی شهر تهران نیز پس از مطالعه سیستم‌های پراکنش فضاهای سبز ۲۰ شهر مختلف جهان، شش الگوی توزیع فضاهای سبز را مطرح کرده است: پراکنده، حلقوی، شعاعی، ترکیب حلقه و شعاع، خطی، منحنی. در ادامه، این الگوها با رویکرد اکولوژی منظر مورد بررسی و مقایسه قرار گرفته‌اند، تا شناخت بیشتری از پیزگی‌های هر الگو در ارتباط با مدل مفهومی و تحلیلی لکه‌dalan-بستر فراهم گردد. پس از معرفی الگوهای مذکور، این الگوها با توجه اصول پایه اکولوژی منظر و کیفیات مربوط به ساختار و عملکرد لکه‌ها و دالان‌های سبز در بستر شهری تحلیل و مقایسه شده‌اند.

۱. الگوی فضاهای باز و سبز پراکنده

در این الگو، در بستر طبیعی سرزمین انقطاع به وجود می‌آید و پیوستگی آن دچار اختلال می‌گردد. ارتباط و اتصال بین لکه‌های باز و سبز در آن به شدت متأثر از نوع، شکل و اندازه لکه‌ها و توزیع فضایی آنها می‌باشد و شکل لبه لکه‌ها بر عملکرد و تغییرات آنها اثر فراوان دارد. از مزیت‌های عده این الگو، امکان دسترسی مناسب شهروندان به فضاهای باز و سبز شهری می‌باشد. عملکرد این الگو، متأثر از سلسله‌مراتب دسترسی‌های شهری است. در صورت رعایت سلسله‌مراتب صحیح در این الگو با توجه به اصول و کیفیات مرتبط با اکولوژی منظر شهری و با در نظر گرفتن لزوم برقراری ارتباط بین لکه‌های سبز از طریق دالان‌های طبیعی یا مصنوع دارای عملکرد اکولوژیک، می‌تواند رابطه مناسبی با بافت شهری یا به سخن دیگر لکه‌های مصنوع ساخت و ساز شهری برقرار کند.

۲. الگوی حلقوی

این الگو، به طور معمول پس از تخریب حصار شهرها، ایجاد کمریندهای سبز شهری و یا جهت جدا نمودن کاربری درون و بیرون شهر و در مواردی جداسازی کاربری‌های مختلف شهری ایجاد می‌شود. در این نوع توزیع، انقطاعات منظمی در بستر طبیعی ایجاد می‌گردد و پیوستگی آن را مختل می‌کند، ولی درون خود حلقه‌ها ارتباط و پیوستگی قوی وجود دارد و البته میزان ارتباط به عرض حلقه‌ها و فاصله آنها از یکدیگر بستگی دارد. از یک سو، برقراری ارتباطات بین حلقه‌ها از طریق دالان امکان‌پذیر است و از سوی دیگر خود حلقه‌ها به عنوان دالان‌های اکولوژیکی جهت انتقال مواد، انرژی و تنوع گونه‌ها محسوب می‌شوند. در حقیقت پیوستگی و اتصال درون دالان‌ها یا حلقه‌ها و امکان تلفیق لکه‌های کوچک سازنده ساختار منظر منجر به افزایش کارایی اکولوژیک آن می‌گردد.

۳. الگوی شعاعی

الگوی شعاعی امکان رسوخ طبیعت از خارج به داخل شهر را فراهم می‌کند، بافت‌های شهری انقطعات منظمی در آن ایجاد می‌کنند. پیوستگی و ارتباط و ایجاد تلفیق در بین قطعات و لکه‌های باز و سبز درون هر قطاع قابل حصول است. اتصال و ارتباط بین قطاع‌ها و میزان پایداری آنها به فاصله آنها از یکدیگر و نسبت عرض قطعات بافت شهری بین آنها به عرض خود قطعات بستگی دارد. علی‌رغم اتصال ضعیف بین قطاع‌ها در این الگوی توزیع عناصر منظر امکان ادامه قطعات شعاعی تا مرکز شهر و ایجاد قلب سبز در شهر با این الگو میسر می‌شود که این امر در یک دیدگاه فراشهری و با توجه به محیط طبیعی پیرامون شهر منجر به رسوخ جریان‌های طبیعی به درون بافت مصنوع شهری و ارتقای عملکردهای اکولوژیک در منظر شهری می‌گردد.

۴. الگوی ترکیبی حلقه و شعاع

توزیع فضایی فضاهای باز و سبز، در این الگو، از طرفی، نوعی تفکیک و تقسیم در فضاهای شهر ایجاد می‌کند و از طرف دیگر ارتباطی قوی بین فضاهای باز و سبز شهری فراهم می‌آورد. اتصال و ارتباط بین قطاع‌ها می‌تواند از طریق نوارهای شعاعی به خوبی فراهم شود و در واقع این خطوط اتصالی، نقش دالان‌های انتقال مواد و انرژی را ایفا می‌کنند و عملکرد اکولوژیکی فضاهای باز و سبز شهری را به شدت ارتقاء می‌دهند. افزون بر این، در الگوی ترکیبی حلقه و شعاع سودمندی‌های دو الگوی حلقوی و شعاعی دیده می‌شود. پیوستگی بین قطاع‌ها و حلقه‌ها و یکپارچگی و اتصالات متقابل بین لکه‌ها و دالان‌های سبز در ساختار منظر و الگوی توزیع این عناصر و تسهیل استفاده توسط انسان با افزایش دسترسی در قالب دالان‌های مصنوع سلسله‌مراتب دسترسی‌ها در هماهنگی با الگوی ترکیبی حلقه و شعاع در توزیع عناصر سازنده منظر سبز شهر، از جمله سودمندی‌های آن به شمار می‌رود.

۵. الگوی خطی منحنی

به طور معمول این الگو در شهرهایی که در بستر طبیعی کمتر اختلال یافته توسط فعالیت‌های انسانی به وجود آمده‌اند و محیط طبیعی به میزان زیادی در آنها حفظ شده مشاهده می‌گردد. برای نمونه می‌توان به شهرهای ساخته شده بر بستر جنگلی اشاره نمود. در این گونه محیط‌ها، خطوط و لبه‌ها به صورت عمده، از خطوط طبیعی و زیستی تبعیت می‌نمایند و مسیرهای ارتباطی ایجاد شده در آنها نیز از خطوط طبیعی زمین پیروی می‌کنند. از آنجایی که این مسیرها باعث قطعه قطعه شدن بستر طبیعی می‌شوند، شکل لبه‌ها در پایداری و عملکرد قطعات بسیار اثرگذار می‌باشد. لکه‌های باز و سبز در این الگو به نسبت سایر الگوها وسیع‌تر است و مسیرهای ارتباطی در واقع نقش دالان‌های جداکننده را دارند. در مواردی نیز ممکن است، دالان‌های طبیعی یا مصنوع در این الگو نقش اتصال‌دهنده بین عناصر ساختاری جدا افتاده منظر را ایفا نمایند که در این صورت منجر به ارتقای عملکرد اکولوژیکی منظر می‌گردد.

۶. الگوی خطی

الگوی توزیع خطی، غالباً در مناطق صنعتی و مسکونی با دسترسی‌های مستقیم مشاهده می‌گردد. برای نمونه می‌توان به شهرهای خطی توزیعه‌یافته در حاشیه جاده‌ها اشاره نمود که توزیع فضاهای باز و سبز شهری را تحت الشاع خود قرار می‌دهد. در مواردی که شهر و به تبع آن فضاهای باز و سبز در اطراف دالان‌ها طبیعی مانند رودخانه‌ها و یا دره‌ها رشد می‌کنند، دالان‌های اکولوژیک نقش ارتباط‌دهنده بین لکه‌های باز و سبز و نیز انتقال جریان‌های ماده و انرژی را ایفا می‌نمایند، اگرچه شکل لبه آنها از الگوهای طبیعی پیروی می‌کند و در واقع دالان‌های طبیعی یا مصنوع در این الگو، نقش اتصال‌دهنده بین عناصر ساختاری منظر را نیز می‌توانند بر عهده داشته باشند. با توجه به پیوستگی زیاد عناصر سازنده منظر در دو سوی دالان‌ها، شرایط ارتفاعی، ژئومورفولوژی، اقلیمی و خرداقلیم محلی می‌توانند عامل بسیار مهمی در تفاوت ساختار و عملکرد منظر در نقاط مختلف این الگوی توزیع به شمار روند.

شاین اینفو	گلوبال سبز پرستی	ارتباط و تعامل بین الگوها	اکولوژی مطری در زیست‌رسانی و طرح‌امن اقتصادی
• اینکه همه انسان‌ها با هم ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با محیط اطراف خود ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با هم ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با محیط اطراف خود ارتباط داشته باشند	• اینکه انسان‌ها با محیط اطراف خود ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با هم ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با هم ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با محیط اطراف خود ارتباط داشته باشند	• اینکه انسان‌ها با هم ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با محیط اطراف خود ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با هم ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با محیط اطراف خود ارتباط داشته باشند	• اینکه انسان‌ها با هم ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با محیط اطراف خود ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با هم ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با محیط اطراف خود ارتباط داشته باشند
• اینکه انسان‌ها با هم ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با محیط اطراف خود ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با هم ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با محیط اطراف خود ارتباط داشته باشند	• اینکه انسان‌ها با هم ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با محیط اطراف خود ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با هم ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با محیط اطراف خود ارتباط داشته باشند	• اینکه انسان‌ها با هم ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با محیط اطراف خود ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با هم ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با محیط اطراف خود ارتباط داشته باشند	• اینکه انسان‌ها با هم ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با محیط اطراف خود ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با هم ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با محیط اطراف خود ارتباط داشته باشند
• اینکه انسان‌ها با هم ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با محیط اطراف خود ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با هم ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با محیط اطراف خود ارتباط داشته باشند	• اینکه انسان‌ها با هم ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با محیط اطراف خود ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با هم ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با محیط اطراف خود ارتباط داشته باشند	• اینکه انسان‌ها با هم ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با محیط اطراف خود ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با هم ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با محیط اطراف خود ارتباط داشته باشند	• اینکه انسان‌ها با هم ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با محیط اطراف خود ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با هم ارتباط داشته باشند • اینکه انسان‌ها با محیط اطراف خود ارتباط داشته باشند

با بررسی مواردی از جمله مفاهیم و اصول عمومی اکولوژی منظر و تحلیل الگوهای توزیع فضاهای سبز شهری با رویکرد اکولوژیک، به نظر می‌رسد، الگوی ترکیبی حلقه و شعاع در بین الگوهای توزیع فضای سبز مورد بررسی، می‌تواند اثر بیشتری در برقراری و ارتقای ارتباطات و تسهیل جریان‌های اکولوژیک شهر از طریق دالان‌ها داشته باشد و ارتباط طبیعت خارج شهر و داخل شهر را بهتر امکان‌پذیر می‌نماید. می‌توان از یافته‌های این بررسی، در تبیین راهکارهایی برای برنامه‌ریزی فضاهای سبز شهری بهره گرفت و طرح‌های مرتبط با سامانه پارک‌ها و سایر فضاهای سبز شهری را بر اساس آن برنامه‌ریزی نمود.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

اصول برنامه ریزی فضای سبز شهری کیفیت و الگوهای توزیع فضاهای سبز شهری

یافته‌های استفاده از رویکرد اکولوژیک در برنامه ریزی فضای سبز شهری (بخش دوم)

۱۱. حضور فضاهای سبز کوچک‌تر در بین فضاهای سبز بزرگ‌تر به عنوان عناصر ارتباطدهنده و به تعبیر دیگر، دلان‌های منقطع، باعث ارتقای عملکرد اکولوژیک مجموعه فضاهای سبز می‌شود. این فضاهای ارتباطدهنده در مواردی که امکان ایجاد دلان‌های پیوسته وجود نداشته باشد، می‌توانند بسیار اثرگذار واقع شوند. افزون بر جنبه ارتباطدهنگی، این قسم فضاهای، به عنوان لکه نیز عملکرد اکولوژیک دارند.

۱۲. با توجه به اثر شکل و میزان لبه‌ها، در عملکرد و پایداری لکه‌ها در منظر، فضاهای سبز شهری با شکل خطی و نسبت سطح به محیط پایین، نسبت به تخریب در اثر فرآیندهای زیستی مستعدتر می‌باشند. به منظور تعديل اثر لبه، می‌توان از لکه‌های فضای سبز و یا سایر لکه‌ها توسط یک منطقه سپر یا ضربه‌گیر در مقابل عوامل خارجی محافظت کرد، این منطقه خود به جریانات اکولوژیک کمک می‌کند و بر پایداری فضاهای سبز می‌افزاید.

۱۳. چگونگی توزیع فضاهای سبز در محیط شهری، در بهره‌وری این فضاهای بسیار مؤثر است. از سوی دیگر، برآورد نیاز دقیق به فضای سبز، با توجه به شرایط اکولوژیک و محیطی هر منطقه به صورت خاص هر سایت یا محدوده شهری ضروری می‌باشد. درباره نحوه توزیع فضاهای سبز، علاوه بر جانب رعایت اصول اکولوژیک، برای ارتقای عملکرد زیستی آنها، میزان و نوع نیاز استفاده‌کنندگان از این قسم فضاهای سبز بسیار ضروری می‌باشد و راه حل تلفیقی برای رفع نیازهای اکولوژیک و اجتماعی لازم است.

۱۴. توجه به شرایط محلی و تنوع زیستگاهی، با در نظر گرفتن شرایط ژئومورفولوژی و اقلیمی محلی، در روند تدوین طرح‌های جامع فضاهای سبز، به عنوان بخشی از سامانه زیستی شهر، لازم است. خصوصیات شکل زمین، علاوه بر اثرگذاری در خردابلیم، می‌توانند توان‌های مناسبی در روند ایجاد فضاهای سبز شهری فراهم نمایند. وجود اختلاف ارتفاع، لکه‌های سبز طبیعی و دلان‌های رودخانه‌ها و رودردها در محیط شهرها و طبیعت حومه شهر از جمله این توان‌ها هستند.

۱۵. لحاظ کردن دلان‌های اکولوژیک و مسیر حرکت موجودات زنده و سایر جریان‌های زیستی، در برقراری ارتباطات بین فضاهای سبز جهت تسهیل جریان‌های ماده، انرژی، مواد غذایی و موجودات زنده درون شهر، ضروری است. از توان‌های بستر طبیعی شهر، می‌توان در روند برنامه‌ریزی و طراحی فضاهای سبز برای رسیدن به این هدف استفاده نمود.

۱۶. نمی‌توان به منظور حفظ کیفیت پتانسیل‌های طبیعی محیط، از حضور و ورود انسان به فضاهای سبز جلوگیری کرد و یا آن را تا اندازه زیادی محدود نمود، بلکه باید با اتخاذ راه‌کارهایی تعامل و تلفیق مناسبی بین عناصر و فعالیت‌های انسانی و توان‌های طبیعی سرزمین، در بستر شهر ایجاد نمود، تا هم‌زمان با برآورده شدن نیازهای استفاده‌کنندگان، جنبه‌های حفاظتی و افزایش عملکرد اکولوژیک محیط شهری نیز تأمین گردد. طرح‌های جامع فضای سبز شهری نیز باید افزون بر اهداف اکولوژیک، اهداف اجتماعی و فرهنگی را نیز برآورده سازند.

برنامه‌ریزی فضای سبز شهری با رویکرد اکولوژی منظر شهری

یافته‌های استفاده از رویکرد اکولوژیک در برنامه‌ریزی فضای سبز شهری

ردیف	راهنمدهای رویکرد اکولوژی منظر شهری	نمایش وضعیت نامطلوب	نمایش وضعیت مطلوب	نمایش وضعیت مطلوب
۱	نگاه کل گرایانه توجه به کل حوزه زیستی و سامانه‌های اکولوژیک و بستر طبیعی شهر			
۲	رعایت سلسله‌مراتب سلسله‌مراتبی از فضاهای سبز با اندازه‌های مختلف و کاربردها و عملکردهای مکمل			
۳	حفظ کلیت توجه به کلیت شهر و فرآیندهای ایجادکننده و پایدار نگهدارنده آن و ارتباطات فرآیندها و سامانه‌های مختلف طبیعی و انسان ساخت			
۴	نگاه منطقه‌ای توجه به فراتر از محدوده‌های کوچک درون شهر و ارتباطات و اتصالات شبکه‌های اکولوژیک و سامانه‌های فضاهای سبز شهری با سایر مناطق شهر			
۵	حفظ لکه‌های بزرگ‌تر کارایی اکولوژیک بالاتر لکه‌های سبز با وسعت زیاد نسبت به لکه‌های سبز کوچک‌تر			
۶	تلفیق لکه‌های کوچک‌تر افزایش پایداری و عملکرد اکولوژیک لکه‌ها با تلفیق لکه‌های سبز کوچک			
۷	حضور لکه‌های متعدد مزیت چند لکه سبز در رابطه با یک محدوده شهر به لحاظ تنوع، دسترسی و سازماندهی فضایی			
۸	نزدیک بودن لکه‌ها امکان برقراری ارتباطات فیزیکی و زیستی و جریان‌های اکولوژیک بین لکه‌های سبز			
۹	حفظ حداقل فاصله بین لکه‌ها مقابله با مخاطرات محیطی از جمله آتش‌سوزی و جلوگیری از گسترش گونه‌های مهاجم و بیماری‌های گیاهی			
۱۰	ایجاد ارتباط از طریق دالان‌ها ارتباط و اتصال بین لکه‌های سبز از طریق دالان‌های طبیعی و مصنوعی			
۱۱	حضور لکه‌های سبز کوچک‌تر بین لکه‌های سبز بزرگ‌تر به عنوان دالان‌های منقطع حضور لکه‌های سبز کوچک‌تر بین لکه‌های سبز بزرگ‌تر به عنوان دالان‌های منقطع			

یافته های استفاده از رویکرد اکولوژیک در برنامه ریزی فضای سبز شهری			
نمايش وضعیت مطلوب	نمايش وضعیت نامطلوب	راهنمدهای رویکرد اکولوژی منظر شهری	نمره
		توجه به نسبت سطح به محیط نسبت سطح به محیط پایین در لکه مستعدتر نسبت به تخریب در اثر فرآیندهای زیستی به علت اثر شکل و میزان لبه ها در عملکرد و پایداری لکه ها	۱۲
		چگونگی توزیع نحوه توزیع فضاهای سبز با توجه رعایت اصول اکولوژیک و نیازها برای ارتقای عملکرد زیستی آنها	۱۳
		توجه به شرایط محلی و تنوع زیستگاهی در نظر گرفتن شرایط زئومورفو لوژی، اقلیمی و خرداقایم محلی در روند برنامه ریزی و طراحی سامانه فضاهای سبز به عنوان بخشی از سامانه زیستی شهر	۱۴
		توجه به دالان های اکولوژیک طبیعی و مصنوعی لحاظ کردن دالان های اکولوژیک و مسیر حرکت موجودات زنده و سایر جریان های زیستی در برقراری ارتباطات بین فضاهای سبز	۱۵
		چگونگی استفاده توسط انسان راه کارهای تعامل و تلفیق مناسب بین عناصر و فعالیت های انسانی و توان های طبیعی سرزمین در بستر شهر	۱۶

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای اسلامی شهر و روستا

اصول برنامه ریزی فضای سبز شهری کیفیت و الگوهای توزیع فضاهای سبز شهری

گروه‌بندی اقدامات اجرایی در برنامه‌ریزی فضای سبز شهری

با توجه به ملاحظات ذکر شده در زمینه استفاده از رویکرد اکولوژیک در برنامه‌ریزی فضای سبز شهری، اقداماتی به شرح زیر لازم است تا امکان ارتقای کیفیت محیط‌زیست شهری و افزایش زیست‌پذیری شهر فراهم گردد. در بیان هر یک از این اقدامات، ابتدا منظور از واژه مورد استفاده ذکر شده است و سپس به کاربرد آن در برنامه‌ریزی فضاهای سبز شهری پرداخته می‌شود.

۱. بازگردانی (Restoration): ایجاد دوباره ساختار و عملکرد اکوسیستم‌ها به وضعیت تا حد ممکن شبیه به حالت قبل از تخریب می‌باشد. با توجه به خاصیت خودنگهداری و خودتنظیمی اکوسیستم که در نگرش کل گرایانه اکولوژی منظر بسیار اهمیت دارد، این فرآیند تنها با تغییر دادن عناصر به صورت منفرد امکان‌پذیر نیست. در مواردی مانند تغییر شکل شدید حریم رود دره‌ها و خارج شدن آنها از شکل طبیعی خود، با توجه به امکانات محیطی این اقدام می‌تواند صورت پذیرد.

۲. بهسازی (Rehabilitation): بهبود بخشی از عملکردها یا فرآیندهای محل طرح و اجازه به فرآیندهای طبیعی جهت انجام صحیح فعالیت‌های خودشان است تا عملکرد اکوسیستم را اصلاح نمایند. این امر توسط اصلاح ساختارهای زمین‌شناختی یا هیدرولوژیک محلی امکان‌پذیر است. نمونه مکان‌هایی که این اقدام می‌تواند صورت پذیرد، لکه‌ها و دلان‌های طبیعی حاشیه رود دره‌های تغییریافته به میزان اندک است که با اصلاح اجزای ساختاری آنها، کارکرد اکولوژیک آنها ارتقاء می‌یابد.

۳. محافظت (Preservation): نگهدارتن فعالیت‌ها و عملکردهای موجود و ویژگی‌های فعلی آن از آسیب و یا تغییر خارجی است. از لکه‌ها و دلان‌های طبیعی موجود در شهر و همچنین عناصر ساختاری انسان‌ساخت مؤثر در شبکه اکولوژیک شهری مانند لکه‌های سبز وسیع مصنوعی در محیط شهری باید محافظت به عمل آورد.

۴. بهبود (Mitigation): فعالیتی جهت جبران و یا التیام یک صدمه محیطی واردہ به اکوسیستم است. در مورد مکان‌هایی از شبکه فضاهای سبز شهری که در بستر سازنده آنها آводگی‌های مختلف آب، خاک و هوا و مشکل دفع فاضلاب، روان‌آب، سیلاب و زهکشی آب‌های سطحی وجود دارد، لازم است شرایط محیطی جهت استقرار یا استفاده از فضاهای سبز با رفع آводگی‌ها بهبود پیدا کند.

۵. طبیعی‌سازی (Naturalization): بهبود شرایط نامساعد محل با استفاده از فرآیندها و عناصر طبیعی می‌باشد و لزوماً بازگرداندن به حالت قبلی در آن مطرح نیست. در آن توجه به شرایط زیستی و فرهنگی محل و پویایی فرآیندهای طبیعی لازم است. طبیعی‌سازی در حاشیه رودخانه‌ها و دسترسی‌های اصلی شهری و اراضی با شیب زیاد که امکان استفاده از تکنیک‌های مکانیکی محدود است، با توجه به شرایط خرداقلیمی می‌تواند صورت پذیرد.

۶. ایجاد (Creation): ساخت یک سیستم جدید مانند ایجاد یک دریاچه با توجه به شرایط هیدرولوژیکی و ریخت‌شناسی سطح زمین که پیش از این وجود نداشته است. ایجاد لکه‌ها و دلان‌های سبز مصنوعی در برنامه‌ریزی فضای سبز شهری، در قالب سامانه پارک‌ها و سایر فضاهای سبز شهری در راستای این اقدام می‌باشد.

۷. تقویت (Enhancement): بهبود کیفیت محیطی موجود با تغییر یک یا چند عامل اثرگذار در ایجاد آن است. در مواردی که یک یا چند مورد از توان‌های محیطی لازم در زمینه ایجاد فضاهای سبز به میزان کفايت در محل موجود نباشد، نیاز است که آن توان تقویت گردد. برای مثال، در اراضی مرتفع و محل‌های دور از شبکه‌های هیدرولوژیک سطحی و زیرسطحی، کمبود آب یک مشکل اساسی در گسترش فضاهای سبز است و باید این توان محیط تقویت شود.

۸. مرمت (Reclamation): مجموعه اقداماتی است که برای تغییر ظرفیت بیوفیزیکی یک اکوسیستم انجام می‌شود و هدف آن ایجاد محیط مناسب برای استفاده جدید است. در مورد لکه‌ها و دالان‌های سبز طبیعی و مصنوعی دچار انقطاع و یا تخریب شده این اقدام ضروری است.

با بررسی اصول برنامه‌ریزی اکولوژیک منظر و نیز تبیین رابطه اکولوژی منظر و شهر می‌توان بیان نمود که در برنامه‌ریزی و طراحی فضاهای سبز شهری باید همواره نگاهی کل گرایانه داشت و محدوده طرح را یک حوزه کامل اکولوژیک در نظر گرفت. توجه به اصول مربوط به ساختار، عملکرد و تغییر و تحولات منظر در طول زمان، در فرآیند تدوین طرح‌های جامع فضای سبز شهری ضروری می‌باشد. با توجه به نگرش کل نگر اکولوژی منظر و لزوم همکاری علوم فرازتهای محیطی در زمینه برنامه‌ریزی طرح‌های جامع فضای سبز، باید توجه داشت که یک شهر نیازمند سلسه‌مراتبی از فضاهای سبز، با اندازه‌های مختلف و کاربردها و عملکردهای مکمل به لحاظ اکولوژیک و اجتماعی می‌باشد.

بررسی نحوه بهره‌گیری از اصول و چارچوب‌های رویکرد اکولوژی راهبردی طرح‌های جامع فضای سبز شهری نشان می‌دهد، در روند برنامه‌ریزی فضاهای سبز شهری به عنوان بخشی از سامانه‌های زیستی شهر، توجه به کلیت شهر و فرآیندهای ایجادکننده و پایدارنگهدارنده آن و همچنین ارتباطات موجود بین این فرآیندها و سیستم‌های مختلف طبیعی و انسان‌ساخت ضروری است. در برنامه‌ریزی فضاهای سبز شهری باید همواره نگاهی منطقه‌ای و فراتر از محدوده‌های کوچک درون شهر داشت و حتی ارتباطات و اتصالات شبکه‌های را با سایر مناطق شهری، مناطق حومه شهر و حتی دیگر شهرها در نظر داشت.

بکارگیری اصول عمومی اکولوژی منظر در روند برنامه‌ریزی، طراحی و مدیریت فضاهای سبز شهری و نیز میزان و چگونگی توزیع فضاهای سبز در محیط شهر، در بهره‌وری این فضاهای بسیار اثرگذار است. در مسیر تحقق این امر مهم، راه حل‌هایی تلفیقی برای رفع نیازهای اکولوژیک و اجتماعی لازم است. لحاظ نمودن مقیاس‌های مختلف زمانی شامل پویایی و پایداری منظر و مقیاس‌های مکانی و سلسه‌مراتب فضاهای و حیطه عملکرد آنها در سطح محلات، بین محلات و کل شهر و فراتر از آن، در برنامه‌ریزی اصولی طرح‌های جامع فضای سبز شهری حیاتی است. از توان‌های بستر طبیعی شهر می‌توان در روند ایجاد و گسترش فضاهای سبز برای رسیدن به شرایط مطلوب‌تر در فضاهای سبز شهری استفاده نمود و همچنین باید با راه‌کارهایی تعامل و تلفیق مناسبی بین عناصر و فعالیت‌های انسانی و توان‌های طبیعی سرزمین در بستر شهر ایجاد نمود، تا همزمان با برآورده شدن نیازهای استفاده‌کنندگان، جنبه‌های حفاظتی و افزایش عملکرد اکولوژیک محیط‌زیست شهری نیز تأمین گردد.

با توجه به مطالب ذکر شده، به نظر می‌رسد، بهره‌گیری از اصول و چارچوب‌های رویکرد اکولوژی منظر، در فرآیند برنامه‌ریزی طرح‌های جامع فضای سبز شهری، به عنوان امری که تاکنون کمتر مورد توجه قرار گرفته است، باید به صورت یک اولویت در برنامه‌ریزی، طراحی و مدیریت فضاهای سبز شهری مطرح شود، تا با توجه به کارایی‌های حاصل از این رویکرد، به حفظ و ماندگاری فضاهای سبز موجود و بهبود و گسترش این قسم از فضاهای شهری منجر شود. در همین راستا، طرح‌های جامع فضای سبز شهری نیز باید افزون بر اهداف اکولوژیک، اهداف اجتماعی را نیز برآورده سازد. به عبارت دیگر، طرح‌های جامع فضای سبز شهری می‌توانند در رابطه با سایر مسائل شهر مورد تحلیل دقیق قرار بگیرند و به عنوان یک بخش مفصل در طرح‌های شهری جامع، تفصیلی یا راهبردی ارائه شوند.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

شناسایی و مدیریت علف‌های هرز

تأثیرات علف‌های هرز در فضای سبز

کنترل علف‌های هرز مشکل عمده زراعی است که پرورش دهنده‌گان گیاهان زینتی و دست اندر کاران فضای سبز نیز با آن روبرو هستند. علف‌های هرز به خاطر کاهش مستقیم یا غیر مستقیم رشد و کیفیت محصول باید کنترل شوند. آنها مستقیماً برای آب، مواد غذایی و نور رقابت می‌کنند. تعدادی از علف‌های هرز با تولید مواد شیمیایی مانع رشد گیاهان دیگر می‌شوند. از عوامل اصلی بر هم زدن زیبایی در فضای سبز علف‌های هرز می‌باشد. تاثیر غیر مستقیم علف‌های هرز بر گیاهان فضای سبز، پناهگاه بودن آنها برای جونده‌ها است که پوست درختان و بوته‌ها را خورد و صدمه شدید یا مرگ آنها را بدنبال دارد. بسیاری از عملیات رایج در گیاهان زینتی مثل هرس با حضور علف‌های هرز مشکل می‌باشد. همچنین علف‌های هرز حرکت هوا را کند کرده که منجر به شیوع بیشتر بیماریهای برگی یا آسیب سرمایزگی می‌شوند. از نظر زیبایی نیز علف‌های هرز یک منظره ناپسند در فضای سبز بوجود آورده و عموماً قابل قبول نمی‌باشد.

خصوصیات و طبقه‌بندی علف‌های هرز

در شروع بحث مدیریت علف‌های هرز ابتدا باید تعریف علف هرز بررسی شود. شما این نوع از گیاهان را چگونه تعریف می‌کید؟ آیا آنها را گیاهان خارج از جای اصلی خود یا گیاهانی که خاصیت آنها هنوز کشف نشده است می‌پندارید و واژه‌هایی مثل سمی، سمج، خطرناک، گیاهانی با مدیریت مشکل و زیان‌آور در مورد آنها استفاده می‌کنید.

در مقاله‌هایی که اخیراً چاپ شده علف‌های هرز به درستی یکی از بزرگترین آلاینده‌های محیط ما ذکر شده‌اند. آلاینده‌هایی که اغلب جذاب به نظر می‌رسند اما باعث ضعیف ساختن پوشش طبیعی می‌شوند. این آلاینده‌ها می‌توانند فرسایش خاک را افزایش داده و مشکلات کیفیت آب را باعث شوند، آنها قادرند خودشان را تکثیر کنند و به طور طبیعی توسط آب، باد، خاک، چارپایان و گردشگران گسترش می‌یابند.

این آلاینده‌ها می‌توانند به صورت بذر به حالت خواب برای مدت چندین دهه زیر زمین بمانند و دوباره ظاهر شده و گسترش یابند.

در حقیقت گیاهان نسبتاً کمی هستند که خصوصیات واقعی علف هرز را دارند. از کل تعداد گیاهان موجود در جهان (حدود ۲۵۰ هزار گونه) فقط ۳ درصد یا نزدیک به ۸ هزار گونه رفتاری مشابه علف‌های هرز در کشاورزی دارند. از این تعداد حدود ۲۵۰ یا ۱/۰ درصد به عنوان مشکلات عمده کشاورزی جهان شناخته می‌شوند و تنها حدود ۰/۰۱ درصد یا ۲۵ گونه مشکلات اصلی علف هرز در هر محصول را باعث می‌شود.

خصوصیات علف‌های هرز :

مهمنترین عوامل پایداری و قدرت رقابتی بالای علف‌های هرز به شرح زیر می‌باشد:

• تعداد بذر هر گیاه

علف‌های هرز تولید کننده بذر زیادی می‌باشند. به عنوان مثال هر بوته سوروف ۷ هزار بذر، خرفه ۵۲ هزار بذر، سلمه تره ۷۲ هزار بذر، تاج خروس ریشه قرمز ۱۱۷ هزار بذر تولید می‌کنند.

• خواب

خواب عبارت از توانایی زنده مانی بذرها در شرایط نامساعد به منظور توسعه در دوره‌هایی از زمان است. بذر اکثر گونه‌های هرز دارای خواب هستند. به عنوان مثال قیاق و پیچک صحرایی ۲۰ سال، سلمه تره و تاج خروس ریشه قرمز ۴۰ سال خواب دارند.

• قابلیت تولید مثل رویشی

اندام‌های تکثیر رویشی بخش‌های غیر جنسی گیاه هستند که گیاه جدید را بدون انجام لقاح به وجود می‌آورند. از آن جمله ریشه‌ها و جوانه‌های نابهجه در فضای خالی از گیاهان می‌باشد. اینها معمولاً با این نام شناخته می‌شوند.

در مرغ را می‌توان نام برد.

طبقه‌بندی و شناسایی علف‌های هرز

اولين قدم مؤثر در مدیریت علف‌های هرز تشخیص صحیح گیاه یا گیاهان مورد بحث می‌باشد. آشنا بودن با اسم صحیح گیاه و خصوصیات اصلی آن مثل سیکل زندگی (یک ساله، دوساله یا چند ساله بودن) ضروری است. علف‌های هرز معمولاً بر اساس خصوصیات ظاهری به گراس‌ها (باریک برگها) که با سیستم ریشه‌های افشار و رگبرگ‌های موازی در برگ مشخص می‌شوند پهنه برگ‌ها یا گیاهان دو لپه ای با سیستم ریشه‌ای راست و رگبرگ‌های شبکه‌ای در برگ شناسایی می‌شوند. هر کدام از این دو گروه عمومی تقسیمات فرعی دیگری نیز دارند که بر اساس سیکل زندگی با مرحله جوانه زنی بذر شروع و با رشد رویشی ادامه یافته و با رسیدن بذر تکمیل می‌شود. این طبقه‌بندی به شرح ذیل می‌باشد:

علف‌های هرز یک ساله: آن‌ها بیکار یا گیاهان زندگی شان را در مدت کمتر از یک سال تکمیل می‌کنند به علاوه این گروه از علف‌های هرز بر اساس زمان جوانه زنی به گروه‌های فرعی دیگری نیز تقسیم شده‌اند.

- یک ساله‌های زمستانه:** این گروه علف‌هایی هستند که در پاییز جوانه زده و تشکیل بذران در بهار سال بعد می‌باشد از آن جمله می‌توان کیسه‌کشیش، خاکشیر و گونه‌های هرز خانواده خردل را نام برد.

- یک ساله‌های تابستانه:** این علف‌های هرز در بهار جوانه زده و تشکیل بذر آن در تابستان یا پاییز همان سال می‌باشد. مثال‌های آن سوروف، دم روپاهی، خرفه، سلمه تره، جارو و گونه‌های تاج خروس و علف هفت بند و ... می‌باشد. تنها روش گسترش و تولید مثل علفهای هرز یکساله بذر می‌باشد. این به آن معنی می‌باشد که مدیریت آنها نسبتاً آسان است و تنها نباید به آن‌ها اجازهٔ تشکیل بذر داد.

علف‌های هرز دو ساله: این علف‌های هرز سیکل زندگی خود را در طول دو سال کامل می‌کنند. در سال اول تنها رشد رویشی دارند و در سال دوم تولید گل و میوه می‌کنند.

اصول برنامه مدیریت علف‌های هرز دو ساله شبیه به یکساله‌ها می‌باشد چون که تنها روش تکثیر و گسترش آن‌ها از طریق بذر است. بنابراین اجازه ندادن به تشکیل بذر برای کنترل مؤثر آنها ضروری می‌باشد.

علف‌های هرز چند ساله: این گروه از علف‌های هرز اندام‌های رویشی تکثیر شونده هم دارند. کنترل این علف‌های هرز نه تنها جلوگیری از تشکیل بذر بلکه مدیریت اندام‌های رویشی زیر خاک یا بالای سطح خاک را شامل می‌شود. این علف‌های هرز نیز مثل یکساله‌ها به دو گروه فرعی دیگر تقسیم می‌شوند. اما این تقسیم بندی برخلاف آنها بر اساس زمان جوانه زنی نیست و اغلب بر اساس نوع سیستم ریشه آن‌ها می‌باشد.

- چند ساله‌های ساده:** این گیاهان قادر به تکثیر از همان ریشه از سالی به سال دیگر می‌باشند اما هیچ انشعاب جانبی زیر زمینی در آنها وجود ندارد. مثل گل قاصد و بارهنگ

- چند ساله‌های خزنده:** این گیاهان می‌توانند از همان سیستم ریشه از سالی به سال دیگر به وجود آیند اما اندام‌های تکثیر رویشی خزنده دارند مانند مرغ، قیاق، اویارسلام زرد و ارغوانی، پیچک صحرایی.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

شناسایی و مدیریت علف‌های هرز

معرفی مهمترین گونه‌های هرز مشکل ساز در فضای سبز به ترتیب نام تیره گیاهی

تیره تاج خروس (Amaranthaceae)

۱- نام علمی: *Amaranthus retroflexus* L.

نام خانواده: Amaranthaceae

نام انگلیسی: Redroot pigweed

نام فارسی: تاج خروس وحشی

چرخه زندگی: یکساله تابستانه

عادت رشدی: ایستا

مرفوولوژی: گیاهی است یکساله که تا ۲ متر ارتفاع دارد و توسط بذر تکثیر می‌یابد. برگهای آن سبز متمایل به خاکستری، خشن و چین دار است. ساقه‌ها منشعب و به رنگ سبز کم رنگ یا مایل به قرمز و گل‌ها کوچک و به رنگ سبز هستند. گل آذین به صورت سنبله‌های متراکم است که در انتهای ساقه قرار دارد. میوه کپسول و محتوی یک دانه است. بذرهای آن سیاه و عدسی شکل می‌باشد.

محل و زمان رویش: از جمله علف‌های هرز پهن برگی است که به طور وسیع گیاهان زینتی را آلوده می‌کند و همچنین، در باغ‌ها، حاشیه حصارها و زمین‌های باир دیده می‌شود. در اوخر تابستان گل می‌دهد و بذرها نیز از اوخر تابستان تا اوایل پاییز می‌رسند. از گونه‌های دیگر تاج خروس می‌توان به *A. retroflexus* و *A. blitoides* و *A. albus* اشاره کرد که در فضای سبز اهمیت کمتری نسبت به گونه *A. retroflexus* دارند.

تیره کاسنی (Asteraceae)

-۲- نام علمی: *Artemisia annua* L.

نام خانواده: Asteraceae

نام انگلیسی: Wormwood

نام فارسی: گند جارو

چرخه زندگی: یکساله تابستانه

عادت رشدی: ایستا

مرفوولوژی: گیاهی است یکساله که تا ارتفاع ۱۵۰ سانتی متر رشد می کند و توسط بذر تکثیر می یابد. برگها در این گیاه معطر هستند.

برگهای پایینی و میانی ساقه بزرگتر، متناوب و سه قسمتی می باشند و برگهای بالایی کوچکتر و ساده اند. ساقه بدون کرک، صاف و در انتهای منشعب است. گلهای کوچک، به رنگ سبز متمایل به زرد هستند. گل آذین به صورت کپه ای، کروی شکل که دارای تعداد زیادی گل است.

محل و زمان رویش: گند جارو بیشتر در باغات و گیاهان زیستی بسترها کشت و حاشیه کاری ها دیده می شود. در زمینهای شنی، در حاشیه جاده ها و زمینهای زراعی قابل کشت نیز رویش دارد. دوره گلدهی این گیاه از خداداد تا شهریور ماه است. تکثیر آن با بذر می باشد.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

شناسایی و مدیریت علف‌های هرز

معرفی مهمترین گونه‌های هرز مشکل ساز در فضای سبز به ترتیب نام تیره گیاهی

تیره کاسنی (Asteraceae) (بخش دوم)

-۳ نام علمی: *Cichorium intybus*

نام تیره: Asteraceae

نام انگلیسی: Wild chicory

نام فارسی: کاسنی وحشی

چرخه زندگی: چند ساله

عادت رشدی: ایستا

مرفوولوژی: گیاهی چند ساله که تا ۱۵۰ سانتی متر ارتفاع دارد. دارای دو نوع برگ، برگ‌های پایینی باریک و دارای بریدگی‌های عمیق است. برگ‌های بالایی کوچک‌تر، مستطیلی، دارای بریدگی‌های سطحی و فاقد دمبرگ هستند. ساقه آن کم برگ، منشعب، و دارای شیرابه ای شیری رنگ. ریشه‌های آن عمیق و گوشتشی و گل آذین به شکل کپه ای و دارای گل‌های زبانه ای به رنگ آبی یا سفید است. میوه این گیاه فندقه و بذرهای آن به رنگ قهوه ای روشن تا سیاه است. این گیاه توسط بذر و ریشه گوشتشی داخل خاک تکثیر می‌یابد.

محل و زمان رویش: می‌توان آن را در چمنزارها، بستر گل‌های فصلی و بین درختان در حاشیه جاده‌ها و حصارها، مشاهده کرد. گلدهی آن مرداد تا شهریور ماه است و بذرها در اوایل پاییز می‌رسند.

-۴ نام علمی: *Cirsium arvense* (L.) scop

نام تیره: Asteraceae

نام انگلیسی: Canada thistle

نام فارسی: خار لته - کنگر صحراوی

چرخه زندگی: چند ساله

عادت رشدی: ایستا

مرفوولوژی: گیاهی است چند ساله که می‌تواند به ارتفاع ۱۵۰ سانتی متر برسد و توسط بذر و ساقه‌های خزنده زیر زمینی تکثیر می‌یابد.

برگ‌ها ساقه آغوش، مستطیلی شکل، صاف یا کمی دندانه دار است. ساقه تو خالی و در بخش‌های بالایی منشعب است. ریشه‌ها متراکم با گسترش جانبی زیاد. اندام‌های هوایی در اوخر تابستان از بین می‌روند، اما ریشه‌های آن زنده مانده و در سال بعد تولید اندام‌های هوایی خواهند کرد. گل‌آذین کلاپرک، گل‌ها به رنگ ارغوانی تا قرمز دیده می‌شوند. پاپوس‌ها (کاسبرگ‌های تغییر شکل یافته) سفید رنگ و بذرهای این گیاه به رنگ قهوه‌ای تیره و بالدار هستند. هر گیاه ممکن است هزاران بذر تولید کند.

محل و زمان رویش: خارلته را بیشتر می‌توان در باغات مختلف، فضای سبز حاشیه جاده‌ها و نقاط مرطوب و چمنزارها مشاهده کرد. گلدهی این گیاه اوخر بهار است اما تا اوخر تابستان می‌تواند به رشد خود ادامه دهد. بذرهای این گیاه می‌توانند در داخل خاک سال‌ها به حالت خواب زنده بمانند.

-۵ نام علمی: *Conyza canadensis* (L.)

نام تیره: Asteraceae

نام انگلیسی: Horseweed

نام فارسی: پیر بهار کانادایی

چرخه زندگی: یک ساله

عادت رشدی: ایستا

مرغولوژی: گیاهی یک ساله، با ارتفاعی نزدیک به یک متر که توسط بذر تکثیر می‌یابد. برگ‌ها باریک و بدون دمبرگ بوده و حاشیه آنها صاف است.

ساقه آن سبز رنگ، ساده و کرکدار یا بدون کرک بوده و در بالا منشعب است. برگ‌ها متناوب، ساده، به رنگ سبز تیره هستند. ریشه‌های این گیاه فیبری است. گل‌ها کوچک و دارای گل‌های زبانه‌ای و لوله‌ای سفید رنگ است. گل‌آذین کلاپرک، کوچک و به تعداد زیاد که به صورت متراکم در انتهای انشعابات قرار گرفته است. میوه فندقه و پوشیده از کرک‌های زبر و بذرهای آن باریک و دارای پاپوس است.

محل و زمان رویش: این گیاه پراکندگی وسیعی در سطح دنیا دارد، در اکثر مناطق رشد می‌کند. در باغ‌ها، حاشیه کانال‌های آبیاری و حاشیه جداول خیابان‌ها در زیر درختان زیستی و در فضای سبز شهری در نقاط مرطوب دیده می‌شود. دوره گلدهی آن از اوخر تیر تا مهر ماه بوده و بذرها نیز در اوخر تابستان تا اوایل پاییز می‌رسند.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

شناسایی و مدیریت علف‌های هرز

معرفی مهمترین گونه‌های هرز مشکل ساز در فضای سبز به ترتیب نام تیره گیاهی

تیره کاسنی (Asteraceae) (بخش سوم)

۶- نام علمی: *Galinsoga parviflora* Cav.

نام تیره: Asteraceae

نام انگلیسی: Little flower quickweed

نام فارسی: گالینسواگا

چرخه زندگی: یکساله تابستانه

عادت رشدی: ایستا

مرفوولوژی: گیاهی است یک ساله، ایستا، به ارتفاع حدود ۴۰ سانتی متر که توسط بذر

تکثیر می‌شود. برگ‌ها متقابل و حاشیه آنها دارای دندانه‌های ریز است. ساقه‌های آن علفی و منشعب که در قسمت‌های بالا بدون کرک هستند. گل‌ها کوچک و در کنار برگ‌ها و یا در انتهای انشعابات ساقه وجود دارند. گل آذین شامل تعداد کمی گل‌های لوله‌ای زرد رنگ و دو جنسی است. بذرهای این گیاه سیاه رنگ، بیضی شکل و خیلی کوچک هستند. هر گیاه قادر است هزاران بذر تولید نماید که به ندرت در عمق های بیشتر از دو سانتی متر خاک قادر به جوانه زنی است.

محل و زمان رویش: این علف هرز در زیر درختان و درختچه‌های زینتی، گل‌های باغچه‌ای، حاشیه جاده‌ها و نهرهای آب مشاهده می‌شود. موسم گلدهی آن از اردیبهشت تا مهر ماه است. گونه دیگر این جنس *G. ciliata* است که بسیار شبیه به این گونه می‌باشد.

۷- نام علمی: *Lactuca scariola* L.

نام تیره: Asteraceae

نام انگلیسی: Prickly lettuce

نام فارسی: کاهوی خاردار

چرخه زندگی: یک ساله

عادت رشدی: افراشته بلند قامت

مرفوولوژی: گیاهی یک ساله به ارتفاع حدود دو متر که توسط بذر تکثیر می‌یابد. رگبرگ میانی در سطح زیرین برگ دارای خارهای ریزی است که این جنس را متمایز می‌سازد. ساقه آن تو خالی، در بخش‌های بالای منشعب و صاف و بخش‌های پایینی آن خاردار است. رنگ ساقه سفید و گاهی متمایل به قرمز و دارای رگه‌هایی است. این گیاه شیرابه‌ای سفید رنگ دارد که با قطع ساقه شیرابه از آن خارج می‌شود. گل آذین

کپه‌ای، به صورت مجتمع و دارای گل‌های زبانه‌ای به رنگ زرد است. میوه این گیاه فندقه و بذرهای آن سیاه متمایل به خاکستری است.

کرک‌های سفید رنگی نیز در نوک آن دیده می‌شود.

محل و زمان رویش: تجمع این علف هرز بیشتر در حاشیه مزارع است اما در بین گیاهان زینتی فضای سبز و حاشیه چمنزارها به وفور دیده می‌شود. فصل گلدهی آن تابستان و بذرها از شهریور تا آبان ماه می‌رسند.

-۸ نام علمی: *Senecio vulgaris L.*

نام خانواده: Asteraceae

نام انگلیسی: Common groundsel

نام فارسی: پیر گیاه - زلف پیر

چرخه زندگی: یک ساله زمستانه

عادت رشدی: ایستاده

مرغولوژی: گیاهی علفی، یکساله زمستانه به ارتفاع حدود ۵۰ سانتی متر که توسط بذر تکثیر می‌یابد. برگ‌ها به رنگ سبز روشن، متناوب، لویدار و یا شانه‌ای شکافته، کرکدار و یا بدون کرک می‌باشند. ساقه آن منشعب و یا منفرد، گوشتی، شیار دار و کم و بیش کرکدار است. گل آذین، به تعداد زیاد و اغلب به صورت دسته‌ای و کلپرک در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند. بذرها به رنگ قهوه‌ای، باریک، مستطیلی شکل هستند. انتهای هر بذر به یک دسته پاپوس متصل است.

محل و زمان رویش: این علف هرز به میزان قابل توجهی در خزانه‌های گیاهان زینتی سرما دوست و گیاهان گلستانی، زمینهای زراعی، قطعات آیش و باغات یافت شده و فصل گلدهی آن اسفند ماه تا فروردین ماه می‌باشد و زمین‌های با رطوبت زیاد و مواد غذایی فراوان را ترجیح می‌دهد.

-۹ نام علمی: *Sonchus asper (L.) Hill*

نام تیره: Asteraceae

نام انگلیسی: sowthistle

نام فارسی: شیر تیغک

چرخه زندگی: یک ساله تابستانه

عادت رشدی: ایستاده

مرغولوژی: گیاهی یکساله، به ارتفاع سی تا صد و پنجاه سانتی متر که توسط بذر تکثیر می‌یابد. برگ‌ها متناوب هستند. برگ‌های پایینی دارای بریدگی‌های عمیق، نامنظم با حاشیه‌ای دندانه دار با خارهای نوک تیز است. برگ‌های میانی و بالایی بدون دمبرگ است و انشعابات بالایی گیاه دارای تعداد کمتری برگ ساقه آغوش، بدون لوب و در حاشیه‌ها خارهای تیز دارند. ساقه آن تو خالی، بدون کرک و دارای شیرابه و در بخش‌های بالایی منشعب است. گل آذین کلپرک، دارای گل‌های زبانه‌ای به رنگ زرد روشن که در انتهای ساقه و بر روی دمگل‌هایی باریک مستقر شده است. میوه این گیاه فندقه و بذرها آن به رنگ قهوه‌ای و در انتهای آن پاپوس سفید رنگی است که سریعاً می‌افتد.

محل رشد و پراکنش: این علف هرز را می‌توان به طور وسیع در مزارع، باغها، خزانه‌ها و نهالستان‌های گیاهان زینتی و چمنزارها مشاهده نمود. دوره گلدهی آن تیر تا آبان ماه است. از گونه‌های دیگر این جنس می‌توان به *S. oleraceous* و *S. arvensis* اشاره کرد.

۱۰- نام علمی: *Taraxacum officinale* Weber

نام تیره: Asteraceae

نام انگلیسی: Dandelion

نام فارسی: قاصدک – گل قاصد

چرخه زندگی: چند ساله ساده

عادت رشدی: خوابیده

مرغولوژی: گیاهی است چند ساله که توسط بذر و ریشه‌های راست و گوشتشی تکثیر می‌یابد. برگ‌های این گیاه به حالت روزت، ساده، سر نیزه‌ای شکل و دارای لوب‌های عمیق هستند. این علف هرز قادر ساقه و جوانه‌های جدید از روی ریشه و یا قطعات جدا شده آن بوجود می‌آیند. گل‌ها فقط زبانه‌ای، به رنگ زرد رoshن هستند. گل آذین کلپرک بوده و به طور منفرد در انتهای یک دمگل بلند قرار گرفته است. بذرهای این گیاه به رنگ قهوه‌ای رoshن تا سیاه و در انتهای آن پاپوس وجود دارد.

محل و زمان رویش:

این علف هرز پراکندگی وسیعی داشته و بیشتر می‌توان آن را در پارک‌ها و چمنزارها و نقاط مرطوب مشاهده نمود و قادر است که زمین‌های چمن را به طور وسیعی آلوده کند. دوره گلدهی آن فروردین تا خرداد است و اغلب در پاییز نیز قادر به گلدهی است.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

شناسایی و مدیریت علف‌های هرز

معرفی مهمترین گونه‌های هرز مشکل‌ساز در فضای سبز به ترتیب نام تیره گیاهی

تیره کاسنی (Asteraceae) (بخش چهارم)

۱۱- نام علمی: *Tragopogon major*

Jacq.

نام تیره: Asteraceae

نام انگلیسی: Yellow goatsbeard

نام فارسی: شنگ

چرخه زندگی: چند ساله

عادت رشدی: خوابیده تا ایستا

مرفوولوژی:

گیاهی چند ساله به حالت خوابیده تا ایستاده که توسط بذر تکثیر می‌شود. برگ‌ها به رنگ سبز روشن، متناوب، طویل و باریک بوده و گاهی کرکدار است. برگ‌ها در ظاهر شبیه برگ گندمیان است. ساقه آن منشعب، صاف و گاهی دارای شیرابه است. برگ‌ها نیز شیرابه سفید رنگی دارند. گل‌ها زبانه‌ای به رنگ زرد روشن، گل آذین آن کلپرک که به صورت منفرد در انتهای ساقه قرار گرفته و بذرهای این گیاه باریک، در انتهای متصل به یک اندام چتر مانند به نام پاپوس هستند که به انتقال آنها توسط باد کمک می‌کند.

محل و زمان رویش: این علف هرز در زیر درختان زیستی و گاهاً در چمنزارها، بیشتر در حاشیه جاده‌ها، نهرها و باغ‌ها یافت می‌شود. موسم گلدهی آن در اواسط بهار تا اواسط تابستان است.

تیره گاو زبان (Boraginaceae)

۱۲- نام علمی: *Asperugo procumbens* L.

نام تیره: Boraginaceae

نام انگلیسی: Madwort

نام فارسی: آسپراگو

چرخه زندگی: یک‌ساله

عادت رشدی: خوابیده

مرفوولوژی: گیاهی علفی یک ساله، خوابیده که توسط بذر تکثیر می‌گردد. برگ‌های این علف هرز بیضی تا سر نیزه‌ای و دارای

کرک‌های فراوان است. ساقه منشعب و در شرایط مناسب رشد زیادی دارد. گل‌ها بعنف و آبی روشن به صورت انفرادی در محور برگ‌ها و بدون دمگل هستند. میوه این گیاه چهار فندقه و بذر این علف هرز نیز کرکدار، دارای نقاط برجسته و شفاف، به رنگ خاکستری مایل به سیاه است.

محل و زمان رویش: این گیاه را می‌توان در حاشیه چمن زارها، باغچه‌های منازل و حاشیه‌جوی‌ها مشاهده کرد. این علف هرز زمین‌های مرطوب با مواد غذایی فراوان را ترجیح می‌دهد. فصل گلدهی آن اردیبهشت ماه تا خرداد بوده و بذرها در اوایل تابستان می‌رسند.

تیره شب بو (Brassicaceae)

۱۳- نام علمی: *Cardamine hirsute*

نام خانواده: Brassicaceae

نام انگلیسی: bittercress

نام فارسی: کاردامین

چرخه زندگی: یک ساله زمستانه

عادت رشدی: به حالت خوابیده

مرفولوژی: گیاهی به شکل دسته‌ای، به ارتفاع و گسترش ۱۰ تا ۲۰ سانتیمتر که عمدۀ رشد آن در طول ماه‌های سرد سال است و در تابستان و ماه‌های گرم خیلی کم رشد می‌کند. برگ‌های آن شامل ۴ تا ۸ برگچه که به طور متناوب در طول شاخه چیده شده‌اند و دارای یک ریشه راست عمودی است.

گل‌ها به صورت گل آذین خوش بر روی ساقه وجود داشته و هر گل از ۴ گلبرگ سفید تشکیل شده که به شکل دایره‌ای به نظر می‌رسند. میوه به صورت خورجین که با دو شکافت باز شده و تکثیر این گیاه از طریق بذر صورت می‌گیرد.

محل و زمان رویش: از علف‌های هرز مهم باغات در زیر درختان فضای سبز و به خصوص گیاهان گلداری بوده و معمولاً سایه پسند است. گلدهی آن در اوخر بهار بوده و بذرها در اوایل تابستان می‌رسند. این گیاه می‌تواند پناهگاهی برای حشراتی چون شته‌ها باشد.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

شناسایی و مدیریت علف‌های هرز

معرفی مهمترین گونه‌های هرز مشکل‌ساز در فضای سبز به ترتیب نام تیره گیاهی

تیره شب بو (Brassicaceae) (بخش دوم)

۱۴- نام علمی: *Capsella bursa-pastoris* (L.) Medic

نام تیره: Brassicaceae

نام انگلیسی: Shepherd's purse

نام فارسی: کیسه کشیش

چرخه زندگی: یکساله پاییز

عادت رشدی: خوابیده تا ایستاده

مرفوولوژی: گیاهی علفی، یک ساله پاییزه به ارتفاع حداقل ۱۰۰ سانتی متر که توسط بذر تکثیر می‌یابد. ساقه آن باریک، ساده یا منشعب و پوشیده از کرک‌های بلند و خاکستری و یا بدون کرک است. برگ‌ها در مرحله روزت، لوبدار و گاهی دندانه دار و برگ‌های ساقه ای متباوب هستند. برگ‌هادر پایین ساقه لوبدار و سه گوش، برگ‌های بالای ساقه باریک و اغلب ساقه آغوش و بدون دمبرگ هستند. گل‌ها کوچک و سفید رنگ دارای چهار گلبرگ کوچک می‌باشند. میوه این گیاه سه گوش و قلبی شکل است. هر یک از میوه‌ها شامل تعداد زیادی بذر است. هر گیاه قادر است بیش از هزار بذر تولید کند و جوانه زنی این بذراها در بخش‌های سطحی خاک صورت می‌گیرد.

محل و زمان رویش: این علف هرز در چمن زارها، خزانه‌های گیاهان زینتی، حاشیه جدول‌ها و نهرها، زمین‌های باир و باغ‌ها یافت می‌شود. کیسه کشیش خاک‌های با مواد غذایی زیاد را ترجیح می‌دهد. بذراها در پاییز جوانه زده و فصل گلدهی آن اردیبهشت ماه می‌باشد. این گیاه حداقل تا اوایل تابستان تولید بذر و دانه نموده و از بین می‌رود.

۱۵- نام علمی: *Cardaria draba* (L.) Desv.

نام تیره: Brassicaceae

نام انگلیسی: White top

نام فارسی: ازمک، ترتیزک و حشی

چرخه زندگی: چند ساله

عادت رشدی: ایستاده

مرفوولوژی: گیاهی چند ساله، به ارتفاع حداقل ۶۰ سانتیمتر که توسط بذر و ریزوم تکثیر می‌شود. برگ‌ها متناوب، بیضی شکل تا سر نیزه ای، پوشیده از کرک‌های سفید رنگ، با حاشیه‌های صاف و یا دارای دندانه‌های نامنظم هستند. ساقه آن به رنگ سبز متمایل به خاکستری، در انتهای منشعب و پوشیده از کرک‌های سفید است. ریشه این گیاه درجهت عمودی و یا افقی گسترش زیادی داشته و ممکن است تا عمق دو متری و یا بیشتر نفوذ کند. گل‌ها متعدد، سفید رنگ و مستقر بر روی گل آذین خوش‌ای که در انتهای گیاه قرار گرفته است. میوه این گیاه دو قسمتی و قلبی شکل. بذرها به رنگ قهوه‌ای متمایل به قرمز می‌باشند. هر گیاه هزاران بذر تولید می‌کند که جوانه زنی آنها در پاییز صورت می‌گیرد.

محل و زمان رویش: این گیاه خاک‌های با بافت سنگین و حاصلخیز را ترجیح می‌دهد. از مک از علف‌های هرز خزانه‌های گیاهان زینتی و باغها می‌باشد. همچنین این گیاه را می‌توان به مقدار قابل توجهی در حاشیه و جداول کنار خیابان‌ها مشاهده کرد. بذرها در پاییز جوانه زده زمستان و اوایل بهار را به صورت رزت سپری می‌کنند. در سال اول رویش قادر به تولید گل نیست و در سال دوم مجددًا جوانه زده و در اردیبهشت تا مرداد ماه به گل می‌نشیند.

۱۶- نام علمی: *Descurainia Sophia (L.) Schar*

نام تیره: Brassicaceae

نام انگلیسی: Flix weed

نام فارسی: خاکشیر شیرین

چرخه زندگی: یکساله زمستانه

عادت رشدی: ایستا

مرفوولوژی: گیاهی است علفی، یک ساله پاییزه، به ارتفاع حدود یک متر که توسط بذر تکثیر می‌یابد. برگ‌ها به رنگ سبز روشن، متناوب، دارای بریدگی‌هایی باریک و کرک‌های فراوان است. ساقه آن باریک، منشعب و کرکدار و این گیاه شباهت زیادی با جنس خاکشیر تلخ داشته و مهمترین تفاوت آن در شکل برگ‌ها است. گل‌ها به رنگ زرد و گل آذین این گیاه

حواله در بخش‌های انتهایی آن قرار دارد. میوه خورجین، خطی باریک، دارای کمی انحنا است. بذرها به رنگ قرمز تیره و بسیار کوچک است. تعداد بذر تولید شده در یک بوته بسیار زیاد هستند.

محل و زمان رویش: خاکشیر در خزانه گیاهان زینتی و فضای سبز شهری و گل‌های یکساله و حاشیه چمن‌ها عمدهاً در حاشیه جاده‌ها، زمین‌های بایر، باغ‌ها و زمین‌های زراعی زیاد یافت می‌شود. بذرها در پاییز جوانه زده و گیاه در اردیبهشت تا خرداد ماه گل داده و در تیر ماه بذرها می‌رسد.

۱۷ - نام علمی: *Sisymbrium irio* L.

نام تیره: Brassicaceae

نام انگلیسی: London rocket

نام فارسی: خاکشیر تلخ

چرخه زندگی: یک ساله پاییزه

عادت رشدی: ایستا

مرفوولوژی: گیاهی علفی، یک ساله پاییزه، به ارتفاع حداقل ۱۵۰ سانتی متر که توسط بذر تکثیر می شود. برگ ها دمبرگ دار، دارای بریدگی های عمیق است. برگ هایی که در قسمت بالای ساقه قرار گرفته است کوچکتراند. ساقه آن منشعب، کرکدار یا بدون کرک است. گل ها کوچک و زرد رنگ بوده و بر روی دمگل هایی باریک به حالت خوشة قرار گرفته اند. میوه خورجین راست و کمی خمیده است. بذرهای آن به رنگ قهوه ای متمایل به قرمز و کوچک است.

محل و زمان رویش:

این علف هرز گسترش زیادی دارد و می توان آن را در کنار گیاهان زینتی و به خصوص در پای درختان مشاهده کرد. علاوه بر این در حاشیه حصارها و نهرها این گیاه به وفور یافت می شود. بذرها در پاییز جوانه می زنند، در زمستان به حالت روزت بوده و در اواخر فروردین تا خرداد ماه گیاه تولید گل و بذر می نماید.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

شناسایی و مدیریت علف‌های هرز

معرفی مهمترین گونه‌های هرز مشکل ساز در فضای سبز به ترتیب نام تیره گیاهی

تیره میخک (Caryophyllaceae)

۱۸- نام علمی: *Stellaria media* (L.) vill

نام تیره: Caryophyllaceae

نام انگلیسی: Common chickweed

نام فارسی: گندمک

چرخه زندگی: یک‌ساله پاییزه

عادت رشدی: خوابیده

مرفوولوژی: گیاهی یک ساله پاییزه، خوابیده که توسط بذر تکثیر و گسترش

می‌یابد. برگ‌ها متقابل و تخم مرغی شکل هستند. برگ‌های پایینی دارای

دمبرگی کوتاه، و برگ‌های بالایی بدون دمبرگ هستند. ساقه‌های این گیاه ترد، منشعب و شکننده و ریشه‌ها سطحی می‌باشند.

گل‌ها به صورت گرزن یک‌سویه یا دو سویه بر روی دمگل باریک و بلند و در محل زاویه برگ‌ها قرار دارند. هر گل سفید و کوچک،

شامل پنج گلبرگ که هر یک از آنها دارای یک شکاف عمیق است و به همین علت ممکن است ده گلبرگی به نظر آید. میوه این

گیاه کپسول خشک و دارای تعداد زیادی بذر که با پنج شکاف باز می‌شود.

محل و زمان رویش: این علف هرز گیاهان یک ساله و کوتاه قد را بیشتر آلوهه می‌کند. در گل‌های یک‌ساله زیستی، چمنزارها،

باغ‌ها، زمین‌های باир و حاشیه نهرها نیز به مقدار زیاد یافت می‌شود. بذرها در پاییز جوانه زده و در بهار تولید گل و میوه می‌نماید.

فصل گلدهی آن فروردین ماه می‌باشد.

تیره اسفناجیان (Chenopodiaceae)

۱۹- نام علمی: *Chenopodium album* L.

نام تیره: Chenopodiaceae

نام انگلیسی: Common lamb's quarters

نام فارسی: سلمه تره

چرخه زندگی: یک‌ساله تابستانه

عادت رشدی: ایستاده

مرفوولوژی: گیاهی یک ساله، ایستاده، به ارتفاع حدود ۲ متر که

-۲۰- نام علمی: *Kochia scoparia* (L.) Schral

نام تیره: Chenopodiaceae

نام انگلیسی: Kochia, Summer cypress

نام فارسی: جارو

چرخه زندگی: یک ساله تابستانه

عادت رشدی: ایستاده

مرفوولوژی: گیاهی یک ساله، به ارتفاع حداقل ۱۵۰ سانتی متر که توسط بذر تکثیر می‌یابد. برگ‌ها متناب، باریک، خطی تا سر نیزه ای شکل هستند. تاج آن پهن و ساقه‌ها صاف، سبز رنگ، دارای انشعابات فراوان بوده که به آن ظاهری درختچه‌ای می‌دهد. گل‌ها کوچک، متمایل به سبز و در محور برگ‌ها قرار گرفته‌اند. بذرها این گیاه قهوه‌ای و ریز هستند.

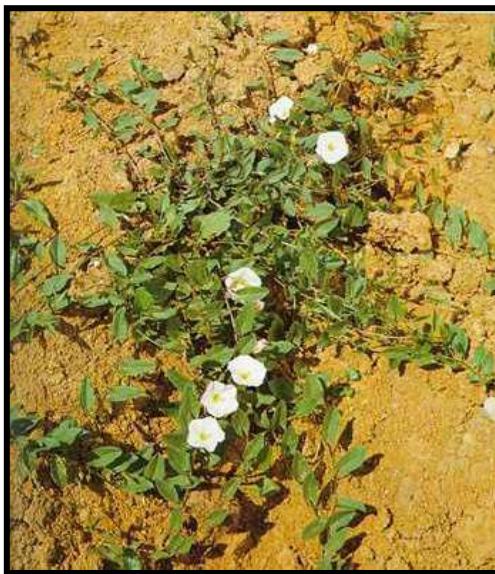
محل و زمان رویش: در نقاط شهری و نیز در فضای سبز کم و بیش تک بوته‌هایی از این گیاه دیده می‌شوند. علاوه بر این، این علف هرز را می‌توان به صورت پراکنده در زمین‌های زراعی، باغی و باعث نیز مشاهده کرد. گلدهی آن تیر تا مهر ماه بوده و بذرها از شهریور تا آبان ماه می‌رسند.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

شناسایی و مدیریت علف‌های هرز

معرفی مهمترین گونه‌های هرز مشکل ساز در فضای سبز به ترتیب نام تیره گیاهی

تیره پیچک (Convolvulaceae)

۲۱- نام علمی: *Convolvulus arvensis* L.

نام تیره: Convolvulaceae

نام انگلیسی: Field bindweed

نام فارسی: پیچک صحرایی

چرخه زندگی: چند ساله

عادت رشدی: خوابیده و پیچنده

مرفوولوژی: گیاهی چند ساله، رونده و پیچنده، که توسط بذر و ریزوم تکثیر می‌یابد. برگ‌های این گیاه متناوب، ساده و دارای دمبرگ کوتاه هستند. شکل برگ‌ها در شرایط عادی بیضی تا مستطیلی شکل و گرد که در قاعده دارای لوب‌های گسترده است. ساقه‌های آن منشعب، باریک و

صف می‌باشند. ریشه‌ها گسترده، فشرده و گوشته های راست آن قادرند به اعمق خاک نفوذ کرده و گاهی اوقات تا عمق ۸-۷ متری خاک نیز فرو روند. ریشه‌های راست منشا ریشه‌های جانبی هستند. ریزوم‌های سفید رنگ این گیاه قادر به تولید گیاهی جدید خواهند بود. گل‌ها سفید تا صورتی روشن است که به صورت منفرد بر روی دمگلی باریک در محور برگ‌ها مستقر اند و دارای گل آذین محوری است. میوه پیچک کپسول، محتوی یک تا چهار بذر است. بذرها خاکستری متمایل به قهوه ای تیره است. و با پوسته ضخیم دارای خواب بوده و قادرند به مدت طولانی در خاک باقی مانده و قوه نامیه خود را حفظ کنند.

محل و زمان رویش: پیچک از جمله مهمترین علف‌های هرز مخصوصاً زیستی مختلف و به خصوص خزانه‌های تولید نهال محسوب می‌شود. علاوه بر این می‌توان آن را در حاشیه جاده‌ها و کانال‌های آبیاری، زمین‌های بایر و زراعی مشاهده کرد. بذرهای این گیاه در بهار و تابستان و پاییز قادر به جوانه زنی بوده اندام‌های هوایی این گیاه در هر پاییز از بین رفته و در بهار سال بعد مجدداً جوانه زنی می‌کنند و از اواخر بهار به بعد به گل می‌روند.

تیره جگنها (Cyperaceae)

۲۲- نام علمی: *Cyperus esculentus*

نام خانواده: Cyperaceae

نام انگلیسی: Yellow nutsedge

نام فارسی: اویارسلام زرد

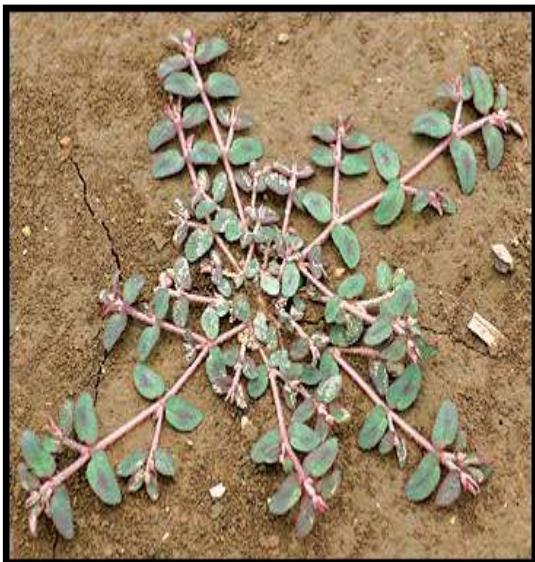

چرخه زندگی: چند ساله

عادت رشدی: به حالت افزایش

مرفوولوژی: اندام‌های هوایی این گیاه در ظاهر شبیه گندمیان است اما اویارسلام زرد از گراس‌ها محسوب نمی‌شود. گیاهی است علفی به ارتفاع حداقل ۹۰ سانتی متر که توسط بذر ریزوم و غده‌های کوچک (Nutlet) واقع در انتهای ریشه تکثیر می‌یابد. برگ‌ها قاعده‌ای، باریک و سه‌تایی و شبیه برگ گندمیان هستند. ساقه‌ها سه‌گوش و ساده است و منتهی به گل آذین اند. گل‌ها کوچک به رنگ زرد یا قهوه‌ای متمایل به زرد و در انتهای ساقه مستقرند. در فواصل ریشه‌ها غده‌ای کوچک وجود داشته که هر یک منشأ گیاه جدیدی می‌توانند باشند. این گیاه همچنین از طریق ریزوها نیز پراکنده می‌شود.

محل و زمان رویش: این گیاه از علف‌های هرز مهم چمن‌ها و فضای سبز شهری بوده و عمدها در شرایط رطوبت کافی مشکل ساز است. معمولاً از اوخر اردیبهشت تا اوایل تیر ماه ظهور پیدا می‌کند و فصل گلدهی آن تیر تا مرداد ماه بوده و بذرها در شهریور و مهر ماه می‌رسند. از گونه‌های دیگر جنس اویارسلام می‌توان به اویارسلام ارغوانی *C. rotoundus* و اویارسلام بذری *C. difformis* اشاره کرد.

تیره فرفیون (Euphorbiaceae)

-۲۳ نام علمی: *Euphorbia maculata*

Syn. *Chamarsyce maculata*

نام خانواده: Euphorbiaceae

نام انگلیسی: Prostrate spurge

نام فارسی: فرفیون خوابیده

چرخه زندگی: یک ساله تابستانه

عادت رشدی: خوابیده

مرفوولوژی: برگ‌ها کوچک و شاداب اغلب با نقاط قرمز کوچک دارای لوله‌های شیرابه ای که شیرابه سفید رنگ تراویش می‌کند که راه آسان تشخیص فرفیون از علف‌های هرز مشابه نظیر خرفه می‌باشد. دارای ریشه راست عمودی بوده گل‌ها کوچک، صورتی و از محور برگ‌ها رشد می‌کند.

محل و زمان رویش: بیشتر در نقاط مرطوب و در خاک گلداران‌ها به حالت تکی و انفرادی وجود داشته و معمولاً در مقایسه با سایر علف‌های هرز مشابه به راحتی کنده شده و ریشه آن از طریق وجین دستی از خاک بیرون می‌آید.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

شناسایی و مدیریت علف‌های هرز

معرفی مهمترین گونه‌های هرز مشکل ساز در فضای سبز به ترتیب نام تیره گیاهی

تیره نخود (Fabaceae)

- نام علمی: *Lotus corniculatus* L.

نام تیره: Fabaceae

نام انگلیسی: Deervetch, Bird's foot trefoil

نام فارسی: یونجه باغی

چرخه زندگی: چند ساله

عادت رشدی: نیمه خوابیده

مرفولوژی: گیاهی است چند ساله، به ارتفاع حداقل ۸۰ سانتی متر که توسط بذر تکثیر می‌یابد. برگ‌ها متنابع، سه برگچه‌ای که هر برگ به دلیل داشتن دو زائد برگ مانند، که در زیر آن واقع شده است پنج برگچه‌ای به نظر

می‌رسد. ساقه‌های آن متعدد، اغلب بدون کرک یا دارای کرک‌های سفید و پراکنده‌اند. گل‌ها به رنگ زرد تا نارنجی که به صورت مجتمع در رأس انشعابات قرار گرفته‌اند. میوه نیام نوک باریک است. بذرها قهوه‌ای متمایل به سبز است.

محل و زمان رویش: این گیاه عمدها در فضای سبز، چمنزارها، حاشیه جاده‌ها و کانال‌های آبیاری، باغ‌ها و نواحی کم درخت مشاهده می‌شود. فصل گلدهی آن اردیبهشت و خرداد ماه است و در اوایل تابستان تولید بذر می‌نماید.

- نام علمی: *Medicago lupulina* L.

نام تیره: Fabaceae

نام انگلیسی: Black medick

نام فارسی: یونجه سیاه

چرخه زندگی: یک‌ساله

عادت رشدی: خوابیده تا ایستاده

مرفولوژی:

گیاهی یک ساله زمستانه، ایستا یا خوابیده به ارتفاع نهایی حدود ۵۰ سانتی متر که توسط بذر تکثیر می‌یابد. برگ‌ها سه

برگچه‌ای و برگچه‌ها در قسمتهای انتهایی دندانه دار و دارای نوکی چال دار است. ساقه‌ها متعدد و باریک هستند. گل آذین به صورت خوشه زرد رنگ است که به صورت متراکم در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند. در هر گل آذین چندین میوه تشکیل می‌شود و میوه‌ها نیام کلیوی شکل است. میوه رسیده سیاهرنگ، بذرها این گیاه زرد و یا قهوه‌ای رنگ و دندانه دار است.

محل و زمان رویش:

این علف هرز عمدها در چمن زارها، مزارع، میان گیاهان زینتی، کanal‌های آبیاری و باغ‌ها در نواحی مرطوب مشاهده می‌شود. معمولاً در اوایل بهار ظاهر شده و فصل گلدهی آن اردیبهشت تا مرداد ماه است.

۲۶- نام علمی: *Melilotus officinalis* L.

نام تیره: Fabaceae

نام انگلیسی: Sweet clover

نام فارسی: یونجه زرد - شبدر شیرین

چرخه زندگی: دو ساله

عادت رشدی: نیمه ایستاده

اندمهای رویشی: گیاهی دو ساله به ارتفاع حداقل ۱۰۰ سانتی متر که توسط بذر تکثیر می‌یابد. برگ‌ها مرکب سه برگچه‌ای، که برگچه‌های برگ‌های پایینی مدور و برگچه‌های بالایی گیاه سر نیزه‌ای شکل با حاشیه‌ها مضرس است. این گیاه دارای ریشه‌های عمیق است. گل آذین خوش، زرد رنگ است.

میوه نیام، خاکستری رنگ، نوک تیز، و محتوی یک، یا دو بذر زرد متمایل به سبز است.

محل و زمان رویش: این علف هرز حاشیه مزارع، جاده‌ها و کانال‌های آبیاری، چمنزارها، پارک‌ها و زیر درختان زینتی از مهمترین مناطقی است که این علف هرز در آن جا یافت می‌شود. دوره گلدهی آن خرداد تا تیر ماه است.

۲۷- نام علمی: *Trifolium repense* L.

نام تیره: Fabaceae

نام انگلیسی: White clover

نام فارسی: شبدر سفید

چرخه زندگی: چند ساله

عادت رشدی: خوابیده

مرغولوژی: گیاهی چند ساله و خوابیده که توسط بذر و ساقه‌های خزنده بر روی زمین تکثیر می‌شود. برگ‌های این گیاه سه برگچه‌ای، تقریباً یا به طور کامل دندانه دار و بدون دمبرگچه هستند. ساقه‌ها تو خالی و شامل بندهایی است که در تماس با خاک تولید ریشه می‌کنند. گل آذین کروی و شامل گل‌های سفید رنگ یا سفید متمایل به قهوه‌ای هستند. میوه این گیاه نیز نیام است و بذرهای آن مدور و کلیوی شکل هستند. رنگ بذرها زرد متمایل به قهوه‌ای می‌شود.

محل و زمان رویش: شبدر سفید از علف‌های هرز چمن زارها و با غها محسوب می‌شود. این گیاه خاص مناطق مرطوب است و در بهار ظهور پیدا کرده و فصل گلدهی آن خرداد تا پاییز است. از دیگر گونه‌های جنس شبدر می‌توان به *T. pretense* یا شبدر قرمز اشاره داشت که از علف‌های هرز فضای سبز و چمنزارها نیز محسوب می‌شود.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

شناسایی و مدیریت علف‌های هرز

معرفی مهمترین گونه‌های هرز مشکل‌ساز در فضای سبز به ترتیب نام تیره گیاهی

تیره نعنای (Lamiaceae)

-۲۸ نام علمی: *Lamium amplexicaule* L.

نام تیره: Lamiaceae

نام انگلیسی: Henbit

نام فارسی: غربیلک

چرخه زندگی: یک‌ساله زمستانه

عادت رشدی: نیمه ایستاده

مرفوولوژی: گیاهی یک ساله به ارتفاع حداقل ۳۰ سانتی متر که توسط بذر تکثیر می‌یابد. برگ‌ها متقابل، تقریباً گرد و کرکدار، و حاشیه‌های آنها دندانه دار است. برگ‌های بالایی فاقد دمبرگ و به صورت ساقه آغوش هستند. ساقه‌ها باریک، صاف، چهار گوش و منشعب است.

گل‌ها به رنگ قرمز ارغوانی، لوله ای و بدون دمگل که به صورت دسته ای در محور برگ‌های بالایی گیاه قرار گرفته است. میوه این گیاه چهار فندقه و محتوی چهار دانه است. بذرها به رنگ قهوه‌ای متمایل به خاکستری، صاف، سه گوش و براق است.

محل و زمان رویش: این علف هرز عمدها در چمنزارها مشاهده می‌شود؛ اما، می‌توان آن را گاهی در زمین‌های بایر، باغ‌ها و خزانه گیاهان زیستی نیز مشاهده کرد. این گیاه از گونه‌ای زود ظهور در بهار بوده و فصل گلدهی آن فروردین تا تیر ماه بوده و بذرها نیز در اوخر بهار تا اوایل تابستان می‌رسند.

تیره لاله (Liliaceae)

-۲۹ نام علمی: *Muscari neglectum* Guss.

نام تیره: Liliaceae

نام انگلیسی: Clustered grape hyacinth

نام فارسی: کلاگک

چرخه زندگی: چند ساله

عادت رشدی: علفی ایستاده

مرفوولوژی: گیاهی چند ساله، علفی، و کوچک که توسط پیاز تکثیر می‌یابد. برگ‌های آن باریک و راست، نیزه‌ای شکل، نسبتاً پهن و

تاخورده که به صورت روزت بر روی زمین قرار می‌گیرند. در قاعده پیاز آن تعداد زیادی پیازچه تولید می‌شود و به همین جهت به صورت دسته‌های متراکم می‌روید.

گل‌ها بنفش تیره و گل آذین به صورت خوش‌های متراکم است. میوه این گیاه کپسول و شامل تعدادی بذر است.
 محل و زمان رویش: این علف هرز از جمله گیاهان زودرس بهاری است که بیشتر در باغ‌ها و چمن زارها دیده می‌شود. فصل ظهور و گلدهی این گیاه فروردین ماه است.

تیره پنیرک (Malvaceae)

۳۰- نام علمی: *Malva neglecta* wallr

نام تیره: Malvaceae

نام انگلیسی: Common mallow

نام فارسی: پنیرک

چرخه زندگی: چند ساله

عادت رشدی: خوابیده

مرفوولوژی: گیاهی چند ساله، خوابیده بر زمین که توسط بذر و یا به وسیله اندام‌های رویشی زیر زمینی تکثیر می‌یابد. برگ‌ها متناوب، تقریباً گرد، غالباً کرکدار، و در حاشیه‌ها دارای دندانه‌های گرد است گل‌ها کوچک و به رنگ سوسنی یا سفید هستند که به صورت منفرد یا چند تایی بر روی دمگلی کوتاه و در محور برگ‌ها قرار دارند. میوه این گیاه فندقه مرکب و به صورت صفحه‌ای کروی در زمان رسیدگی کامل باز شده و از هر قسمت آن یک بذر کوچک خارج می‌شود. بذرها به رنگ قهوه‌ای گرد، متورم و شیاردار می‌باشند.

محل و زمان رویش: این علف هرز بیشتر در چمن زارها، حاشیه مزارع، باغ‌ها همچنین حاشیه جاده‌ها و حصارها یافت می‌شود. فصل گلدهی این گیاه در طول تابستان بوده و بذرها نیز در تابستان و پاییز می‌رسند. از گونه‌های دیگر جنس *Malva* می‌توان به *M. sylvestris* و *M. parviflora* اشاره داشت که کم و بیش در چمنزارها و فضای سبز شهری دیده می‌شوند.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

شناسایی و مدیریت علف‌های هرز

معرفی مهمترین گونه‌های هرز مشکل ساز در فضای سبز به ترتیب نام تیره گیاهی

تیره شبدر ترش (Oxalidaceae)

۳۱- نام علمی: *Oxalis corniculata* L.

نام خانواده: Oxalidaceae

نام انگلیسی: Creeping oxalis

نام فارسی: شبدر ترش - شبدر ترشک

چرخه زندگی: چند ساله

عادت رشدی: خوابیده

مرفوولوژی: گیاهی چند ساله، خوابیده و دسته ای که توسط بذر و استولون تکثیر می‌یابد. برگ‌ها سه برگچه‌ای، متناوب، صاف، پوشیده از کرک و به رنگ سبز تیره هستند. ساقه آن خزنده، از قاعده منشعب، و

به طور متراکم پوشیده از کرک است. ریشه‌های این گیاه ضخیم، محکم و پیاز مانند یا غده مانند هستند. گل‌ها به رنگ زرد در بغل برگ‌ها به صورت چتر مانند و بر روی دمگلی نسبتاً بلند قرار دارند. میوه کپسول، به شکل استوانه ای کشیده. بذرها قهوه ای رنگ دارای سطحی خشن و ناهموار. کپسول‌ها بعد از رسیدن باز شده و بذرها تا شعاع ۲/۵ متری پرتاب می‌شوند لذا بذرها از این راه می‌توانند به راحتی سایر نقاط را آلوده سازند.

محل و زمان رویش: این علف هرز خاص مناطق گرم و مرطوب و سایه دار است و بیشتر در گیاهان گلستانی در گلخانه‌ها، در زیر سایه انداز گیاهان باغی و چمن زارها مشاهده می‌شوند. گونه دیگر از این جنس *O. stricta* می‌باشد که دارای برگ‌های سبز رنگ بوده و نسبت به گونه *O. corniculata* به حالت ایستاده و افراشته تر رشد می‌کند. در گونه *O. stricta* برگ‌ها از کرک‌های کمتری نسبت به گونه *O. corniculata* برخوردار است.

تیره بارهنگ (Plantaginaceae)

۳۲- نام علمی: *Plantago Lanceolata*

نام تیره: Plantaginaceae

نام انگلیسی: Narrow leaved plantain

نام فارسی: بارهنگ برگ نیزه ای - کاردی

چرخه زندگی: چند ساله

عادت رشدی: خوابیده

مرفوولوژی: گیاهی علفی، چند ساله به ارتفاع حدود ۴۰ سانتی متر که توسط بذر و یا جوانه طوفه‌ای تکثیر می‌یابد. برگ‌ها قاعده‌ای (روزت)، کشیده، سر نیزه‌ای شکل، نوک تیز، شامل رگبرگ‌های برجسته و موازی است. ساقه گل دهنده این گیاه، بدون برگ، ضعیف و دارای انعطاف پذیری زیاد است. ریشه‌های این گیاه افشاران و سطحی است. گل‌ها نسبتاً متراکم، به رنگ سفید متمایل به سبز است که بر روی گل آذین انتهایی و سنبله ای کوتاه و استوانه ای دیده می‌شود. میوه این گیاه کپسول، که محتوی بذر قهوه‌ای رنگ، با سطحی صاف است. بذرها چسبنده و لعابدارند.

محل و زمان رویش: بارهنگ بیشتر در علف زارها، چمن زارها، باعچه‌های زیستی، حاشیه نهرها، زمینهای بایر و حاشیه مزارع یافت می‌شود. گلدهی این گیاه خرداد تا شهریور ماه است. از گونه‌ای دیگر جنس بارهنگ می‌توان به *P. major* و *P. psyllium* اشاره داشت.

(poaceae) گندمیان تیره

-۳۳ نام علمی: *Agropyron repense* (L.) P. Beauv

نام تیره: poaceae

نام انگلیسی: Quack grass

نام فارسی: بید گیاه - چمن گندمی رونده

چرخه زندگی: چند ساله

عادت رشدی: ایستاده

مرفوولوژی: گیاهی علفی، بوته‌ای و چند ساله، که توسط بذر و ریزوم تکثیر می‌یابد. برگ‌ها دارای گوشواره و گوشوارک بوده و سطح زیرین برگ‌های این گیاه اغلب پوشیده از کرک‌های ظریف و نرم است. ساقه آن صاف، بدون کرک و بند بند است. ریزوم‌های آن در خاک رشد کرده و با ایجاد ریشه‌های نابجا تولید ساقه‌هایی جدید می‌نماید. گل آذین سنبله و شامل سنبلک‌هایی است که هر یک دارای ۳ تا ۷ گلچه هستند. لما دارای ریشکی کوتاهی است. میوه این گیاه گندمه و بذرهای آن به رنگ زرد و دوکی شکل و نوک تیز هستند.

محل و زمان رویش: این علف هر زیست‌نظامی از طریق ریزوم تکثیر پیدا می‌کند و به همین علت کنترل آن مشکل است. در بهار از اواخر اردیبهشت تا خرداد تولید گل و میوه کرده و بذرها در اوایل تابستان می‌رسند.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

شناسایی و مدیریت علف‌های هرز

معرفی مهمترین گونه‌های هرز مشکل‌ساز در فضای سبز به ترتیب نام تیره گیاهی

۳۴- نام علمی: *Alopecurus myosuroides* Huds

نام تیره: Poaceae

نام انگلیسی: Slender foxtail

نام فارسی: دم روباهی کشیده

چرخه زندگی: یک‌ساله زمستانه

عادت رشدی: ایستاده

مرفوولوژی: گیاهی علفی، یک‌ساله زمستانه به ارتفاع حدود ۶۰ سانتی‌متر که

توسط بذر تکثیر می‌گردد. برگ‌ها باریک و نوک تیز هستند. حاشیه این برگ‌ها دارای ناهمواری‌هایی ظریف می‌باشد. سطح زیرین آنها براق است. ساقه آن منفرد و یا چند تایی، بند بند، صاف و بدون کرک است. گل آذین سنبله، راست یا کمی خمیده، ظریف، سبز یا ارغوانی رنگ و شامل سنبلک‌هایی که پوشیده از کرک‌های ریز است. معمولاً ریشک‌های آنها بسیار کوتاه هستند. میوه گندمه بوده و بذرهای آن ریز است.

محل و زمان رویش: این علف هرز عمدتاً خاص مناطق مرطوب بوده و گاهآ در فضای سبز کنار خیابان‌ها زیر درختان و درختچه‌های زینتی و نیز چمنزارها دیده می‌شوند. فصل گلدهی آن اواخر بهار و اوایل تابستان تولید بذر و دانه می‌نماید.

۳۵- نام علمی: *Bromus Tectorum* L.

نام تیره: Poaceae

نام انگلیسی: Downy brome

نام فارسی: علف پشمکی - جومیش

چرخه زندگی: یک‌ساله زمستانه

عادت رشدی: ایستاده

مرفوولوژی: گیاهی علفی، یک‌ساله زمستانه با ساقه‌هایی ضعیف به صورت

دسته‌ای و به ارتفاع حدود ۶۰ سانتی‌متر، که توسط بذر تکثیر می‌شود.

برگ‌ها باریک، به رنگ سبز روشن، نوک تیز و معمولاً دارای کرک‌های نرم و نسبتاً بلند و با کناره زبر است. پانیکول معمولاً باز و یکسویه بوده، سنبلک‌ها شامل ۴ تا ۸ گل، باریک و کشیده است. بذرهای گیاه باریک و بلند هستند.

محل و زمان رویش: این گیاه غالباً در زمین‌های بایر و لم یزرع و چمنزارها مشاهده می‌شود. در باغات و بستر های مختلف گیاهان زیستی به ویژه محصولات زمستانه نیز می‌روید. از دیگر گونه های جنس *Bromus* می‌توان به *B. danthoniae* و *B. hirsuta* اشاره داشت.

۳۶- نام علمی: *Dactylis glomerata* L.

نام تیره: Poaceae

نام انگلیسی: Orchard grass

نام فارسی: علف باغی

چرخه زندگی: چند ساله

عادت رشدی: ایستاده

مرغولوژی: گیاهی چند ساله، به ارتفاع حدود ۱ متر که توسط بذر تکثیر می‌یابد. ساقه‌های آن متعدد، متراکم، صاف و بدون کرک است. لیگول (زبانک) در این جنس بسیار رشد کرده و بلند می‌باشد. گل آذین سنبله مانند و راست، سنبلک‌ها دارای انشعابات بسیار کوتاه و شامل ۲ تا ۵ گل که به شدت فشرده هستند. میوه گندمه بیضی یا بیضی کشیده که در قسمت پشتی گرد است.

محل و زمان رویش: این علف هرز به طور عمده در مزارع و مناطق مرطوب می‌روید. حاشیه نهرها و باغها و اطراف و زیر درختان زیستی از دیگر مناطقی است که این گیاه را می‌توان در آنها مشاهده کرد. فصل رویش و گلدهی آن بهار و تابستان از اردیبهشت تا تیر ماه می‌باشد.

۳۷- نام علمی: *Digitaria sanguinalis* (L.) scop

نام تیره: Poaceae

نام انگلیسی: Crab grass

نام فارسی: علف انگشتی - پنجه مرغی

چرخه زندگی: یک ساله تابستانه

عادت رشدی: ایستاده

مرغولوژی: گیاهی است یک‌ساله، به ارتفاع حدود یک متر که به طور عمده از طریق بذر تکثیر می‌یابد. برگ‌ها به رنگ سبز روشن است. ساقه‌ها از قاعده منشعب و تا حدی ضعیف هستند و به همین دلیل

گره‌های پایینی ساقه با سطح زمین در تماس بوده و ممکن است تولید ریشه‌های نابجا کنند. گل آذین در انتهای ساقه و شامل سنبله‌های ضعیف و انگشتی شکل است. سنبلک‌ها معمولاً به صورت

-۳۸ نام علمی: *Echinochola crus-galli* (L.)

نام تیره: Poaceae

نام انگلیسی: Barnyard grass

نام فارسی: سوروف

چرخه زندگی: یک ساله تابستانه

عادت رشدی: خوابیده تا ایستاده

مرفوولوژی: گیاهی است علفی، یک ساله، به حالت ایستاده تا خوابیده که توسط بذر تکثیر می‌شود. برگ‌ها کشیده و در حاشیه زبر و خشن و در قاعده بدون زبانک و گوشوارک است. ساقه‌های آن راست و قوی بوده و تحت شرایط مناسب و در صورت تماس گره های پایینی با خاک ریشه‌های نابجا تولید می‌نماید و بدین ترتیب ساقه‌های متعددی تولید خواهد کرد. گل آذین این گیاه پانیکول و شامل سنبله‌هایی با سنبلك‌های تخم مرغی شکل، به رنگ سبز یا ارغوانی است. بذرها به رنگ زرد روشن و بیضی شکل که یک طرف آن متورم بوده و سمت دیگر آن مسطح است. جوانه زنی این بذرها در اوایل فصل بهار انجام می‌شود.

محل و زمان رویش: این گیاه خاص مناطق گرم و مرطوب بوده و جزو علف‌های هرز باگها و مزارع مختلف، حاشیه جدول‌ها و فضای سبز شهرها می‌باشد.

گونه دیگر این جنس *E. colonum* بوده که بر روی برگ‌ها دارای رگه‌های قرمز رنگ می‌باشد.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

شناسایی و مدیریت علف‌های هرز

معرفی مهمترین گونه‌های هرز مشکل‌ساز در فضای سبز به ترتیب نام تیره گیاهی

-۳۹- نام علمی: *Eleusine indica* (L.) Gaertn

نام تیره: Poaceae

نام انگلیسی: Goose grass

نام فارسی: گندیل

چرخه زندگی: یک ساله

عادت رشدی: خوابیده

مرفوولوژی: گیاهی است علفی، یک ساله، گستردگی بر روی زمین که از طریق بذر تکثیر می‌شود. برگ‌ها صاف و کشیده، گاهی کمی خشن و ناهموار به نظر می‌رسند. ساقه‌های آن صاف که گاهی اوقات به صورت مستقیم و به سمت بالا رشد می‌کنند. گل آذین پانیکول و شامل چندین سنبله اندگشتی شکل هستند. سنبلک‌ها بدون پایه در دو طرف محور گل آذین قرار دارند. بذر این گیاه به رنگ قهوه‌ای متغیر به قرمز و بسیار کوچک است.

محل و زمان رویش: این گیاه خاص مناطق گرم است و غالباً در چمنزارها، حاشیه خیابان‌ها، باغ‌ها و مناطق مرطوب می‌روید. فصل رویش آن بهار بوده و در تایستان تولید گل و میوه می‌نماید.

-۴۰- نام علمی: *Hordeum murinum* L.

نام تیره: Poaceae

نام انگلیسی: Wild barley

نام فارسی: جو وحشی - دم موشی

چرخه زندگی: یکساله

عادت رشدی: ایستاده

مرفوولوژی: گیاهی است علفی، یک ساله، ایستاده بوسیله بذر تکثیر می‌شود. ساقه‌های آن متعدد و قاعده‌ای، برگ‌ها پهن و نوک تیز، فاقد کرک یا کمی کرکدار، غلاف برگ و بخش‌های قاعده ای آن نیز کم و بیش کرکدار است. محل اتصال غلاف به پهنه غشایی (دارای زبانک و گوشوارک) است. گل آذین سنبله، سنبله‌ها استوانه‌ای شکل، با سنبلچه‌های سه گلچه‌ای، گلچه‌های کناری سنبلکها تک جنسی و تقریباً تحلیل یافته و گلچه میانی دو جنسی است. بذرهای این گیاه کوچک و ظرفی‌نداشتند.

محل و زمان رویش: این علف هرز عمدها در حاشیه خیابان‌ها، اطراف چمن‌ها، خزانه‌های گیاهان زیستی و باغات مشاهده شود همچنین در داخل چمنهایی که به خوبی مستقر نشده اند نیز دیده شود.

در اوایل بهار در اردیبهشت ماه ظهور می‌کند و در خرداد ماه تولید بذر و دانه می‌کند. از گونه‌های دیگر جنس *Hordeum* می‌توان *H. spontaneum* و *H. glaucum* را نام برد.

۴۱- نام علمی: *Lolium rigidum* Gaud.

نام تیره: Poaceae

نام انگلیسی: ryegrass

نام فارسی: چچم

چرخه زندگی: یک ساله

عادت رشدی: ایستاده

مرفولوژی: گیاهی است علفی، یک ساله، به ارتفاع حدود ۸۰ سانتی متر که تکثیر آن از طریق بذر است. برگ‌ها باریک، نوک تیز، صاف و بدون کرک هستند. ساقه‌های آن دسته دسته، صاف و بدون کرک می‌باشند. گل آذین به صورت سنبله‌هایی طویل و با سنبلك‌هایی متراکم است. این جنس با جنس *Agropyron* در ظاهر خیلی شبیه می‌باشد اما در این گیاه سنبلك‌ها در امتداد محور سنبله و مماس بر آن قرار دارند در حالیکه در جنس *Agropyron* سنبلك‌ها عمود بر محور سنبله هستند.

محل و زمان رویش: به عنوان علف هرز در مزارع مختلف، حاشیه جاده‌ها، نزدیک کانال‌ها و آبراه‌ها اطراف چمنزارها و خزانه گیاهان زیستی مشاهده می‌شود. گلدهی آن از اردیبهشت تا تیر ماه است و در این فاصله میوه آن نیز می‌رسد. از گونه‌های دیگر این جنس می‌توان به *L. temulentum* اشاره داشت.

۴۲- نام علمی: *Paspalum dilatatum* poir

نام تیره: Poaceae

نام انگلیسی: Dallis grass

نام فارسی: پاسپالوم

چرخه زندگی: چند ساله

عادت رشدی: ایستاده

مرفولوژی: گیاهی است یک ساله یا چند ساله، ایستاده، به ارتفاع حداقل یک متر که بوسیله بذر یا ریزوم تکثیر می‌یابد. ساقه‌ها غالباً ایستاده و گاهی نیز در قاعده پهن و برگی شکل و گسترده بر زمین، صاف و بدون کرک می‌باشند. ریزوم‌های این گیاه ضخیم و قوی است. گل آذین آن دارای خوش‌های متراکم با سنبلك‌های بیضی شکل، نوک تیز و کرکهای بلند است.

محل و زمان رویش: این علف هرز غالباً در زمین‌های پست و نمناک می‌روید. اغلب در چمن‌هایی که به خوبی مستقر شده‌اند یا عمر زیادی دارند و نیز در پوشش علفی پای درختان زیستی به صورت یک مشکل بروز می‌کند. فصل گلدهی آن تیر تا مرداد ماه بوده و بذرها در شهریور ماه می‌رسند.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

شناسایی و مدیریت علف‌های هرز

معرفی مهمترین گونه‌های هرز مشکل ساز در فضای سبز به ترتیب نام تیره گیاهی

۴۳- نام علمی: *Cynodon dactylon* (L.) pers.

نام تیره: Poaceae

نام انگلیسی: Bermudagrass

نام فارسی: مرغ

چرخه زندگی: چند ساله

عادت رشدی: خوابیده تا ایستاده

مرغ‌فولوژی: گیاهی است چند ساله خوابیده بر زمین و رونده که توسط بذر، ریزوم

و استولون تکثیر می‌شود. ساقه‌های زیر زمینی (ریزوم‌ها) و آنهایی که در روی

زمین هستند (استولون) شامل تعداد زیادی بندهای کوتاه و برگ‌های فلس مانند

هستند. از محل این بندها ساقه‌های هوایی طریف و یا یک گیاه جدید تولید

می‌شود. تعداد سنبله‌ها معمولاً چهار تا پنج عدد و به صورت پنجه می‌باشد و از

یک نقطه منشأ می‌گیرند. در حالی که در جنس *Digitaria* سنبله‌ها از چند نقطه

نزدیک به هم بیرون می‌آیند. سنبلک‌ها به رنگ سبز تا متمایل به ارغوانی هستند.

محل و زمان رویش: مرغ از جمله سمح ترین علف‌های هرز باغ‌ها، چمن زارها،

حاشیه‌جاده‌ها و بسترها گیاهان زینتی می‌باشد. تکثیر رویشی سریع این گیاه

کنترل آن را مشکل ساخته، به طوری که در فضای سبز پارک‌ها و در صورت عدم توجه در مدت زمان

کوتاهی جایگزین چمن می‌شود.

۴۴- نام علمی: *Poa annua* (L.)

نام خانواده: Poaceae

نام انگلیسی: Annual blue grass

نام فارسی: پوآ - چمن یک‌ساله

چرخه زندگی: یک‌ساله

عادت رشدی: علفی خزنده

مرفولوژی: گیاهی است علفی، یک ساله، به ارتفاع حداقل ۳۰ سانتی متر که توسط بذر و یا تولید ریشه های نابجا تکثیر می شود. برگ ها باریک، نوک نیزه، صاف، بدون کرک، به رنگ سبز تیره و دارای حاشیه های ناهموار است. ساقه های این گیاه متعدد، انشعابات قاعده ای، به رنگ سبز روشن و بدون کرک است. گل آذین خوش هرمی شکل، نسبتاً طویل، حاوی سنبلک های محدود با ۳ تا ۶ گل است. بذر این گیاه متورم که در دو انتهای آن زوائد خار مانند مشاهده می شود.

محل و زمان رویش: چمنزارها، باغ ها و زمین های بایر از مناطقی است که می توان این علف هرز را در آن مشاهده کرد. در گیاهان گلداری نیز معمولاً به شکل یک مشکل بروز می کند.

از دیگر گونه ای این جنس می توان به *Poa bulbosa* اشاره کرد که توسط بذر و پیازچه ای هوایی تکثیر می یابد.

۴۵- نام علمی: *Setaria viridis* (L.) Beauv

نام تیره: Poaceae

نام انگلیسی: Green foxtail

نام فارسی: ارزن وحشی - چسبک

چرخه زندگی: یک ساله تابستانه

عادت رشدی: ایستاده

مرفولوژی: گیاهی است یک ساله، ایستا و به ارتفاع حداقل یک متر که توسط بذر تکثیر می یابد. برگ های این گیاه فاقد کرک، چروکیده، سر نیزه ای شکل که در ابتدا به رنگ سبز و در انتهای فصل زرد رنگ می شوند. ساقه گل دهنده آن راست، سبز رنگ و متمایل به قرمز، بدون کرک و یا در قسمت های پایین پانیکول پوشیده از پرز های ریز است. گل آذین سنبله، متراکم، به رنگ سبز یا ارغوانی، استوانه ای شکل که نزدیک به انتهای کمی خمیده است. بذر این گیاه ابتدا به رنگ سبز و در زمان رسیدگی کامل تبدیل به قهوه ای تیره تا سیاه می شود. هر گیاه قادر است تعداد بسیار زیادی بذر تولید نماید.

محل و زمان رویش: این گیاه را می توان در اکثر مزارع، باغ ها، زمین های چمن، حاشیه جاده ها، نهرها و فضای سبز شهرها و جداول کنار خیابان ها مشاهده کرد. در خرداد ماه جوانه زده و فصل گلدهی آن مرداد تا شهریور ماه است.

۴۶- نام علمی: *Sorghum halepense* (L.) pers

نام تیره: Poaceae

نام انگلیسی: Johnson grass

نام فارسی: قیاق

چرخه زندگی: چند ساله

عادت رشیدی: ایستاده

مرفولوژی: گیاهی است چند ساله، ایستا و به ارتفاع حدود ۲ و گاهی تا ۲/۵ متر که بوسیله بذر و ریزوم تکثیر می‌شود. برگ‌های این گیاه به رنگ سبز روشن، دارای رگبرگ میانی سفید رنگ (راه تشخیص این جنس از سایر جنسهای مشابه) و عریض که معمولاً از وسط تا خورده است. ساقه هوایی آن خشن و دارای تعداد زیادی برگ و ساقه‌های زیر زمینی (ریزومها) ضخیم، گوشتی، سفید رنگ که می‌تواند منشا گیاه جدید باشد. گل آذین پانیکول، به رنگ سبز متمایل به قرمز، کرکدار، با اشعابات نسبتاً زیاد. بذر این گیاه به رنگ قهوه‌ای تیره و گاهی روشن یا قهوه‌ای متمایل به قرمز، صاف و نوک تیز است.

محل و زمان رویش: این گیاه از جمله علف‌های هرز حاشیه و گاهی داخل چمن‌ها بوده و در خزانه‌های تولید گیاهان زیستی نیز مشکلاتی ایجاد می‌کند. کنترل آن به دلیل داشتن اندام‌های رویشی سخت است. هوای گرم و آفتابی را می‌پسند و فصل گلدهی و تولید بذر آن مرداد و شهریور ماه است.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌هاي اسلامي شهر و روستا

شناسایی و مدیریت علف‌های هرز

معرفی مهمترین گونه‌های هرز مشکل ساز در فضای سبز به ترتیب نام تیره گیاهی

(Polygonaceae)

نام علمی: ۴۷

نام تیره: Polygonaceae

نام انگلیسی: Knot weed

نام فارسی: علف هفت بند

چرخه زندگی: یک‌ساله

عادت رشدی: خوابیده

مرفوولوژی: گیاهی است یک ساله، خزنده و گستردۀ بر

زمین که توسط بذر تکثیر می‌یابد. برگ‌ها به رنگ سبز تیره، دمبرگ‌ها کوتاه و در قاعده به وسیله غلافی غشایی و نازک احاطه شده است. ساقه‌های آن کوتاه و بند بند هستند که در محل بندها متورم می‌باشند. انشعابات آنها وسیع و گستردۀ است.

گل‌ها بسیار کوچک و مستقر بر روی دمگلهای کوتاه که به صورت دستجاتی بر روی ساقه‌ها دیده می‌شوند. بذر این گیاه به رنگ قهوه‌ای تیره تا سیاه و سه گوش است.

محل و زمان رویش: این علف هرز پراکنش وسیعی دارد و معمولاً در مزارع، خزانه و بسترها تولید گل‌های زینتی و حاشیه نهرها و جاده، چمن‌ها و باغ‌ها دیده می‌شود. در بهار جوانه زده و فصل گلدهی و تولید بذر آن خرداد ماه تا مهر ماه است.

نام علمی: ۴۸

نام تیره: Polygonaceae

نام انگلیسی: Wood sorrel

نام فارسی: ترشک

چرخه زندگی: چند ساله

عادت رشدی: ایستاده

مرفوولوژی: گیاهی است چند ساله، افراشته که توسط بذر و یا از طریق ساقه‌های زیرزمینی خزنده تکثیر می‌شود. برگ‌ها سرپیزه‌ای یا باریک و خطی است. ساقه‌های آن غالباً قرمز تیره و تقریباً هم رنگ برگ‌ها هستند. گل آذین خوش، گل‌ها بسیار کوچک، به رنگ قرمز تا زرد که به صورت سنبله‌هایی دیده می‌شوند. میوه این گیاه کوچک و بالدار بوده و بذرها زاویه دار هستند و به راحتی توسط جریان آب منتقل می‌شوند. هر گیاه قادر

است حدود هزار بذر تولید کند.

محل و زمان رویش: حاشیه نهرها، جاده‌ها، حصارها، مزارع و خزانه و بسترهاي تولید گیاهان زیستی در نقاط پست و مرطوب از مهمترین مکان‌هایی هستند که این علف هرز در آنها دیده می‌شود. از گونه‌های دیگر این جنس می‌توان به *R. crispus* و *R. pulcheri* اشاره کرد.

(Portulacaceae)

-۴۹ نام علمی: *Portulaca oleracea* L.

نام تیره: Portulacaceae

نام انگلیسی: Common purslane

نام فارسی: خرفه

چرخه زندگی: یک ساله تابستانه

عادت رشدی: خوابیده

مرغولوژی: گیاهی است یک ساله تابستانه گستردگی بر زمین که توسط بذر تکثیر می‌شود. برگ‌ها گوشتی، آبدار، متناوب ساده، صاف، برآق و بدون دمبرگ هستند. ساقه‌های آن گوشتی، بدون کرک که انشعبات آن از قاعده سرچشممه می‌گیرد و غالباً قرمز رنگ هستند. گل‌ها بسیار کوچک، زرد رنگ، منفرد و یا به صورت گرزن در میان برگ‌های بالایی قرار دارند. میوه این گیاه کپسول مجری، کروی و محتوی تعداد زیادی بذر سیاه رنگ، برآق و کروی شکل است.

محل و زمان رویش: این گیاه به عنوان علف هرز، مزارع، خزانه و بسترهاي گیاهان زیستی در نقاط مرطوب و نیز در فضای سبز شهری دیده می‌شود. در اوخر بهار جوانه زده و فصل گلدهی آن تیر ماه تا اواخر تابستان است.

تیره میمون (Scrophulariaceae)

۵۰- نام علمی: *Veronica persica* poir.

نام تیره: Scrophulariaceae

نام انگلیسی: Persian speed weel

نام فارسی: سیزاب ایرانی

چرخه زندگی: یک ساله زمستانه

عادت رشدی: خوابیده

مروفولوژی: گیاهی است یک ساله که تکثیر آن از طریق

بذر است. برگ‌ها کشیده، عریض و کرک‌های پراکنده دارند. ساقه آن ضعیف، با انشعابات فراوان که در سطح زمین پخش می‌شوند.

گل‌ها تقریباً بزرگ، به رنگ آبی متمایل به بنفش به صورت انفرادی بر روی دمگلهایی بلند و ضعیف مستقر بوده و از بغل برگ‌ها

خارج می‌شوند. میوه کپسول و هر گیاه قادر است ده ها بذر تولید کند. این بذرها به رنگ زرد براق و سطح پشتی آنها چروکیده است.

که در شرایط مناسب در بخش‌های سطحی خاک جوانه می‌زنند.

محل و زمان رویش: این علف هرز سایه دوست است و به طور عمده در باغ‌ها، چمن زارها و در بسترها گل‌های زیستی در

فضای سبز شهری یافت می‌شود. در اوایل فروردین تا اردیبهشت ماه ظهور می‌کند و در اواخر بهار تولید بذر مینماید.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

برنامه کنترل علفهای هرز

بسیاری از تولید کنندگان، کنترل علف‌های هرز را به عنوان یک اقدام دفاعی و از بین بردن علف هرز به محض ظهور و پیدایش آنها می‌پنداشند. اما جلوگیری از رشد علف‌های هرز در مقایسه با از بین بردن آنها ارزان‌تر و ساده‌تر می‌باشد، همچنین عملیات پیشگیری ایمن‌تر و پایدارتر است. مدیریت پیش‌گیری علف‌های هرز شامل دور نگه داشتن علف‌های هرز از محصول می‌باشد. برای مثال در چمن‌ها به روش‌های زیر می‌توان این روش را اجرا نمود:

- استفاده از بذر گواهی شده: هنگامی که برای استقرار یک چمن به جای اندام‌های رویشی از قبیل ریزوم و ... از بذر استفاده می‌شود باید مطمئن بود که بذر چمن عاری از بذر علف هرز باشد.
- تمیز کردن علف‌های هرز حاشیه: علف‌های هرز می‌توانند از زیر حصارها عبور کنند و وارد چمن شوند. مدیریت علف‌های هرز خارج از چمن و مناطق حاشیه آسان‌تر می‌باشد.
- تمیز کردن علف‌های هرز در طول نهرها: علف‌های هرز شناگران خوبی می‌باشند و به راحتی از طریق جریان آب منتقل می‌شوند.
- استفاده از خاک تمیز: اگر استقرار یک چمن نیاز به اضافه کردن خاک دارد دقت کنید که این خاک از کجا می‌آید ممکن است از محلی که آلوده به علف‌های هرز چند ساله است باشد، این بدان معنی است که اندام‌های رویشی آن‌ها ممکن است بدون هیچ مانعی به چمن برسد.

هر کس که با گیاهان زینتی سروکار دارد بایستی یک برنامه کنترل علف‌های هرز داشته باشد. این برنامه می‌تواند یک برنامه سه بخشی شامل موارد زیر باشد:

- حذف و از بین بردن بذرها و بخش‌های رویشی علف‌های هرز قبل از کاشت گیاه اصلی در داخل و اطراف منطقه کشت. مخصوصاً از بین بردن بذور و بخش‌های رویشی علف‌های هرز چند ساله‌ها به دلیل عدم کنترل آنها با مالج یا علف‌کش‌های پیش رویشی مهم می‌باشند.
- جلوگیری از رشد علف‌های هرز در داخل و اطراف منطقه کشت. مالج کاری و علف‌کش‌های پیش رویشی برای کنترل علف‌های هرز بذری، خیلی خوب عمل می‌کنند.
- حذف علف‌های هرز به محض ظهور آنها. بخاطر اینکه روش‌های پیشگیری کنترل کاملی را فراهم نمی‌کنند نیاز به وجین دستی، کولتیواسیون، سمپاشی لکه‌ای با علف‌کش‌های پس رویشی برای کنترل ضروری می‌باشد.

نکاتی که باید در کنترل علف هرز در نظر گرفت

- در بیشتر مکان‌ها، استفاده از علف کش پیش رویشی برای یکبار در مقدار توصیه شده در طول فصل، کنترل کامل را فراهم نمی‌کند و تکرار سمپاشی ضروری می‌باشد. تولید کنندگانی که با یکبار سمپاشی علف‌های هرز را در طول فصل کنترل می‌کنند احتمالاً مقدار بالایی از علف کش استفاده کرده و در نتیجه از رشد دیگر گیاهان مطلوب جلوگیری می‌کنند.
- هیچ علف کش پیش رویشی قادر به کنترل همه علف‌های هرز نیست. برخی از آنها پهن برگ‌ها را بهتر از باریک برگ‌ها کنترل می‌کنند، در عوض، برخی دیگر گراس‌ها (باریک برگ‌ها) را بهتر از پهن برگ‌ها در کنترل دارند. بعضی علف‌کش‌های پس رویشی اغلب علف‌های هرز را کنترل می‌کنند اما کاربرد آنها در گیاهان مستقر شده ممنوع می‌باشد.
- اگر یک نوع از علف‌های هرز در یک منطقه کنترل شده و نوع دیگر در همان منطقه کنترل نشود گونه کنترل نشده به تدریج بر آن منطقه غالب می‌شود. به عنوان مثال، اگر یک علف‌کش علف‌های هرز پهن برگ را کنترل و بر روی باریک برگ‌ها تاثیری نداشته باشد، در ادامه گراس‌ها کل زمین را فرا می‌گیرند. به منظور دستیابی به کنترل پیش رویشی طیف وسیعی از علف‌های هرز، مخلوطی از علف‌کش‌ها را بکار می‌برند.
- هنگامی که بیش از یکبار سمپاشی در طول فصل انجام می‌شود، علف‌کش‌ها باید جایگزین شوند و در هر بار همان علف‌کش استفاده نشود، زیرا مصرف مکرر علفکشهای یکسان در یک منطقه مسئله مقاومت علفهای هرز به علف‌کشها را به دنبال خواهد داشت.
- تولید کنندگان که برای عاری کردن زمین از علف هرز هزینه و زمان صرف می‌کنند می‌بایست جهت جلوگیری از رشد مجدد علف هرز بوسیله مالج کاری و کاربرد علف‌کش پیش رویشی اقدامات لازم را به عمل آورند.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

روش‌های کنترل علف‌های هرز در گیاهان زینتی

علف‌های هرز با استفاده از روش‌های فیزیکی (مثل کولتیواسیون، قطع کردن، مالج، وجین دستی، انتخاب یک بستر رشدی عاری از علف هرز و کاشت گیاهان پوششی) و روش‌های شیمیایی (تدخین کننده‌ها و علف‌کش‌ها) قابل کنترل می‌باشند. با خاطر تغییرات در زمان و مقدار جوانه زنی بذرها و ساختارهای رویشی زنده و تولید مثلی، عادات رشدی مختلف و میزان رشد زیاد علف‌های هرز، استفاده از همه این روش‌ها در یک زمان یا زمان دیگر لازم خواهد بود.

روش‌های فیزیکی کولتیواسیون (Cultivation)

در مورد کولتیواسیون (شخم) لازم است نکات زیر مورد توجه قرار گیرد.

اثر کولتیواسیون در مدیریت علف‌های هرز یکسانه بین صورت است که اگر علف‌های هرز کوچک باشند خیلی خوب کنترل خواهد شد ولی اثر کولتیواسیون در مدیریت علف‌های هرز چند ساله ضعیف است زیرا کولتیواسیون به گسترش و انتشار این علف‌های هرز از طریق قطعه قطعه شدن و حرکت اندام‌های رویشی زیرزمینی کمک می‌کند. کولتیواسیون یک روش معمولی کنترل علف‌های هرز در خزانه‌ها و گیاهان موجود در فضای سبز می‌باشد. کولتیواتورهای سوار بر تراکتور و روتوتیلهای ماشینی و دستی قابل استفاده می‌باشند. هر چند که کولتیواسیون یک روش موثر در کنترل علف هرز می‌باشد اما مشکلاتی نیز دارد. وقت گیر و زمان بر می‌باشد. زیرا به منظور دستیابی به یک کنترل رضایت‌بخش باید در طول فصل مرتب تکرار شود. علف‌های هرز می‌باشد قبل از آنکه خیلی بزرگ شوند با کولتیواسیون (شخم) از بین بروند. حتی بعد از کولتیواسیون علف‌های هرز باقیمانده بلافضله می‌توانند جوانه بزنند. بعلاوه، کولتیواسیون ممکن است باعث جداشدن و پراکنش ساختارهای زیرزمینی علف‌های هرز چند ساله مثل ریشه‌ها، ریزوم‌ها یا غده‌ها شوند که در نتیجه باعث تکثیر علف‌های هرز شوند. همچنین، کولتیواسیون باعث خسارت به ساختمان خاک می‌شود. رفت و آمدی‌های زیاد با کولتیواتورهای نوع تراکتوری بر روی زمین باعث فشرده‌گی خاک می‌شود. شخم مکرر با روتوتیلهای سبک یا حتی یکبار شخم با روتوتیلهای سنگین باعث تخریب و نابودی ساختمان لایه رویی خاک می‌شود. کولتیواسیون باید با ادوات و تجهیزات سبک انجام شود. در هنگام کولتیواسیون، راننده باید از آسیب و برخورد ادوات به ریشه‌ها و تنه‌های درختان زینتی مخصوصاً هنگام استفاده از کولتیواتورهای نوع تراکتوری و روتوتیلهای اجتناب کند. کولتیواسیون‌های نوع روتاتری (چرخان) برای شخم بین ردیف‌های درختان مناسب می‌باشند. کولتیواتورهای ویژه و برس‌های پاک کننده علف هرز برای استفاده در بسترها بذری خطی و دیگر مکان‌ها شامل فضاهای کوچک بین ردیف‌ها در دسترس می‌باشند.

علیرغم زیان‌های ناشی از کولتیواسیون، این روش، روشی موثر در کنترل علف‌های هرز در گیاهان حساس به علف‌کش می‌باشد و زمین را قبل از کاربرد علف‌کش‌های پیش رویشی از علفهای هرز پاک می‌کند. کولتیواسیون در گیاهان زینتی فضای سبز به خاطر تنوع زیاد گیاهان در یک منطقه کوچک و در نتیجه محدودیت استفاده از علف‌کش امری معمول می‌باشد.

قطع کردن (moving)

اثر قطع کردن در مدیریت علف‌های هرز مختلف، متفاوت است مثلاً برای کنترل خارخسک به خاطر عادت رشدی خواهید ای که دارد ضعیف است. اثر قطع کردن در مدیریت علف‌های هرزی که ساقه ایستاده دارند در قبل از بذر دهی نسبتاً خوب است اما در هر حال قطع کردن

می تواند به عنوان ابزاری در گسترش علف های هرز باشد. مانند هنگامی که در چمن گیاه فاصلک وجود دارد اگر قطع کردن در مرحله ی گل دهی باشد مجموعه ای از بذر ها منتقل می شوند.

قطع کردن به طور معمول برای کنترل علف های هرز در گیاهان زیستی خزانه ای و فضای سبز استفاده می شود، البته این روش وقت گیر است و فقط کنترل علف هرز در کوتاه مدت را فراهم می کند و باید در طول فصل به دفعات تکرار شود و خسارت به گیاهان در اثر برخورد ادوات به آنها جتناب نایذیر است.

استفاده از مالچ (mulching)

استفاده از مالج ها، هم زنده و هم غیر زنده می تواند در مدیریت علف های هرز یکساله کاملاً مؤثر باشد اما استفاده از مالج در مدیریت علف های هرز چند ساله در صورتی مفید می باشد که علف هرز چند ساله کاملاً با مالج پوشیده شوند. مالج برای محدود کردن رشد علف های هرز در محصولات با ارزش در خزانه ها و گیاهان زیستی در فضای سبز استفاده می شود. مالج قادر به کنترل علف های هرزی که از بذور موجود در خاک جوانه می زنند، می باشد. مالج های آلى مثل خرد های چوب، پوست های ریز شده درختان یا دیگر بقایای گیاهان برای دستیابی به یک خاک عاری از علف هرز بلا فاصله بعد از کاشت گیاهان زیستی قابل استفاده می باشند. برای تاثیر بیشتر مالج لازم است که پوشش مالج حداقل ۵ cm قطر داشته باشد.اما نباید این لایه از ۱۰ cm بیشتر باشد. لایه مالج ضخیم تر ممکن است برای گیاهان زیستی مضر باشد و شاید بستری برای جوانه زدن و زنده مانی بذور علف هرز فراهم کند. یک اشتیاه معمول کاربرد مالج هایی با قطر زیاد می باشد. مالج قطور یک محیط دائماً مرطوب ایجاد می کند که درنتیجه از نفوذ اکسیژن در خاک جلوگیری می نماید. مشکل دیگر مالج های آلى جوانه زنی بذر علف های هرز در بالای سطح مالج می باشد. بذوری که براحتی توسط جریان باد جا به جا می شوند مثل کاهوی و حشی و شیر تیغی در مالج های آلى می توانند سبز شوند. مالج های تشکیل شده از پوستهای درختان باید حدود ۱۰ cm باشند اما مالج های با بافت ریز باید ۵ cm عمق داشته باشند. مالج های درشت ظرفیت نگهداری آب کمتری دارند و جوانه زنی بذر علف های هرز در آنها کمتر است. مالج ریز (مالج با عمق کم) امکان بیشتری برای استفاده علف کش، های بیش، دویشه، دارند.

از برگ ها و ساقه های گیاهان برای مالج نباید استفاده کرد. علف های هرز چند ساله که ساختارهای زیرزمینی دارند قادر به رویش از زیر مالج های آلی می باشند. آنها می باشند. آنها می باشند با علف کش های سیستمیک، پس رویشی کنترل شوند، یا به دفعات می باشند کنده شوند. استفاده از یک علف کش پیش رویشی در ترکیب با مالج های آلی منجر به کنترل بهتر علف های هرز می شود. جدیداً از دانه های پلاستیکی تلقیح شده با علف کش ترفلان به عنوان یک جایگزین مناسب برای مالج استفاده می کنند و بعد از کاربرد آن میتوان از یک علف کش پس رویشی نیز استفاده کرد. مالج های غیر آلی شامل پلاستیک، سنگریزه و در مواد کمتر تایرهای لاستیکی می باشند. پلاستیک های سیاه سالها برای جلوگیری از رشد علف های هرز در زمین ها و فضای سبز استفاده شده است، اما کاربرد پلاستیک سیاه به خاطر کمبود خلل و فرج آن توصیه نمی شود. کمبود خلل و فرج نفوذ آب و گاز را محدود می کند، همچنین دی اکسید کربن نیز در زیر پلاستیک سیاه تجمع می یابد که در نتیجه رشد گیاه را به خاطر نیاز به اکسیژن برای توسعه با مشکل روپرتو می کند، گرچه این گفته ها می توانند صحیح باشد اما بعد از سالها تلاش برای دستیابی به مواد جدیدتر، بسیاری از پرورش دهندها مجدداً به استفاده از پلاستیک های سیاه و جامد رو آورده اند. به نظر می رسد برخی علف های هرز از سایر مالج های توانند عبور و به رشد خود ادامه دهنند و برخی دیگر ریشه های خود را در داخل این مالج های (آلی) توسعه داده و به سطح خاک می آورند.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

روش‌های کنترل علف‌های هرز در گیاهان زینتی

روش‌های فیزیکی

وجین دستی (Hand pulling)

وجین دستی علف‌های هرز روشی است که هرکسی که گرفتار کنترل علف هرز است به دلیل مشکل بودن انجام آن دوست دارد به نوعی از آن فرار کند ولی احتمالاً هرگز کنار گذاشته نخواهد شد. وجین دستی بیشتر به عنوان یک روش تکمیلی جهت حذف باقیمانده علف‌های هرز کنترل نشده توسط سایر روش‌ها می‌باشد. دستیابی به کنترل کامل علف‌های هرز مشکل می‌باشد اما در برخی شرایط مثل گیاهان گلداری، بستر بذرها در خزانه‌ها و یا مناطق فضای سبز شهری خیلی ضروری به نظر می‌رسد و وجین دستی در این موارد میتواند کار ساز باشد.

(Selecting a weed-free growing medium) انتخاب بستر رشد عاری از علف هرز

معمولًا در فضای سبز بعد از کاشت گیاه اصلی اقدام به کنترل علف‌های هرز می‌شود. اما در یک برنامه موفق کنترل علف‌های هرز باید از مدت‌ها قبل از کاشت به فکر مدیریت علف‌های هرز بود. در این صورت علی رغم صرف هزینه و زمان بیشتر، اثر آن در دراز مدت افزون تر خواهد بود.

با انتخاب یک بستر رشدی که به طور طبیعی و دائمی عاری از علف هرز باشد، از بسیاری از مشکلات علف هرز در گیاهان گلداری جلوگیری می‌شود. پرلایت و ورمیکولایت، عاری از بذر علف هرز هستند. اغلب پیت‌ها حاوی مقادیر کمی از بذور علف هرز هستند و مواد آلی که به طور مناسبی کمپوست می‌شوند، بخاطر دمای بالا در حین کمپوست شدن عاری از علف هرز می‌باشد. در پاستوریزه کردن بستر کشت با بخارآب نیز یک روش موثر در کنترل علف‌های هرز و اغلب قارچ‌ها و حشرات خاک زاد می‌باشد. در این روش بستر کاشت باید بین ۷۰-۸۰ درجه سانتیگراد گرمادیده و این گرما برای مدت ۳۰ دقیقه حفظ شود. بستر بخار داده شده باید بلافضله با یک پوشش پوشیده شود یا طی مدت ۱ هفته استفاده شود زیرا احتمال آلدگی مجدد وجود دارد.

آفتاب دهی خاک نیز یک روش قابل استفاده می‌باشد. این روش باید در طول گرمترين ماههای سال انجام شود و پوشش آن حداقل باید برای ۶ هفته باقی بماند و همچنین قبل از پوشاندن خاک با پلاستیک باید بستر مرطوب شود.

(cover crop) استفاده از گیاهان پوششی

دستیابی به کنترل کامل علف‌های هرز در مزرعه از طریق کولیتواسیون و انتخاب صحیح و کاربرد مناسب علف کش‌ها محدود می‌باشد. البته کولیتواسیون و کاربرد علف کش‌ها مشکلات مدیریتی در رابطه با گیاه، خاک، محیط و زیبایی ایجاد می‌کند (از جمله فرسایش خاک و رواناب). این مشکلات را می‌توان با صرف کمی هزینه و وقت با کاربرد مناسب یک گیاه پوششی حل کرد. اجازه دادن به رشد هر گیاه پوششی اختیاری و داوطلب بین ردیف‌های درختان در کوتاه مدت ساده و ارزان می‌باشد. کاشت یک گیاه

پوششی دائمی بین ردیف‌های درختان عملیات قطع کردن علف‌های هرز را کاهش داده و مشکلات علف هرز را به حداقل می‌رساند. گیاهان پوششی، فرسایش را کنترل کرده، رواناب ناشی از کودها و آفت‌کش‌ها را در نهرها و آبهای زیرزمینی کاهش داده و در نهایت مقدار علف کش مورد نیاز در زمین را کاهش می‌دهند.

در سالهای اخیر تولید کنندگان میوه و برخی خزانه کاران گیاهان زیستی، گیاهان پوششی باریک برگ چند ساله را بین ردیف‌های درختان کاشت کرده‌اند. در این مورد علف باغ (orchardgrass)، فستوکا (tall fescue)، علف چمنی چند ساله (perennial ryegrass) بیشترین استفاده را دارند و امتیازات زیادی را فراهم می‌کنند. البته موارد ذکر شده سرعت رشد سریعی دارند و جهت جلوگیری از رقابت آنها با گیاه زیستی نیاز به عملیات قطع کردن مکرر در طول فصل را دارند.

روش‌های شیمیایی

در هنگام استفاده از مواد شیمیایی مورد استفاده برای کنترل علف‌های هرز (علف‌کش‌ها) باید اصولی را مد نظر داشت. اگر کاربر، آموزش لازم را ندیده باشد علف کش به طور صحیح استفاده نمی‌شود. ادوات سم پاشی ممکن است به اشتباه استفاده شود و یا زمان استفاده علف کش مناسب نباشد و موجب خسارت گردد. استفاده نا به جا از علف کش قادر است یک درخت بالغ را از پای در آورد. قبل از انتخاب هر علف کش بررسی تحمل فضای سبز به آن علف کش ضروری است. با مراجعة به برچسب علف‌کش‌ها میتوان نکات ایمنی در کاربرد آنها در فضای سبز را رعایت نمود. اغلب مشکلات ناشی از کاربرد علف‌کش‌ها در فضای سبز بدليل:

- ۱- انتخاب نادرست علف کش ناشی از تشخیص غلط یا عدم تحقیق در انتخاب علف کش است.
- ۲- کاربرد علف کش در زمان نامناسب می‌باشد.
- ۳- کاربرد علف کش بر روی گونه‌های زیستی حساس به علف‌کش و درنتیجه آسیب آنها است.
- ۴- کالیبراسیون نامناسب تجهیزات مورد استفاده می‌باشد.
- ۵- عدم توزیع صحیح و یکنواخت علف کش در منطقه مورد نظر است.
- ۶- استفاده از تجهیزاتی که مناسب هدف مورد نظر نیستند یا استفاده از سمپاش‌های نامناسب است.
- ۷- کاربرد علف کش در زمانی که شرایط محیطی مناسب برای عمل آن وجود ندارد مثل خشکی، گرما و سرما است.

صفحه ۴۷

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

روش‌های کنترل علف‌های هرز در گیاهان زینتی

روش‌های شیمیایی

طبقه بندی علفکش‌ها

علف‌کش‌ها به چند روش طبقه بندی می‌شوند:

(Preemergence or postemergence herbicide) علف‌کش‌های پس رویشی یا پیش رویشی

علف‌کش‌های پیش رویشی علف‌های هرز را در مرحله جوانه زنی بذر یا به محض ظهر آنها در خاک کنترل می‌کنند. علف‌کش‌های پس رویشی علف‌های هرز موجود را در پس از سبز شدن کنترل می‌کنند.

(Contact or translocated herbicide) علف‌کش‌های تاماسی یا سیستمیک

علف‌کش‌های تاماسی فقط آن بخش از گیاه را که در تماس با آن قرار می‌گیرند از بین می‌برند. علف‌های هرز یک‌ساله شاید کشته شوند اما رشد مجدد علف‌های هرز چند ساله از بخش‌های زیرزمینی در اثر کاربرد این نوع از علف‌کش‌ها رخ می‌دهد. علف‌کش‌های سیستمیک توسط برگ یا ریشه گیاهان جذب و در گیاه منتقل می‌شوند. این علف‌کش‌ها می‌توانند با نفوذ به درون سیستم آوندی بخش‌های زیرزمینی علف‌های هرز چند ساله را نیز از بین ببرند.

(Selective or nonselective herbicide) علف‌کش‌های انتخابی یا غیر انتخابی

علف‌کش‌های انتخابی قادر به از بین بردن گیاهان خاصی می‌باشند بدون آنکه کوچکترین خسارتی به گیاه اصلی بزنند. علف‌کش‌های غیر انتخابی تقریباً قادر به کشتن یا صدمه زدن به همه گیاهان هستند. همچنین با خواندن برچسب علف‌کش می‌توان فهمید که با وجود اینکه یک علف‌کش برای کنترل طیف خاصی از اعضای یک خانواده گیاهی توصیه می‌شود اما همه اعضای متعلق به آن خانواده به طور موثری کنترل نمی‌شوند. مانند کاربرد علف‌کش پندیمتالین برای کنترل علف‌های هرز خانواده گندمیان که به صورت پیش رویشی استفاده می‌شود و قادر است که پنجه مرغی، دم رویاهی و دیگر علف‌های هرز یک ساله را به طور موثری کنترل کند اما قیاق را کنترل نمی‌کند.

برچسب علف‌کشها

در زمان کاربرد یک علف‌کش مهم ترین و حیاتی ترین اصل توانایی خواندن، فهمیدن و پیروی کردن از برچسب آن می‌باشد. کاربر با توجه به برچسب یک علف‌کش باید قادر به تشخیص موارد زیر باشد:

- نام تجاری: اسمی که کارخانه تولید کننده به علف‌کش می‌دهد.

- اسم عمومی: اشاره به ماده شیمیایی علف‌کش دارد.

- نوع فرمولاسیون

مواد ترکیبی بی اثر: ترکیبات غیر علف‌کشی که به فرمولاسیون علف‌کش اضافه می‌شود تا سبب کارایی بهتر شود.

ماده مؤثره: چه مقدار ماده مؤثر در درصد وزن کل یک فرمولاسیون وجود دارد.

- گونه‌های هرز مورد کنترل
- محصولاتی که می‌توان علف کش را در آنها به کار برد
- اطلاعاتی در مورد نحوه و زمان مصرف علف کش و اقدامات احتیاطی
- کمپانی تولید کننده فرآورده
- شماره ثبت
- درجه سمیت ترکیب که یکی از موارد زیر خواهد بود:

سمیت بالا I، سمیت متوسط II، سمیت اندک III، سمیت خیلی کم IV

- علائم مسمومیت با علف کش و پاذهر احتمالی مربوطه

فرمولاسیون علف کش‌ها

دو گروه بزرگ از فرمولاسیون علف کش‌ها، جامد و مایع هستند. مقدار ماده موثر در یک فرمولاسیون خشک به عنوان درصد وزنی تصویر می‌شود. ماده موثره در اشکال مایع به صورت پوند در گالن یا گرم در لیتر بیان می‌شود. محاسبه مقدار علف کش مورد نیاز برای یک منطقه بستگی به فرمولاسیون علف کش دارد. باید دقت کرد که اگر غلظت مصرفی علف کش بر حسب ماده موثره بیان شده با توجه به درصد ماده موثره در فرمولاسیون مربوطه باید غلظت مصرفی در هنگام مصرف علف کش بر حسب ماده تجاری علفکش تبدیل شود زیرا ماده تجاری علفکش مصرف می‌شود. باید دقت کرد که بسیاری از علف کش بیش از یک فرمولاسیون دارند و کارایی فرمولاسیونهای مختلف با یکدیگر متفاوت است.

در بین فرمولاسیون‌های خشک، علف کش‌های گرانولی و پلت وجود دارند که به صورت خام مستقیماً بر روی گونه هدف پخش می‌شوند. این فرمولاسیونها به اختصار با G یا (GR گرانولی) یا (P پلت) بیان می‌شوند. فرمولاسیون‌های خشک دیگر با آب ترکیب شده و بر روی گیاهان هدف سمپاشی می‌شوند. این فرمولاسیون با اسمی (SP پودر قابل حل در آب)، W یا (WP پودر و تابل)، (DF بسته بندی قابل حل در آب)، (SG روان ریز خشک)، (L گرانول محلول در آب) یا (WG و WSP و Tabel)، (EC گرانول قابل پخش در آب) مشخص می‌شوند. فرمولاسیون‌های مایع شامل F (سوسپانسیون مایع)، E (WDG و G)، (SC مایع قابل حل در آب)، (ME غلیظ شونده)، (Micro امولسیون شونده)، (Capsule Suspension CS) می‌باشند. در جدول زیر انواع فرمولاسیون‌های رایج علف کش‌ها مورد استفاده در فضای سبز به همراه مثالی برای هر مورد آورده شده است.

برخی از فرمولاسیون‌های علف کش‌ها ممکن است با هم ناسازگار باشند. به عنوان مثال علفکش‌های MSMA و توفوردی آمین گاهی اوقات هنگام ترکیب رسوب تشکیل می‌دهند. دو علف کش ممکن است به خوبی ترکیب شوند اما از لحاظ شیمیایی ناسازگار باشند که منجر به کاهش خاصیت علف کشی می‌شود. به عنوان مثال، ترکیب توفوردی با Fusiludey Vantage یا دیگر علف کش‌های ویژه گراس‌ها منجر به کاهش کنترل گراس‌ها می‌شود. برچسب روی علف کش‌ها دستورالعمل‌هایی در مورد ترکیباتی که می‌توان به علف کش اضافه کرد، آورده شده است.

فرمولاسیون‌های خشک علف کش‌ها پایدارتر هستند و در صورت حفاظت از رطوبت به مدت چندین سال فعالیت خود را حفظ می‌کنند. فراورده‌های گرانولی گران تر از فرمولاسیون‌های مایع هستند. بنابراین آنها فقط در مناطق با ارزش مثل فضای سبز شهری استفاده می‌شوند. یکی از مشکلات فرمولاسیون پودر و تابل آن است که به صورت گرد و خشک می‌باشد و در طی کاربرد (وزن

کشی و اختلاط با آب) گردو غباری تولید می کند که برای سلامتی کاربر ممکن است خطرناک باشد. به منظور تقلیل این مشکل شرکتهای تولید کننده مواد شیمیایی فرمولاسیون های گرانول قابل پخش در آب و روان ریز خشک را توسعه داده اند. این فرمولاسیون ها پودرهای وتابل به صورت پلت در آمده هستند و گرد کمتری تولید می کنند. فرمولاسیون های قابل حل در آب علف کش ها کاملاً در آب حل شده و بدون نیار به هم زدن محلول باقی می مانند.

مایعات غلیظ امولسیون شونده ترکیباتی اساساً روغنی هستند که ماده موثره علف کش را به صورت سوسپانسیون نگه می دارند. در هنگام ترکیب با آب، روغن و علف کش در آب معلق شده و بدون به هم زدن از هم جدا می شوند. جز موارد ذکر شده در روی برچسب علف کش، همه فرمولاسیون های مایع باید از سرما حفاظت شوند. (رانداب علف کشی است که می تواند دفعات منجمد شده بدون آنکه کاهشی در فعالیت آن دیده شود). همچنین مایعات، انبارداری کوتاهتری به نسبت محصولات خشک دارند. آنها می توانند در ظرفی که نگهداری می شوند به صورت دو فاز جدا مایع و جامد که فاز جامد در ته ظرف جمع می شود در آیند. اگر به مدت طولانی انبار شده باشند، احتمالاً مخلوط کردن مناسب آنها حتی با هم زدن مدام نیز امکان پذیر نمی باشد. بنابراین فقط باید به اندازه نیاز سالیانه خود علف کش خریداری کرد. همه فراورده ها می توانند برای حداقل یکسال انبار شوند.

فرمولاسیونهای رایج علف کش های مورد استفاده برای کنترل علف های هرز در گیاهان زینتی

فرمولاسیونهای جامد	نوع علف کش
گرانول(G)	Ronstar ۲G
(W or WP)	Devrinol ۵-WP
(DF)	Princep ۹-DF
(WDG)	Pendulum ۶-WDG
فرمولاسیونهای مایع	نوع علف کش
قابل حل در آب (WS)	Roundup Pro
(L)	Princep ۴L
(E or EC)	Goal ۲XL

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

روش‌های کنترل علف‌های هرز در گیاهان زینتی

روش‌های شیمیایی

زوال یا تجزیه علفکشها

فرآیندی است که به موجب آن مواد موثر، غیر فعال شده و از بین می‌رود. در زیر به برخی روش‌های زوال علفکش‌ها اشاره شده است.

تجزیه میکروبی: تجزیه بوسیله قارچ، باکتری و میکروارگانیسم‌های دیگری که از علف کش به عنوان منبع غذایی استفاده می‌کنند. شرایط خاک مثل رطوبت، PH، تهویه، دما و میزان مواد آلی روی سرعت تجزیه تاثیر می‌گذارد.

تجزیه شیمیایی: تجزیه علف کش‌ها بوسیله فرآیندهای خاکی غیر زنده می‌باشد که شامل هیدرولیز، دی‌آلکیلاسیون، جایگزینی و دیگر فرآیندها می‌باشد. دما، رطوبت، PH، خواص شیمیایی و فیزیکی علف کش‌ها و جذب سطحی در فرآیند تجزیه شیمیایی دخیل می‌باشد.

این دو سیستم تجزیه میکروبی و شیمیایی رابطه قوی با شرایط خاک دارند. شرایطی که برای تجزیه میکروبی مساعد می‌باشد برای تجزیه شیمیایی نیز مناسب است. این شرایط شامل مواد آلی زیاد، دماهای بالای خاک، رطوبت کافی است. تحت شرایط مواد آلی کم و خاک‌های گرم و خشک تجزیه علف کش‌ها کنتر است.

تجزیه نوری : خاص علف کش‌هایی است که می‌توانند بوسیله نور خورشید شکسته شوند. به این صورت که در آن باندهای بین عناصر خاص به نقطه قابل شکستن یا قابل جابجایی تحریک می‌شوند. وقتی این اتفاق انجام شود تغییرات مولکولی شکل می‌گیرد و علف کش‌ها بصورت غیر فعال درمی‌آیند. از علف کش‌های حساس به تجزیه نوری میتوان به ترفلان اشاره کرد که باید بلافصله بعد از کاربرد جهت جلوگیری از تجزیه نوری با خاک مخلوط شود.

دوام علف کش‌ها

دوام یک علف کش، توانایی آن برای مقاومت به تجزیه می‌باشد. سرعت تجزیه، بر حسب نیمه عمر ماده موثره اندازه گیری می‌شود. نیمه عمر شیمیایی مدت زمانی است که نیمی از علف کش اولیه به متابولیت‌های آن تجزیه شود. بعضی از فاکتورهای موثر روی پایداری علف کش‌ها شامل حلالیت علف کش، قابلیت جذب سطحی علف کش، شرایط محیطی، نوع خاک، میزان مواد آلی است.

بافت خاک را به درصد اجزای خاک یعنی شن، سیلت و رس نسبت می‌دهند، که بر روی حرکت علف کش‌ها به چندین روش تاثیر می‌گذارد. حرکت آب در خاک با بافت درشت‌تر، سریع‌تر می‌باشد. خاکهای درشت‌تر مکان‌های باند شدن کمتری با علف کش

دارند و می‌توانند با کاربرد کمتر (میزان کمتر) علف کش در مقایسه با خاک‌های سنگین تر اشباع شوند. در خاک‌های سنگین با مواد آلی بیشتر، رطوبت و دامنه دمایی مناسب، تجزیه به صورت میکروبی و شیمیایی بیشتر صورت می‌گیرد. محتوی مواد آلی، میزان مواد آلی در خاک نیز به صورت موثری روی چگونگی نگهداری علف کش توسط خاک تاثیر می‌گذارد. در خاک‌های با مواد آلی بالا علف‌کش‌ها سریعتر جذب خاک شده و از دسترس گیاهان خارج می‌شوند بنابراین در این خاک‌ها باید میزان مصرف علف‌کش‌های خاک مصرف را افزایش داد.

لازم به یاد آوری است به صرف این‌که یک علف کش خاصیت باقیمانده در خاک دارد دلیل بر عدم مصرف آن و خسارت به گیاهان دیگر نمی‌باشد. به عنوان مثال اوریزالین (سورفلان) علف کش پس رویشی برای کنترل علف‌های هرز یک‌ساله در چمن‌های گرم‌سیری است. بر چسب این علف کش اشاره به بقای آن به مدت شش تا هشت ماه در خاک‌های مخصوص و شرایط محیطی خاص دارد. اما از این علف کش می‌توان در زیر درخت و بوته‌ها استفاده کرد بدون این‌که آسیبی به پوشش رویشی مطلوب برساند. از طرفی علف کش پرموتون دارای بقای زیادی است و قادر به کنترل علف‌های هرز در چمن خواهد بود با این وجود در صورت کاربرد زیر درختان و بوته‌ها آسیب قابل انتظار خواهد بود. هر دو مثال بالا علف کش‌هایی با باقیمانده در خاک می‌باشند که یکی از آن‌ها به درختان آسیب می‌رساند و دیگری آسیب نمی‌رساند. علت آن در پاسخ در خصوصیات فیزیولوژیکی متفاوت این دو علف کش است. اوریزالین سیستمیک نیست یعنی قادر به انتقال در داخل گیاه نمی‌باشد و نحوه عمل آن جلوگیری از تقسیم سلولی در بذر جوانه زده است. از طرف دیگر پرموتون، علف کشی سیستمیک است و از طریق سیستم آوند آبکش به سراسر گیاه منتقل می‌شود و نحوه عمل آن تأثیر بر روی فتوستنتز بوده و اثری بر تقسیم سلولی ندارد. بنابراین با کاربرد آن در زیر درختان و بوته‌ها به راحتی وارد گیاه شده و آنها را می‌کشد.

چنین اطلاعات مفیدی راجع به خصوصیات متفاوت علف کش‌ها با خواندن برچسب و رعایت موارد مربوطه به دست می‌آید. از مهمترین علف کش‌هایی با باقیمانده بدون ضرر Benefin, Bensulide, Bithiopyr, Isoxaben, Oryzalin و از DCPA, Siduron, Prodiamine, Metolachlor, Trifluralin, Napropamide, Pendimethalin

علف‌کش‌هایی با باقیمانده خسارت زا Diuron, Bromacil, Prometon را می‌توان نام برد.

علف‌کش‌های بدون باقیمانده اشاره به علف‌کش‌هایی دارند که در تماس با خاک هیچ فعالیت پس مانده‌ای ندارند مانند: Bentazon, Glyphosate, Glufosinate ammonium, Paraquat, Sethoxydim, MSMA, DSMA, Fluazifop-p-butyl

همه علف‌کش‌هایی با باقیمانده در خاک، پیش رویشی نیستند زیرا برخی از آن‌ها هم فعالیت پیش رویشی و هم فعالیت پس رویشی دارند.

برهم کنش علف کش‌ها با محیط و گیاه

برای اینکه علف کش فعالیتش را در داخل گیاه انجام دهد نیاز مند شرایط خاصی است به طوری که علف کش باید در تماس با گیاه قرار گیرد. این نکته در علف کش‌های پس رویشی در مقایسه با علف‌کش‌های پیش رویشی مهم تر می‌باشد. علف‌کش‌های پیش

رویشی با این دانش به کار می‌رond که قادر به انتقال در داخل خاک قبل از جوانه زدن بذر می‌باشد. در اغلب موارد این علف کش‌ها در سطح فوقانی خاک به کار می‌rond و باید علف کش به منطقه جوانه زنی علف هرز برسد. اما علف‌های هرز منتظر نمی‌مانند و ممکن است قبل از رسیدن ماده موثره به منطقه فعالیت علف کش جوانه بزند و از خاک خارج شوند.

علف کش به محض ورود به داخل گیاه باید محلی را برای فعالیت علف کشی خود پیدا کند. چندین فاکتور موثر بر تماس علف کش با گیاه و اینکه علف کش بتواند فعالیت علف کشی خود را در داخل گیاه انجام دهد وجود دارد. عمومی ترین این فاکتورها عبارتند از:

- سن گیاه: علف‌های هرز جوان‌تر با فعالیت رشد بیشتر در مقایسه با گیاهان بالغ و مستقر شده حساسیت بیشتری به علف کش‌ها دارند. زیرا که برگ‌های مسن تر مقدار انتقال علف کش کمتری دارند و در نتیجه حرکت علف کش از محل جذب به منطقه فعال علف کش کاهش می‌یابد.

شکل برگ: برگ‌های پهن‌تر، علف کش را در مقایسه با برگ‌های باریک تر بیشتر در سطح خود نگه می‌دارند.

مواد تشکیل دهنده سطح برگ: از جمله مقدار موم‌های کوتیکولاری موجود در سطح برگ می‌باشد. این لایه مومی آب را در گیاه نگهداری می‌کند و علف کش را در سطح برگ جمع می‌کند و مانع انتقال آن به داخل برگ می‌شود. تغییر میزان این موم‌ها بر حرکت ملکول‌های علف کش از برگ تاثیر می‌گذارد، به طوری که لایه ضخیم‌تر در مقایسه با لایه ناز کتر مانع بزرگتری می‌باشد. همچنین به وجود یا عدم وجود کرک‌ها یا موسمهای سطح برگ نیز بستگی دارد. اینها ساختارهایی هستند که قطرات محلول علف کش را از تماس مستقیم با سطح برگ دور نگه می‌دارند.

شرایط محیطی: تنش‌های محیطی وارد شده به گیاه مانند کمبود رطوبت، گرما و یا حتی تنش فیزیکی منجر به کاهش انتقال و حرکت مواد در داخل گیاه می‌شوند.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف های هرز در گیاهان زینتی

روش های کنترل علف های هرز در گیاهان زینتی

روش های شیمیاگری

مدیریت کاربرد علف کش ها

به یاد داشته باشید که علف کش ها می توانند به گیاهان مطلوب و غیر هدف نیز آسیب برسانند. هنگام استفاده از هر علف کش، خصوصیات علف کش را بررسی کنید و به کاربرد آن به دقت توجه کنید. اطمینان حاصل شود که علف کش به روی هدف اصلی هدایت می گردد. علف کش را به مقدار مناسب، زمان مناسب و درست برای محلی که بر روی برچسب درج شده است استفاده کنید. فرار علف کش ممکن است درنتیجه بادبردگی قطرات سرم، تبخیر (حرکت به صورت گاز)، روان آب سطوح آلوده شده با آبیاری و ایجاد آلودگی، یا علف کش، بوسیله حرکت یا تجهیزات باشد.

یک روش برای اجتناب از آسیب به گیاهان مطلوب سمپاشی هنگامی است که گیاهان غیر هدف حضور نداشته یا رشد فعالی ندارند. برای مثال، کاربرد رانداب یا علف کش های پیش رویشی در اواخر زمستان قبل از بیدار شدن گیاهان زینتی از خواب ایمنی بالاتری برای محصول دارد و شانس آسیب گیاهان غیر هدف را کاهش می دهد. همیشه به خاطر داشته باشید که بعضی علف کش ها خیلی فرار هستند. از کاربرد علف کش ها در زمان ورزش باد اجتناب شود. همیشه دستورالعمل موجود بر روی برچسب خوانده شده و به احتیاط های موجود در روی آن توجه گردد. بر چسب های علف کش های بخار شونده محدودیت هایی برای جلوگیری از فرار و بخار علف کش دارد. از یک علف کش تدخینی در شرایط گرم و خشک یا در هنگامی از روز که دمای هوا ممکن است گرم باشد استفاده نگردد. سمپاشی های هدایت شده به منظور جلوگیری از تماس علف کش با برگ ها یا شاخساره گیاهان مطلوب و غیر هدف استفاده می شوند. قطرات سمی آنقدر کوچک هستند که دیدن آنها سخت می باشدو به راحتی با هوا حرکت کرده و به گیاهان حساس آسیب می رسانند. سمپاشی حفاظت شده با سمپاش های محافظه کار که یک حافظ مخروطی روی نازل دارند، می تواند از برخورد قطرات سم با شاخ و برگ گیاهان مطلوب جلوگیری کند. کاربرد علف کش با سمپاش های فتیله ای به طوری که محلول علف کشی فقط بر روی شاخ و برگ علف هرز مالیده شود، روش دیگری برای استفاده از علف کش های عمومی به صورت ایمن در اطراف گیاهان، مطلوب می باشد.

بعضی علف کش ها به طور عمودی از پروفیل های خاک شسته می شوند. آنها ممکن است باعث خسارت به بوته ها و درختان شوند یا حتی در صورتی که ریشه های این درختان به منطقه تیمار شده گسترش یافته باشند از بین روند. بارندگی ممکن است این علف کش را به منطقه ریشه حرکت دهد و منجر به خسارت شود. آتزازین و سیمازین علف کش هایی هستند که توانایی حرکت عمودی و جانبی را دارند.

قبل از انتخاب یک علف کش مناسب برای گیاهان زینتی باید بتوان به سوالات زیر پاسخ داد.

آیا علف کشنده مورد نظر بیشتر علف های هرز موجود را کنترل می کند؟

آیا علف کشنده برای گیاه زینتی مورد نظر توصیه شده است؟

حساسیت دیگر گیاهان زینتی و گونه های غیر هدف به آن علف کشنده چگونه است؟

آیا قابلیت و امکان خسارت به کشت های بعدی به دلیل پس مانده در خاک را دارد؟

دلایل خسارت علف کشنده به گیاهان مطلوب

اگر علف کشنده به طور مناسبی انتخاب و بکار رود، در دامنه وسیعی از گیاهان زینتی قابل استفاده می باشد. به هر حال در صورت انجام اشتباهات زیر امکان خسارت علف کشنده ها وجود دارد.

۱- حساسیت گیاه اصلی به علف کشنده: علف کشنده گالری (Gallery) قابل استفاده در بسیاری از گیاهان زینتی می باشد اما به دلایل ناشناخته شمشاد (*Euonymus alatus*) به آن خیلی حساس بوده و خسارت می بینند.

۲- غلظت بالای علف کشنده: این مورد می تواند ناشی از کاربرد مقدار زیادی از علف کشنده در اثر کالیبراسیون غلط سپاش و توزیع غیر یکنواخت سم در جریان سپاشی اتفاق افتد. به عنوان مثال سیمازین و قیکه در غلظت مناسب استفاده می شود خطر کمی برای محصول دارد، اما در غلظت بالا این علف کشنده منجر به خسارت و مرگ به گیاهان زینتی می شود.

۳- کاربرد در زمان نامناسب: برخی علف کشنده های روغنی برای استفاده در گیاهان قبل از مرحله بازشدن جوانه ها مناسب می باشد، اما امکان خسارت به شاخه و برگ در مرحله رشد فعال در اثر کاربرد این علف کشنده ها وجود دارد. پنانت (Pennant) بر روی کاج سفید در اوایل بهار قابل استفاده می باشد، اما کاربرد آن به محض شروع رشد جدید، به طور قابل توجهی به آن خسارت می زند.

۴- استفاده از علف کشنده پس رویشی غیر انتخابی بر روی تنه درختان جوان با پوست نازک: فاینال (Final)، ریوارد (Reward) و رانداب (Rounup) قابل استفاده در اطراف پایه های درختان با پوست کلفت می باشد اما استعمال آنها در اطراف درختان جوان با پوست نازک باید با دقت و احتیاط باشد.

مراحلی که قبل از استعمال علف کشنده لازم است رعایت شود

۱- ابتدا علف های هرز غالب باید شناسایی گردند.

به منظور اطمینان از اینکه علف کشنده انتخابی بر روی آنها موثر است، برچسب علف کشنده مطالعه شود. در نظر داشته باشید که هیچ علف کشنده همه علف های هرز را کنترل نمی کند. مصرف مداوم علف کشنده ها ممکن است منجر به حذف مشکلات علف های هرز اولیه شود، در حالیکه علف های هرز دیگر که مقاوم به علف کشنده می باشند شروع به رشد و توسعه کنند.

۲- علف های هرز یک ساله براحتی با علف کشنده های پیش رویشی قابل کنترل می باشند به شرطی که علف کشنده مناسب و در زمان مناسب استفاده شود. برای کنترل یک ساله های تابستانه علف کشنده های پیش رویشی باید در بهار استفاده شوند یا اینکه علف کشنده های پس رویشی در مراحل بعدی به کار رود. برای کنترل یک ساله های زمستانه، علف کشنده های پیش رویشی می

بایست در پاییز (آبان ماه یا آذر ماه) استعمال شوند. علف کش‌ها ای تماسی یا سیستمیک برای کشتن علف‌های هرز سبز شده استفاده می‌شوند. زیرا آنها توانایی انتقال از ریشه‌ها به بخش‌های فوکانی را ندارند.

- دوساله‌هایی، مثل هویج وحشی برای تکمیل سیکل زندگی خود نیاز به دو فصل رشد دارند. بعد از جوانه زنی در فصل اول، این گیاهان یک سیستم ریشه‌ای توسعه یافته و مجموعه متراکم از برگ‌ها به نام روزت بوجود می‌آورند و در سال بعد، این گیاهان گل داده، تولید بذر کرده و نهایتاً می‌میرند و از بین می‌روند. دوساله‌ها با علف کش‌های پیش رویشی در مرحله جوانه زنی بذر کنترل می‌شوند. اما مصرف علف‌های پس رویشی سیستمیک بعد از استقرار دوساله‌ها ضروری می‌باشد.

- چند ساله‌ها، سال‌ها رشد کرده و تولید بذر می‌کنند. چند ساله‌های علفی مثل پنجه مرغی (*Cynodon dactylon*) و کنگر صحرایی (*Cirisum arvensis*) هر ساله در زمستان از بین می‌روند اما اندام‌های زیر زمینی آنها سالم در خاک می‌ماند. در چند ساله‌های چوبی ممکن است برگ‌ها ریزش کرده ولی ساقه‌ها و ریشه‌ها زنده هستند. هر چه به علف‌های هرز چند ساله اجازه رشد بیشتری داده شود، سیستم ریشه‌ای آنها بیشتر توسعه و گسترش می‌یابد و کنترل آنها مشکل‌تر می‌شود. کوالیتواتور زدن بخش‌های رویشی علف‌های هرز چند ساله باعث تکثیر و گسترش آنها می‌شود. زیرا هر تکه از بخش‌های رویشی منجر به تولید گیاه جدید می‌شود. چند ساله‌های رشد کرده از بذر با علف کش‌های پیش رویشی قابل کنترل هستند، اما استفاده از علف‌کش‌های پس رویشی سیستمیک بعد از استقرار چند ساله‌ها ضروری می‌باشد.

۲- بر چسب علف کش برای اطمینان از اینکه علف کش مورد استفاده هیچ گونه اثر سمی بر روی گیاهان مطلوب اطراف آن محل ندارد مطالعه شود.

۳- میزان و غلظت مورد استفاده علف کش را بر اساس موارد زیر تعیین کنید:

- مقدار توصیه شده بر روی برچسب علف کش

- بافت خاک (به عنوان مثال سیمازین در خاک‌های شنی سبک در مقایسه با خاک‌های رسی سنگین مؤثرترمی باشد و باید مقدار کمتری از آن مصرف شود).

- علف کش‌های ترکیبی (اگر دو علف کش در ترکیب با هم استفاده می‌شوند غلظت آنها را کمتر در نظر بگیرید) بیشتر برچسب موجود در روی علف کش‌ها، به جای نوشتن یک غلظت مشخص، دامنه‌ای از مقدار علف کشی را قید کرده‌اند. در صورت استفاده از مخلوط علف کش‌ها، غلظت پایین تر از هر کدام به کار برد شود.

۴- سم پاش یا پخش کننده را کالیبره کنید.

۵- مشخص شود که چه مقدار از علف کش برای پوشش منطقه در غلظت توصیه شده لازم می‌باشد. حداقل دو نفر محاسبات کالیبره کردن را در این مورد انجام دهند و در صورت وجود هر گونه ابهام در محاسبات، علف کش را بکار نبرید.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

روش‌های کنترل علف‌های هرز در گیاهان زینتی

روش‌های شیمیایی

کالیبراسیون سمپاش

به منظور استفاده مناسب و موثر از علف کش‌ها می‌بایست به طور یکنواخت و در مقدار دقیق در سراسر سطح مورد نظر پاشیده شوند. اگر مقدار کمی از علف کش استفاده شود کنترل علف‌های هرز ضعیف خواهد بود و در صورت مصرف زیاد و بیش از حد احتمال خسارت به گیاه وجود دارد. به منظور کاربرد یکنواخت مقدار مناسب علف کش، تجهیزات باید کالیبره شوند. در کالیبراسیون یک سمپاش، سرعت و فشار سمپاشی، نازلی که استفاده می‌شود و ارتفاعی که نازل قرار می‌گیرد (که عرض باند سمپاشی را تعیین می‌کند) می‌بایست مد نظر قرار گیرد.

بخش‌های مهم یک سیستم سمپاش شامل پمپ، تنظیم کننده فشار، فشارسنج، صافی‌ها نازل‌ها می‌باشد. بیشتر علف کش‌ها ذرات معلق را ایجاد می‌کنند که باعث فرسایش و خراشیدگی پمپ می‌شود. بهترین نوع پمپ برای استفاده این نوع علف کش‌ها پمپ‌های سانتریفوژی یا دیافراگمی می‌باشند زیرا به نسبت بقیه پمپ‌ها با دوام تر هستند. تنظیم کننده فشار برای حفظ فشار تنظیم کننده‌های فشار در طول سمپاش مورد نیاز می‌باشد. علف کش‌ها باید با فشار ۱۵ تا ۴۰ psi (۱-۲/۵ بار) سمپاشی شوند. درب مخزن سمپاش باید مجهز به توری‌های پنجاه مشی بخصوص هنگامی که فرمولاسیون پودر و تابل (WP) مورد استفاده قرار می‌گیرند (برای جلوگیری از انسداد نازل‌ها) باشد.

برای کالیبراسیون از دستور العمل زیر استفاده می‌شود:

- منطقه‌ای که از لحاظ توپوگرافی (پستی و بلندی) معرف محل مورد سمپاش باشد انتخاب کنید و مساحت آنرا اندازه گیری نمایید (مساحت سمپاشی براساس فاصله نازل‌ها یا عرض باند پاشش علامت گذاری می‌شود).
- سمپاش را با آب پر کرده و زمانی که طول می‌کشد تا با سرعتی ثابت به آخر سطح انتخاب شده برسد را ثبت نمایید. در مورد سمپاش‌های پشتی همان شخصی که کالیبراسیون انجام داده، عمل سمپاشی را نیز انجام دهد، زیرا کالیبراسیون به طول قدم‌های شخص بستگی دارد.
- در حالیکه فشار انتخاب شده را حفظ کرده اید، پاشش و خروجی آب را از نازل‌ها برای مدت زمانی که برای رسیدن به انتهای مسافت کالیبراسیون لازم بود جمع آوری کنید. بدین صورت خروجی سمپاش بدست می‌آید.
- اگر از سم پاش‌های بوم دار استفاده می‌کنید مرحله سوم را دو یا سه بار تکرار کنید، هر بار آب را از نازل‌های مختلف جمع آوری کنید و میانگین گیری نمایید. همه نازل‌ها باید چک شوند و اگر تفاوت بین خروجی نازل‌ها بیش از ۱۰ درصد باشد نازل باید تعویض گردد.

۵- مقدار ماده شیمیایی که باید به مخزن سم در هر بار سمپاشی اضافه شود، را با توجه به مقدار آب مصرفی در هکتار و میزان غلظت مصرفی سم و نیز با توجه به ظرفیت مخزن سمپاش با استفاده از یک تناسب ساده بدست آورید.

انتخاب نازل‌های سمپاشی

نازل بخش اصلی یک سمپاش به شمار می‌آید. هر چند که نازل‌ها نسبتاً ارزان می‌باشند اما نباید این بخش سمپاش را نادیده گرفت. نازل بر میزان جریان سم، تبدیل محلول سم به قطره‌ها، پخش و توزیع قطرات سم اثر می‌گذارد. باید نازل‌های مناسب را برای یک سمپاشی مناسب انتخاب نمود.

در هنگام خرید نازل، باید نوع مناسب آن از بین انواع مختلف با زاویه و مقدار پاشش مناسب انتخاب شود. نازل‌های با زاویه‌های ۶۵-۱۳۰ درجه برای کاربرد علف کش‌ها در دسترس می‌باشند. نازل‌های با زاویه پاششی بیشتر، می‌توانند جهت تقلیل دریفت (بادبردگی) سم به سطح زمین نزدیکتر شوند.

میزان دبی نازل در شرایط استاندارد یعنی حرکت تراکتور با سرعت ۶ کیلومتر در ساعت و با فشار سمپاشی ۲/۵ بار اندازه گیری می‌شود. مقدار سم استفاده شده در هکتار با یک نازل مخصوص، با رانندگی آهسته تر و افزایش فشار سمپاشی قابل افزایش است. یکی از نازل‌های مورد استفاده برای علف کش‌ها نازل ۴۰۰ می باشد که با زاویه پاشش ۸۰ درجه سمپاشی می‌کند و ۴/۰ گالن (هر گالن ۳/۷۸ لیتر است) در دقیقه در فشار ۴۰ psi (۲/۵ بار) خروجی دارد.

انواع مختلفی از نازل‌ها معمولاً برای استفاده علف کش‌ها در خزانه‌ها یا گیاهان زینتی کاربرد دارند.

• نازل‌های بادبزنی مسطح : قطرات را به شکل بادبزن پخش می‌کنند. الگوی پاشش این نازل‌ها طوری است که مقدار پاشش سم در لبه‌ها کمتر از مرکز می‌باشد. بنابراین باید به صورت گروهی در بوم‌های سمپاشی استفاده شوند. برای دستیابی به الگوی پاششی یکنواخت در سراسر عرض بوم، باید این نوع نازل‌ها ۴۰ تا ۵۰ درصد همپوشانی انجام دهند. در نازل‌های بادبزنی یکنواخت، فشار سمپاشی حداقل ۳۰ psi لازم می‌باشد.

• نازل‌های بادبزنی مسطح با فشار پایین : برای مواردی که نیاز به فشار پایین است مانند سمپاش‌های پشتی این نازل‌ها برای فشار ۱۰ تا ۲۵ psi طراحی می‌شوند. فشار پایین سمپاشی و منافذ بزرگتر این نازل‌ها قطرات بزرگتری را ایجاد کرده که منجر به کاهش بادبردگی می‌شود. یک نازل بادبزنی مسطح فشار کم با حروف LP (Low pressure) بعد از اعداد مشخص می‌شود مثل (LP ۸۰۰۴). نازل‌های بادبزنی مسطح با فشار کم و نازل‌های مسطح معمولی برای استفاده در بوم سمپاش‌ها کاربرد دارند. آنها نباید به تنها برای سمپاشی نواری استفاده شوند، زیرا الگوی سمپاشی غیر یکنواخت دارند. همچنین به منظور اطمینان از توزیع یکنواخت سم، نازل‌های موجود در بوم سمپاش باید از نظر نوع و اندازه مشابه باشند.

• نازل‌هایی با پاشش یکنواخت: برای سمپاشی نواری مورد استفاده قرار می‌گیرند. این نازل‌ها مشابه نازل‌های بادبزنی یکنواخت هستند اما علف کش را به طور یکنواخت در سراسر الگوی پاششی، توزیع می‌کنند. نازل‌های با پاشش یکنواخت با زوایای ۸۰ و ۹۵ درجه

درجه موجود می باشدند. فشار ایده آل سمپاشی با این نوع نازل بین $20-40 \text{ psi}$ می باشد. نازل های با پاشش یکنواخت با حرف E بعد از اعداد مشخص می شود (Even).

• نازل های بادبزنی سیلابی: یک الگوی پاششی یکنواخت و پهن فراهم می کند. زاویه پاشش پهن و عریض (۱۳۰ تا ۱۱۰ درجه) اجازه می دهد که فاصله نازل ها بیشتر و ارتفاع بوم پایین تر در نظر گرفته شود. سوراخ های بزرگتر نازل، قطره های درشت تر تولید کرده و مقاومت نازل های بادبزنی سیلابی به دریفت و انسداد را فراهم می سازد. پوشش سراسری بهینه با همپوشانی صدرصد بدست می آید. فشار سمپاشی با این نازل ها $10 \text{ to } 30 \text{ psi}$ می باشد.

نازل ها از مواد مختلفی ساخته شده اند، انواع برنجی و آلومینیومی آن ارزانتر می باشدند. اما این دو نوع، نرم هستند و به سرعت ساییده می شوند هنگامی که موادی با قدرت سایش بالا مثل پودر و تابل استفاده می شود، نازل های فولادی ضد زنگ مناسب ترند زیرا که $20 \text{ to } 75$ بار دیرتر فرسوده و ساییده می شوند اما $3 \text{ to } 5$ برابر انواع برنجی گرانتر هستند.

قیمت، یکنواختی پاشش و دوام نازل های پلاستیکی بسته به کیفیت پلاستیک مورد استفاده در ساخت آنها، فرق می کند. این نازل ها می توانند مثل انواع فولادی ضد زنگ یکنواخت و بادوام بوده ولی هزینه آنها به نصف کاهش می یابد. کاربر قبل از خرید نازل های پلاستیکی باید با تولید کننده مشورت کند. ترکیب ایده آل، نازلی است که بدن پلاستیکی و منفذ ضد زنگ داشته باشد در نتیجه استحکام و دوام فولاد ضد زنگ و با هزینه کم پلاستیک را خواهد داشت.

جهت حذف ذرات درشت از مخلوط سم به منظور جلوگیری از انسداد و ساییدگی زیاد نازل ها، همیشه باید از صافی در سمپاش استفاده شود. توصیه عمومی استفاده از صافی های 50 mesh (mesh) می باشد ولی به دستورالعمل های کارخانه سازنده در مورد نازل توجه شود. کالیبراسیون دقیق یک سمپاش فقط تا مدتی که سوراخ های نازل بدون تغییر بماند، معتبر می باشد. به محض فرسودگی و ساییده شدن نازل ها، سوراخ های نازل ها بزرگتر شده و مقدار و یکنواختی علف کش مصرفی تغییر می کند. برای کم کردن این مشکلات کاربراید نازل های با کیفیت بالا خریداری کند، مرتب آنها را بازبینی کند و در صورت نیاز آنها را تعویض نماید. برای پاک کردن یک نازل مسدود شده از کمپرس هوا یا قلم موی نرم استفاده می شود. هرگز از میخ یا سیم (بخاطر صدمه به سوراخ نازل) استفاده نگردد.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

روش‌های کنترل علف‌های هرز در گیاهان زینتی

روش‌های شیمیابی

نحوه اضافه کردن علف‌کش‌ها به مخزن سمپاش

علف‌کش‌های غلیظ هرگز نباید مستقیماً در مخزن خالی سمپاش ریخته شوند. بلکه باید نصف آب مورد نیاز به مخزن اضافه شود، سپس علف‌کش به آن افزوده گردد و در نهایت باقیمانده مخزن خالی با آب پر شود. پس از سم پاشی باقیمانده آن خالی شود. پودرهای وتابل سنگین ممکن است نازل را مسدود کرده و یا در گوشه‌های مخزن سمپاشی قرار گیرند که پاک کردن آنها مشکل خواهد شد.

در هنگام کاربرد مخلوط علف‌کش‌ها، این ترکیبات را بر اساس فرمولاسیون و به ترتیب زیر اضافه کنید: پودر وتابل، روان‌ریز، محلولهای قابل حل در آب، افزاینده‌ها (ادجوت‌ها) و مایع غلیظ امولسیون شونده، در هنگام اضافه کردن این مواد به مخزن، هم زدن مداوم و پیوسته اهمیت دارد.

در هنگام استفاده از سمپاش‌های پشتی، ابتدا مواد شیمیابی به همراه آب در یک سطل مخلوط گردد و خوب به هم زده شود، سپس این مخلوط را در داخل سمپاش ریخته شود. اگر مواد شیمیابی مستقیماً به سمپاش اضافه شوند تهیه یک مخلوط مناسب مشکل می‌باشد.

سازگاری علف‌کش‌ها

دو علفکش یا مخلوط کود و علفکش گاهی اوقات در زمان ترکیب در سمپاشی از هم جدا می‌شوند. یک سورفتانت (عامل سازگاری) به اختلاط آنها کمک می‌کند. عوامل سازگار کننده موجود در بازار شامل COMPEX، UNITE و CO-MIX می‌باشند.

هر مخلوطی معمولاً بعد از ۳۰ دقیقه جدا می‌شود اما به راحتی با هم زدن دوباره مخلوط شده و قابل استفاده می‌گردند. اما اگر مخلوط روغن غیر قابل پخش، رسوب و یا انبوهی از مواد جامد تشکیل گردد، این مخلوط غیر قابل استفاده است. اگر مواد شیمیابی با هم سازگار هستند با کاربرد علف‌کش‌ها در اختلاط با یکدیگر یا در ترکیب با کودها و علفکش‌های دیگر می‌توان در زمان و هزینه کارگر صرفه جویی کرد.

نکاتی که بعد از استعمال علف کشها رعایت آن ضروری است

۱- تهیه گزارش سمپاشی

پس از مصرف هر نوع علف کش گزارشی کامل از کاربرد آن تهیه شود. گزارش‌های علف کشی پایه هر گونه تفسیر مورد نیاز در برنامه کنترل خواهد بود. اگر گیاه صدمه دید یا مواد علف کشی عمل نکنند، گزارش خوب به تعیین علت برای جلوگیری از مشکلات بیشتر در آینده کمک خواهد کرد. این گزارش‌ها باید شامل: تاریخ سمپاشی - نوع علف کش (ماده شیمیایی) - نوع فرمولاسیون - سرعت سمپاشی - منطقه سمپاشی شده - مقدار ماده شیمیایی - کاربردی حجم آب کاربردی - وضعیت آب و هوا در زمان کاربرد (دما، ابری یا صاف) - مرحله رشدی علف هرز - تفسیر و شرح هر گونه مشکل در زمان کاربرد (مثل گرفتگی نازل‌ها، شکستن لانس سمپاش) باشد.

۲- شستشو و تمیز کردن سمپاش ها

بالاFaciale بعد از استفاده از سمپاش‌ها، آنها را باید طبق اصول زیر تمیز کرد:

- با آب تمیز سمپاش را شستشو دهید که شامل آب پاشی از طریق لوله‌ها و نازل‌ها نیز می‌شود.
- برای شستشوی دقیق‌تر، سمپاش را با یک محلول پاک کننده شستشو دهید.
- دوباره سمپاش را با آب تمیز شستشو دهید.

برطرف کردن و پاک کردن ترکیبات روغنی مثل علف کشها توفوردی یا گارلون از سمپاش‌ها مشکل می‌باشد. سمپاش‌های مورد استفاده برای کاربرد این گونه ترکیبات به ترتیب زیر تمیز می‌شوند:

- سمپاش را با یک حلال روغنی شستشو دهید.
- مخزن را با محلول آمونیاک ۱۰٪ (۱ گالن آمونیاک در ۱۰ گالن آب) پر کنید و اجازه دهید به مدت ۲۴ ساعت مخزن سمپاش در این حالت بماند.
- نازل‌ها و صافی‌های درپوش و غیره را جدا کنید و در داخل محلول آمونیاک قرار دهید.
- به طور کامل با آب شستشو دهید و آب را داخل سمپاش گردش دهید.
- سم جدید را بر روی چند گیاه حساس مثل گوجه فرنگی یا فلفل قبل از استفاده از سمپاش بر روی گیاه اصلی امتحان کنید. اگر در روی برچسب علف کش دستورالعملی راجع به شستشو وجود دارد آن را انجام دهید.

۳- نگهداری علف کش ها و سمپاش ها

بعد از شستشو، سمپاش را خشک کنید. سمپاش‌ها باید در جای خشک نگهداری شوند. نازل‌ها، درپوش‌ها، صافی‌ها و غیره می‌باشند از سمپاش جدا گردیده سپس، شسته شده و در کيسه‌های بسته بندی تمیز نگهداری شوند. علف کش‌ها را در یک جای خشک و بدون از دسترس بچه‌ها و حیوانات خانگی نگهداری کنید. علف کش‌ها را در جعبه اصلی خود نگهداری کنید و دقت نمایید که برچسب آنها صدمه وارد نشود و یا برچسب آنها برداشته نشود. اجازه ندهید علف کش‌های مایع منجمد شوند.

۴-کنترل خسارت گیاه از بقایای علف کش ها

برای تعیین اینکه چه مقداری از یک علف کش در خاک باقی می ماند، یک آزمایش ساده تحت عنوان زیست سنجی (bioassay) انجام می شود که در این آزمایش بذوری از گیاهان حساس به علف کش در ظروفی با خاک پر شده از زمینی که قبلاً علف کش استفاده شده و در ظروف دیگر از خاک زمینی که علف کش استفاده نشده کاشت می شوند. باید مراحل زیر پیگیری شود:

۱- ظروف را با خاک هایی از اعمق ۵-۱۰ و ۱۵-۲۰ سانتی متر از چند ناحیه از زمینی که بر روی آن آزمایش بقایی علف کشی انجام می پذیرد، پر کنید.

۲- ظروف دیگری را با خاک زمینی که علف کش استفاده نشده از همان اعمق پر کنید.

۳- بذور گیاهان پهنه برگ حساس به علف کش (کاهو و لوبیا) و باریک برگ (یولاف یا چچم) در هر کدام از ظروف کشت گردد.

۴- گیاهان طی مدت ۲ تا ۳ هفته جوانه زده و رشد می کنند. دقت کنید دانهال ها به زیر آب نزوند. آبیاری از زیرظرف مناسب تر می باشد.

۵- دانهال های رشد کرده در خاک زمین علف کش خورده باید به خوبی رشد کنند. اگر دانهال های رشد کرده در این خاک بمیرند یا رشد آنها کم شود و حالت پیچ خورده شوند بقایای یک علف کش در خاک وجود دارد.

اگر در خاکی که احتمال خسارت از بقایای علف کش وجود دارد لازم باشد کشت انجام شود، ریشه های مرطوب نشاء ها به زغال چوب پودر شده خشک آغشته گردد.

اگر لازم است به ناچار گیاهان حساس در خاک های حاوی بقایای مضر علف کش ها نشاء شوند، یا غلظت های خیلی زیاد از علف کش ها استعمال شدن باید زغال چوب پودر شده خشک به منظور خنثی کردن علف کش در سطح خاک پخش گردد. مقدار ۲۲۰-

۱۱۰ کیلوگرم زغال چوب پودر شده خشک در هکتار بقایای معمول علف کش ها را معمولاً غیر فعال می کند. در مورد غلظت های زیاد علف کش ها، باید کربن به مقدار ۱۵۰ برابر مقدار ماده موثر مصرف شده از علف کش در هکتار بکار رود. مثلاً اگر سیمازین به مقدار ۶ کیلو گرم در هکتار سمپاشی شده، پس حدود ۹۰۰ کیلوگرم کربن باید در هکتار استفاده شود. اگر زغال چوب پودر شده

خشک استفاده می شود، آن را به طور یکنواخت در روی منطقه آلوه پخش کنید. زغال چوب ها اثرات سمی علف کش ها را درمان می کنند، بنابراین می توان آن را با آب ترکیب و یک دوغاب تشکیل داد و از آن استفاده کرد. زغال چوب را با علف کش در داخل

سانسیتمتری خاک با یک روتوتیلر یا ابزاری مشابه با خاک مخلوط کنید. این فرایند اختلاط داخلی زغال چوب را با علف کش در داخل خاک تضمین می کند. بعد از اختلاط زغال چوب به مدت ۳-۴ روز کاملاً منطقه را قبل از کاشت آبیاری کنید. در بعضی شرایط چون غیر فعال سازی کند می باشد، چند روز بیشتر منتظر بمانید.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

روش‌های کنترل علف‌های هرز در گیاهان زینتی

روش‌های شیمیایی

علف‌کش‌های مورد استفاده در گیاهان زینتی و فضای سبز

علف‌کش‌های پیش رویشی

لیستی از علف‌کش‌های پیش رویشی همراه با اطلاعات مفید درباره آنها برای کاربرد در گیاهان زینتی در صفحه بعدی آمده است. اطلاعات آمده در زیر می‌تواند در به کارگیری یک علف‌کش پیش رویشی مفید باشد.

۱- علف‌کش‌های پیش رویشی عموماً علف‌های هرز چند ساله مستقرشده را کنترل نمی‌کنند، حتی اگر قبل از رویش آنها، استفاده شوند، همچنین معمولاً علف‌های هرز یک‌ساله ای که جوانه زده و شروع به رشد کرده اند را نمی‌توانند کنترل کنند. چندین استثنای در این مورد وجود دارد که در ادامه شرح داده خواهد شد.

۲- شخم قبل از کاربرد علف‌کش‌ها، به آنها اجازه نفوذ و توزیع بهتر را در خاک می‌دهد. کاربرد در خاک‌های مرتبط نسبت به خاک‌های خشک بهتر می‌باشد. بعد از کاربرد، تقریباً همه علف‌کش‌های پیش رویشی می‌باشد با بارندگی یا آبیاری فعال شوند و یا توسط ادوات مکانیکی با خاک مخلوط شوند. علف‌کش‌های پیش رویشی نه تنها قبل از رویش دانه‌های علف هرز می‌باشد استعمال شوند، بلکه بهتر است کمی زودتر نیز استعمال شوند تا قبل از جوانه زنی بذر علف هرز توسط آبیاری و بارندگی با خاک مخلوط شوند و فعال گردند.

۳- چون بسیاری از بذور علف‌های هرز در اوایل فصل جوانه می‌زنند سپاهی زود هنگام تا حد امکان بعد از کاشت اهمیت زیادی دارد. بهتر است پس از کاشت نشا و پر شدن منافذ خاک با آبیاری و یا بارندگی علف‌کش استفاده شود.

۴- جز در موارد ذکر شده، هیچ کدام از علف‌کش‌ها برای استفاده در گلخانه یا ساختمان‌های سر پوشیده، بسترها بذر و قلمه‌های بدون ریشه، توصیه نمی‌شوند.

۵- انواع گرانولی از علف‌کش‌ها را برای شاخ و برگ خشک استفاده کنید. در مواردی که شاخ و برگ گیاه مرتبط است دانه‌های گرانولی که به شاخ و برگ می‌چسبند ممکن است به گیاه خسارت بزنند. علف‌کش‌های گرانولی را در گیاهان علفی با برگ‌های حلقوی و پیچنده استفاده نکنید.

۶- بیشتر علف‌کش‌های پیش رویشی در صورت کاربرد زیر یک مالج آلی دوام بیشتر و اثر بهتری دارند. در این مورد علف‌کش‌های گل (Goal) و رونستار (Ronstar) استثناء هستند که باید بالای سطح مالج استفاده شوند زیرا به نور آفتاب برای فعال شدن نیاز دارند. Rout و OH₂ و Regalo-o Goal محتوى Treflan (Casoron)، ترفلان (Devrinol) در زیر مالج موثرتر از بالای مالج می‌باشند. کاسورون و ترفلان فوار هستند و دورینول به نور آفتاب حساس می‌باشد.

۷- بیشتر علف‌کش‌های پیش رویشی به طور ایمن و سالمی بر روی بسیاری از گیاهان زینتی حتی در دوره رشد فعال آنها قابل استفاده هستند البته چندین استثنای وجود دارد که در روی برچسب آنها ذکر شده است.

۸- هیچ کدام از علف‌کش‌های پیش رویشی قادر به کنترل همه علف‌های هرز نیستند. بعضی از آنها بهترین اثر را روی پهنه برگ‌ها دارند و برخی بر روی گراس‌ها بهتر عمل می‌کنند. تعداد کمی از آنها می‌توانند جگن‌ها (اویارسلام) را کنترل نمایند. لیست علف‌کش‌های پیش

رویشی نامگذاری شده برای استفاده در گیاهان زینتی در جدول زیر آمده است.

علف کش‌های پیش رویشی مورد استفاده در گیاهان زینتی بر حسب نوع علف‌های هرز و گیاهان هدف

گیاهان پوششی	چمن‌ها	گیاهان گلداری	گیاهان مزروعه‌ای	کنترل علف‌های هرزپهن برگ
			X	Aatrex
X	X	X	X	Gallery
		X	X	Goal
			X	Princep
X	X	X	X	Ronstar
				علف‌های هرززارک برگ کنترل
X	X	X	X	Devrinol
X	X	X	X	Factor
			X	Lasso
X	X	X	X	Pendulum
X	X	X	X	Pennant
			X	Predict
X	X	X	X	Surflan
X	X	X	X	Treflan
X	X	X	X	XL (Surflan + Balan)
				کنترل چگنیها
			X	Lasso
X	X	X	X	Pennant
				کنترل بعضی از چند ساله‌ها
		X		Casoron
X	X		X	Eptam
	X			Image
			X	Kerb
			X	Lasso
X	X	X	X	Pennant
				علف‌کش‌های ترکیبی
X	X	X	X	OHγ (Goal + Pendulum)
	X	X	X	Regal O-O (Goal + Ronstar)
X	X	X	X	Rout (Goal + Surflan)
X	X	X	X	Snapshot TG(Gallery + Treflan)
X	X	X	X	RegalStar II (Ronstar + Factor)

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

روش‌های کنترل علف‌های هرز در گیاهان زینتی

علف‌کش‌های مورد استفاده در گیاهان زینتی و فضای سبز

علف‌کش‌های پیش رویشی (بخش اول)

شرح علف‌کش‌های پیش رویشی مورد استفاده در گیاهان زینتی
❖ آترازین (atrazin)

نام تجاری: Novartis,Aatrex

مقدار مصرف: ۴/۴۸-۲/۲۴ کیلوگرم ماده موثره در هکتار می باشد. پایداری در خاک این علف کش بالا و قابلیت آبشویی کمی دارد.

نحوه عمل: بیشتر توسط ریشه جذب شده، اما توسط بافت‌های نرم و تازه علف‌های هرز و درختان نیز ممکن است جذب شود. این علف کش به نقاط رشد و برگ‌ها منتقل شده و در آنها از فتوستراتر جلوگیری می کند.

موارد مصرف: گاربرد این علف کش در گیاهان تازه کشت شده و درختان نو و جدیدی که در زمین مستقر شده می باشد.

علف‌های هرز مورد کنترل: بیشتر پهن برگ‌ها و بعضی از باریک برگ‌های یکساله را کنترل می کند. کنترل پس رویشی نیز بر روی برخی از انتهای علف‌های هرز یکساله دارد.

نقاط ضعف: کنترل دراز مدتی بروی گراس‌های یکساله فراهم نمی کند.

ملاحظات: ممکن است بر روی درختان قبل از باز شدن جوانه‌ها قابل استفاده باشد ولی بعد از باز شدن جوانه‌ها به صورت سمپاشی لکه‌ای و هدایت شده استفاده شود. این علف کش یک علف کش با محدودیت مصرف می باشد.

❖ بنسلولید (bensulide)

نام تجاری: Betasan,Lescosan

مقدار مصرف: ۱۱/۲۲-۲۲ کیلوگرم ماده موثره در هکتار است.

پایداری در خاک: پایداری این علف کش بالا است، اما در خاک‌ها با مواد آلی زیاد زود غیر فعال می شود. در برابر دما پایدار بوده و تجزیه نوری آن کم است.

نحوه عمل: از رشد ریشه جلوگیری می کند.

موارد مصرف: در چمن‌های مستقر شده، گل‌های زینتی، پیازی، گل‌های بستره و گیاهان پوششی است.

علف‌های هرز مورد کنترل: گراس‌های یکساله و برخی از علف‌های هرز پهن برگ را کنترل می کند.

نقاط ضعف: بسیاری از علف‌های هرز پهن برگ را نمی توانند کنترل کنند.

ملاحظات: اگر در زیر مالج استفاده شود، بعد از سمپاشی با آبیاری سریع فعال شود.

❖ دیکلوبنیل (dichlobenil)

نام تجاری: Casoron, Barrier

مقدار مصرف: ۴/۴۸-۶ کیلوگرم ماده موثره در هектار است.

پایداری در خاک: کم، به سرعت در خاک‌های مرطوب با درجه حرارت بالا تبخیر می‌شود. برای اطمینان از فعالیت علف کشی آن، در هوای خنک استفاده شود. این علف کش باید قبل از بارندگی استعمال شود یا بعد از کاربرد آن با آبیاری و کولتیواسیون، به فعال سازی آن اقدام شود. قابلیت آبشویی آن در خاک‌های با بافت ریز کم و در خاک‌های با بافت درشت، متوسط می‌باشد.

نحوه عمل: اصولاً بر روی نوک ریشه اثر می‌گذارد. از رشدمریستم جلوگیری می‌کند. انتقال دیکلوبنیل از ریشه به سمت بالا سریع می‌باشد. بخارهای این علف کش براحتی توسط برگها جذب می‌شوند.

موارد کاربرد: گیاهان علفی فضای سبز، درختان زیستی چوبی رشد یافته، درختان میوه و خشکبار و زمین‌های غیر زراعی علف‌های هرز مورد کنترل: پهن برگ‌های یک ساله، چند ساله و باریک برگ‌ها را به صورت پیش رویشی کنترل می‌کند، یکی از معروف علف کش‌هایی است که علف‌های هرز چند ساله و یکساله زمستانه مستقرشده را می‌تواند از بین ببرد. بهترین علف کش برای کنترل علف‌های هرز خانواده کاسنی می‌باشد. از جمله علف‌های هرز چند ساله مستقر مورد کنترل این علف کش شامل دم اسبی، فستوکا، علف باغی، کاهو وحشی، گندمک و حتی اوبارسلام زرد و پیچک صحرایی است.

نقاط ضعف: کنترل پیش رویشی مناسبی در طول فصل رشد برای علف‌های هرز ندارد.

ملاحظات: در زیر مالج می‌تواند کاربرد داشته باشد. بعد از کاشت قلمه‌ها تا ۴ هفته نباید استفاده شود. در خاک‌های سبک و سنگی استفاده نشود. روی صنوبر، شوکران، یا درختان کاجی که کمتر از ۲ سال از استقرار آنها گذشته نباید استفاده شود. دیکلوبنیل می‌تواند از شیب‌ها به سمت پایین حرکت کند. بنابراین برای استفاده در شیب‌ها دقت شود.

❖ ناپروپامید (napropamide)

نام تجاری: Devrinol

مقدار کاربرد: ۴/۴۸-۶ کیلوگرم ماده موثره در هектار است.

پایداری در خاک: متوسط تا کم، تبخیر کمی دارد و نیز در مقابل شدت نور بالا تجزیه می‌شود. قابلیت آبشویی کم دارد.

نحوه عمل: شناخته شده نیست. از توسعه و رشد علف‌های هرز جوانه زده جلوگیری می‌کند.

موارد کاربرد: در فضای سبز، گیاهان زیستی رشد یافته در گلدان و گیاهان پوششی زیستی، گل‌ها و چمن‌های گرسیزی قابل استفاده می‌باشد.

علف‌های هرز مورد کنترل: بیشتر گراس یکساله و بعضی از علف‌های هرز پهن برگ (مثل گندمک) را کنترل می‌کند.

نقاط ضعف: کنترل وسیع بر روی پهن برگ‌های یکساله ندارد.

ملاحظات: در زیر مالج استفاده شود. بر روی پایه‌های اخیراً کاشته شده در گلدانها بعد از استقرار خوب خاک، استفاده شود. بهترین زمان کاربرد آن در پاییز و اوایل بهار است. در صورت استفاده در تابستان باید با یک مالج پوشیده شود، یا با آبیاری فعال شود و یا اندکی بعد از استفاده با خاک مخلوط شود. هر چه زودتر بعد از سمپاشی آبیاری یا بارندگی صورت گیرد کنترل علفهای هرز بهتر می‌شود.

❖ ای پی تی سی (EPTC)

نام تجاری: Eptam

مقدار کاربرد: ۵/۶-۶/۷۲ کیلوگرم ماده موثره در هکتار است.

پایداری در خاک: کم، در صورت عدم اختلاط با خاک به راحتی تبخیر می شود. قابلیت آبشویی متوسط تا بالا دارد.

نحوه عمل: به راحتی توسط ریشه ها جذب شده و به سمت بالا منتقل می شود، باز دارنده رشد در اندامهای مریستم می باشد.

موارد مصرف: در گلهای بستری و حاشیه ای فضای سبز گیاهان پوششی زینتی

علف های هرز مورد کنترل: گراس های یکساله، برخی از پهنه برگ های یکساله و تعداد کمی از چند ساله ها (بید گیاه و اویارسلام زرد) را کنترل می کند.

نقاط ضعف: بیشتر چند ساله ها و برخی از پهنه برگ های یکساله را کنترل نمی کند. طول دوره کنترل پیش رویشی علف های هرز نسبتاً کوتاه است به منظور بهترین کیفیت می بایست این علف کش در عمق ۵ تا ۱۵ سانتیمتر با خاک که خوب تهیه شده مخلوط شود.

ملاحظات: در زیر مالج می تواند استفاده شود. به دلیل امکان احتمال خسارت زیاد بر روی گلهای پیازی، سالویا، فلوکس و فلفل زینتی نباید در این گیاهان استفاده شود.

❖ پرو دی آمین (prodiamine)

نام تجاری: Factor,Barricade

مقدار کاربرد: ۰/۶-۱/۶ کیلوگرم ماده موثره در هکتار است.

پایداری در خاک: متوسط (تجزیه نوری و تبخیر). به آسانی شسته می شود.

نحوه عمل: از جوانه زنی بذر جلوگیری می کند. توسط ریشه ها جذب شده و مانع رشد ریشه، شاخ و برگ می شود.

موارد کاربرد: Barricade در گیاهان زینتی علفی، بوته ها، گل ها و چمن ها در فضای سبز کاربرد دارد. Factor در درختان

زینتی رشد یافته در زمین و گلدان، چند ساله های علفی زینتی و گیاهان پیازی و خزانه ها کاربرد دارد.

علف های هرز مورد کنترل: بیشتر گراس های یکساله و برخی از پهنه برگ ها را کنترل می کند.

نقاط ضعف: قادر به کنترل علف های هرز پهنه یکساله نیست.

ملاحظات: در زیر مالج استفاده شود. باید با کولتیوایسیون، بارندگی یا آبیاری در مدت ۱۴ روز بعد از کاشت با خاک مخلوط شود. بر روی بسیاری از گیاهان زینتی استفاده می شود. بیشتر از ۱/۶۸ کیلوگرم ماده موثره در هکتار در سال استفاده نشود.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

روش‌های کنترل علف‌های هرز در گیاهان زینتی

علف‌کش‌های مورد استفاده در گیاهان زینتی و فضای سبز

علف‌کش‌های پیش‌روی‌شی (بخش اول)

شرح علف‌کش‌های پیش‌روی‌شی مورد استفاده در گیاهان زینتی
❖ ایزوکسان (isoxabon)

نام تجاری: Gallery

مقدار مصرف: ۰/۶۵-۱ کیلوگرم ماده موثره در هکتار است.

پایداری در خاک: بالا، قابلیت آبشویی کم دارد.

نحوه عمل: رشد ریشه و توسعه هیپوکوتیل را مختل می‌کند. گیاهان حساس را قبل از خروج از خاک از بین می‌برد. از طریق برگ خیلی سخت جذب می‌شود.

موارد کاربرد: در مزارع و گیاهان علفی زینتی، و گیاهان گلستانی، گیاهان پوششی زینتی، برخی گیاهان پیازی و گراس‌های زینتی استفاده می‌شود.

علف‌های هرز مورد کنترل: کنترل پیش‌روی‌شی اغلب علف‌های هرز پهن برگ و رشد برخی از گراس‌های یکساله را متوقف می‌سازد.

نقاط ضعف: این علف‌کش بر روی گاو پنبه، پنیرک، پیچک صحرابی، اویارسلام و یا برخی از گراس‌های یکساله بی‌اثر می‌باشد.

ملاحظات: این علف‌کش می‌تواند تا ۲۱ روز پس از تاریخ سمپاشی به وسیله کولتیواسیون و یا آبیاری در خاک نفوذ کند. در زیر مالج استفاده گردد. بر روی بسترها بذری و گیاهان پوشش زینتی تا هنگامی که به خوبی ریشه دار نشده اند استفاده نشود. بستر رشد یا خاک می‌بایست قبل از استعمال علف‌کش آبیاری و به خوبی سفت شده باشد. بر روی شمشاد، آجوگا، ایبریس، سدوم، فرفیون و گیاهان خانواده خردل استفاده نشود.

❖ اکسی‌فلورفن (oxyfluorfen)

نام تجاری: Goal

مقدار مصرف: ۰/۲۴-۲ کیلوگرم ماده موثره در هکتار می‌باشد.

پایداری در خاک: متوسط تا بالا با قابلیت آبشویی کم است.

نحوه عمل: یک مانع شیمیایی در سطح خاک تشکیل می‌دهد. به محض اینکه علف‌های هرز بخواهند از این مانع عبور کنند از

طريق فعالیت تماسی آنها را می سوزاند، برای فعالیت نیاز به نور دارد.

موارد کاربرد: دربستر بذور مخروطیان، نشاء کاری‌ها و گیاهان خزان دار رشد یافته در زمین موثر است.

گونه‌های مورد کنترل: کنترل مناسب بر روی علف‌های هرز پهن برگ و بسیاری از گراس‌ها بذری دارد. یکی از محدود علف کش‌های پیش رویشی می باشد که کنترل پس رویشی قابل توجهی بر روی علف‌های هرز به ارتفاع کمتر از ۱۰ سانتی‌متر نیزدارد. خیلی سریع علف‌های هرز را کنترل می کند.

نقاط ضعف: کنترل کاملی بر روی گراس‌های ظاهر شده و علف‌های هرز پهن برگ خیلی بزرگ ندارد. گیاه علف اسبی را کنترل نمی کند.

ملاحظات: برای فعالیت نیاز به نور دارد بنابراین روی سطح مالج استفاده شود. هر چیزی که لایه شیمیایی ایجاد شده در خاک را بشکند (مثل کولتیواسیون) تاثیرات علف کش را کم می کند. این علف کش را می توان بر روی بستر بذور مخروطیان قبل از رویش آنها استفاده کرد. در صورت استفاده مستقیم در صورت تماس سم با گیاهان زیستی پهن برگ خزان دار با عمل تماسی مانع از رشد می شود. ترکیبات مخلوط این علف کش شامل Rout(Goal+Surflun) OH₂(Goal+Pendulum) و Regalo-

(Goal+Ronster) همه به صورت فرمولاسیون گرانول تهیه می شوند.

❖ ایمازا کوین (Imazaquin)

نام تجاری: Image

مقدار مصرف: ۴/۴۸-۰/۵۶ کیلوگرم ماده موثره در هکتار است.

پایداری در خاک: پایداری در خاک این علف کش بالا می باشد.

نحوه عمل: با جلوگیری از تولید برخی آمینواسیدها نقاط رشد اولیه را از بین می برد.

موارد مصرف: در گیاهان زیستی چند ساله در فضای سبز مناطق سردسیری و معتدل و چمن‌های گرمسیری است.

گونه‌های مورد کنترل: کنترل پس رویش و پیش رویشی بر روی علف‌های هرز پهن برگ مثل شبدرک، غربیلک، گندمک، پیاز و سیر وحشی، اویارسلام زرد و ارغوانی و برخی گراس‌ها دارد.

نقاط ضعف: بر روی بسیاری از گونه‌های زیستی توصیه نشده است. بسیاری از گراس‌های چند ساله و یکساله و برخی از علف‌های هرز پهن برگ را کنترل نمی کند.

ملاحظات: بر روی گیاهان زیستی ذکر نشده در برچسب علف کش مثل چمن‌های سردسیری، گیاهان علفی یکساله و گیاهان زیستی رشد کرده در گلدانها استعمال نشود.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

روش‌های کنترل علف‌های هرز در گیاهان زینتی
علف‌کش‌های مورد استفاده در گیاهان زینتی و فضای سبز
علف‌کش‌های پیش رویشی (بخش سوم)

شرح علف‌کش‌های پیش رویشی مورد استفاده در گیاهان زینتی

❖ پرونامید (pronamid)

نام تجاری: Kerb

مقدار مصرف: ۱/۱۲-۲/۲۴ کیلوگرم ماده موثره در هектار است.
پایداری در خاک: متوسط تا بالاست. میزان هدر روى آن از طریق تجزیه نوری و فراریت (تبخیر) به دما بستگی دارد. دارای قابلیت آبشویی متوسط تا پایینی می باشد.

نحوه عمل: بوسیله ریشه‌ها جذب شده و به سمت بالا منتقل می شود. بازدارنده رشد می باشد. از طریق شاخ و برگ جذب نمی شود.

موارد مصرف: بر روی گیاهان زینتی چوبی رشد یافته در فضای سبز موثر است.

گونه‌های مورد کنترل: کنترل پیش رویشی و پس رویشی اولیه بر روی گراس‌های چند ساله و یکساله زمستانه مثل بید گیاه و برخی علف‌های هرز پهن برگ یکساله زمستانه را دارد. یکی از محدود علف‌کش‌های پیش رویشی است که علف‌های هرز چند ساله مستقر شده را کنترل می کند. بهترین علف‌کش برای کنترل انواع فستوکا می باشد.

نقاط ضعف: کنترل پیش رویشی زیادی بر گونه‌های تابستانه ندارد.

ملاحظات: در زیر مالج استفاده شود. در پاییز بعد از اینکه دما به پایین تر از ۱۲ درجه سانتیگراد رسید و قبل از یخ‌بندان و سرد شدن خاک استفاده شود. بر روی دانه‌ال‌ها و نشاء‌های کمتر از ۱ سال استفاده نشود. Kerb یک علف‌کش با محدودیت مصرف می باشد.

❖ پندی متالین + اکسی فلورفن (oxyfluorfen + pendimethalin)

نام تجاری: Ornamental herbicide II(OH۲)

مقدار مصرف: ۳/۳۶ کیلوگرم ماده موثره در هектار می باشد.

پایداری در خاک: متوسط تا زیاد، با قابلیت آبشویی پایین است.

نحوه عمل: اکسی فلورفن به عنوان یک علف کش تماسی عمل می کند و برای فعالیت به نور احتیاج دارد. پندیمتالین از رشد ریشه جلوگیری می کند.

موارد کاربرد: گیاهان پوششی زمینی و درختان زیستی چوبی رشد یافته در گلدان و زمین راکتrel می کنند.

گونه های مورد کنترل: اغلب بر روی علف های هرز یکساله را موثر است.

نقاط ضعف: دارای نقطه ضعف خاصی نیست.

ملاحظات: بر روی مالج استفاده شود. در زمانیکه گیاهان در حال شروع رشد مجدد بهاره هستند و یا در دمای خیلی سرد نباید استفاده شود. بعد از کاربرد به منظور شستشوی گرانول ها از سطح برگ ها و فعال کردن علف کش آبیاری صورت بگیرد. ذرات خاکی که به برگ های پایینی گیاهان در اثر عملیات آبیاری و بارندگی سنگین پاشیده می شوند می توانند مقدار زیادی از علف کش را حمل کرده و منجر به آسیب شدید به گیاهان حساس با رشد کم گردد. پهن کردن یک مالج سبک قبل از کاربرد این علف کش از این مشکل جلوگیری می کند. این علف کش بر روی ریشه های کاشته شده در گلدان، ۳-۴ هفته بعد از کاشت قابل استفاده می باشد.

❖ پندی متالین (Pendimethalin)

نام تجاری Ornamentl weed grass control/ Pendulum

مقدار مصرف: ۲/۲۴-۴/۴۸ کیلوگرم ماده موثر در هектار است.

پایداری در خاک: متوسط تا بالاست اما کمی از طریق تجزیه نوری و فراریت تلف می شود و قابلیت آبشویی کمی دارد.

نحوه عمل: از طریق جلوگیری از تقسیم سلولی از رشد ریشه جلوگیری می کند.

موارد مصرف: در گیاهان زیستی چوبی در گلدان یا زمین، پوشش های زیستی، گلهای یکساله و چند ساله علفی، گراس های زیستی چند ساله و چمن ها استفاده می شود.

گونه های مورد کنترل: بیشتر گراس های یکساله و برخی علف های هرز پهن برگ را کنترل می کند.

نقاط ضعف: بسیاری از علف های هرز پهن برگ یکساله را نمی تواند کنترل کند.

ملاحظات: بر روی سطح مالج و ترجیحاً در زیر مالج استفاده شود. این علف کش به منظور فعال شدن طی ۱۴ روز پس از کاربرد باید با عملیات کولتیواسیون، بارندگی یا آبیاری با خاک مخلوط شود. کاربرد این علف کش را در روی ریشه های کاشته شده در گلدان به مدت ۲-۴ هفته باید به تاخیر انداخت. گیاهان موجود در بسترها کشت زمینی می بایست به خوبی قبل از استفاده علف کش ریشه دار شده باشند. ممکن است بر روی سطح فوقانی بسیاری از گونه های گیاهان زیستی قابل استفاده باشد.

ص-۶۸

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

روش‌های کنترل علف‌های هرز در گیاهان زینتی

علف‌کش‌های مورد استفاده در گیاهان زینتی و فضای سبز

علف‌کش‌های پیش‌روی‌شی (بخش چهارم)

شرح علف‌کش‌های پیش‌روی‌شی مورد استفاده در گیاهان زینتی

پندی متالین + اکسی فلورفن (oxyfluorfen + pendimethalin)

نام تجاری: (OH۲)

مقادیر مصرف: ۳/۳۶ کیلوگرم ماده موثره در هکتار می‌باشد.

پایداری در خاک: متوسط تا زیاد، با قابلیت آبشویی پایین است.

نحوه عمل: اکسی فلورفن به عنوان یک علف‌کش تماسی عمل می‌کند و برای فعالیت به نور احتیاج دارد. پندیمتالین از رشد ریشه جلوگیری می‌کند.

موارد کاربرد: گیاهان پوششی زمینی و درختان زینتی چوبی رشد یافته در گلدان و زمین راکتrol می‌کنند.

گونه‌های مورد کنترل: اغلب بر روی علف‌های هرز یکساله موثر است.

نقاط ضعف: دارای نقطه ضعف خاصی نیست.

ملاحظات: بر روی مالج استفاده شود. در زمانیکه گیاهان در حال شروع رشد مجدد بهاره هستند و یا در دمای خیلی سرد نباید استفاده شود. بعد از کاربرد به منظور شستشوی گرانول‌ها از سطح برگ‌ها و فعال کردن علف‌کش آبیاری صورت بگیرد. ذرات خاکی که به برگ‌های پایینی گیاهان در اثر عملیات آبیاری و بارندگی سنگین پاشیده می‌شوند می‌توانند مقدار زیادی از علف‌کش را حمل کرده و منجر به آسیب شدید به گیاهان حساس با رشد کم گردند. پهن کردن یک مالج سبک قبل از کاربرد این علف‌کش از این مشکل جلوگیری می‌کند. این علف‌کش بر روی ریشه‌های کاشته شده در گلدان، ۳-۴ هفته بعد از کاشت قابل استفاده می‌باشد.

پندی متالین (Pendimethalin)

نام تجاری Ornamental weed grass control/ Pendulum

مقادیر مصرف: ۴/۴۸-۴/۲۴ کیلوگرم ماده موثره در هکتار است.

پایداری در خاک: متوسط تا بالاست اما کمی از طریق تجزیه نوری و فراریت تلف می‌شود و قابلیت آبشویی کمی دارد.

نحوه عمل: از طریق جلوگیری از تقسیم سلولی از رشد ریشه جلوگیری می‌کند.

موارد مصرف: در گیاهان زیستی چوبی در گلدان یا زمین، پوشش‌های زیستی، گل‌های یک‌ساله و چند ساله علفی، گراس‌های زیستی چند ساله و چمن‌ها استفاده می‌شود.

گونه‌های مورد کنترل: بیشتر گراس‌های یک‌ساله و برخی علف‌های هرز پهنه برگ را کنترل می‌کند.

نقاط ضعف: بسیاری از علف‌های هرز پهنه برگ یک‌ساله را نمی‌تواند کنترل کند.

ملاحظات: بر روی سطح مالج و ترجیحاً در زیر مالج استفاده شود. این علف کش به منظور فعال شدن طی ۱۴ روز پس از کاربرد باید با عملیات کولتیوایسیون، بارندگی یا آبیاری با خاک مخلوط شود. کاربرد این علف کش را در روی ریشه‌های کاشته شده در گلدان به مدت ۲-۴ هفته باید به تأخیر انداخت. گیاهان موجود در بسترها کشت زمینی می‌باشد به خوبی قبل از استفاده علف کش ریشه دار شده باشند. ممکن است بر روی سطح فوقانی بسیاری از گونه‌های گیاهان زیستی قابل استفاده باشد.

متولاکلر (metolachlor)

نام تجاری: Pennant

مقدار مصرف: ۲/۲۴-۴/۴۸ کیلوگرم ماده موثره در هکتار است.

پایداری در خاک: متوسط، ممکن است در شرایط گرم و مرطوب مقداری تبخیرداشته باشد. قابلیت آبشویی متوسط تا زیاد دارد.

نحوه عمل: جلوگیری از رشد عمومی گیاه بخصوص از طولی شدن ریشه جلوگیری می‌کند. دانهال‌های تک لپه جوانه زده از طریق شاخ و برگ متولاکلر را جذب می‌کنند در حالیکه دو لپه‌ای‌ها قادر هستند متولاکلر هم از طریق ریشه‌ها و هم از طریق شاخ و برگ جذب نمایند. ممکن است از سنتز پروتئین هم جلوگیری کند.

موارد مصرف: در چند ساله‌ها علفی و چوبی رشد یافته در گلدان و زمین، گیاهان پوششی، گل‌های یک‌ساله، گیاهان پیازدار، بسترها نشاء کاری‌ها و درختان غیر مشمر استفاده می‌شود. فرمولاسیون گرانول آن در چمن قابل استفاده می‌باشد.

گونه‌های مورد کنترل: یکی از مناسبترین علف کش پیش رویشی برای کنترل اویارسلام زرد می‌باشد. همچنین بسیاری از گراس‌های یک‌ساله و برخی علف‌های هرز پهنه برگ را کنترل می‌کند.

نقاط ضعف: قادر به کنترل برخی از علف‌های هرز پهنه برگ نیست.

ملاحظات: این علف کش را می‌توان هم در سطح و هم در زیر مالج بکار برد. نباید آن را بر روی بسترها بذر یا بستر قلمه‌ها در قبل از انتقال آنها استفاده کرد. کاربرد آن بیش از دوبار در سال مناسب نیست.

نورفلورازون (Norflurazon)

نام تجاری: Predict

مقدار مصرف: ۲/۶۸ کیلوگرم ماده موثره در هکتار است.

پایداری در خاک: متوسط، هنگامی که در سطح خاک قرار می‌گیرد ممکن است به صورت تجزیه نوری و تبخیر تلف شود، قابلیت آبشویی متوسط به پایین دارد.

نحوه عمل: با جلوگیری از سنتز کارو تنوئیدها از فتوسنتز جلوگیری می‌کند. (کارو تنوئیدها رنگدانه‌هایی هستند که کلروفیل را محافظت می‌کنند).

موارد مصرف: برای پایه‌های خزانه‌ای رشد یافته در زمین کاربرد دارد. بر روی اکثر گونه‌های مخروطیان به استثناء جنس سرو

(Junipeusr) توصیه نمی‌شود.

گونه‌های مورد کنترل: بسیاری از گراس‌های یک ساله و علف‌های هرزپهن برگ را کنترل می‌کند و رشد بقیه علف‌های هرز مثل اویارسلام را متوقف می‌سازد.

نقاط ضعف: دارای مشکل خاصی نیست.

ملاحظات: فقط یکبار در سال و تنها در خاک‌های با بافت ریز تا متوسط استفاده شود، در خاک‌های با بافت درشت نباید استفاده شود. به منظور اجتناب از تماس علف کش با شاخ و برگ به صورت هدایت شده سمپاش صورت می‌گیرد. با عملیات کولیتواسیون، بارندگی یا آبیاری طی مدت حداقل ۴ هفته با خاک مخلوط شود.

سیمازین (Simazine)

نام تجاری: Princep

مقدار مصرف: ۲/۲۴-۴/۴۸ کیلوگرم ماده موثره در هектار مصرف می‌شود.

پایداری در خاک: بالا، قابلیت آبشویی آن کم است.

نحوه عمل: عمدتاً از طریق ریشه جذب می‌شود به برگ‌ها و نقاط رشد فعال گیاه منتقل می‌شود و در آنجا از فتوستنتر جلوگیری می‌کند.

موارد مصرف: فضای سبز و پایه‌های خزانه‌ای رشد یافته در گلدان و زمین

گونه‌های مورد کنترل: اغلب علف‌های هرزپهن برگ و بعضی از گراس‌های یکساله را کنترل می‌کند.

نقاط ضعف: کنترل طولانی مدتی بر روی گراس‌های یکساله فراهم نمی‌کند. علف هرز گاو پنبه (*Abutilon theophrasti*) را کنترل نمی‌کند. بعد از گذشت چند سال از کاربرد این علف کش انواعی از علف‌های هرز ممکن است مقاوم شوند.

ملاحظات: در سطح یا در زیر مالچ (ترجیحاً در زیر مالچ) استفاده می‌شود. مقادیر کمتری از این علف کش در خاک‌های بافت درشت و خاک‌های با مقدار مواد آلی کم استفاده می‌شود. تا ۱ سال بعد از انتقال نشاء گیاهان و بر روی درختان کمتر از دو سال نباید استفاده نشود.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

روش‌های کنترل علف‌های هرز در گیاهان زینتی

علف‌کش‌های مورد استفاده در گیاهان زینتی و فضای سبز

علف‌کش‌های پیش رویشی (بخش پنجم)

شرح علف‌کش‌های پیش رویشی مورد استفاده در گیاهان زینتی

اکسا دیازون + پرو دی آمین (oxadiazon+prodiamine)

نام تجاری: Regalstar II

مقدار مصرف: ۲/۸۰ کیلوگرم ماده موثره در هکتار می‌باشد.

پایداری در خاک: بالا با قابلیت آبشویی کم است.

نحوه عمل: اکسادیازون یک مانع شیمیایی در سطح خاک تشکیل می‌دهد. به محض اینکه علف‌های هرز بخواهند از آن بگذرند از طریق فعالیت تماسی علف‌کش می‌سوزند. پرودی آمین بازدارنده رشد می‌باشد.

موارد مصرف: در گیاهان زینتی چوبی رشد کرده در گلدان‌ها و فضای سبز استفاده شود.

گونه‌های مورد کنترل: به صورت پیش رویشی گراس‌ها و پهنه برگ‌های یک‌ساله را کنترل می‌کند.

نقاط ضعف: دارای نقاط ضعف کمی است.

ملاحظات: در سطح مالج استفاده شود. چون برای فعالیت نیاز به نور دارد؛ پوشاندن آن با یک مالج یا مخلوط کردن آن با خاک باعث غیرفعال شدن آن می‌شود. پاشش آن به برگ‌های پایین می‌تواند آسیب برساند. بر روی شاخ و برگ مرطوب یا در شرایطی که گرانو لها در برگ‌ها جمع می‌شوند استفاده نشود.

اکسی فلورفن + اکسا دیازون (oxyfluorfen+oxadiazon)

نام تجاری: Regalo-o

مقدار مصرف: ۳/۳۶ کیلوگرم ماده موثره در هکتار است.

پایداری در خاک: بالا. قابلیت آبشویی کم می‌باشد.

نحوه عمل: یک مانع شیمیایی در سطح خاک تشکیل می‌دهد. به محض عبور علف‌های هرز از این سد در نتیجه فعالیت تماسی

علف کش، از بین می روند.

موارد کاربرد: در گیاهان زینتی چوبی رشد یافته در گلدان ، مزرعه و فضای سبز استفاده می شود.

گونه های مورد کنترل: به صورت پیش رویشی علف های هرز پهنه برگ و گراس های یکساله را کنترل می کند.

نقاط ضعف: دارای نقاط ضعف کمی است.

ملاحظات: هر چیزی که باعث شکسته شدن مانع شیمیایی در سطح خاک شود اثر آن را کاهش می دهد. ذرات خاک پرتاب شده در اثر آبیاری به برگ های پایینی به گیاهان با رشد کم خسارت می زند. استفاده از یک مالج سبک قبل از کاربرد علف کش از این مشکل جلوگیری می نماید.

اکسا دیازون (oxadiazon)

نام تجاری: Ronstar

مقدار مصرف: ۴/۴۸-۲/۲۴ کیلوگرم ماده موثره در هکتار است.

پایداری در خاک: بالا ولی قابلیت آبشویی کم است.

نحوه عمل: یک مانع شیمیایی در سطح خاک تشکیل می دهد و به محض رویش علف های هرز در اثر فعالیت تماسی با این سد شیمیایی علف های هرز از بین می روند.

موارد کاربرد: در گیاهان زینتی چوبی رشد یافته در گلدان و فضای سبز، بستر بذرهای مخروطیان، گیاهان پوششی زینتی و بعضی از گیاهان علفی زینتی و چمن ها قابل استفاده می باشد.

گونه های مورد کنترل: به صورت پیش رویشی علف های هرز پهنه برگ و باریک برگ یکساله را کنترل می کند. فرمولاسیون WP (پودر و تابل) آن بعضی از علف های هرز رویش یافته را نیز کنترل می کند.

نقاط ضعف: روی فرفیون و گندمک اثر چندانی ندارد.

ملاحظات: در سطح رویی مالج استفاده شود. برای فعالیت به نور احتیاج دارد. بنابراین در صورت پوشش با یک مالج یا مخلوط شدن با خاک غیر فعال می شود. هر عاملی که باعث شکستن مانع شیمیایی ایجاد شده در خاک شود اثر آن را کاهش می دهد. فرمولاسیون WP آن باعث خسارت به شاخ و برگها می شود و باید فقط به صورت سمپاشی هدایت شده استفاده شود. ذرات خاک پرتاب شده به برگهای پایینی در اثر بارندگی و آبیاری سنگین می تواند مقادیری از این علف کش را حمل کرده و باعث خسارت به گیاهان کم رشد و حساس شود. قرار دادن یک مالج سبک قبل از کاربرد علف کش از این مشکل جلوگیری می کند.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

روش‌های کنترل علف‌های هرز در گیاهان زینتی

علف‌کش‌های مورد استفاده در گیاهان زینتی و فضای سبز

علف‌کش‌های پیش رویشی (بخش آخر)

شرح علف‌کش‌های پیش رویشی مورد استفاده در گیاهان زینتی

اکسی‌فلورفن + اریزالین (oxyfluorfen + oryzalin)

نام تجاری: Rout

مقدار مصرف: ۳/۳۶ کیلوگرم ماده موثره در هکتار می‌باشد.

پایداری در خاک: متوسط تا زیاد و قابلیت آبشویی آن کم است.

نحوه عمل: اکسی‌فلورفن به صورت یک علف‌کش تماسی عمل کرده و برای فعالیت نیاز به نور دارد، اوریزالین بازدارنده رشد ریشه می‌باشد.

موارد کاربرد: در گیاهان زراعی، فضای سبز، گیاهان زینتی رشد کرده در گلستان، برخی از گل‌ها و گیاهان پوششی زینتی است.

گونه‌های مورد کنترل: بیشتر علف‌های هرز یک‌ساله را کنترل می‌کند.

نقاط ضعف چندانی ندارد.

ملاحظات: بر روی سطح مالج استفاده شود. در صورت کاربرد به مدت دو ماه از علف‌کش‌های دیگر، نباید این علف‌کش استفاده شود و در طی فصل رشد بیش از دوبار از آن استفاده ننمود. ذرات خاک پرتاب شده به برگ‌های پایینی ناشی از آبیاری یا بارش سنگین می‌تواند باعث حمل علف‌کش و صدمه به گیاهان کم رشد و گیاهان حساس شود. قرار دادن یک مالج سبک قبل از کاربرد علف‌کش از این مشکل جلوگیری می‌کند. کولتیوایسیون یا پوشش با یک مالج این علف‌کش را غیرفعال می‌نماید.

ایزوکسابن + تریفلورالین (isoxaben + triflouralin)

نام تجاری: Snapshot TU

مقدار کاربرد: ۲/۸۰-۵/۶۰ کیلوگرم ماده موثره در هکتار است.

پایداری در خاک: هدر روی ایزوکسابن به صورت تجزیه نوری یا تبخیر قابل توجه نیست اما تریفلورالین به هر دو روش تلف می‌شود. قابلیت آبشویی کم دارند.

نحوه عمل: ایزوکسابن رشد ریشه و توسعه هیبوکوتیل را مختل می‌کند تریفلورالین بازدارنده رشد ریشه می‌باشد.

موارد مصرف: در گیاهان زراعی، و گیاهان زینتی رشد کرده در گلدان، گیاهان پوششی، گل‌های پیازی، چندساله‌های علفی، گراس‌های زینتی و درختان غیر مثمر

گونه‌های مورد کنترل: اغلب علف‌های هرز پهنه برگ یکساله و گراس‌هارا کنترل می‌کند.

نقاط ضعف: کم

ملاحظات: در زیر مالج استفاده شود. مصرف کنندگانی که در روی برچسب علف کش قید نشده است، استفاده کنند آن را ابتدا در سطح کوچکی بر روی گیاهان هدف استفاده کرده و سپس در مقیاس‌های بزرگتر استفاده کنند. بسیاری از پرورش دهنگان گیاهان زینتی معتقدند که این علف کش یک فراورده مناسبی برای استفاده بر روی گروه وسیعی از گیاهان چندساله علفی که بر روی برچسب علف کش ذکر نشده اند می‌باشد. البته در این صورت مصرف کنندگان باید همه خطرات ناشی از کاربرد این علف کش را نیز پذیرند.

اریزالین (oryzalin)

نام تجاری: Surflan

مقدار کاربرد: ۲/۲۴-۴/۴۸ کیلوگرم ماده موثره در هکتار است.

پایداری در خاک: بالا، حداقل تلفات را از طریق تبخیر و تجزیه نوری دارد و قابلیت آبشویی آن نیز کم است.

نحوه عمل: جذب سطحی یا انتقال آن چشمگیر نمی‌باشد. بر روی فرایند‌های فیزیولوژیکی مرتبط با جوانه زنی بذر موثر می‌باشد و بازdanده رشد ریشه نیز هست.

موارد مصرف: در گیاهان زینتی رشد کرده در گلدان و برخی گیاهان پوششی زینتی، چند ساله‌های علفی، گیاهان پیازی، گل‌های یکساله و چمن‌های گرسنگیر قابل مصرف می‌باشد. برای کنترل علف‌های هرز در باغچه خانه‌های بزرگ با فضای باز استفاده می‌شود اما قابل استفاده در داخل ساختمان نمی‌باشد.

گونه‌های مورد کنترل: گراس‌های یکساله و بعضی از علف‌های هرز پهنه برگ را کنترل می‌کند.

نقاط ضعف: بسیاری از علف‌های هرز پهنه برگ یکساله را کنترل نمی‌کند.

ملاحظات: در زیر یا روی مالج (ترجیحاً زیرمالج) قابل استفاده می‌باشد. در خاک‌های با بیش از ۳٪ ماده آلی استفاده نشود، بر روی بذور مخروطیان و بسترها نشاء استفاده نشود. در گلدان‌هایی کمتر از ۱۰ سانتی متر عرض یا گیاهان تازه کشت شده تا زمانیکه ترکیب بستری و خاک آن با عملیات آبیاری و زراعی به خوبی مستقر نشده باشد استفاده نگردد. کاربرد این علف کش بر روی دوتسیا، دوگلاس، شوکران شرقی و بگونیا توصیه نشده است.

تریفلورالین (trifluralin)

نام تجاری: Treflan

مقدار کاربرد: ۰-۴/۵۶ کیلوگرم ماده موثره در هکتار است. این علف کش را در صورت اختلاط مکانیکی آن با خاک در مقادیر پایین تر می‌توان استفاده کرد و در صورت استفاده در سطح خاک و نیز از طریق آبیاری مقادیر بیشتری از آن را باید به کار برد.

پایداری در خاک: کم (در معرض تجزیه نوری و تبخیر قرار می‌گیرد)، قابلیت آبشویی کم دارد.

نحوه عمل: انتقال قابل توجهی ندارد. با جلوگیری از رشد ریشه بر جوانه زنی بذر تاثیر می‌گذارد.

موارد کاربرد: در فضای سبز و زراعت‌های مختلف، گیاهان زینتی چوبی رشد کرده در گلدان‌ها و فضاهای باز، چند ساله‌های علفی، گیاهان پوششی، گیاهان زینتی پیازی و گل‌های یکساله کاربرد دارد. بر روی اغلب گل‌های یکساله این علف کش توصیه شده است.

گونه‌های مورد کنترل: بیشتر گراس‌های یکساله و بعضی از علف‌های هرز پهنه برگ یکساله را کنترل می‌کند.

نقاط ضعف: برخی از علف‌های هرز پهنه برگ یکساله را کنترل نمی‌کند.

ملاحظات: در زیر مالج استفاده شود. بر روی خاک‌های آلی (با کود تازه) استفاده نشود. برای دستیابی به بهترین نتایج، سطح سempاشی شده با یک مالج پوشیده شود یا چند ساعت بعد از کاربرد این علف کش آبیاری صورت گیرد. مقادیر کمتری از این علف کش در صورت اختلاط مکانیکی و مقادیر بالاتر به همراه آبیاری استفاده گردد.

اوریزالین + بنفین (oryzalin + benefin)

نام تجاری: XL

مقدار مصرف: ۲/۲۴-۳/۳۶ کیلوگرم ماده موثره در هکتار است.

پایداری در خاک: اوریزالین پایداری بالا ولی بنفین پایداری متوسط دارد (حساس به تجزیه نوری). قابلیت آب‌شویی کم دارند.

نحوه عمل: بازدارنده رشد ریشه می‌باشد.

موارد مصرف: در گیاهان زراعی و فضای سبز، چمن‌های گرسیزی مستقر شده و گیاهان زینتی رشد کرده در گلدان، گل‌های یک‌ساله، گیاهان پیازی و پوششی است.

گونه‌های مورد کنترل: بیشتر گراس‌های یکساله و برخی علف‌های هرز پهنه برگ یکساله را کنترل می‌کند.

نقاط ضعف: اغلب علف‌های هرز پهنه برگ یکساله با این علف کش قابل کنترل نمی‌باشد.

ملاحظات: هم در زیر و هم در روی مالج قابل استفاده است اما ترجیحاً در زیر مالج استفاده شود. بر روی چمن‌های سردسیزی معمول استفاده نشود. به توضیحات علف کش سورفلان (surflan) مراجعه شود.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

روش‌های کنترل علف‌های هرز در گیاهان زینتی

علف‌کش‌های مورد استفاده در گیاهان زینتی و فضای سبز

علف‌کش‌های پس رویشی

برخلاف علف‌کش‌های پیش رویشی، اغلب علف‌کش‌های پس رویشی در خاک فعالیت کم یا هیچگونه فعالیتی ندارند. ممکن است برنامه کنترل علف هرز در گیاهان زینتی تنها بر مبنای استفاده از علف‌کش‌های پس رویشی باشد (به شرطی که کاربرد علف‌کش در طول سال چندین بار تکرار شود). اشکال عمده کنترل علف‌های هرز با علف‌کش‌های پس رویشی نیاز به کاربرد مجدد علف‌کش و امکان خسارت وقت به گیاهان زینتی می‌باشد. بیشتر برنامه‌های حرفة‌ای کنترل علف‌هز ترکیبی از علف‌کش‌های پس رویشی و پیش رویشی را بکار می‌برند که علف‌کش‌های پیش رویشی اساس بیشتر برنامه‌های کنترل را تشکیل می‌دهند و علف‌کش‌های پس رویش برای کنترل علف‌های هرز که با کنترل پیش رویش علف‌هز در امان می‌مانند استفاده می‌شوند. علف‌های هرز چند ساله مستقر شده، باریک برگ‌ها و هم برگ پهنه‌ها، می‌بایست با علف‌کش‌های پس رویشی کنترل شوند.

علف‌کش‌های پس رویشی به صورت‌های مختلف طبقه‌بندی می‌شوند از آن جمله:

- علف‌کش‌های سیستمیک غیر انتخابی (عمومی) که از طریق برگ جذب و در سراسر گیاه توزیع می‌گردند، ریشه و اندام‌های هوایی را می‌کشند. مهمترین نوع این علف‌کش‌ها شامل علف‌کش‌های Accord, Roundup, Rodeo, Touch down
- علف‌کش‌تماسی و عمومی که سریعاً اندام‌های هوایی را از بین می‌برند اما بخش‌های زیزی‌مینی علف‌های هرز چند ساله را نمی‌توانند از بین ببرند. مهمترین انواع آن Scythe, Reward, Finale, Extra, Vantage, Fusilade II, Envoy, prism, Acclaim

- علف‌کش‌های انتخابی که گراس‌ها را کنترل کرده اما علف‌های هرز پهن برگ را کنترل نمی‌کنند شامل: Stinger, Garlon Basagran هستند.

- علف‌کش‌های انتخابی که اوبارسلام (جگن‌ها) را کنترل می‌کنند مهمترین انواع آن Manage و Basagran هستند.

- علف‌کش‌های انتخابی که خزه‌ها را کنترل می‌کنند (مانند DeMoss).

- توضیحات زیر به هر کدام از علف‌کش‌های پس رویشی که بوسیله شاخ و برگ جذب و درکل گیاه منتقل می‌شوند مربوط می‌شود:
- ۱- برای جذب علف‌کش‌ها برگ سالم و دست نخورده و برای انتقال کامل آن رشد فعال گیاه ضروری می‌باشد. بنابراین حداقل ۲ هفته قبل از سپاپشی و ۵ تا ۷ روز بعد از آن عملیات سخم، قطع کردن علف هرز و کشت صورت نگیرد.
 - ۲- علف‌های هرز با رشد فعال و سالم نسبت به گیاهان تحت تنش (خشکی، گرما و سرما) سریع تر، دقیق تر و کامل تر کنترل می‌شوند. زیرا علف‌های هرز فعال از لحاظ رشدی به آسانی علف‌کش‌ها را جذب و منتقل می‌کنند.

۳- علالتم خسارت ناشی از علف کش های تماسی به سرعت توسعه می یابند (از چند ساعت تا حدود دو روز) ولی علالتم خسارت ناشی از علف کش های سیستمیک ممکن است که ۷-۱۴ روز طول بکشد.

۴- برخی از علف کش های پس رویشی (در لیست زیر) فعالیت خیلی کمی در خاک دارند و کاشت گیاه مورد نظر ممکن است ۳-۵ روز بعد از کاربرد علف کش صورت گیرد.

۵- کاربرد این علف کش ها در زمانی که علف هرز کوچک است، رطوبت خاک کافی و دمای هوا بین ۱۵ تا ۳۳ درجه است مناسب می باشد.

۶- کارآیی علف کش های پس رویشی نسبت به روان آب ناشی از بارندگی یا آبیاری در علف کش های مختلف متفاوت است. به طور معمول، با یک بارندگی در حدود ۲-۴ ساعت بعد از کاربرد علف کش، کاهش اثر آن قابل مشاهده است. اما حتی اگر بارندگی بالافاصله بعد از کاربرد علف کش صورت گیرد علف کش کمی اثر خواهد داشت.

۷- تکرار مجدد سمپاشی در غلظت های کم علف کش با فاصله ۷-۱۴ روز در مقایسه با کاربرد یکباره علف کش در مقادیر بالاتر علف کش موثرتر است. بین هر تکرار باید ۷-۱۴ روز فاصله باشد.

۸- برای کنترل علف های هرز چند ساله در مقایسه با کنترل علف های هرز یک ساله مقادیر بیشتری از علف کش مورد نیاز می باشد.

۹- برای پوشش بهتر علف کش در سطح شاخ و برگ و جذب بهتر توسط علف های هرز نیاز به یک سورفکتانت (Xiss کننده) می باشد. برخی از علف کش ها در فرمولاسیون خود سورفکتانت نیز دارند. برای دیگر علف کش ها باید یک سورفکتانت اضافه شود. مقدار معمول سورفکتانت ۰/۲۵٪ خواهد بود. برای تهیه یک محلول ۰/۲۵٪، کافی است ۲ قاشق چایخوری سورفکتانت به ۳ لیتر آب اضافه شود. مقدار دقیق سورفکتانت به نوع سورفکتانت و علف کش مصرفی دارد. می توان برچسب سورفکتانت و علف کش را به منظور تعیین مقدار دقیقی که باید اضافه شود مطالعه کرد.

واژه سورفکتانت (Surfactants) شکل خلاصه شده ای از Surface active agent معروف به پخش کننده ها (Wetting agent) سورفکتانت به شمار می آیند که باعث گسترش و پخش بیشتر قطرات سم و پوشش بهتر آنها در سطح برگ می شود. این مواد ممکن است سمیت علف کش پس رویشی را تشید کند، بنابراین فقط در موارد توصیه شده باید استفاده شوند. چسبنده ها- پخش کننده ها (Spreader-Sticker) به نگهداری مواد شیمیایی در سطح برگ برای یک دوره طولانی مدت کمک کرده و معمولاً فقط با حشره کش ها و قارچ کش ها قابل استفاده هستند. روغن های گیاهی غلیظ نه تنها به عنوان یک پخش کننده عمل می کنند، بلکه به نفوذ مواد شیمیایی از لایه موئی سطح برگ نیز کمک می کنند و منجر به کنترل بهتر علف های هرز می شوند. اما خطر خسارت به گیاهان زیستی را افزایش میدهد. سورفکتانت شامل انواع غیر یونی، کاتیونی یا آنیونی می باشد. فقط آن نوع سورفکتانت که بر روی برچسب علف کش عنوان شده استفاده کنید. سورفکتانت های مختلف شامل مقادیر متفاوتی از مواد موثره می باشند. برای کاربرد تجاری، فقط سورفکتانتی که حداقل ۷۵٪ ماده موثره را دارد، خریداری شود. ترکننده ها اثر علف کش های عمومی (غیر انتخابی) مثل Finale و Reward را بهبود می بخشنند. خیس کننده ها نباید با علف کش راندپ (Roundup) استفاده شوند. کاربرد آنها با علف کش های انتخابی گراس ها (گراس کشها) مثل Prism و Fusilade II، Acclaim Extra، Acclaim II، Fusilade II، Acclaim Extra، Prism بیشتر می باشد.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

روش‌های کنترل علف‌های هرز در گیاهان زینتی

علف‌کش‌های مورد استفاده در گیاهان زینتی و فضای سبز

علف‌کش‌های پس رویشی

برخلاف علف‌کش‌های پیش رویشی، اغلب علف‌کش‌های پس رویشی در خاک فعالیت کم یا هیچگونه فعالیتی ندارند. ممکن است برنامه کنترل علف هرز در گیاهان زینتی تنها بر مبنای استفاده از علف‌کش‌های پس رویشی باشد (به شرطی که کاربرد علف‌کش در طول سال چندین بار تکرار شود). اشکال عمده کنترل علف‌های هرز با علف‌کش‌های پس رویشی نیاز به کاربرد مجدد علف‌کش و امکان خسارت وقت به گیاهان زینتی می‌باشد. بیشتر برنامه‌های حرفة‌ای کنترل علف‌هز ترکیبی از علف‌کش‌های پس رویشی و پیش رویشی را بکار می‌برند که علف‌کش‌های پیش رویشی اساس بیشتر برنامه‌های کنترل را تشکیل می‌دهند و علف‌کش‌های پس رویش برای کنترل علف‌های هرز که با کنترل پیش رویش علف‌هز در امان می‌مانند استفاده می‌شوند. علف‌های هرز چند ساله مستقر شده، باریک برگ‌ها و هم برگ پهنه‌ها، می‌بایست با علف‌کش‌های پس رویشی کنترل شوند.

علف‌کش‌های پس رویشی به صورت‌های مختلف طبقه‌بندی می‌شوند از آن جمله:

- علف‌کش‌های سیستمیک غیر انتخابی (عمومی) که از طریق برگ جذب و در سراسر گیاه توزیع می‌گردند، ریشه و اندام‌های هوایی را می‌کشند. مهمترین نوع این علف‌کش‌ها شامل علف‌کش‌های Accord, Roundup, Rodeo, Touch down
- علف‌کش‌تماسی و عمومی که سریعاً اندام‌های هوایی را از بین می‌برند اما بخش‌های زیزی‌مینی علف‌های هرز چند ساله را نمی‌توانند از بین ببرند. مهمترین انواع آن Scythe, Reward, Finale, Extra, Vantage, Fusilade II, Envoy, prism, Acclaim

- علف‌کش‌های انتخابی که گراس‌ها را کنترل کرده اما علف‌های هرز پهن برگ را کنترل نمی‌کنند شامل: Stinger, Garlon Basagran هستند.

- علف‌کش‌های انتخابی که اوبارسلام (جگن‌ها) را کنترل می‌کنند مهمترین انواع آن Manage و Basagran هستند.

- علف‌کش‌های انتخابی که خزه‌ها را کنترل می‌کنند (مانند DeMoss).

- توضیحات زیر به هر کدام از علف‌کش‌های پس رویشی که بوسیله شاخ و برگ جذب و درکل گیاه منتقل می‌شوند مربوط می‌شود:
- ۱- برای جذب علف‌کش‌ها برگ سالم و دست نخورده و برای انتقال کامل آن رشد فعال گیاه ضروری می‌باشد. بنابراین حداقل ۲ هفته قبل از سپاپشی و ۵ تا ۷ روز بعد از آن عملیات سخم، قطع کردن علف هرز و کشت صورت نگیرد.
 - ۲- علف‌های هرز با رشد فعال و سالم نسبت به گیاهان تحت تنش (خشکی، گرما و سرما) سریع تر، دقیق تر و کامل تر کنترل می‌شوند. زیرا علف‌های هرز فعال از لحاظ رشدی به آسانی علف‌کش‌ها را جذب و منتقل می‌کنند.

۳- علالتم خسارت ناشی از علف کش های تماسی به سرعت توسعه می یابند (از چند ساعت تا حدود دو روز) ولی علالتم خسارت ناشی از علف کش های سیستمیک ممکن است که ۷-۱۴ روز طول بکشد.

۴- برخی از علف کش های پس رویشی (در لیست زیر) فعالیت خیلی کمی در خاک دارند و کاشت گیاه مورد نظر ممکن است ۳-۵ روز بعد از کاربرد علف کش صورت گیرد.

۵- کاربرد این علف کش ها در زمانی که علف هرز کوچک است، رطوبت خاک کافی و دمای هوا بین ۱۵ تا ۳۳ درجه است مناسب می باشد.

۶- کارآیی علف کش های پس رویشی نسبت به روان آب ناشی از بارندگی یا آبیاری در علف کش های مختلف متفاوت است. به طور معمول، با یک بارندگی در حدود ۲-۴ ساعت بعد از کاربرد علف کش، کاهش اثر آن قابل مشاهده است. اما حتی اگر بارندگی بالافاصله بعد از کاربرد علف کش صورت گیرد علف کش کمی اثر خواهد داشت.

۷- تکرار مجدد سمپاشی در غلظت های کم علف کش با فاصله ۷-۱۴ روز در مقایسه با کاربرد یکباره علف کش در مقادیر بالاتر علف کش موثرتر است. بین هر تکرار باید ۷-۱۴ روز فاصله باشد.

۸- برای کنترل علف های هرز چند ساله در مقایسه با کنترل علف های هرز یک ساله مقادیر بیشتری از علف کش مورد نیاز می باشد.

۹- برای پوشش بهتر علف کش در سطح شاخ و برگ و جذب بهتر توسط علف های هرز نیاز به یک سورفکتانت (Xiss کننده) می باشد. برخی از علف کش ها در فرمولاسیون خود سورفکتانت نیز دارند. برای دیگر علف کش ها باید یک سورفکتانت اضافه شود. مقدار معمول سورفکتانت ۰/۲۵٪ خواهد بود. برای تهیه یک محلول ۰/۲۵٪، کافی لست ۲ قاشق چایخوری سورفکتانت به ۳ لیتر آب اضافه شود. مقدار دقیق سورفکتانت به نوع سورفکتانت و علف کش مصرفی دارد. می توان برچسب سورفکتانت و علف کش را به منظور تعیین مقدار دقیقی که باید اضافه شود مطالعه کرد.

واژه سورفکتانت (Surfactants) شکل خلاصه شده ای از Surface active agent می باشد و به یک ماده شیمیایی با چندین کاربرد اشاره دارد. مواد ترکننده (Wetting agent) معروف به پخش کننده ها (spreader) سورفکتانت به شمار می آیند که باعث گسترش و پخش بیشتر قطرات سم و پوشش بهتر آنها در سطح برگ می شود. این مواد ممکن است سمیت علف کش پس رویشی را تشدید کنند، بنابراین فقط در موارد توصیه شده باید استفاده شوند. چسبنده ها- پخش کننده ها (Spreader-Sticker) به نگهداری مواد شیمیایی در سطح برگ برای یک دوره طولانی مدت کمک کرده و معمولاً فقط با حشره کش ها و قارچ کش ها قابل استفاده هستند. روغن های گیاهی غلیظ نه تنها به عنوان یک پخش کننده عمل می کنند، بلکه به نفوذ ماده شیمیایی از لایه موئی سطح برگ نیز کمک می کنند و منجر به کنترل بهتر علف های هرز می شوند. اما خطر خسارت به گیاهان زیستی را افزایش میدهد. سورفکتانت شامل انواع غیر یونی، کاتیونی یا آنیونی می باشد. فقط آن نوع سورفکتانت که بر روی برچسب علف کش عنوان شده استفاده کنید. سورفکتانت های مختلف شامل مقادیر متفاوتی از ماده موثره می باشند. برای کاربرد تجاری، فقط سورفکتانتی که حداقل ۷۵٪ ماده موثره را دارد، خریداری شود. ترکننده ها اثر علف کش های عمومی (غیر انتخابی) مثل Finale و Reward را بهبود می بخشنند. خیس کننده ها نباید با علف کش راندپ (Roundup) استفاده شوند. کاربرد آنها با علف کش های انتخابی گراس ها (گراس کشها) مثل Prism و Fusilade II، Acclaim Extra، Acclaim Extra، Fusilade II، Prism بیشتر می باشد.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

روش‌های کنترل علف‌های هرز در گیاهان زینتی
علف‌کش‌های مورد استفاده در گیاهان زینتی و فضای سبز
علف‌کش‌های پس رویشی (بخش سوم)

شرح علف‌کش‌های پس رویشی مورد مصرف در گیاهان زینتی
کلوتوودیم (cletodim)

نام تجاری: Envoy, Prism

مقدار مصرف: ۰/۲۸-۱۱ کیلوگرم ماده موثره در هکتار است. برای سمپاشی لکه‌ای محلول ۵/۰ درصد از این علف‌کش مناسب است. اضافه نمودن یک سورفتانت غیر یونی در حجم ۲۵/۰ درصد علف‌کش اثر آن را افزایش می‌دهد و بهترین نتیجه را بر روی گراس‌های کمتر از ۲۰ سانتیمتر و در مرحله رشد فعال آنها باعث می‌شود.

سرعت جذب: اگر احتمال بارندگی ۱ ساعت بعد از سمپاشی وجود دارد، سمپاشی صورت نگیرد.

نحوه عمل: از طریق برگ‌ها جذب شده و به نقاط رشد هوایی و زیرزمینی منتقل می‌شود و در آنجا رشد را متوقف کرده و متنه‌ی به مرگ گیاه می‌شود.

موارد مصرف: گیاهان زینتی علفی، بوته‌ها، گیاهان پوششی و پیچنده‌ها، درختان فضای سبز و نیز در گلخانه‌ای موثر است.

گونه‌های مورد کنترل: اغلب گراس‌های یکساله و چندساله را کنترل می‌کند.

نقاط ضعف: جگن‌ها، علف‌های هرز پهنه‌برگ و فستوکا را کنترل نمی‌کند.

ملاحظات: برای کنترل کامل علف‌های هرز ۷-۱۴ روز زمان لازم می‌باشد

گلای فوزینات آمونیوم (glufosinate ammonium)

نام تجاری: Finale

مقدار مصرف: ۰/۶۸-۱/۶۸ کیلوگرم ماده موثره در هکتار است.

سرعت جذب: بین زمان بارندگی و یا آبیاری با سم پاشی حداقل ۴ ساعت فاصله باشد.

نحوه عمل: جذب برگ‌ها شده اما داخل گیاه انتقال اندکی دارد. از طریق فعالیت تماسی گیاه را از بین می‌برد. بنابراین پوشش کامل گیاه با محلول سه ضروری است.

موارد کاربرد: در زراعت‌ها، فضای سبز و گیاهان زینتی گلخانه استفاده می‌شود. یکی از معلوم علف کشن‌ها یی است که در گلخانه‌ها حتی با حضور گیاهان موجود در آن قابل استفاده است (باید از تیمار هدایت شده استفاده شود).

گونه‌های مورد کنترل: یک علف کشن عمومی است که طیف وسیعی از گراس‌های چندساله و یکساله، علف‌های پهنه برگ و جگن‌ها را کنترل می‌کند.

نقاط ضعف: به علت تماسی بودن، قادر به کنترل بخش‌های زیرزمینی علف‌های چند ساله نمی‌باشد.

ملاحظات: از تماس علف کشن با شاخ و برگ و بافت‌های سبز گیاهان هدف جلوگیری کنید. در صورت پاشش مستقیم بر پوست درختان جوان ممکن است به آنها خسارت بزند. در هنگام استفاده در گلخانه‌ها، سیستم تهویه هوا می‌بایست خاموش باشد و با نازل‌های کم فشار و قطرات درشت سمپاشی صورت بگیرد.

فلو آریفوب پی بوتیل (fluazifop-p-butyl)

نام تجاری: Fusilade II

مقدار مصرف: ۰/۴۴-۰/۲۸ کیلوگرم ماده موثره در هکتار است. بهتر است یک سورفتانت غیر یونی با مقدار ۰/۲۵ درصد به محلول سمپاشی اضافه کنید.

سرعت جذب: یک ساعت فاصله بین سمپاشی و بارندگی باشد.

نحوه عمل: از طریق برگ‌ها جذب و به اندامهای هوایی و زیرزمینی منتقل می‌شود و در آنجا رشد را متوقف کرده و نهایتاً باعث مرگ گیاه می‌شود.

موارد کاربرد: زراعت‌های مختلف، درختان زینتی رشد کرده در ظروف و یا فضای سبز گیاهان پوششی زینتی و گیاهان بسترهای قابلیت استفاده در گلخانه را نیز دارد.

گونه‌های مورد کنترل: به صورت پس رویشی گراس‌های یکساله و چندساله را کنترل می‌کند.

نقاط ضعف: علف‌های هرز پهنه برگ، جگن‌ها، راش‌ها، سوسن‌ها و دیگر گیاهان غیر گراس را کنترل نمی‌کند. قادر به کنترل علف پوآ و گونه‌های فستوکا نیست.

ملاحظات: بر روی گراس‌های ۵ تا ۲۰ سانتیمتری قبل از پنجه زنی و یا تشکیل گل سمپاشی صورت گیرد. ممکن است بر روی تاج درختان زینتی از سمپاشی هدایت شده استفاده گردد. علائم خسارت ناشی از این علف کشن‌ها در روی گراس به کندی (۷-۱۴ روز پس از کاربرد) توسعه می‌یابد. با علف کشن‌های دیگر یا کودها در مخزن به صورت مخلوط استفاده نشود.

تری کلو پیرالید (Triclopyr)

نام تجاری: Garlon

مقدار مصرف: ۰/۲۴-۰/۸۴ کیلوگرم ماده موثره در هکتار است.

سرعت جذب: ۴ ساعت بین سمپاشی و بارندگی باید فاصله باشد.

نحوه عمل: یک علف کش نوع شبیه اکسینی می باشد که مشابه توفودری عمل می کند.

موارد کاربرد: برای مبارزه با علف های هرز رشد کرده جهت آماده سازی محل کاشت گیاهان زیستی جدید و کاربرد سمپاشی هدایت شده بعد از کاشت، و نیز مبارزه با علف های هرز اطراف ساختمان ها و مناطق غیر زراعی کاربرد دارد.

گونه های مورد کنترل: به صورت سمپاشی هدایت شده و پس رویشی برای مبارزه با علف های هرز پهن برگ چند ساله و یک ساله های علفی و گونه های چوبی مثل عشقه کاربرد دارد. بهترین علف کش پس رویشی بدون پس ماند برای کنترل گونه های چوبی می باشد.

نقاط ضعف: گراس یا جگن ها را کنترل نمی کند.

ملاحظات: فقط در گیاهانی که به خوبی مستقر شده اند و حداقل یک فصل از کاشت آنها گذشته است استفاده شود. در زمان رشد فعال مخروطیان استفاده نشود. امکان خسارت به کاج سفید و دوگلاس (Douglas) وجود دارد. برای کنترل گونه های چوبی ناخواسته با ارتفاع کمتر از ۴۰-۵۰ سانتی متر درصد یک محلول ۱۰٪ از Garlon به همراه روغن (روغنی که برای مصارف گیاهی فرموله شده باشد) مخلوط کرده و در فصل خواب آنها استفاده شود.

هالو سولفورون (Halosulfuron)

نام تجاری: Manage

مقدار مصرف: ۰/۰۳-۰/۰۶ کیلوگرم ماده موثره در هکتار است.

پایداری در خاک: بالا ولی خیلی کم در معرض تجزیه نوری یا بادبردگی قرار می گیرد اما در خاک های مرطوب به راحتی هیدرولیز می شود. قابلیت آبشویی پایین تا متوسط داشته که به pH خاک بستگی دارد.

نحوه عمل: بوسیله ریشه و شاخصاره ها گیاهان جوانه زده جذب می شودو از سنتز آمینو اسیدها جلوگیری می کند.

موارد مصرف: به صورت سمپاشی هدایت شده در اطراف گیاهان زیستی چوبی مستقر شده استفاده شود.

گونه های مورد کنترل: اویارسلام زرد و دم اسپی (Equisetum) را کنترل می کند.

نقاط ضعف: فقط برای اویارسلام و دم اسپی (Equisetum) توصیه شده است.

ملاحظات: می توان از ۵٪ درصد سورفکتانت غیر یونی استفاده نمود.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

روش‌های کنترل علف‌های هرز در گیاهان زینتی

علف‌کش‌های مورد استفاده در گیاهان زینتی و فضای سبز

علف‌کش‌های پس رویشی (بخش چهارم)

دای کوات (diquat)

نام تجاری: Reward

مقدار کاربرد: ۰/۵۶-۰/۲۸ کیلوگرم ماده موثره در هکتار است. برای جذب بهتر از یک سورفتانت غیر یونی استفاده شود.

سرعت جذب: باید ۱-۲ ساعت بین بارندگی و کاربرد علف‌کش فاصله باشد.

نحوه عمل: علف‌کشی تماسی است. به سرعت توسط بافت‌های سبز گیاه جذب شده و با نور برای تولید سوپر اکسید که سلول‌های گیاهی را از بین می‌برد برهم‌کنش نشان می‌دهد.

موارد مصرف: برای پاکسازی زمین در قبل از کشت و سمپاشی هدایت شده در باغ‌ها، تاکستان‌ها و سکوهای زیر گلخانه‌ها و گیاهان زینتی کاربرد دارند. در اماکن تفریحی، صنعتی، زمین‌های گلف، مناطق عمومی، مسکونی، تجاری قابل استفاده می‌باشد. برای کنترل علف‌های هرز آبزی کنار استخرها، دریاچه‌ها و کانال‌هایی که جریان آب کمی دارند نیز کاربرد دارد.

گونه‌های مورد کنترل: یک علف‌کش تماسی پس رویشی عمومی قابل استفاده برای کنترل بیشتر علف‌های هرز گراس و پهنه برگ یک‌ساله و توقف رشد چند ساله‌ها در خزانه‌های تولیدی می‌باشد.

نقاط ضعف: قادر به از بین بردن بخش‌های زیرزمینی گیاهان چند ساله نمی‌باشد. کنترل برخی از یک‌ساله‌های قید شده در روی برچسب مشکل به نظر می‌رسد.

ملاحظات: این علف‌کش فعالیت تماسی داشته بنابراین پوشش کامل شاخ و برگ علف هرز ضروری می‌باشد. از تماس علف‌کش با پوست یا ساقه سبز گیاهان زینتی چوبی خودداری شود.

گلای فوژیت (glyphosate)

نام تجاری: Round up

مقدار مصرف: ۰/۴۸-۰/۱۲ کیلوگرم ماده موثره در هکتار است و از محلول ۳۰ تا ۵۰ درصد راندآپ در سمپاش‌های فتیله‌ای و سمپاشی‌های لکه‌ای استفاده می‌شود.

سرعت جذب: فاصله بین سمپاشی و بارندگی باید شش ساعت باشد.

نحوه عمل: از طریق شاخ و برگ و ساقه‌های سبز جذب شده و در سراسر گیاه همراه با قندها منتقل می‌شود. چون حرکت قندها در مراحل اول رشد مجدد علف‌های هرز چند ساله به سمت بالا می‌باشد بنابراین بهترین کنترل علف‌های هرز چند ساله زمانی صورت می‌گیرد که سمپاشی در زمان گلدهی انجام شود. در این مرحله قندها به سمت ریشه و ریزومها حرکت می‌کنند. این علف‌کش در رشد گیاه دخالت کرده و اغلب منجر به مرگ گیاه می‌شوند.

موارد کاربرد: راندار در پاکسازی علف‌های هرز قبل از کاشت و در سمپاشی هدایت شده پس از کاشت در بسیاری از گیاهان چوبی استقرار یافته و همچنین در سمپاشی لکه‌ای در چمن‌ها و گیاهان پوششی کاربرد دارد. فرمولاسیون‌هایی از گلایفوزیت مثل Rodeo و Accord می‌توانند علف‌های هرز را در اطراف مسیرهای آبی و استخراها کنترل کنند.

گونه‌های مورد کنترل: به صورت پس رویشی کنترل وسیعی بر روی گیاهان چوبی و علفی دارد.

نقاط ضعف: کم

ملاحظات: از تماس علف کش با شاخ و برگ و پوست نازک یا ساقه‌های سبز درختان غیر هدف اجتناب کنید. زیرا احتمال خسارت و مرگ درخت را به دنبال دارد. ریزش پوست درخت در ۱ تا ۲ سال بعد از سمپاشی‌های نامناسب رخ می‌دهد. خسارت به شاخ و برگ تا ۵ سال بعد از سمپاشی قابل مشاهده خواهد بود. از یک سورفتکتانت که در برچسب Accord یا Rodeo نوشته شده برای کنترل علف‌های هرز آبی استفاده کنید.

کلوپیرالید (clopyralid)

نام تجاری: Stinger

مقدار کاربرد: ۰/۲۸-۰/۱۰ کیلوگرم ماده موثره در هектار است.

سرعت جذب: حداقل ۶ ساعت بین سمپاشی و بارندگی باید فاصله باشد.

نحوه عمل: توسط برگها جذب و به نقاط رشد فعال گیاه منتقل می‌شود که عملی شبیه علف کش‌های هورمونی (شبک اکسینی) دارد.

موارد کاربرد: در درختان تازه کشت شده و خزانه‌های مخروطیان بیشتر استفاده می‌شود.

گونه‌های مورد کنترل: برخی علف‌های هرز پهنه برگ، مخصوصاً گونه‌های خانواده پرونده آسا (شبد و ماشک) و خانواده کاسنی (کنگر صحراوی) را به صورت پس رویشی و انتخابی کنترل می‌کند.

نقاط ضعف: گراس‌ها، جگن‌ها و بسیاری از علف‌های هرز پهنه برگ مثل سلمه و تاج خروس را کنترل نمی‌کند.

ملاحظات: قبل از رشد کامل علف‌های هرز سمپاشی شود. از سورفتکتانت استفاده نشود زیرا امکان خسارت به درخت وجود دارد.

کاربرد هدایت شده گلایفوزیت برای کنترل پس رویشی اویارسلام

تیمار لکه‌ای مرغ با استفاده از گلایفوزیت در گیاهان پوششی زینتی

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زیستی

روش‌های کنترل علف‌های هرز در گیاهان زیستی

علف‌کش‌های مورد استفاده در گیاهان زیستی و فضای سبز

علف‌کش‌های پس رویشی (بخش پنجم)

(sulfosate) سولفوژیت

Touchdown: نام تجاری

مقدار کاربرد: ۰/۴۸-۰/۵۶ کیلوگرم ماده موثره در هектار می‌باشد. اضافه کردن یک سورفتانت به محلول سم به منظور پوشش بهتر شاخ و برگ علف‌های هرز ضروری است. برای سمپاشی لکه‌ای از محلول ۰/۲۵-۰/۲۵ درصد بر حسب گونه و ارتفاع علف هرز استفاده می‌شود.

سرعت جذب: حداقل ۶ ساعت بین سمپاشی و بارندگی فاصله باشد.

نحوه عمل: از طریق شاخ و برگ جذب و به نقاط رشد هوایی و زیرزمینی منتقل می‌شود.

موارد کاربرد: گونه‌های مستقر شده مخرب‌طیان، در بستر‌های خزانه‌ای، مناطق غیر زراعی و درختان غیر مثمر یا نهالستان‌هایی با عمر بیش از ۱ سال کاربرد دارد.

گونه‌های مورد کنترل: علف‌کشی سیستمیک عمومی است که بیشتر پهن برگ و گراس‌های یک‌ساله و چند‌ساله را کنترل می‌کند.

نقاط ضعف: در کنترل علف‌های هرز با ارتفاع بیش از ۱۵ سانتی‌متر ضعیف می‌باشد (به استثنای مرغ و قیاق که باید در مرحله تشکیل گل سمپاشی صورت گیرد).

ملاحظات: از تماس علف‌کش با شاخ و برگ و پوست نازک یا ساقه‌های سبز درختان غیر هدف اجتناب شود.

ستوکسیدیم (sethoxydim)

نام تجاری: Vantage

مقدار کاربرد: ۰/۳۳-۰/۵۷ کیلوگرم ماده موثره در هектار است.

سرعت جذب: باید ۱ ساعت بین سمپاشی و بارندگی فاصله باشد.

نحوه عمل: از طریق برگها جذب شد و به نقاط رشد قسمت‌های هوایی و زیرزمینی گیاه منتقل شده و منجر به مرگ گیاه می‌شود.

موارد کاربرد: در گیاهان زراعی، در گیاهان پوششی، گیاهان زینتی چوبی و گلداری و همچنین گلهای بستری فضای سبز مورد

استفاده قرار می‌گیرد.

گونه‌های مورد کنترل: به صورت پس رویشی گراس‌های یکساله و چند ساله را کنترل می‌کند.

نقاط ضعف: بعضی پهنه برگ‌ها، جگن‌ها، چشم و فستوکا را کنترل نمی‌کند.

ملاحظات: بر روی تاج بسیاری از درختان زینتی قابل استفاده می‌باشد. علائم خسارت بر روی گراس‌های تیمار شده به کندي (۱۴-

۷ روز) توسعه می‌یابد. ممکن است برای کاهش رشد چمن فستوکا (به عنوان گیاه پوششی) استفاده شود.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

روش‌های کنترل علف‌های هرز در گیاهان زینتی

علف‌کش‌های مورد استفاده در گیاهان زینتی و فضای سبز

تدخین کننده‌ها (بخش اول)

تدخین کننده‌ها برای کشتن بذور علف‌های هرز، بخش‌های رویشی زیرزمینی گیاهان، نماتدها و ارگانیسم‌های بیماری زا قبل از کاشت در مناطقی که محصولات با ارزش کاشته می‌شود، استفاده می‌شوند. علف‌های هرزی که پوسته بذر سخت و پوشش بذر غیرقابل نفوذ به آب دارند مثل پنیرک (Mallow) و شبدر سفید (White Clover) با این روش قابل کنترل نمی‌باشند. به علاوه کنترل اوپارسلام بوسیله تدخین کننده‌ها قابل اطمینان نیست. استفاده از آنها اغلب در محصولات با ارزشی مثل قلمه‌های سبز، بسترها از دیاد و گیاهان تزئینی محدود می‌شود. عملیات تدخین بیشتر برای آماده سازی بستر بذر استفاده می‌شود اما گاهی اوقات برای تیمار کردن خاک گلداز یا برخی مناطق با ارزش در فضای سبز نیز کاربرد دارد. در این خصوص توجه زیادی باید به دستورالعمل‌های برچسب در خصوص دمای خاک و نحوه آماده سازی زمین، فاصله زمانی بین تیمار و کاشت و دستورالعمل‌های ایمنی، توجه نمود.

ضد عفونی خاک اگر در اوآخر تابستان یا اوایل پاییز صورت گیرد بسیار موثر خواهد بود زیرا که دمای خاک در این زمان معمولاً بالا می‌باشد. اگر دمای خاک در زمان کاربرد بالای ۱۲ درجه سانتیگراد باشد تدخین کننده‌ها موثرتر هستند. برای مناطقی که باید در بهار ضد عفونی شود می‌توان برای افزایش دمای خاک بستر را چند روز قبل از تیمار با پلاستیک پوشاند. آماده سازی مناسب زمین برای ضد عفونی موثر خاک ضروری است. خاک باید تا عمق ۱۵ تا ۲۵ سانتیمتری شخم زده شود و به خوبی نرم گردد. در زمان استفاده، خاک باید عاری از کلوخ‌ها و بقایای آلی گیاهان باشد. و رطوبت خاک (برای جوانه زنی بذر علف‌های هرز) نیز کافی باشد. بعد از ضد عفونی، باید منتظر ماند تا طول دوره زمانی قبل از کاشت که روی برچسب ماده شیمیایی مورد استفاده درج شده است سپری شود. کاشت زود هنگام گیاه اصلی می‌تواند منجر به صدمه یا مرگ گیاه شود.

بعضی از ضد عفونی کننده‌ها قارچ‌های مفید خاک (میکوریزا) را می‌کشنند. این قارچ‌ها با بسیاری از مخرب‌های زمین و تعداد کمی از درختان خزان دار مثل غان و بلوط همزیست هستند. متیل بروماید ضد عفونی کننده‌ای است که سبب خسارت زیاد به جمعیت‌های میکوریزا می‌شود.

ضد عفونی کننده‌هایی که معمولاً در خزانه‌ها استفاده می‌شوند شامل دازومت (بازامید)، متیل بروماید/ کلروبیکرین (برم-آ-گس، دوفوم، تر-آ-گس) و سدیم متیل دی‌تیو کاربامات (واپام، VPM) هستند.

دازومت (Dazomet)

نام تجاری: Basamid

مقدار مصرف: ۳۹۰ کیلوگرم ماده موثره در هکتار می باشد.

پایداری: به راحتی از طریق تبخیراز بین می رود.

نحوه عمل: این علف کش به متیل ایزوتوپیوسیانات یا فرمالدئید، سولفید هیدروژن و مونومتیل آمین تجزیه شده که با رطوبت برهمکنش انجام داده و اعمال بیولوژیکی ارگانیزم های خاک را مختل می کند.

موارد کاربرد: برای محصولات با ارزش جهت از بین بردن بذور علف های هرز بستر کشت و برخی ارگانیزم های عامل بیماریزا کاربرد دارد.

گونه های مورد کنترل: کنترل کننده عمدۀ علف های هرز در قبل از کاشت است.

نقاط ضعف: کنترل ضعیفی بر روی گیاهان تیره پروانه آسا، جگن های بذری و پیچک صحرایی دارد.

توصیه های فنی: دمای خاک باید بین $12-18^{\circ}\text{C}$ باشد و بستر بذر به منظور جوانه زنی علف های هرز در $7-14$ روز قبل از سمپاشی با رطوبت کافی آماده شده باشد. بذور علف های هرز جوانه زده نسبت به بذور خفته راحت تر کنترل می شوند. تا حد امکان بعد از سمپاشی بلا فاصله با فشردن سطح خاک، آبیاری و یا با پوشش پلاستیک نسبت به پوشاندن سطح خاک اقدام کنید. همه گازهای باقیمانده باید قبل از کاشت خارج شوند. رطوبت، دما و ساختمان خاک تعیین کننده زمان لازم بین تیمار ماده ضد عفونی کننده و کاشت می باشد (۱۰-۳۰ روز).

ملاحظات: بر روی محصولات در حال رشد استفاده نشود. قبل از کاشت یک آزمایش جوانه زنی با گیاه مورد کاشت در خاک تیمار شده انجام شود. خروج بخار از خاک های تیمار شده ممکن است به رشد گیاهان در مکان های بسته صدمه بزند. این ماده در فاصله ۴ متری گیاهان در حال رشد یا درختان و بوته های بزرگ استفاده نشود. همچنین باز امید بر روی نماتدها، قارچ ها، حشرات و حلزون نیز موثر است.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زیستی

روش‌های کنترل علف‌های هرز در گیاهان زیستی
علف‌کش‌های مورد استفاده در گیاهان زیستی و فضای سبز
تدخین کننده‌ها (بخش دوم)

متیل بروماید / کلروپیکرین (methylbromide/chloropicrin)

نام تجاری: Brom-O-Gas, Terr-O-Gas

مقدار مصرف: ۲۷۰-۵۰۰ کیلوگرم ماده موثره در هکتار است.

پایداری: فراریت بالا دارد.

نحوه عمل: بخارهای آن بازدارنده تنفس هستند که منتج به اختلال در فرایندهای بیولوژیکی می‌شوند.

موارد کاربرد: برای آماده سازی زمین در محصولات با ارزش جهت از بین بردن علف‌های هرز و بذور آنها و بعضی از عوامل بیماریزا استفاده می‌شود.

گونه‌های مورد کنترل: بیشتر پهنه برگ‌ها و گراس‌ها را از بین می‌برد.

نقاط ضعف: کنترل ضعیفی بر روی گیاهان تیره پروانه آسا، پیچک صحرایی و جگن‌ها دارد.

توصیه‌های کاربردی: برای دستیابی به بهترین نتیجه آماده سازی مناسب زمین خیلی مهم می‌باشد. بستر بذر باید قبل از تیمار و عاری از کلوخه‌ها و مواد آلی گیاهی باشدو دارای رطوبت کافی باشد. ماده شیمیایی باید وقتی دمای خاک بین $10-26^{\circ}\text{C}$ باشد در عمق ۱۵-۲۰ سانتیمتری در خاک تزریق شود. در زمانیکه خاک خیلی خیس یا دما سرد است ضد عفونی انجام نشود.

ملاحظات: این ماده شیمیایی مایع تحت فشار بوده و بسیار خطرناک می‌باشد. کلروپیکرین یک جزء موثر از گاز اشک آور می‌باشد برای اعلام خطر به آن اضافه می‌شود. این ماده باعث سوزش چشم و ناحیه تنفسی می‌شود. همه باقیمانده‌های این ماده قبل از کاشت نباید تبخیر شود. هوا دادن خاک حداقل به مدت ۲ هفته بعد از برداشت پوشش لازم است. در بعضی شرایط میزان نیتروژن

آمونیاکی در خاک افزایش می‌یابد.

متام (Metham)

نام تجاری: Vapam

مقدار کاربرد: ۲۷۰-۳۶۰ کیلوگرم ماده موثره در هектار است.

پایداری: به متیل ایزوتیوسیانات تجزیه شده که به سرعت از طریق تبخیر از بین می‌رود.

نحوه عمل: در اثرتبدیل به متیل ایزوتیوسیانات رشد اغلب ارگانیزم‌هایی که آن را جذب می‌کنند را مختل می‌کند.

موارد کاربرد: در محصولات و گیاهان زینتی و با ارزش جهت از بین بردن علف‌های هرز، بذور آنها و یا عوامل بیماری زا کاربرد دارد.

گونه‌های مورد کنترل: گراس‌ها و پهنه برگ‌ها را کنترل می‌کند.

نقاط ضعف: کنترل ضعیفی بر روی گیاهان خانواده پروانه آسا، جگن‌های بذری و پیچک صحرایی دارد.

توصیه‌های کاربردی: دمای خاک باید در عمق ۵-۳۰ سانتیمتری بین ۳۲-۳۷°C باشد. بستر بذر باید آماده شده باشد و رطوبت کافی در ۷-۱۴ روز قبل از تیمار فراهم گردد. بذور علف‌های هرز جوانه زده نسبت به بذور خفته راحت‌تر کنترل می‌شوند. تا حد امکان فوراً بعد از کاربرد این ماده، با فشردن خاک، آبیاری یا پوشش پلاستیک سطح خاک را محکم پوشانید. ۷ روز بعد از تیمار جهت هوادهی خاک در عمق ۵ سانتیمتری کولتیواسیون انجام دهید. در صورت استفاده از پوشش پلاستیکی زودتر از ۲۱ روز از تاریخ تیمار بذرکاری نکنید.

توجه: در فاصله یک متری گیاهان در حال رشد یا نزدیک به خطوط آبیاری درختان و بوته‌های بزرگ استفاده نشود.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

راهکارهای عملی برای کنترل علف‌های هرز در گیاهان زینتی (بخش اول)

کنترل علف‌های هرز قبل از کاشت

بسیاری از علف‌های هرز که کنترل آنها بعد از کاشت گیاه اصلی مشکل می‌باشد را می‌توان قبل از کاشت با وسایل و مواد شیمیایی و مکانیکی از زمین حذف کرد. کولتیواسیون مکرر در طول فصل رشد ذخیره غذایی علف‌های هرز را تخلیه کرده و باعث مرگ علف‌های هرز می‌شود. این کار از کاربرد مواد شیمیایی خودداری می‌کند اما هزینه بر می‌باشد. کولتیواسیون ممکن است ساختمان خاک را تخریب کند و نیز ممکن است برخی از علف‌های هرز چند ساله قوی را گسترش دهد.

سمپاشی با علف‌های پس رویشی در حالیکه علف‌های هرز چند ساله را از بین می‌برد و ساختمان خاک را محفوظ نگه می‌دارد، ارزانتر نیز می‌باشد. این علف‌کش‌ها اگر برای کنترل علف‌های هرز چند ساله اواسط تابستان تا اوایل پاییز بکار روند موثرتر هستند زیرا بر روی علف‌های هرز بالغ در حال رشد فعال، اثر بیشتری دارند. باید قبل از کاربرد این علف‌کش‌های سیستمیک کولتیواسیون صورت نگیرد. کولتیواسیون باعث تکه کردن گیاه و ریشه‌های آن شده و در یک منطقه وسیع آنرا گسترش می‌دهد در حالی که اگر یک گیاه چند ساله در هنگام تیمار دست نخورده باشد، ماده شیمیایی در سراسر گیاه توزیع شده و همه بخش‌های آن را از بین می‌برد. بعد از کاربرد علف‌کش‌های سیستمیک (رانداب و گارلون...) و با گذشت زمان که در کل گیاه توزیع می‌شود، زمین باید شخم بخورد و بدون هیچ نگرانی از پس مانده علف‌کش در زمین کاشت اصلی انجام می‌شود.

استفاده از یک گیاه پوششی مثل سورگوم یا سودان گراس در تابستان یا چچم در پاییز رشد مجدد علف‌های هرز را محدود می‌کند، ساختمان و ماده آلی خاک را بهبود داده و از فرسایش جلوگیری می‌نماید.

علف‌کش‌های پس رویشی کنترل علف‌های هرز در قبل از کاشت

رانداب در غلظت ۱/۱۲-۳/۳۶ کیلوگرم ماده موثره در هکتار اینم ترین و موثرترین علف‌کش، برای حذف علف‌های هرز زمین در قبل از کاشت می‌باشد. برای تراکم‌های پایین و علف‌های هرز حساس (گراس‌ها) مقدار کمتری استفاده می‌شود و برای تراکم‌های بالا و علف‌های هرز سخت کنترل (عشقه، کنگر صحراي، مرغ، اوبارسلام) مقادير بالاتری از اين ماده بکار می‌رود.

گارلن (Garlon) در غلظت ۱/۱۲-۳/۳۶ کیلوگرم ماده موثره در هکتار استفاده می‌شود. هر چند گراس‌ها را کنترل نمی‌کند اما کنترل مناسب علف‌های هرز پهن برگ علفی و علف‌های هرز سمجی مثل عشقه و تمشک وحشی می‌باشد. برای کنترل طیف وسیع علفهای هرز می‌توان، رانداب (۱/۱۲-۲/۲۴ کیلوگرم ماده موثره در هکتار) را همراه با گارلن (۱/۱۲-۲/۲۴ کیلوگرم ماده موثره

در هکتار) استفاده نمود.

علف کش‌های پیش رویشی جهت کنترل علف‌های هرز قبل از کاشت

کاربرد دیکلوبیل (کاسورون) به صورت گرانول به مقدار ۶/۹۶ کیلوگرم ماده موثره در هکتار در اوخر پاییز می‌تواند بید گیاه، پیچک صحراوی، گنگر صحراوی و دیگر علف‌های هرز چند ساله را به خوبی کنترل کند. در صورت استفاده از غلظت بالا (۸/۹۶ کیلوگرم ماده موثره در هکتار) در بهار بعد از کاشت گیاهان حساس مانند کاج و صنوبر خودداری می‌شود.

کاربرد کرب (kerb) در اوخر پاییز یا اوایل زمستان به مقدار ۱/۲۴ کیلوگرم ماده موثره در هکتار خصوصاً برای کنترل گراس‌های چند ساله مثل بید گیاه موثر می‌باشد. این علف‌کش در مقایسه با دیگر علف‌کش‌ها کنترل بهتری بر روی فستوکا دارد.

کنترل علف‌های هرز در بسترها بدروی

کنترل علف‌های هرز (خصوصاً پهن برگ‌ها) به صورت پیش رویشی در بستر بدروی‌های گیاهان زیستی به غیر از مخروطیان خیلی سخت است. کاربرد سورفلان، از جوانه زنی برخی گونه‌ها، جلوگیری می‌کند. کولتیواتورها و چنگک‌های مخصوص وجین علف‌های هرز برای استفاده در محصولات کشت شده به صورت ردیفی در بسترها بدروی در دسترس هستند. وجین دستی علف‌های هرز تقریباً یک عملیات معمول در همه خزانه‌های تولیدانهال گیاهان زیستی می‌باشد اگرچه در این روش شدت و حجم کار زیاد است. مهمترین راه محدود کردن رشد علف هرز پاستوریزه کردن با بخار آب یا ضد عفونی کردن بستر بدروی قبل از کاشت می‌باشد.

پاستوریزاسیون

گرما دادن خاک تا ۷۰ درجه سانتیگراد با بخار به مدت ۳۰ دقیقه اکثر استولونهای ریزومها و بنزور علف‌های هرز را از بین می‌برد. بخار ۸۰ درجه سانتیگراد اغلب موجودات مضر شامل حشرات، بیماری‌ها و نماتدها را حذف می‌کند. پاستوریزه کردن خاک با بخار آب برای گیاهان با ارزش در یک منطقه محدود مقرر به صرفه است. مولدهای بخار قابل حمل (دستی) مخصوصی برای آماده سازی بستر در قبیل از کاشت قابل استفاده می‌باشند.

تدخین کردن (ضد عفونی کردن)

مواد تدخینی در صورت کاربرد صحیح نتایج مشابه پاستوریزاسیون بوجود می‌آورند.

کولتیواسیون

کولتیواترهای خاص و پاک کننده مخصوص علفهای هرز برای کاربرد در فواصل بین ردیف‌ها در محصولات کشت شده به صورت

ردیفی بوجود آمده اند. کاربران این تجهیزات باید دقیق کنند که عملیات کولتیواسیون را خیلی عمیق یا نزدیک به دانهال‌ها انجام ندهند زیرا احتمال خسارت شدید به گیاه وجود دارد. تنها روش غیر شیمیایی برای حذف علف‌های هرز از روی ردیف‌های بستر های بذرکاری شده وجین دستی می‌باشد.

علف‌کش‌ها

فوژیلید (Fusilade) و وانتاج Vantage کنترل پس رویشی عالی از گراس‌ها در بستر بذر مخروطیان و گیاهان زیستی خزان‌دار به عمل می‌آورند. مقدار کم (۰/۲۸ کیلوگرم ماده موثره در هکتار) از فوژیلید یا وانتاج، علفهای هرز را در مرحله ۱۵-۱۰ سانتیمتری کنترل می‌کنند. مقادیر بالاتر (۰/۵۶-۰/۲۸ کیلوگرم ماده موثره در هکتار) برای کنترل علف‌های هرز متراکم و بلند لازم می‌باشد. گل (Goal) کنترل پیش رویشی خوب و کنترل پس رویشی محدودی از علف‌های هرز پهنه برگ و گراس‌ها در بسترها مخروطیان بوجود می‌آورد. اما کاربرد آن باعث خسارت شدید به دانهال گیاهان زیستی پهنه برگ می‌شود. مقدار (۱/۱۲-۰/۲۸ کیلوگرم ماده موثره در هکتار بعد از بذر کاری و قبل از جوانه زنی مخروطیان بکار می‌رود. به منظور کنترل پس رویشی علفهای هرز مقدار (۰/۶۶-۰/۰۲۸ کیلوگرم ماده موثره در هکتار از این علفکش را بر روی دانهال‌های که ۵ هفته از رشد آنها گذشته استعمال گردد. سعی شود که اولین سمپاشی قبل از رویش مخروطیان باشد. اگر هیچ سمپاشی پیش رویشی صورت نگیرد بسیاری از علف‌های هرز رشد خواهد کرد که کنترل آنها به صورت پس رویشی سخت می‌باشد.

رونستار (Ronstar) برای استفاده در بسترها بذور کاج به مقدار (۴/۴۸-۴/۲۴ کیلوگرم ماده موثره در هکتار) توصیه شده است. این علفکش بر روی دانهال‌هایی به عمر پنج هفته نیز کاربرد دارد. رونستار به شدت به گیاهان پهنه برگ زیستی خسارت می‌زند.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

راهکارهای عملی برای کنترل علف‌های هرز در گیاهان زینتی (بخش دوم)

کنترل علف‌های هرز در زمان کاشت و در طول اولین فصل رشد

حذف همه علف‌های هرز مخصوصاً چندساله‌ها قبل از کاشت اهمیت زیادی دارد. در زمین‌هایی که گیاهان با فاصله کم و نزدیک به هم کشت می‌شوند، باید دانه‌الهای علف هرز در چند روز قبل از کاشت با عملیات کولتیواسیون یا یک علف کش پس رویشی از بین بروند. در ادامه فصل رشد (بعد از کاشت)، کولتیواسیون، علف کش‌های پس رویشی یا ترکیبی از این دو روش برای کنترل علف‌های هرز قابل استفاده می‌باشد. کولتیواسیون می‌بایست به دقت قبل از بزرگ شدن علف‌های هرز انجام شود. کولتیواتورهای مخصوص چرخان به خوبی علف‌های هرز را در ردیف‌های درختان کنترل می‌کنند.

وچین دستی و کج بیل زدن اغلب برای پاکسازی علف‌های هرزی که کنترل نشده اند یا کنترل آنها سخت است لازم می‌باشد. در صورتی که فاصله بین ردیف‌ها حداقل $1/5$ متر باشد، از یک گیاه پوششی به منظور کاهش فرسایش خاک و رواناب ناشی از آفت کش‌ها یا کودها می‌توان استفاده کرد. اگر فاصله ردیف‌ها زیاد باشد ادوات در این ردیف‌ها بدون هیچ خسارتی به گیاهان هدف قابل استفاده هستند. گیاهان زینتی تازه کشت شده سیستم ریشه‌ای محدودی دارند و تحت تنفس انتقال هستند. لذا بعضی از علفکشها ممکن است به نشاء‌های تازه کشت شده گیاهان هدف آسیب برساند در حالیکه به همان گیاهان پس از استقرار صدمه‌ای وارد نمی‌کنند. علف کش‌های زیر به طور ایمن در گیاهان نشایی تازه کشت شده با رعایت محدودیت‌های مربوطه قابل استفاده هستند. به منظور کنترل طیف وسیع علف‌های هرز از ترکیب دو علف کش که یکی مناسب ترین کنترل را بر پهنه برگ‌ها و دیگری بر گراش‌ها دارد، استفاده شود و یا ترکیبات از پیش مخلوط شده خریداری گردد.

علف کش‌های مورد استفاده برای کنترل علف‌های هرز پهنه برگ

آترازین (Atrazine): به مقدار $2/24-4/48$ کیلوگرم ماده موثره در هکتار بر روی مخروطیانی که در روی برچسب علف کش ذکر شده و بالا فاصله پس از نشاء کاری در پاییز یا اوایل بهار قابل استفاده می‌باشد.

گالری (Gallery): به مقدار $0/28-0/84$ کیلوگرم ماده موثره در هکتار کاربرد دارد. سمپاشی با این علف کش را روی نشاء‌های جدید پس از آبیاری و یا فشردن خاک و در صورت لزوم سله شکنی انجام دهید.

گل (Goal): می‌بایست به مقدار $0/12-1/28$ کیلوگرم ماده موثره در هکتار قبل از باز شدن جوانه‌ها استفاده شود. این علف کش بالا فاصله بعد از انتقال گیاهان قابل استفاده می‌باشد به شرط اینکه جوانه‌ها باز نشده باشند. گل یک علف کش ایمن برای استفاده در اطراف مخروطیان می‌باشد.

رونستار (Ronstar): به مقدار $4/48-2/24$ کیلوگرم ماده موثره در هکتار بالا فاصله بعد از نشاء کاری قابل استفاده است. در صورتیکه شاخ و برگ خیس و مرطوب باشد به عات چسبیدن دانه‌های گرانول به شاخ باعث برگ و سوختن آنها می‌شود. بر روی نهال درختان یاد رختچه‌های خزان دار کمتر از ارتفاع 30 سانتیمتری استفاده نشود.

علف کشن های مورد استفاده برای کنترل گراس ها

دورینول (Devrinol): به مقدار ۳/۳۶-۶/۷۲ کیلوگرم ماده موثره در هکتار بعد از اینکه خاک با آب باران یا آبیاری فشرده شد قابل استفاده است. در صورت سمپاشی در هوای گرم توسط آبیاری یا کولتیواسیون بلافصله وارد خاک شود. برای دستیابی به بهترین نتیجه با یک مالج آلى روی آن پوشانده شود.

فاکتور (Factor): به مقدار ۱/۱۲-۱/۶۸ کیلوگرم ماده موثره در هکتار بعد از فشرده‌گی کافی خاک در اطراف نشاء‌های جدید، استفاده شود.

لاسو (Lasso): به مقدار ۴/۴۸ کیلوگرم ماده موثره در هکتار بلافصله بعد از نشاء کاری قابل استفاده می‌باشد.

پندولام (Pendulum): به مقدار ۳/۳۶ کیلوگرم ماده موثره در هکتار بعد از اینکه خاک با آب باران یا آبیاری فشرده شد قابل استفاده می‌باشد. از کاربرد آن بر تاج گیاه و جوانه‌هایی در حال رشد خودداری شود.

پی نانت (Pennant): به مقدار ۲/۲۴-۳/۳۶ کیلوگرم ماده موثره در هکتار حداقل ۱۰ روز بعد از نشاء کاری استفاده شود.

سورفلان (Surflan): به مقدار ۲/۲۴ کیلوگرم ماده موثره در هکتار وحداقل ۴ هفته پس از کاشت باید مصرف شود. بر روی شوکران و وصنوبر تازه کاشته شده استفاده نشود.

ترفلان (Treflan): به مقدار ۱/۱۲-۲/۲۴ کیلوگرم ماده موثره در هکتار قبل از کاشت استفاده می‌شود. در هنگام مصرف تا عمق ۵ سانتی متری با خاک مخلوط شود.

علف کشن های ترکیبی

OH₂: به مقدار ۳/۳۶ کیلوگرم ماده موثره در هکتار بعد از کاشت بلافصله استفاده می‌شود. اگر شاخ و برگ مرطوب باشد به علت چسبیدن دانه‌های گرانول به شاخ و برگ باعث سوزاندن آنها می‌شود. بر روی گیاهان خزاندار کمتر از ۳۰ سانتیمتری استفاده نشود.

ریگال استار (Regalstar II): به مقدار ۲/۴۴ کیلوگرم ماده موثره در هکتار بعد کاشت نشاء و محکم نمودن خاک اطراف آن نشاء‌های جدید، استفاده شود. در صورت مرطوب بودن شاخ و برگ به خاطر چسبیدن دانه‌های گرانول به شاخ و برگ و سوزاندن آنها استفاده نشود.

ری گال او-او (Regal o-o): به مقدار ۳/۳۶ کیلوگرم ماده موثره در هکتار بلافصله بعد از نشاء کاری استفاده شود. در صورت مرطوب بودن شاخ و برگ به خاطر چسبیدن دانه‌های گرانول به شاخ و برگ و ایجاد سوتگی توصیه نمی‌شود. بر روی نهال درختان خزاندار کمتر از ۳۰ سانتیمتری استفاده نشود.

روت (Rou): به مقدار ۳/۳۶ کیلوگرم ماده موثره در هکتار بعد از کشت استفاده شود. در صورت مرطوب بودن شاخ و برگ به خاطر چسبیدن دانه‌های گرانول به شاخ و برگ و ایجاد سوتگی در گیاه می‌کند، آنها توصیه نمی‌شود. بر روی نهال درختان و درختچه‌های خزاندار کمتر از ۳۰ سانتیمتری توصیه نمی‌شود.

سنایپشات (Snapshot): به مقدار ۱/۶۸-۳/۳۶ کیلوگرم ماده موثره در هکتار برای نشاء‌های جدید بعد از نشست کامل خاک با آبیاری یا فشرده شدن عدم وجود شکاف در سطح خاک استفاده شود. این علف کش هم بر گراس‌ها و همچنین پهنه برگ‌ها موثر می‌باشد.

علف کشن های پس رویشی مورد استفاده:

کنترل پس رویشی علف‌های هرز یکساله با کاربرد حداقل یکبار علف کشهای پیش رویشی به حداقل می‌رسد. به استثنای چند علف کش پیش رویشی بقیه آنها علف‌های هرزی که شروع به رشد کرده اند را کنترل نمی‌کنند. علف کش‌های پیش رویشی آنرازین، کاسورون، کرب و پرینسپ علف‌های هرز را در اوایل مرحله رشد کنترل می‌کنند و گل (Goal) برای کنترل علف‌های هرز به ارتفاع ۱۰ سانتیمتری نیز مناسب

است. آترازین اخیراً فقط در کشت‌های مخروطیان توصیه می‌شود. علف‌های هرز یکساله در انتهای هر فصل رشد از بین می‌روند و کنترل آنها با عملیات کولتیواسیون یا قطع کردن به طور موقتی آمیزی صورت می‌گیرد. با این علف‌های هرز قبل از بالغ شدن و تشکیل بذر باید مبارزه کرد. علف‌کش‌های پس رویشی در خزانه‌های گیاهان زیستی و فضای سبز برای حذف علف‌های هرز یکساله و چند ساله بکار می‌روند. این علف‌کش‌ها عبارتند از:

فاینال (Final): علف‌های هرز را در مرحله رشد فعال از بین می‌برد و اندام‌های هوایی چند ساله‌ها را می‌سوزاند. تکرار سمپاشی با این علف‌کش به منظور کنترل علف‌های هرز رشد کرده از بخش‌های زیرزمینی یا بذرها ضروری می‌باشد.

انووی (Envoy): گراس‌های چندساله و یکساله را در مرحله رشد فعال از بین می‌برد. بر روی تاج بیشتر گیاهان زیستی قابل استفاده است.

فوژیلید (Fusilade): گراس‌های چند ساله و یکساله را در مرحله رشد فعال کنترل می‌کند. برای تعیین نوع سمپاشی به صورت سراسری ویا هدایت شده مطالعه بر چسب علف‌کش ضروری است.

گارلون (Garlon): علف‌های هرز پهنه‌برگی که مبارزه با آن مشکل است و گونه‌هایی مثل عشقه سمی را کنترل می‌کند. گارلون برای کاربرد در گیاهان مخروطی و مناطق غیر زراعی توصیه شده است.

منیج (Manage): در غلظت $0.35\text{--}0.7\text{ لیکیلوگرم ماده موثره}$ در هکتار می‌تواند اوپیارسلام زرد و دم اسپی را کنترل می‌کند. در هنگام سمپاشی نباید محلول سم با برگ‌های گیاهان توصیه نشده تماس پیدا کند. زیرا منجر به خسارت، بی‌رنگ شدن و نهایتاً مرگ آنها می‌شود. این علف‌کش می‌بایست ۳ ماه بعد از نشاء کاری استفاده شود.

ری وارد (Reward): یک علف‌کش تماسی غیر انتخابی است که علف‌های هرز را هم در خشکی و هم در آب کنترل می‌کند. برای سمپاشی در مناطق آبی توصیه شده است.

رانداب (Roundup): هنگامی که علف‌های هرز در مرحله رشد فعال و آماده گلدهی هستند زمان مناسب استفاده از آن است. این علف‌کش بهترین کنترل در اواخر تابستان یا اوایل پاییز بر روی چندساله‌های پهنه‌برگ دارد. نباید بر روی شاخ و برگ گیاهان هدف پاشیده شود.

وانتج (Vantage): گراس‌های چند ساله و یکساله را در مرحله رشد فعال کنترل می‌کند. این علف‌کش را می‌توان به صورت پخش بر روی تاج گونه‌هایی که علف‌کش برای آنها توصیه شده استفاده کرد. وانتاج به صورت سمپاشی هدایت شده، سمپاشی لکه‌ای و سمپاشی فتیله‌ای کاربرد دارد.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

کنترل علف‌های هرز در گیاهان گلداری

پرورش دهنده‌گان برای گیاهان گلداری نیز به مانند گیاهان موجود در زمین و خزانه باید برنامه کنترل علف هرز داشته باشند. علف‌های هرز با گیاهان گلداری بر سر مواد غذایی، آب و نور رقابت می‌کنند. مخصوصاً رقابت علف‌های هرز در گیاهان گلداری بخاطر حجم محدود ریشه مهم‌تر می‌باشد. همچنین، علف‌های هرز پناهگاه حشرات و عوامل بیماری زا هستند. مهمترین راه کنترل علف‌های هرز در گیاهان گلداری پیشگیری می‌باشد. در گیاهان زراعی، علف‌های هرز به طور موثری بعد از جوانه زنی آنها با سمپاشی مستقیم یا کولتیواسیون مکانیکی قابل کنترل می‌باشند ولی در محصولات و گیاهان گلداری که غالباً سمپاشی مستقیم میسر نیست، به جز و جین دستی که هزینه زیادی دارد، روش‌های کمی برای حذف علف‌های هرز ممکن است. بنابراین بهترین برنامه مدیریت موفق علف هرز برای گیاهان گلداری جلوگیری از ورود بذر آن‌ها به نقاط کاشت است. هر چه بذور علف‌های هرز بیشتری در گیاهان گلداری یافت شود، آلدگی نیز بیشتر است. بستر کشت گلدانها باید عاری از علف هرز باشد. نباید اندامهای رویشی علف‌های هرز چند ساله یا بذور علف‌های هرز در آن دیده شود. عموماً ترکیباتی مثل پیت، پلاتیت، ورمیکولیت عاری از علف هرز هستند. فراورده‌های کمپوست شده، مثل پوست درخت و فضولات دامی می‌توانند علف‌های هرز زیادی را حمل کنند و خاک نیز شامل بذور زیادی از علف‌های هرز می‌باشد. اگر ترکیبات بستری عاری از علف هرز، استفاده نشوند پاستوریزاسیون یا ضد عفنونی آنها قبل از کاشت مشکلات علف‌های هرز را در آینده تا حدی محدود می‌سازد. ترکیبات یا بسترهاشان آماده شده باید از ورود ویا آلدگی شدن به بذور علف‌های هرز محافظت شود. می‌توان مواد بستری را با یک پلاستیک پوشاند و یا در داخل فضای بسته انبار شود. همچنین این کار می‌تواند از شستشوی مواد غذایی موجود در بستر جلوگیری می‌کند. در گیاهان گلداری استفاده از علف کش‌ها در مرحله بعدی قرار دارد. مدیریت و نگهداری مکانی که گلدانها نگهداری می‌شوند نیز از اهمیت خاصی برخوردار است.

همه علف‌های هرز چند ساله چوبی و علفی را باید منطقه‌ای که گلدان‌ها نگهداری می‌شوند را از بین برد. رانداب بیشتر علف‌های هرز را در این مکان‌ها از بین می‌برد. اگر کنترل گونه‌های هرز چوبی و پهنه برگ‌ها موجود مشکل باشد، توفوردی، دایکمبا و گارلن را می‌توان به رانداب اضافه کنید. سمپاشی از اوایل تابستان تا اوایل پاییز در مقایسه با سمپاشی‌های اوایل بهار موثرتر خواهد بود.

برای حداقل کردن مشکلات آینده علف هرز در مکان‌های نگهداری گلدان‌ها می‌توان ۱۰ سانتیمتر از لایه رویی خاک محل را برداشت و یک لایه از مالج را روی آن قرار داد و آن را با ۵ تا ۱۰ سانتیمتر ماسه یا سنگ ریزه پوشاند.

بعد از کاشت همه علف‌های هرزی که در اطراف گلدان‌ها رشد کرده اند را باید با علف کش‌ها ای رانداب (Roundup)، فاینال (Finale)، ری وارد (Reward) یا سکیت (Scythe) (قبل از تشکیل بذر و حمل بذور به داخل ظروف گلداری) از بین برد. مقدار کاربرد علف کش بر حسب نوع و اندازه علف‌های هرز متفاوت می‌باشد.

برای کنترل پیش رویشی علف‌های هرز در جاده‌ها، حاشیه و اطراف ساختمان‌ها، پرینسپ (Principe) را همراه با سورفلان (Surflan) یا پندولوم (Pendulum) استفاده کنید.

• علف کشن های مورد استفاده در گیاهان گلداری

علف کش های پیش رویشی معمولاً در تولیدات گلداری استفاده می شوند، زیرا عملیات و جین دستی برای کنترل علف های هرز پر هزینه می باشد. بستر موجود در گلداری ها یک محیط ایده آل برای علف های هرز فراهم می کند، آبیاری مکرر و مقدار مواد آلی بالا در بستر در طول زمان تاثیر علف کش ها را کاهش می دهد. بر حسب نوع و غلظت علف کش و طول فصل رشد ممکن است ۳ تا ۴ بار سمپاشی در سال صورت گیرد.

اولین سمپاشی باید بعد از کاشت در اوایل بهار صورت گیرد. کاربرد بیشتر علف کش ها پس از فشرده‌گی مناسب بستر کاشت در اطراف ریشه ها (با آبیاری قبل از سمپاشی) مناسب می باشد. اگر دانه‌آل های علف هرز در زمان سمپاشی حضور دارند، با وجودین دستی، علف های هرز در قبیل از بکار بردن علف کشی پیش رویشی حذف گردند و بعد از آن، عملیات کنترل ادامه یابد. دومین سمپاشی به فاصله ۶-۸ هفته بعد از اولین سمپاشی صورت گیرد. سمپاشی سوم ممکن است در طول فصل رشد لازم باشد. همچنین ممکن است کاربرد نهایی یک علف کش برای کنترل علف های هرز یکساله زمستانه ای که در فضاهای پوشیده در هوای گرم در طول زمستان رشد می کند لازم باشد.

علف کش های پیش رویشی مشابه برای همه سمپاشی ها در طول یکسال استفاده نشود و علف کش ها را به منظور جلوگیری از ایجاد مقاومت جایگزین کنید. علف کش های Rout و OH₂ مشابه هستند و باید با یکدیگر جایگزین شوند.

تولید کنندگان گیاهان گلداری ممکن است گیاهانی پرورش دهنده که علف کش برای آنها توصیه نشده باشند. برخی علف کش ها مثل گالری (Gallery)، سپنیشات (Snapshot) و سورفلان (Surflan) امکان مصرف بر روی گیاهانی را دارند که برای آنها توصیه نشده اند. اما پرورش دهنده می بایست ریسک خسارت به گیاه را پذیرد.

علف کش های پیش رویشی قابل استفاده در گیاهان زیستی رشد یافته در ظروف گلداری که بهترین تاثیر را بر روی پهنه برگ ها دارند شامل گالری (Gallery)، گل (Goal)، رگال آ (Regal A)، رگال استار (Regal star)، رونستار (Ronstar) و رونستار (Ronstar) می باشند. علف کش های پیش رویشی که در گیاهان گلداری بیشترین اثر را بر روی گراس ها دارند شامل پندولوم (Pendulum)، ریگال کد (Regalkade)، سورفلان (Surflan) و ترفلان (Teflan)، دورینول (Devrinol) و فاکتور (Factor) می باشند.

مهمترین ترکیبات گرانولی مخلوط شده از چند علف کش موثر بر پهنه برگها وباریک برگ های شرح زیر هستند:

OH₂ (Goal+pendulum)

Regalo-o (Goal+Ronstar)

Regalstar (Ronstar+Factor+nitroformfertilizer)

Rout (Goal+Surflan)

Snapshot T/G (Goal+Teflan)

همواره علف کش های گرانولی را بر روی شاخ و برگ مروط استفاده نکنید. از کاربرد آنها بر روی شاخ و برگی که گرانول ها را نگه می دارند (مثل گیاه یوکا) اجتناب کنید.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهای‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

کنترل علف‌های هرز در گیاهان گلداری

شرح علف کش‌های پیش رویشی مورد استفاده در گیاهان گلداری

دورینول (Devrinol): در مقدار ۶/۷۲ کیلوگرم ماده موثره در هکتار استفاده می‌شود. برای کنترل بهینه بالافاصله بعد از سمپاشی آبیاری الزامی است. سمپاشی را هر ۱۰-۱۲ هفته می‌توان تکرار کرد.

فاکتور (Factor): بر روی نشاء‌های تازه کشت شده و پایه‌های خزانه‌ای مستقر شده به مقدار ۸/۶۱ کیلوگرم ماده موثره در هکتار به صورت پخش بر روی تاج گیاهان یا سمپاشی هدایت شده قابل استفاده می‌باشد. بالافاصله بعد از سمپاشی آبیاری یا بارندگی جهت شستشوی بقایای علف کش از سطح شاخ و برگ گیاهان هدف زینتی ضروری است.

گالری (Gallery): به مقدار ۸/۱۵ کیلوگرم ماده موثره می‌تواند پهن برگ‌های یکساله را کنترل نماید. برای اجتناب از امکان خسارت، بر روی قلمه‌هایی فاقد ریشه و قلمه‌هایی که در ظروف با قطر کمتر از ۱۰ سانتیمتر کاشته شده اند استفاده نشوند.

گل (Goal): فقط قابل استفاده بر روی مخروطیان است و به مقدار ۲/۲۴ کیلوگرم ماده موثره در هکتار قبل از باز شدن جوانه‌ها یا قبل از رشد کامل شاخ و برگ استفاده شود.

لاسو (Lasso): فقط قابل استفاده در سرو و کاج و به مقدار ۸/۴ کیلوگرم ماده موثره است.

Ornamental Herbicide II (OH۲): طیف وسیعی از گراس‌ها و پهن برگ‌های یکساله را در مقدار ۳/۳۶ کیلوگرم ماده موثره در هکتار کنترل می‌کند.

پندولام (Pendulum): به مقدار ۴/۴۸ کیلوگرم ماده موثره در هکتار بسیاری از گراس‌های یکساله و برخی پهن برگ‌ها را کنترل می‌کند. سمپاشی را دو تا چهار هفتۀ بعد از کاشت گیاهان در گلداری به تأخیر بیندازید.

پی نانت (Pennant): کنترل عالی بر روی اویارسلام زرد دارد. به مقدار ۳/۳۶ کیلوگرم ماده موثره در هکتار برای کنترل گراس‌ها، جگن‌ها و برخی پهن برگ‌ها بکار می‌رود.

رگال ا-۱ o-o (Regal ۱-۰): به مقدار ۳/۳۶ کیلوگرم ماده موثره در هکتار برای کنترل بسیاری از گراس‌های یکساله و پهن برگ‌های یکساله مورد استفاده قرار می‌گیرد. در صورت مرطوب بودن شاخ و برگ به علت چسبیدن دانه‌های گرانول به شاخ و برگ و سوزاندن آنها توصیه نمی‌شود.

رگال استار (Regalstar): به مقدار ۲/۴۸ کیلوگرم ماده موثره در هکتار برای کنترل بسیاری از پهن برگ‌ها و گراس‌های

یک ساله کاربرد دارد. این علف کشن بر روی علف خرچنگ (chickweed)، گندیل (crabgrass) و گندمک (goosegrass) اثر بسیار زیادی دارد. کاربرد این علف کشن را بر روی نشاء های جدید تا زمان فشردگی مناسب خاک در اطراف گیاه به تعویق بیندازید. مرطوب بودن شاخ و برگ باعث می گردد که دانه های گرانول به آنها بچسبد و ایجاد سوختگی نماید. کاربرد این علف کشن می تواند در زمان رشد فعال یا خواب درختان باشد.

رونستار (Ronstar): کنترل قابل توجهی بر روی پهنه برگ های یک ساله در محصولات گلستانی دارد. این علف کشن را برای کنترل علف های هرز سخت کنترل مثل گالینسوگا (Galinsoga) و شبدر ترش (oxalis) استفاده می شود. به مقدار ۴/۴۸ کیلوگرم ماده موثره در هکتار و به فاصله ۱۰ تا ۱۲ هفته تکرار گردد. این علف کشن قادر به کنترل گندمک (chickweed) نمی باشد.

روت (Rout): طیف وسیعی از گراس ها و پهنه برگ های یک ساله را در مقدار ۳/۳۶ کیلوگرم ماده موثره در هکتار کنترل می کند. بعد از کاشت و قبل از سمپاشی برای فشردگی مناسب بستر آبیاری صورت بگیرد. شاخ و برگ باید خشک باشند و بعد از سمپاشی به منظور شستشوی علف کشن از شاخ و برگ و فعال شدن آن آبیاری لازم است.

سنایپشات (Snapshot): به مقدار ۲/۸-۵/۶ کیلوگرم ماده موثره در هکتار کنترل خوبی بر روی گراس ها و پهنه برگ ها دارد. بلا فاصله بعد از سمپاشی آبیاری صورت می گیرد.

سورفلان (Surflan): به مقدار ۲/۲۴-۴/۴۸ کیلوگرم ماده موثره در هکتار برای کنترل طیف نسبتاً وسیع علف های هرز کاربرد دارد. پایداری این علف کشن حداقل ۸ هفته در خاک است.

ترفلان (Terflan): به مقدار ۱/۱۲-۲/۲۴ کیلوگرم ماده موثره در هکتار برای کنترل گراس های یک ساله کاربرد دارد. بعد از سمپاشی آبیاری ضروری است و هر ۶ تا ۸ هفته می تواند تکرار شود.

XL: به مقدار ۶/۷۲-۴/۴۸ کیلوگرم ماده موثره در هکتار برای کنترل بعضی از پهنه برگ ها و گراس های یک ساله استفاده می شود. برای جلوگیری از خسارت، کاربرد این علف کشن بر روی گیاهان بدون ریشه یا قلمه هایی که به تازگی در گلستان کاشته شده اند، یا گلستان هایی که قطر آنها کمتر از ۱۰ سانتیمتر باشد توصیه نشده است.

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

• علف‌کش‌های پس رویشی مورد استفاده در گل‌دانها

تعدادی از علف‌های هرز هستند که در مقابل عملیات پیشگیری مقاومت می‌کنند که در صورت عدم کنترل آنها تقویت شده و به سرعت در محیط‌های گل‌دانی غنی از موادغذایی و آب گسترش می‌یابند. هیچ علف‌کش انتخابی و پس رویشی که قادر به کنترل طیف وسیعی از علف‌های هرز پهن برگ و جگن‌ها باشد جهت کاربرد در گل‌دانها وجود ندارد. گراس کش‌های پس رویشی فوزیلید (Fusilade)، واتاج (Vantage)، پریسم (Prism) بر روی تاج بیشتر گیاهان زینتی قابل استفاده می‌باشند و قادرند گراس‌هایی که توسط عملیات پیشگیری مقاومت می‌کنند را کنترل نمایند. همه این علف‌کش‌ها باید در مرحله اولیه رشد فعل علف‌های هرز و کمتر از ارتفاع ۲۰ سانتی‌متری آنها استفاده شوند. حداقل یک ساعت بین سماپاشی و بارندگی باید فاصله باشد. از علف‌کش دی‌موس (DeMoss) برای از بین بردن خره‌ها، جلیک‌ها، گل‌سنگ‌ها می‌توان استفاده گرد.

کنترل علف‌های هرز در گیاهان پوششی، گل‌ها و گیاهان علفی زینتی زمینی

اگر زمان و سرمایه اجازه دهد، اولین اقدام در بستر یکساله‌های زینتی ضد عفونی نمودن آنها می‌باشد، متیل بروماید، واپام و بازامید برای ضد عفونی خاک قابل دسترس می‌باشند. متیل بروماید از بقیه موثرتر می‌باشد هر چند که سمیت بالای آن کاربرد آن را در مصارف تخصصی محدود می‌سازد.

ضد عفونی خاک، وجين دستی، کولیتواسیون مکرر، مالچ‌ها، علف‌کش‌ها و یا ترکیبی از همه این روش‌ها برای کنترل علف‌های هرز در گیاهان زینتی یکساله استفاده می‌شوند. کولیتواسیون به عنوان یک روش کنترل در بسترها فضای سبز محدودیت‌هایی دارد. احتمال خسارت به ریشه‌ها و گسترش علف‌های هرز چند ساله وجود دارد. همچنین با انتقال بدزهای علف‌های هرز به سطح خاک جوانه زنی آنان را ترغیب می‌نماید. علف‌های هرز چند ساله قبل از کاشت گیاه اصلی بهتر است کنترل شوند. باید گونه‌های یکساله زینتی انتخاب شوند که با علف‌کش‌های موثر سازگار هستند. مالچ‌های آلی از عوامل موثر در کنترل علف‌های هرز می‌باشند. علف‌کش‌های پیش رویشی ممکن است قبل از مالچ کاری و یا همراه با آن بکار روند و بعد از آن آبیاری صورت گیرد. نشاء‌ها باید در خاک‌های عاری از علف‌های هرز قرار گیرند و در یک بستر گیاه یکساله قبل از استفاده از علف‌کش پیش رویشی آبیاری جهت نشست خاک صورت گیرد. یک فرآورده گرانولی مثل pendulum ۲G برای بسیاری از گیاهان خزانه‌ای مرسوم قابل استفاده است. از کاشت گل‌های خزانه‌ای کوچک پرهیز شود زیرا نگهداری آنها سخت است و اطراف آنها علف‌های هرز می‌روید. پس از آماده سازی خاک و قبیل از کاشت گیاهان یکساله می‌توان از مالچ استفاده نمود. اگر نشاء‌ها داخل مالچ کاشته شوند مناسب تر از

زمانی است که بعد از کاشت دور آنها مالج پاشیده شود. بسیاری از موارد مالج‌ها جهت مبارزه با علف‌های هرز در بستر گل‌های چند ساله زینتی بدليل عدم امکان استفاده از کولتیوایسیون در بستر گل‌های زینتی بسیار با اهمیت هستند. علف‌کش‌های پیش رویشی را باید بلافارسله بعد از نشاء کاری استفاده نمود. ممکن است بتوان علف‌های هرز چند ساله در بستر گیاهان چند ساله علفی با کاربردهای دقیقاً هدایت شده رانداب کنترل نمود. از تماس رانداب با گیاه اصلی و مطلوب جلوگیری شود. در هنگام کاربرد رانداب در بسترها باید دقت کافی لحاظ شود زیرا استفاده از آن ممکن است اثرات مضر به همراه داشته باشد. چکیدن قطرات علف‌کش بر روی گیاهان هدف و یا دیگر گیاهان اطراف بستر از اشتباهات معمول در استفاده از گلیفوویت می‌باشند. کاشت نزدیک به هم این گیاهان باعث تشکیل سریع تاج پوش و درنتیجه کنترل علف‌های هرز می‌شود.

گل‌های یکساله رقیب ضعیف برای علفهای هرز

ویژه کارکنان شهرداری‌ها، دهیاری‌ها و شوراهاي‌های اسلامی شهر و روستا

مدیریت علف‌های هرز در گیاهان زینتی

کنترل علف‌های هرز در گیاهان پوششی، گل‌ها و گیاهان علفی زینتی زمینی

علف کش‌های زبر برای استفاده در گلهای یکساله، چندساله و یا گیاهان پوششی زینتی قابل استفاده می‌باشد:

- علف کش‌های پیش رویشی

(Bensulide)

نام تجاری: Betasan

این علف کش در گونه‌های آیبریس، گل استکانی، گل مینا، قدومه زینتی، بنفسه، نرگس، همیشه بهار، گلایول، گازانيا، فریزیا، دافنه، گل مروارید، کوکب، داودی، آهار، توت فرنگی وحشی، لاله، نخدود زینتی، شب بو، گل ستاره ای، آلاله، سدوم، پامچال، بیچ تلگرافی و در گونه‌های بوته ای و پوششی شامل علف چای، گل بیچ، پوتوس و آجوگا قابل استفاده است.

ناپروپامید (napropamide)

نام تجاری: Devrinol

ناپروپامید بر روی گیاهان زینتی گل مروارید، کوکب، اوکالیپتوس، پرنده بهشت، گل مینا، بنفسه آفریقایی، گل ابری، شاه پسند، هوستا، کنف زینتی، خلنگ، گلایول، شمعدانی، گازانيا، یاس آفریقایی، آهار، سدوم، گل اطلسی و نرگس موثر می‌باشد.

ای پی تی سی (EPTC)

نام تجاری: Eptam

علف کش اپتم می‌تواند علف‌های هرز در گیاهان داودی، گل هنا، گل ستاره ای، تاج خروس، مروارید، گل ابری، توت فرنگی زینتی، سدوم، بنفسه، لدن، جعفری، گازانيا، میخک، زنبق رشتی، کوکب، آهار، پوتوس، بیچ در بهشت و آجوگا را کنترل نماید.

توجه: از مصرف این علف کش در گیاهان نرگس، سوسن، زنبق، آفتابگردان زینتی، داودی، زعفران، پیاز زینتی، لاله، گل میمون، سالویا، فلوکس و فلفل زینتی خودداری شود.

پرو دی آمین (Prodiamine)

نام تجاری: Factor

بر روی گیاهان زینتی برگنیا، بگونیا، گل ستاره ای، کاسنی، تاج الملوك، آنمون، پیاز زینتی، بومادران، شمشاد، میخک، زبان درقا، گل اشرفی، کاسیا، زنبق رشتی، عشقه، گچ دوست، گلایول، رعناء زیبا، گل هنا، پیچ امین الدوله، سوسن، اسطوخودوس، زنبق، هوستا، کوکب، گل صد تومانی، نرگس، یوکا، سیزاب، لاله، سدوم، اسکابیوزا و ساکسیفراز قابل استفاده است.

ایزو کسابن (Ioxaben)

نام تجاری: Gallery

قابل استفاده در گیاهان زینتی زنق رشتی، داودی، فستوکای آبی، بنفسه آفریقایی، زنق، سبل، هوستا، کنف زینتی، گازانیا، لاله، شاه پسند، شمشاد، پوتوس، و گل یخ است.

توجه: در گیاهان زینتی یوکا، سدوم، گل ابری و آجوگا از این علف کش نباید استفاده کرد. گالری را در گیاهان تیره لاله که به ارتفاع ۱/۵ سانتیمتر از خاک بالا آمده اند، استفاده نکنید، در گلایول در صورتیکه کورم های آن بیش از ۲ سانتیمتر قطر داشته باشند استفاده گردد. معمولا بر روی گیاهان پیازی که در حال رشد می باشند از گالری استفاده نمی شود. و در گیاهان پوششی تا زمانیکه به خوبی مستقر و ریشه دار نشده اند نباید استفاده کرد.

اکسی فلورfen + پندی متالین (oxyfluorfen + pendimethalin)

نام تجاری: OH۲

قابل استفاده در درختچه شمشاد و گیاه پوششی پیچ تلگرافی است.

پندی متالین (pendimethalin)

نام تجاری: Pendulum

قابل استفاده در گونه های علفی و درختچه ای زینتی کاسنی، آغون، ابری، کالادیوم، کلم زینتی، فستوکای آبی، داودی، زعفران، گل اشرفی، کوکب کوهی، داودی، تاج خروس، میخک، زنق رشتی، بنفسه، هوستا، ژیسوفیلا، گلایول، ژئوم، گازانیا، لاله، شمشاد، گل اطلسی، زنگوله ای، بنفسه سه رنگ، نیلوفر، رز، گل یخ، گازانیا، شمشاد، آجوگا، توت فرنگی زینتی، پوتوس، آهار، پیچ تلگرافی و شاه پسند است.

توجه: در گیاهان پیچ تلگرافی، گل میمون، مریم گلی، گل ناز، کوکب، بگونیا، گل ستاره ای زودتر از ۴ هفته بعد از نشاء کاری

(انتقال) استفاده نشود

متولا کلر (Metolachlor)

نام تجاری: Pennant

قابل استفاده در گیاهان گل ستاره ای، مروارید، پیاز زینتی، ابری، سوسن آفریقایی، گل اشرفی، داودی، کارکس، هوستا، گلایول، ژئوم، شمعدانی، گازانیا، زبان پس قفا، لوپن، سوسن، زنق، فلوکس، گل اطلسی، نرگس، سدوم، عنصل، رز، علف نقره ای، یوکا آهار، سیزاب، لاله، گل میمون، گل یخ، شمشاد، پوتوس و آجوگا است.

اکسی فلورfen + اوریزالین (oxyfluorfen + oryzalin)

نام تجاری: Rout

بر روی گیاهان زینتی شاه پسند یکساله، مریم گلی، گل ابری، شمشاد و زرشک قابل استفاده است.

ایزوکسان بن + تریفلورالین (isoxaben +trifluralin)

نام تجاری: Snapshot

در گیاهان زینتی گلابیول، گازانيا، زینق، رشتی، فستوکای آبی، زینق، هوستا، شمشاد، کارکس، پوتوس و گل یخ قادر به کنترل علف های هرز می باشد.

توجه: این علف کش را بر روی گیاهان بستری چند ساله که تنها ۱ سال از نشاء کاری آنها گذشته است استفاده نکنید.

اوریزالین (oryzalin)

نام تجاری: Surflan

از این علف کش می توان بر روی گیاهان پرنده بهشتی، گل ستاره ای، گالادیوم، فستوکای آبی، داودی، گل استکانی، شاه اشرفی، گل اشرفی، گلابیول، رئوم، شمعدانی، میخک، زینق، داودی، کوکب، بخشش، داودی، رز، لوپن، زینق، هوستا، مریم گلی، گل ناز، فلوکس، اطلسی، تباکو، لادن، آهار، یوکا، لاله، آفتابگردان، گل میمون، سدوم، یخ در بهشت، گازانيا، شمشاد، آجوگا، پیچ تلگرافی و پوتوس استفاده کرد.

تریفلورالین (trifluralin)

نام تجاری: Treflan

قابل استفاده در گیاهان علفی و درختچه های زینتی شامل گل ستاره ای، ابری، بخشش آفریقایی، همیشه بهار، گل ساعتی، گل فراموشم نکن، گل مروارید، کوکب، شاه اشرفی، داودی، گل ساعتی، لوپن، لوپلیا، گلابیول، فلوکس، اطلسی، تباکو، لادن، رز، نیلوفر، گل کاغذی، گل میمون، سدوم، مریم گلی، توت فرنگی زینتی، آهار، شاه پسند یکساله، نخدود زینتی، مروارید، آفتابگردان، پیچ تلگرافی، پوتوس، گل یخی، گازانيا و شمشاد می باشد.

اوریزالین + بنفین (oryzalin + benefin)

نام تجاری: XL

بنفین بر روی علف های هرز گونه های فستوکای آبی، پرنده بهشت، بومادران، کوکب کوهی، داودی، ژئوم، شمعدانی، گازانيا، اوکالیپتوس، میخک، زینق رشتی، بخشش، گل اشرفی، زینق، هوستا، کنف زینتی، گلابیول، گل سرخ، آله، گل ناز، اطلسی، نرگس، آهار، لاله، گل میمون، سدوم، مریم گلی، شمشاد، پوتوس و گل یخ موثر است. این علف کش را قبل از اینکه ارتفاع لاله به دو سانتیمتر برسد باید استفاده کرد.

